

Giới thiệu Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert

đội khảo sát địa chất trong một cuộc thám hiểm địa chất trong tuyết, tai nạn sạt lở. Sự xuất hiện đột ngột của một chiếc nhẫn bọc trong tâm hồn mình, qua thời gian và không gian, trở lại khi hân học ba ngày của mười hai năm trước đây. Do đó, linh hồn cá nhân từ sự pha trộn cùng của hai không gian-thời gian.

Giang Phong thức tỉnh, không chỉ có những kỷ niệm của cuộc sống trong quá khứ, vẫn có một chiếc nhẫn từ chưa biết thời gian mạnh mẽ và không gian, không chỉ có các nhà lãnh đạo vòng trong thế giới công nghệ nặng công nghiệp, công nghệ thông tin máy tính, công nghệ sinh học, trí tuệ nhân tạo và một loạt các công nghệ cao, cũng như một môn võ thuật rất mạnh mẽ

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Tuyết Băng

Tại đây băng thiên tuyết địa bên trong, có mấy cái lều vải lè loi lơ lửng đứng sừng ở chỗ đó. Nhìn về phía trên, hẳn là một cái khảo sát đội nơi trú quân.

"Xoẹt!" Một tiếng trầm đục phá vỡ yên lặng, một cái lều vải cửa bị kéo ra, đi ra một cái dáng người trung đẳng, tướng mạo cũng rất bình thường thanh niên đến. Hắn gọi giang phong, năm nay 27 tuổi, là quốc gia địa chất sở nghiên cứu một gã trợ lý nghiên cứu viên.

Lúc này, là 2012 năm tháng năm, giang phong vị trí là độ cao so với mặt biển vượt qua sáu ngàn mét (m) núi Côn Lôn ranh giới có tuyết phía trên.

Phía trước không lâu, quốc gia địa chất sở nghiên cứu giám sát mạng lưới *internet phát hiện tại đây đã từng xuất hiện một lần dị thường thay đổi. Vì làm tình huống sự tình lần này tình huống dị thường chân tướng, địa chất sở nghiên cứu phái ra giang phong bọn hắn cái này chi đất tuyết địa chất khảo sát đội.

Khảo sát đã tiến hành một thời gian ngắn, nhưng là khảo sát đội cũng không có bất kỳ phát hiện nào.

Toàn bộ nơi trú quân phi thường yên tĩnh, khảo sát đội những người khác ly khai nơi trú quân đi tiến hành khảo sát công tác, giang phong bởi vì đại học trong lúc chuyên nghiệp là địa cầu tin tức khoa học cùng kỹ thuật, vẫn là phụ trách khảo sát đội giám sát hệ thống, không cần ly khai nơi trú quân.

Giang phong đôi mắt trông về phía xa, bầu trời xanh lam như giặt rửa, một vòng mặt trời đỏ động ở đỉnh đầu, cho thân ở cái này Băng Tuyết Thế Giới Giang Phong mang đến một tia ấm áp.

Nhớ tới vừa rồi cùng bạn gái tiêu tuệ nói chuyện phiếm, Giang Phong khoe miệng lại hiển hiện mỉm cười.

Xem ra, là đã đến đêm tiêu tuệ lấy khi về nhà rồi. Giang Phong hòa Tiêu Tuệ hai người đều là tám 5 năm sinh ra người, hiện nay đều đã qua 27 tuổi sinh nhật, đã đến kết hôn tuổi thọ rồi.

Hơn nữa, hiện tại hai người sự nghiệp đều xem như mở ra cục diện, bắt đầu đi đến quỹ đạo. Tiêu Tuệ đã trở thành bọn hắn công ty cấp dưới một nhà thành phố giá trị qua trăm triệu phân công ty tổng giám đốc trợ lý, đã trở thành một cái chính thức kim lĩnh giai tầng nhân sĩ, mà Giang Phong đã ở sở nghiên cứu hoàn thành thạc sĩ học tập, lấy được thạc sĩ học vị, đang tại tranh thủ nửa năm sau phó cao cấp chức danh (phó nghiên cứu viên) bình chọn. Đương nhiên, hẳn đây là đặc biệt bình chọn, dù sao hẳn năm trước mới đạt được trợ lý nghiên cứu viên. Coi như là một cái thành công nhân sĩ rồi. Hai người một khi kết hôn, vậy hẳn tựu thật là thành gia lập nghiệp rồi.

Giang Phong hòa Tiêu Tuệ là trường cấp 3 đồng học, bất quá, tình cảm của bọn hắn cũng không phải tại trường cấp 3 thời điểm sinh ra đấy, khi đó, Giang Phong yêu lấy mặt khác một nữ hài tử, hắn và Tiêu Tuệ chỉ là phi thường phải tốt bằng hữu mà thôi.

Sau đó kỳ thi Đại Học tốt nghiệp, mọi người từng người đi chính mình đại học đọc sách, cái này cơ hội gặp mặt thì càng thiếu đi. Bất quá, hai người hay (vẫn) là thường xuyên giữ liên lạc.

Không lâu, Giang Phong cũng bởi vì khoảng cách cách trở, cùng hắn trước bạn gái chia tay. Lúc ấy, giang phong rất khổ sở, Tiêu Tuệ biết rõ chuyện này về sau, trước tiên bay đi Giang Phong chỗ thành thị.

Bất quá, sau lần này, hai người vẫn đang không có trở thành tình lữ, chỉ là, Giang Phong đối với Tiêu Tuệ càng là cảm kích, đem Tiêu Tuệ trở thành hắn tốt bạn thân.

Sau đó cuộc sống đại học tiến hành bình thường mà phong phú, Giang Phong rất nhanh liền từ địa chất tốt nghiệp đại học, tiến vào địa chất sở nghiên cứu. Mà Tiêu Tuệ cũng theo năng tốt nghiệp đại học, tiến vào một nhà ở trong nước rất nổi danh xí nghiệp.

Đó là bốn năm trước.

Cái này tốt nghiệp, mọi người tìm công tác, các học sinh tự nhiên muốn hảo hảo tự lại rồi, mà cũng là ở đằng kia một lần tự hội thượng diện, có chút say rượu tiêu tuệ nói ra lời trong lòng của mình, vì vậy, hai người rất cục đi tới cùng một chỗ.

Hắn lại nghĩ tới vừa rồi trò chuyện video lúc tiêu tuệ thân ảnh.

Trong video Tiêu Tuệ hoàn toàn là một vị cao gầy đồ thị mỹ nhân hình tượng, tuy chỉ là hơi thi phần trang điểm, lại tự nhiên có một loại tươi mát Thoát Tục khí chất. Nàng mặc một kiện sâu sắc đồ công sở, bên trong là một kiện tuyết trắng thấp ngực áo, đem nàng trước ngực đầy đặn nổi bật hết sức rõ rệt. Đơn giản trang phục mặc ở lồi lõm hấp dẫn trên thân thể mềm mại, lộ ra đặc biệt gợi cảm mê người, một đầu đen kịt tóc dài vòng tại đỉnh đầu, tại thái dương chỗ cố ý để lại thật dài lưỡng nhiều lần, lại để cho người nhìn lại có loại nói không nên lời phiêu dật phong lưu cảm giác! Một trương phong tình vạn chủng khuôn mặt cười yếu ớt thần nhiên, hai mắt thật to nhìn quanh sinh tư, lại để cho đã vô cùng quen thuộc nàng giang phong tâm đều không tự kìm hãm được nhảy vài cái.

"Đi ra như vậy một hồi rồi, nên đi vào thăm giám sát dụng cụ rồi, nếu không nếu xuất hiện tình huống như thế nào, vậy cũng không tốt."

Giang Phong nghĩ như vậy, liền xoay người chỉ điểm trong lều vải đi đến. Đột nhiên, một hồi như sấm rền tiếng vang truyền vào trong tai của hắn.

Kì quái, như thế nào có loại này thanh âm à? Chẳng lẽ là có máy bay trải qua? Hay (vẫn) là tại sét đánh?

Giang Phong kỳ quái ngửa đầu nhìn về phía trời xanh (Lam Thiên), cũng không có xuất hiện đảm nhiệm Hà Phi cơ. Tại đây độ cao so với mặt biển đã vượt qua sáu ngàn mét (m), giống như (bình thường) máy bay, cũng là có thể mắt thường trông thấy đấy.

Hơn nữa, bây giờ là trời nắng, bầu trời xanh lam như giặt rửa, đám mây đều nhìn không thấy một đoá, càng không khả năng là sét đánh rồi.

Đến cùng là chuyện gì xảy ra? Giang phong nghi ngờ. Hắn bốn phía đang trông xem thế nào, đều không có phát hiện tình huống như thế nào.

Chỉ là, đem làm tầm mắt của hắn chuyển hướng núi Côn Lôn ngọn núi chính phương hướng thời điểm, xuất hiện tại hắn trong tầm mắt tình huống lại để cho hắn trọn mắt há hốc mồm!

Tuyết Băng!

Hai cái phi thường khủng bố chữ thoáng hiện tại trong óc của hắn.

Tại sao có thể là Tuyết Băng?!

Giang Phong thật sự không thể tin được, bởi vì giám sát hệ thống cũng không có phát ra bất luận cái gì cảnh báo. Dựa theo lẽ thường, đây là tuyệt đối không có khả năng xuất hiện đấy. Bởi vì bọn hắn giám sát hệ thống, chỉ dùng bắt đầu hệ thống, hơn nữa là cùng Quân Phương (Quân Đội) cộng hưởng đấy. Mà bậc đại hệ thống lại là toàn bộ thế giới tiên tiến nhất vệ tinh định vị hệ thống một trong, nhất là quân dụng bộ phận, cực nhỏ xuất hiện không nhạy tình huống.

Nhưng mà, sự tình cũng không bởi vì Giang Phong khó hiểu mà phát sinh cái biến, cái kia phô thiên cái địa mà băng tuyết dùng dễ như trở bàn tay giống như khí thế hướng bọn hắn nơi trú quân tại đây trào lên mà đến.

Đối với Tuyết Băng, với tư cách địa chất công tác người, giang phong hay (vẫn) là phi thường hiểu rõ đấy, cũng biết một ít cấp cứu biện pháp. Nhưng sự đảo lộn đầu (*), giang phong mới biết được, những cái...kia cái gọi là kinh nghiệm, cũng chỉ là lý luận suông. Trong một đại uy lực đại thiên tai trước mặt, cá nhân đích lực lượng là nhỏ bé đấy. Cái kia Tuyết Băng thậm chí lại để cho hắn đã mất đi dũng khí phản kháng, hắn biết rõ, vô luận như thế nào cố gắng đều là phí công, hắn đều trốn không khai mở Tuyết Băng phạm vi.

Nhìn xem cái kia trào lên gào thét đầy trời băng tuyết, giang phong chỉ là ngu như vậy ngốc đứng ở nơi đó, mặc cho băng tuyết mai một thân thể của hắn.

Tại băng tuyết xẹt qua bọn hắn nơi trú quân trước tiên, giang phong tự đã mất đi tri giác. Mà ở sau một khắc, Tuyết Băng bên trong đích khối băng tự nghiền nát Giang Phong thân thể.

Chỉ là, bất luận kẻ nào đều không có phát hiện, ở đằng kia băng tuyết bên trong, có một quả óng ánh sáng long lanh chiếc nhẫn theo sau băng tuyết, hướng giang phong chỗ địa phương vọt tới.

Đem làm phô thiên cái địa băng tuyết nuốt hết nơi trú quân, nghiền nát Giang Phong thân thể thời điểm, máu của hắn nhưng lại lại để cho cái kia cái nhẫn đã xảy ra kỳ quái biến hóa. Ngay tại Giang Phong huyết dịch bao phủ chiếc nhẫn cái kia một khắc, chiếc nhẫn phát ra một cỗ kinh thiên khí thế, cái kia khí thế thậm chí xé rách thời không, xuất hiện một cái cỡ nhỏ lỗ đen. Mà cái kia cái nhẫn, đã ở lỗ đen hình thành cái kia một khắc chui vào trong hắc động, biến mất không thấy gì nữa. Ta..... Phải..... Phân..... Cắt..... Tuyến.....

"Giang Phong, mau tỉnh lại, lập tức đi học!" Một thanh âm tại giang phong trong tai vang lên, hơn nữa, hắn còn cảm giác được một người đang dùng tay xô đẩy lấy hắn.

Giang phong vô ý thức ngồi dậy, lắc vẫn đang có chút chóng mặt nức ních đầu.

"Đi mau á..., Giang phong, bằng không chúng ta tự đến muộn!" Trước khi cái thanh âm kia lần nữa thúc giục nói.

Ồ, ta đây là ở nơi nào à? Như thế nào cái thanh âm này, bề ngoài giống như có chút quen thuộc ah.

Giang Phong tự quay đầu đi, xem xét, đây không phải là bạn bè ngoan cố của hắn kiêm đối thủ Tân Vượng sao? Không đúng, hắn và Tân Vượng cùng năm, chỉ là so Tân Vượng lớn hơn nửa tuổi mà vậy. Hiện tại Tân Vượng cũng có thể là 27 tuổi người rồi, thế nào lại là một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi bộ dáng đầu này?

Hơn nữa, mình không phải là bị núi Côn Lôn cái kia đột nhiên phát sinh Tuyết Băng cho nuốt sống sao? Chính mình như thế nào không có chuyện? Hơn nữa, cái này hoàn cảnh, cũng không phải núi Côn Lôn Băng Tuyết Thế Giới ở bên trong ah, ngược lại như là đệ tử ký túc xá. Ân, khẳng định đấy, nhìn bài phóng lấy bốn cái giường, đã biết rõ đây là đệ tử phòng ngủ rồi.

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Giang Phong thật sự mờ mịt rồi. Tân Vượng gấp giang phong một bộ chưa tỉnh ngủ bộ dạng, vội la lên: "Giang Phong, người nhanh một chút con a, dự bị linh đều đánh cho, còn có năm phút đồng hồ muốn đi học. Xế chiều hôm nay tiết khóa thứ nhất thế nhưng mà trứng chần nước sôi khóa, nếu đến muộn, hắn cũng sẽ không cho chúng ta mặt mũi đấy."

Trứng chần nước sôi? Xưng hô thế này cũng có chút quen thuộc, giống như đã là yên lặng tại chính mình đáy lòng rất nhiều năm.

Đúng rồi, cái kia không phải chúng ta trường cấp hai toán học lão sư ngoại hiệu sao?

Giang Phong nghĩ tới, bọn hắn trường cấp hai toán học lão sư họ gì, đại danh gì lựa chọn, bởi vì vóc người phi thường béo, mọi người nói lý ra tự cho hắn lấy một cái ngoại hiệu, gọi trứng chần nước sôi, nói hắn lớn lên hình cầu vù vù đấy.

Giang Phong ý thức được có chút không đúng rồi, hiện tại khẳng định không phải tại núi Côn Lôn nơi trú quân, hắn cũng không phải vừa mới kinh nghiệm một hồi Tuyết Băng. Ưng thuận, bề ngoài giống như, bây giờ là hắn trường cấp hai thời điểm, về phần cụ thể là lúc nào, nhưng lại không được biết rồi.

Giang Phong không có ý tứ gãi gãi đầu, nói ra: "Tân Vượng, hôm nay là năm nào tháng nào ngày nào à?"

Tân Vượng vẽ mặt cổ quái nhìn xem Giang Phong, nói ra: "Giang Phong, người không phải là ngủ một cái ngủ trưa, ngủ mơ hồ à? Như thế nào hỏi ta cái này đã đến?"

Giang Phong vội vàng gạt đầu, nói ra: "Đúng vậy a, ta chính là ngủ mơ hồ, ha ha." Nói đến phần sau, giang phong lộ ra phi thường xấu hổ.

Tân Vượng một bộ bị người đánh bại thần sắc, bất đắc dĩ nói: "Giang Phong đồng chí, ta đây trình trọng nói cho người biết, hôm nay là công nguyên 2001 năm tháng 1 6 ngày, hiện tại thời gian là buổi chiều 1.5 mười bảy phần, chúng ta còn muốn ba phút muốn đi học."

2001 năm tháng 1 6 ngày? Đây chẳng phải là ta sơ tam thời điểm? Hắn là sơ tam đến trường kỳ tới gần cuối kỳ cuộc thi thời điểm à?

Nhìn xem Giang Phong vẫn là một bộ mơ mơ màng màng bộ dạng, Tân Vượng nói ra: "Giang Phong, người không phải là ngủ sinh bệnh đi à nha?"

Giang Phong vội vàng lắc đầu nói: "Không có, không có, Nhưng có thể là hôm nay ngủ ngủ được quá chết rồi, đột nhiên bị người gọi tỉnh, có chút mơ hồ, nhớ không nổi sự tình."

Tân Vượng nghe xong, tỏ vẻ có chút lý giải. Hoàn toàn chính xác, giữa trưa thời gian nghỉ trưa không hề dài, cũng chính là một cái tiếng đồng hồ bộ dạng. Cái này nếu tiến vào ngủ say, đột nhiên bị đánh thức, hoàn toàn chính xác có một đoạn nổi khổ gian(ở giữa) là mơ mơ màng màng đấy.

"Vậy là tốt rồi, người nhanh lên một chút mặc quần áo, bằng không thì chúng ta tự thăm rồi. Ân, người còn có hai phần nữa chung thời gian." Tân Vượng nói ra, "Ta trước tránh nữa à."

"Tốt, người mau đi đi, ta lập tức tới."

Giang phong nói ra. Tân Vượng tự phi giống như(bình thường) ra phòng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 2: Linh hồn dung hợp

Các loại Giang Phong mặc quần áo từ tế raphòng ngủ lâu thời điểm, chuông vào học âm thanh đã vang lên. Hắn đành phải dùng trăm mét chạy nước rút tốc độ hướng lầu dạy học chạy tới.

May mắn, Giang Phong trường học của bọn họ rất nhỏ, lầu dạy học khoảng cách phòng ngủ cũng không quá đáng là không đến 200m bộ dạng. Chỉ là, một đoạn này thì khoảng cách hay (vẫn) là mất hết Giang Phong bốn mươi giây thời gian, chuồng vào học âm thanh đã rơi xuống, toán học lão sư kiêm chủ nhiệm lớp gì lựa chọn lão sư đã bắt đầu giảng bài rồi.

"Báo cáo!" Giang Phong không kịp thở chạy vội đến cửa phòng học.

Hà lão sư lạnh lùng nhìn bị trẻ Giang Phong liếc, không nói gì, tiếp tục đem đề mục của hắn. Giang Phong đành phải ngượng ngùng đứng tại cửa ra vào.

Tuy nhiên hắn là lớp học đoàn chi bộ bí thư, hay (vẫn) là thành tích tốt nhất một cái, nhưng là tại nghiêm khắc Hà lão sư trong mắt, bất luận kẻ nào đều không có đặc quyền.

Đợi đến lúc hắn cái đề mục này nói, Hà lão sư mới lần nữa xoay đầu lại, hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Giang Phong không có ý tứ hỏi đáp: "Hà lão sư, ta... Ta ngủ quên mất rồi..."

"Hừ, thiếu (thiệt thòi) người còn có tâm tình ngủ! Cái này đến lúc nào rồi rồi hả? Người đừng tưởng rằng người thành tích tốt, có thể muộn!" Hà lão sư có chút tức giận nói, "Xem tại người cái này là lần đầu tiên bị trễ phân thượng, vào đi, đi nhất đứng phía sau nghe cái này một tiết khóa!"

"Nha..." Giang Phong đành phải tiến vào phòng học, theo chính mình trên bàn học cầm toán học sách, đi đến phòng học mặt sau cùng, ngoan ngoãn đứng đấy.

Khắp nơi so sánh trông trái phòng học mặt sau cùng, Giang Phong một bên nghe Hà lão sư ở phía trên giảng bài, một mặt đánh giá trong phòng học hoặc quen thuộc hoặc lạ lẫm lần lượt từng cái một gương mặt, vẫn đang có một loại như chỗ trong mộng cảm giác.

Hắn thật sự rất khó mà tin được đây hết thấy.

Chính mình hắn là đã bị chết ở tại cái kia một hồi đột nhiên xuất hiện Tuyết Băng bên trong đích, vì cái gì cái này sau khi tỉnh lại, nhưng lại về tới chính mình trường cấp hai thời điểm? Chẳng lẽ, cái này là cái gọi là linh hồn xuyên việt? Chuyện như vậy, không phải ung thuận chỉ tồn tại ở mạng lưới *internet trong tiểu thuyết sao? Làm sao lại thật sự phát sinh ở trên người của mình nữa nha?

Nghĩ đi nghĩ lại, Giang Phong thần kinh có chút mơ hồ, mà một ít gần đây trí nhớ cũng hiển hiện tại trong đầu của hắn, đó là hắn thân thể này trí nhớ.

Vì vậy, trong cơ thể của hắn, xuất hiện hai cái linh hồn, cuối cùng nhất, có lẽ là bởi vì hai cái linh hồn đồng căn đồng nguyên nhân tố, vậy mà bắt đầu dung hợp được. Nói cách khác, Giang Phong chẳng những không có đem thân thể này trí nhớ vứt bỏ, còn đã lấy được bởi vì Tuyết Băng chết đi thân thể kia linh hồn trí nhớ. Giang Phong cũng sờ đứng ở nơi đó, chút bất tri bất giác tiến hành linh hồn dung hợp.

Bất quá, đây hết thấy xem tại trên giảng đài Hà lão sư trong mắt, nhưng lại biến thành Giang Phong đứng ở nơi đó ngủ gà ngủ gật rồi. Hà lão sư đứng tại trên giảng đài, có chút phẫn nộ lớn tiếng kêu lên: "Giang Phong, người đang làm gì thế?!"

Linh hồn dung hợp bên trong đích Giang Phong không hề hay biết.

Đầy phòng học mọi người tại Hà lão sư tiếng quát trung chuyển sang đây xem tại Giang Phong, bất quá, Giang Phong vẫn đang không có bất kỳ phản ứng, vẫn là một bộ nửa ngủ nửa tỉnh bộ dạng.

Hà lão sư tức giận, đem sách giáo khoa hướng trên bàn quăng ra, đặng đặng đặng hướng Giang Phong đi tới.

Chỉ là, đem làm Hà lão sư đi đến Giang Phong bên người thời điểm, nhưng lại ngây ngẩn cả người, Giang Phong trên trán, vậy mà tại chảy mồ hôi.

"Chẳng lẽ, hắn là sinh bệnh rồi hả?" Hà lão sư trong nội tâm thầm nghĩ.

Giang Phong là lớp học nhất nhu thuận, học tập nhất dụng công mấy cái đệ tử một trong, hơn nữa tại sơ tam trước kia vẫn là lớp học lớp trưởng, sơ tam về sau, cũng là lớp học đoàn bí thư chi bộ, trước kia cũng chưa bao giờ có vi kỷ ghi chép.

Hà lão sư là chủ nhiệm lớp, đối với Giang Phong tình huống, tự nhiên là hiểu rõ nhất đấy. Lúc trước, hắn trông thấy Giang Phong đến muộn, đích thật là có một ít tức giận. Mà ở phía trước trên giảng đài, hắn trông thấy Giang Phong không yên lòng đấy, càng là sinh khí. Bất quá, hiện tại xem ra, tình huống bề ngoài giống như không phải hắn nghĩ như vậy ah.

"Giang Phong, người làm sao vậy? Thân thể không thoải mái?" Hà lão sư có chút lo lắng mà hỏi.

Lúc này thời điểm, Giang Phong trong thân thể, hai cái linh hồn dung hợp đã hoàn tất, hắn nghe được gì tiếng của lão sư, lập tức phục hồi tinh thần lại.

"Ah... Hà lão sư, không có, ta không có không thoải mái." Giang Phong liên tục khoát tay nói.

Hà lão sư không tin đem bàn tay đến Giang Phong trên trán, vừa sờ, thật nóng, giống như là mồ hôi một đoàn như lửa.

"Người sinh bệnh như thế nào cũng không để cho lão sư nói một tiếng." Hà lão sư có chút trách cứ nói câu, sau đó tiếp tục nói, "Xem ra là ta trách oan người rồi, như vậy đi, người đi trên chỗ ngồi ngồi xuống đi, đợi đến lúc tan học rồi, người đi trường học bên ngoài bệnh viện nhìn xem. Bây giờ là phi thường sự tình, người cũng không thể đem thân thể làm hư mất."

Giang gió lớn đổ mồ hôi, vừa rồi bởi vì linh hồn của hắn dung hợp, làm cho trong đầu đã tiến hành đại lượng hoạt động, cái này xuất hiện cái trán nhiệt độ cao cùng xuất mồ hôi là bình thường hiện tượng, nhưng lại không nghĩ tới bị Hà lão sư cho rằng là sinh bệnh rồi.

Bất quá, đã không cần lại đứng ở chỗ này gặp, Giang Phong cũng là cao hứng phi thường đấy. Hắn là lớp học đoàn bí thư chi bộ, chưa từng có bị phạt qua đứng, cảm giác đứng ở chỗ này cũng là rất mát mẻ đấy.

Vì vậy, Giang Phong vội vàng hướng Hà lão sư tỏ vẻ cảm tạ, sau đó mang theo sách giáo khoa trở lại chỗ ngồi của mình ngồi xuống đến.

Lớp học tiếp tục tiến hành, mà Giang Phong trong đầu đã ở kịch liệt cuộn cuộn lấy, hắn rốt cục làm rõ ràng một ít tình huống. Hắn thật sự gặp trong tiểu thuyết mới có thể xuất hiện tình huống —— linh hồn xuyên việt, hơn nữa là sau khi xuyên việt lại nhớ tới trên người của mình, cũng xuất hiện hai cái linh hồn dung hợp. Hắn hôm nay, chẳng những có ở kiếp này trí nhớ, còn đem trí nhớ của kiếp trước cũng toàn bộ dẫn theo tới.

Lúc này thời điểm, Giang Phong cũng có chút yên lòng. Nếu như hắn ý thức vừa khôi phục cái kia trong chốc lát, đem ở kiếp này trí nhớ toàn bộ cấp quên mất lời mà nói..., vậy so sánh thâm rồi. Không nó, bởi vì tại hai ngày về sau, bọn hắn liền đem nghênh đón cái này học kỳ cuối kỳ cuộc thi. Hắn tuy nhiên rất thông minh, nhưng là, lúc này trí nhớ, dù sao khoảng cách hắn gặp chuyện không may thời điểm, đã qua không sai biệt lắm mười hai năm rồi, sớm quên hết. Hơn nữa, hắn hiện tại cũng không đã gặp qua là không quên được năng lực, không hữu hiện tại trí nhớ, vậy lần này hắn cuối kỳ cuộc thi, nhất định sẽ khảo thi được rồi tình rồi mù, ngữ văn, toán học, tiếng Anh cùng hoá học vật lý những... này khoa mục còn tốt hơn một chút một ít, nắm chắc từ tại đâu đó, chắc có lẽ không quá kém, nhưng là lịch sử chính trị sinh vật như vậy trí nhớ khoa mục, vậy hắn cũng chỉ có thể là trọn tròn mắt.

Nếu khảo thi được quá kém, vậy thật sự mất thể diện.

Phải biết rằng, hắn Giang Phong Năm thứ hai của Cấp 2 nhiều đến nay, vẫn là lớp học kiểm niên cấp trước top 3 đấy, chưa bao giờ rơi xuống qua. Hắn chỗ thạch thành khu đang phát triển thứ tư trung học là một chỗ phi thường nhỏ trung học trường học, bọn hắn niên cấp thi ra là hai cái lớp, nhị ban thành tích cùng bọn họ một lớp căn bản không có so.

Trên thực tế, một lớp cùng nhị ban tương đương với là nhanh lớp cùng chậm lớp khác nhau, mỗi lần cuối kỳ cuộc thi, nhị ban Top 5 tên có thể lựa chọn đến một lớp, mà một lớp mỗi lần cuối kỳ cuộc thi đếm ngược trước top 3, thì là phải bị loại bỏ đến nhị ban đấy. Bởi như vậy, nhị ban trên cơ bản cũng chưa có cùng một lớp độ sức khả năng.

Cái này nếu sơ tam lần thứ nhất trọng đại cuộc thi tựa như xe bị tuột xích rồi, cái kia thì phiền toái. Cái này không riêng gì mất mặt vấn đề, nhất định sẽ bị các sư phụ cuồng phê đấy.

Hơn nữa, tình huống hiện tại, chẳng những là muốn gặp phải lấy sắp đã đến cuối kỳ cuộc thi, hắn còn phải vì chuyện tương lai làm cân nhắc, bởi vì hắn và giống như (bình thường) sơ tam đệ tử bất đồng, trong thân thể của hắn có một cái người trưởng thành linh hồn, không có khả năng làm từng bước học lên đến trường.

Ta có thể đủ làm cái gì? Ta lại nên làm như thế nào?

Đây là Giang Phong suy nghĩ được tối đa sự tình, cũng là hắn nhức đầu nhất sự tình.

Dù sao, hắn này là thân thể bây giờ còn là một cái sơ tam đệ tử, rất nhiều sự tình đều bất tiện. Hơn nữa, hắn không phải cái gì phú nhị đại quan nhị đại, mà là một cái điển hình nông dân đệ tử, trong nhà có thể nói là nghèo rớt mồng tơi, cái này đồng dạng sâu sắc đã hạn chế hắn với tư cách.

Đương nhiên, Giang Phong cũng minh bạch ưu thế của mình, đó chính là hắn có được lấy trí nhớ của kiếp trước, thì ra là ý nghĩa trên thế giới này, hắn có biết trước tất cả, đây là một cái thật lớn ưu thế.

Nghĩ tới đây, Giang Phong trong lòng có một cái kế hoạch.

Với tư cách một chỗ chất công tác người, hắn đối với toàn bộ thế giới địa lý tình huống, tự nhiên là hiểu rõ nhất đấy, trong lúc này tự kể cả toàn bộ thế giới các nơi khoáng sản phân bố, thậm chí là một ít ở phía sau trong vài năm lần lượt bị phát hiện các loại cỡ lớn tài nguyên khoáng sản. Nếu như hắn thành lập một cái công ty, đi đem những... này tài nguyên khoáng sản khai quật đi ra, đây chẳng phải là ý nghĩa cực lớn tài phú?

Nghĩ tới đây, Giang Phong có chút kích động rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: YẾN KIỆT

Giang Phong ngồi ở vị trí của mình, một bên giả bộ như nghe giảng, một bên trong đầu sửa sang lấy trí nhớ của mình.

Cái này một tiết khóa thời gian còn lại qua rất nhanh đi, tan học tiếng chuông vang lên. Bất quá, Giang Phong nhưng lại không có cảm giác gì, tiếp tục tại nghĩ đến chuyện của hắn.

Đột nhiên, hắn cảm giác được một tay tại trước mắt của hắn lắc lư, đồng thời một cái có chút hoạt bát thanh thúy giọng nữ ghé vào lỗ tai hắn vang lên: "Ài, Tỉnh Giang Địch, hoàn hồn rồi!"

Giang Phong quay đầu xem xét, nguyên lai là hắn bạn ngồi cùng bàn Yến Kiệt.

"Ài, Giang Phong, ngươi đến cùng chuyện gì xảy ra à? Hôm nay thế nhưng mà ngươi lần thứ nhất muộn a. Hơn nữa, ngươi rõ ràng chính ở chỗ này đứng đây ngủ gà ngủ gật? Lúc này đến trên chỗ ngồi rồi, cũng là thần bất thủ xá (*tâm hồn đi đâu mất) đấy." Yến Kiệt chớp mắt to, có chút tò mò nhìn hắn hỏi.

Yến Kiệt là hôm nay Giang Phong bạn ngồi cùng bàn, hai người quan hệ phi thường muốn xịn, là hồng nhan tri kỷ của hắn.

Giang Phong nhìn xem Yến Kiệt, cũng nhảy vài cái con mắt.

Xuất hiện ở trước mặt hắn Yến Kiệt là phi thường thanh xuân tịnh lệ đấy, nàng mặc một bộ màu hồng phấn ni tú áo khoác ngoài, phía dưới là một đầu màu đen rộng rãi chân quần, trên chân thì là đạp lấy một đôi màu đỏ tiểu giày da, lộ ra rất là đáng yêu.

Trông thấy Giang Phong chăm chăm vào nàng xem, Yến Kiệt xinh đẹp đỏ mặt lên, sắc giọng: "Ài, không phát hiện qua mỹ nữ ah!"

Nhìn xem Yến Kiệt lúc nói chuyện, nàng cái kia hơi có chút dày cặp môi đỏ mọng khê trương khê hợp đấy, Giang Phong đột nhiên cảm thấy, cái này một trương miệng nhỏ thật sự rất gọi cảm.

Giang Phong cười cười, nói ra: "Đúng vậy a, của ta thật là chưa thấy qua mỹ nữ."

Yến Kiệt khuôn mặt trên mặt hiện lên mỉm cười, hai mắt thật to nhìn xem Giang Phong, sắc giọng: "Giang Phong, ít đến rồi, nhà các ngươi Lạc Đồng so với ta xinh đẹp nhiều hơn, ngươi đây không phải bán thiu ta nha."

Giang Phong cười trên mặt hiện lên một tia xấu hổ, đáng tươi cười cũng lập tức đã ngừng lại.

Yến Kiệt theo như lời Lạc Đồng, là Giang Phong lúc này đang tại truy cầu nữ hài nhi, cũng là hắn cả đời này bên trong đích cái thứ nhất bạn gái. Chỉ là, bọn hắn cuối cùng nhất cũng không có đi đến cùng một chỗ.

Nghĩ đến Lạc Đồng, Giang Phong tự nhiên cũng nghĩ đến hắn tại tào ngộ Tuyết Băng trước khi, vừa mới còn cùng một chỗ nói chuyện phiếm bạn gái Tiêu Tuệ.

Nàng ở phía sau kia phải hay là không đã nghe được chính mình tào ngộ Tuyết Băng chết đi tin tức? Nàng tại biết được chính mình sau khi chết, có thể hay không rất khổ sở?

Giang Phong một chút không có nghi Tiêu Tuệ đối với hắn yêu, bởi vì đó là đã trải qua tuế nguyệt cùng gặp trắc trở khảo nghiệm đấy.

Tiêu Tuệ tại trong lòng yêu mến hắn hay (vẫn) là tại cấp hai thời điểm, khi đó, bọn hắn vẫn lý phân khoa, Tiêu Tuệ tiến vào hắn lớp, cũng trở thành hắn bạn ngồi cùng bàn. Mới tới mới lớp Tiêu Tuệ, đã nhận được với tư cách lớp đoàn bí thư chỉ bộ Giang Phong vô cùng chiều có nhiều. Mà ở thông thường học tập ở bên trong, Giang Phong cũng đồng dạng trợ giúp nàng rất nhiều. Vì vậy, bất tri bất giác tầm đó, Tiêu Tuệ tự đối với Giang Phong sinh ra hảo cảm.

Chỉ là, lúc ấy Giang Phong một lòng toàn bộ nhào vào Lạc Đồng trên người, đối với Tiêu Tuệ hoặc sáng lộ ra hoặc mịt mờ ám chỉ, đều không có phát hiện. Mà Tiêu Tuệ cũng biết Giang Phong có một cái tại trường học khác bạn gái, hơn nữa nàng hay (vẫn) là một người nữ sinh, nữ sinh trời sinh rụt rè, khiến cho nàng không thể chủ động truy cầu Giang Phong.

Mà ở tốt nghiệp trung học thẳng nhập đại học về sau, loại tình huống này vẫn đang không có cái biến. Dù cho Giang Phong chia tay rồi, vẫn đang chẳng qua là khi nàng là một cái có thể thổ lộ tiếng lòng tốt bạn thân. Thẳng đến lần kia tốt nghiệp đại học về sau tụ hội, Tiêu Tuệ thừa dịp rượu tính, mới lấy hết dũng khí nói ra tâm sự, cũng cuối cùng nhất đem Giang Phong cho đuổi ngược đến tay.

Nghĩ đến từng đã là hết thảy, Giang Phong đang trong nội tâm hỏi câu: "Tiêu Tuệ, ngươi bây giờ được không nào?"

Chỉ là, hắn đến cùng hỏi chính là đời trước chính là cái kia Tiêu Tuệ, hay (vẫn) là cái này thời không Tiêu Tuệ, nhưng lại không được biết rồi.

"Ồ, ngươi tại sao lại xuất thần rồi hả? Ai nha, Giang Phong, ngươi thật sự hết thuốc chữa, tẩu hỏa nhập ma." Yến Kiệt cười hi hi nói. Nàng cho rằng Giang Phong lại là nhớ tới Lạc Đồng mới thất thần đấy.

Yến Kiệt đối với Giang Phong hòa Lạc Đồng quan hệ phi thường tình tường, bởi vì nàng cùng Lạc Đồng là hảo tỷ muội, hai người một cái phòng ngủ

đấy, Giang Phong cho Lạc Đồng ghi thư tình, còn có một chút đưa cho Lạc Đồng lễ vật, toàn bộ là thông qua Yến Kiệt đưa tới đấy. Nhưng dùng nói, Yến Kiệt là hần và Lạc Đồng tự nhân người phát thư.

Học sinh trung học cảm tình sự tình, thật sự rất phức tạp, rất kỳ diệu. Rõ ràng hai người ngay tại một cái trong phòng học ngồi, những chuyện này vẫn đang muốn che che lấp lấp đấy.

Giang Phong quay đầu, nhìn nhìn nghiêng phía sau cách đó không xa Lạc Đồng, trên mặt hiển hiện một nụ cười khổ.

Hắn cùng với nàng, đã sớm đã chú định đi không đến cùng một chỗ.

Trông thấy Giang Phong quay đầu xem Lạc Đồng, Yến Kiệt giả bộ như bất mãn nói: "Xem nha, xem nha, lại quay đầu đi nhìn, thật là làm cho người ghen ah. Ai, nếu là có ai đối với ta như vậy, thật là tốt biết bao!"

Giang Phong cười cười, nói ra: "Yến Kiệt, truy người nam sinh nhiều như vậy, chỉ cần người đã tiếp nhận một cái, bọn hắn nhất định sẽ đối với người phi thường tốt."

Yến Kiệt nhếch miệng, nói ra: "Những người kia, ai muốn bọn hắn truy ta rồi, thật sự là phiền chết rồi!"

Yến Kiệt có thể nói là lớp thậm chí là toàn trường học đều phi thường mỹ nữ nổi danh, lang hữu nhóm(đám bọn họ) nói lý ra bình chọn hoa khôi lớp chính là nàng, hơn nữa, tại nói lý ra bình chọn thập đại hoa hậu giảng đường bên trong, Yến Kiệt cũng là ngồi trên cao Top 3.

Lạc Đồng tuy nhiên cũng phi thường xinh đẹp, nhưng là, cùng Yến Kiệt so sánh với hay (vẫn) là kém một chút nì, ở trường học những cái...kia lang hữu nhóm(đám bọn họ) bài xuất hoa hậu giảng đường trong bảng, nàng chỉ là kính cùng ghế hạng bét, xem như miễn cưỡng nhập bảng.

Bởi vì xinh đẹp, Yến Kiệt người theo đuổi tự nhiên là rất nhiều đấy, chẳng những có lớp chúng ta cấp đấy, còn có nhị ban đấy, thậm chí mặt khác niên cấp thậm chí là bên ngoài trường đấy, nhiều vô cùng. Hắn cũng thường xuyên thu được một ít hoa cùng khác lễ vật, thư tình càng là mỗi ngày đều muốn thu được một chồng chất.

Bất quá, nhưng lại không có ai có thể đủ đã động lòng của nàng, những cái...kia hoa tươi cùng lễ vật, bị nàng chuyển tặng những thứ khác nữ hài tử, về phần những cái...kia thư tình, thì là trước tiên bị nàng nhìn cũng không nhìn ném đến phòng học nơi hẻo lánh trong đồng rác.

Trên thực tế, ban đầu ở truy cầu Lạc Đồng trước khi, Giang Phong đối với Yến Kiệt cũng là rất có hảo cảm đấy, chỉ là, tại Yến Kiệt điên cuồng theo đuổi người bên trong, có hai cái là Giang Phong quan hệ phi thường tốt bạn thân, một cái tự là Tân Vượng, cái khác thì là hần cái khác bạn bè thân thiết du hồng. Bởi vì lúc trước đã biết rõ Tân Vượng cùng du hồng ưa thích Yến Kiệt, Giang Phong mới lựa chọn Lạc Đồng.

Chỉ là, trong ký ức của hắn, Yến Kiệt cuối cùng nhất đối với Tân Vượng cùng du hồng đều là không hề cảm giác, dù là có Giang Phong cái này Yến Kiệt lam nhan tri kỷ âm thầm dùng sức, bang (giúp) Tân Vượng cùng du hồng nói tốt, cũng không hề chuyển cơ. Giang Phong nhớ rõ, Yến Kiệt cuối cùng nhất lựa chọn một cái từng tại nhị ban đọc qua sách, cuối cùng nhất bởi vì gia thuộc người nhà công tác điều động chuyển trường đầu đệ tử, gọi Tích Lâm.

Chỉ là, thẳng đến Giang Phong tao ngộ Tuyết Băng gặp chuyện không may thời điểm, nàng cùng Tích Lâm đều vẫn chưa đi tiến hôn nhân cung điện. Về phần cái kia chuyện sau đó, Giang Phong tự nhiên không được biết rồi.

Yến Kiệt như là nhớ ra cái gì đó, tiến đến Giang Phong bên tai, nhỏ giọng nói ra: "Đúng rồi, Giang Phong, người buổi tối hôm qua để cho ta chuyển cho Lạc Đồng tin, ta đã cho nàng rồi. Bất quá, nàng không có ghi hồi âm cho người, hơn nữa, nàng cũng nói cho ta biết, sẽ không cùng người cùng đi ra chơi."

Ghi cho Lạc Đồng tin? Buổi tối hôm qua?

Giang Phong trong lúc nhất thời không nhớ ra được, chính mình buổi tối hôm qua còn viết thư cho Lạc Đồng rồi. Tuy nhiên hai đời linh hồn dung hợp, bất quá, hay (vẫn) là do kiếp trước thì ra là so sánh lớn tuổi chính là linh hồn chủ đạo lấy thân thể này, Giang Phong đối với cái này nhất thời không chuyện đã xảy ra, hay (vẫn) là không quá quen thuộc.

Trông thấy Giang Phong không nói gì, Yến Kiệt còn tưởng rằng là Giang Phong lại thương tâm rồi, sẽ nhỏ giọng nói ra: "Không có gì đấy, Giang Phong. Ân, nếu không, ta lại đi cùng Lạc Đồng nói nói a. Ai, cũng không biết đồng đồng muốn cái gì, người ưu tú như vậy nam hài tử theo đuổi nàng, nàng đều không đáp ứng. Nếu người truy cầu ta, ta khẳng định trước tiên đã đáp ứng."

Yến Kiệt hiển nhiên là đang an ủi Giang Phong.

Giang Phong nghe xong Yến Kiệt lời mà nói..., cười nhạt một tiếng nói: "Yến Kiệt, cảm ơn người rồi. Không đáp ứng tự không đáp ứng a, không có gì."

Lúc này Giang Phong, đã sớm biết rõ hần và Lạc Đồng đi không đến cùng một chỗ, cũng sẽ không lại có ý kiến gì không rồi. Hơn nữa, đời trước của hắn cùng Tiêu Tuệ yêu nhau rồi, hần hy vọng, ở kiếp này người yêu của hắn, vẫn là Tiêu Tuệ.

Giang Phong tin tưởng, hần vẫn đang có thể tìm được Tiêu Tuệ đấy, bởi vì bọn hắn đều tại một cái khu ở bên trong, mà hôm nay trong khoảng cách khảo thí, bất quá là bảy tháng không đến bộ dạng. Đợi đến lúc chín tháng khai giảng, bọn hắn sẽ đi đến một trường học rồi. Tuy nhiên khả năng không phải cùng lớp, nhưng là nhất định là có cơ hội nhận thức đấy.

Giang Phong kiếp trước tự cảm thấy thiếu Tiêu Tuệ tình, hẳn không hy vọng kiếp này vẫn đang đi đồng dạng đường quanh co.

Yến Kiệt nhìn xem có chút quá độ tình tảo Giang Phong, cảm thấy có chút bất an. Bởi vì phía trước mỗi lần Giang Phong gặp được ngăn trở về sau, đều là lộ ra phi thường thất lạc đây, lúc này đây thế nhưng mà ngoại lệ rồi.

Sự tình có khác thường vì cái gì, Yến Kiệt cũng là nghe nói cái này thuyết pháp đây.

"Giang Phong, thật sự không có chuyện?" Yến Kiệt chăm chăm vào Giang Phong, hỏi.

Giang Phong lần nữa cười nhạt cười, nói ra: "Đương nhiên không có chuyện, người thấy ta giống là có chuyện nhi bộ dạng sao?"

Yến Kiệt đem đáng yêu đặt đến thủ trái lung lay phải lắc lắc, đem Giang Phong nhìn lại xem, cuối cùng nhất nói một câu lại để cho Giang Phong thiếu một ít thổ huyết mà nói: "Ta nhìn người chẳng những có công việc, nhưng lại vô cùng nghiêm trọng!"

Giang Phong cái kia phiền muộn ah, trên hai tay đương, làm một cái bái phục hình dáng, sau đó ghé vào trên mặt bàn.

Im lặng đây.

Yến Kiệt nhưng lại không biết, nàng còn tưởng rằng là tự người nói trúng Giang Phong tâm sự, Giang Phong không mặt mũi nào thấy nàng, gục xuống đến tránh cho xấu hổ rồi, vì vậy tự nói ra: "Như vậy đi, Giang Phong, đêm nay coi trọng ta không có chuyện gì, ta cùng người đi dân tộc quảng trường nhảy khiêu vũ, cũng cho là tán giải sầu. Người bộ dạng như vậy, ta thật sự lo lắng."

Dân tộc quảng trường khoảng cách thạch thành khu đang phát triển khu chính phủ không xa, là khu đang phát triển quảng chuyên nghiệp tài chính kiến thiết cỡ lớn công trình. Từng buổi tối, nhất là cuối tuần, rất nhiều nội thành mọi người sẽ đến tại đây khiêu vũ.

Thạch thành khu đang phát triển thuộc về dân tộc thiểu số khu quần cư, nơi này có đại lượng Thổ Gia tộc cùng Miêu tộc phân bố. Tại thạch thành thành lập khu đang phát triển trước khi, đều là xưng là thạch thành Thổ Gia tộc Miêu tộc huyện tự trị đây. Chỉ là tại bốn năm trước giang châu thăng cấp làm thành phố trực thuộc trung ương về sau, bởi vì thạch thành là giang châu đông Nam Bộ trung tâm thành thị, vị trí tương đối trọng yếu, mới thiết lập thạch thành khu đang phát triển, cũng tại không lâu về sau, trực tiếp thăng cấp thành thành phố trực thuộc trung ương lệ thuộc trực tiếp thạch nội thành.

Đương nhiên, tại thành lập thạch nội thành trước kia, thạch thành huyện vẫn là thạch thành khu chính phủ chỗ địa phương.

Mà ở dân tộc trên quảng trường, mọi người nhảy vũ đạo, đúng là tại cả nước đều phi thường nổi danh điệu nhảy dân tộc đạo —— đất gia khoát tay vũ.

Những... này vũ đạo, Giang Phong bọn hắn ở trường học đều là có học tập qua đấy, hơn nữa, Yến Kiệt bản thân tự là Thổ Gia tộc người, càng là hội (sẽ) nhảy cái này vũ điệu.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Chiếc nhẫn

Giang Phong vốn muốn nói không cần đấy, bất quá nghĩ lại, hiện tại học tập nhiệm vụ phi thường nặng nề, cùng Yến Kiệt đi thư giãn một tí cũng là tốt, vì vậy tự đáp ứng.

Hơn nữa hôm nay đúng lúc là thứ bảy, buổi tối không cần lớp tự học buổi tối, vừa vận ném qua cơm tối về sau tự đi.

Tuy nhiên từ lúc bảy năm trước tự thực hành hai ngày nghỉ, bất quá, đối với rất nhiều người mà nói, hai ngày nghỉ vẫn là thùng rỗng kêu to đấy, cái này tại học sinh trung học trên người biểu hiện được càng rõ ràng. Đương kim khá nhiều khu trung học, vì truy cầu học lên suất (*tỉ lệ), bỏ qua quốc gia quy định, tại hai ngày nghỉ (nóng hân tiết ngày nghỉ cũng thế) tiến hành cường chế tính "Học bù". Trên thực tế là cướp đoạt đệ tử nghỉ ngơi quyền, chiếm dụng đệ tử tự do thời gian đi học, làm cho đệ tử siêu phụ tải địa học tập.

Hai ngày nghỉ đi học thời gian bắt đầu trường học hoặc không có cùng, kẻ nhẹ mỗi cuối tuần đi học đến thứ bảy buổi chiều, kẻ nặng chủ nhật buổi sáng cũng muốn đi học, có trường học thậm chí toàn bộ cuối tuần chỉ cấp đệ tử chiều chủ nhật mấy giờ nghỉ ngơi. Cảnh này khiến đệ tử quanh năm suốt tháng suốt ngày vui đầu tại biển sách ở bên trong, không có nghỉ ngơi giải trí thời gian, không có mình phát triển không gian, không có sau khi học xong nhàn hạ làm điểm chuyện muốn làm. Mà khi mà ngành giáo dục cố ý dụng túng, liên hồi hiện tượng này tràn lan.

Hiện tại Giang Phong bọn hắn đúng là gặp gỡ sơ tam cái này trước mắt, tự nhiên cũng là không có song hưu đấy. Có thể có tới thứ sáu thượng cùng chủ

nhật ban ngày một ngày thời gian nghỉ ngơi, đã là trường học lãnh đạo đặc biệt khai ân rồi.

Yến Kiệt nhìn xem Giang Phong, như là đã có cực lớn phát hiện giống như, nàng chỉ vào Giang Phong tay trái, kinh ngạc hỏi: "Ồ, Giang Phong, người chừng nào thì đeo lên chiếc nhẫn rồi hả?"

"Chiếc nhẫn?!" Giang Phong không hiểu thấu.

Yến Kiệt nói ra: "Đúng vậy a, chẳng lẽ chính người còn không biết? Ủ, đây không phải là à."

Giang Phong lấy Yến Kiệt chỗ chỉ, hướng tay trái của mình nhìn lại, lập tức tự thấy được hấn trong tay trái đeo cái kia một quả đơn giản mà xinh đẹp chiếc nhẫn, trong lòng cũng là sửng sốt, chiếc nhẫn kia chính mình lúc nào đeo lên đó a? Nhớ rõ chính mình thế nhưng mà chưa bao giờ mang qua chiếc nhẫn đấy.

Yến Kiệt cũng phát hiện Giang Phong kinh ngạc, tự tò mò hỏi: "Giang Phong, người sẽ không nói cho ta biết, người không biết người đeo chiếc nhẫn a?"

Giang Phong xấu hổ cười, vội vàng nói: "Cái kia làm sao có thể đâu rồi, tự chính mình đeo chiếc nhẫn, tự nhiên là tình huống đấy."

"Ah, là như thế này ah. Đúng rồi, người chiếc nhẫn kia thật xinh đẹp, ta đều nhìn không ra là cái gì làm đấy. Đúng rồi, người chiếc nhẫn kia ở nơi nào mua đó a? Nói cho ta biết a, ta cũng muốn đi mua một quả." Yến Kiệt tràn đầy hâm mộ nói.

Giang Phong trong lòng tự nhủ quý tài biết rõ ở nơi nào mua đây này, nếu không phải người nhắc nhở, tự chính mình đều không có phát hiện mình vậy mà đeo một quả chiếc nhẫn.

Hoàn toàn chính xác, cái này một quả chiếc nhẫn như là cùng thân thể của hấn hoàn toàn dung hợp giống như, lại để cho hấn một chút cảm giác đều không có. Nếu không phải Yến Kiệt nói hấn đeo chiếc nhẫn, hấn căn bản không hề ý thức.

Bất quá, hiện tại Yến Kiệt hỏi, hấn tự nhiên muốn che lấp rồi, tự nói ra: "Ha ha, đây không phải ta mua đấy. Ân, cái này, tính toán là nhà chúng ta đồ gia truyền a, mẹ ta phía trước tiết nguyên đán thời điểm cho ta đấy, nói là ta lập tức trưởng thành, cái này đồ gia truyền trước hết giao cho ta."

Giang Phong mã thượng đầy mười sáu tuổi rồi, dựa theo thạch thành địa phương mười sáu tuổi trưởng thành quy củ, thật sự là hấn lập tức trưởng thành.

Gặp Giang Phong nói như vậy, Yến Kiệt cũng có chút thất vọng rồi, nói ra: "Nguyên lai là chính các người gia đó a, ta còn tưởng rằng là người mua đây này. Xem ra, ta là mang không thành như vậy chiếc nhẫn rồi."

Giang Phong cười cười xấu hổ, không nói gì thêm.

Thật sự là hấn không biết nói cái gì, bởi vì hấn đối với cái này một quả chiếc nhẫn hoàn toàn không biết gì cả, vừa rồi nói cho Yến Kiệt, đây là bọn hấn gia đồ gia truyền, đó cũng là lừa gạt Yến Kiệt đấy.

Hơn nữa, bởi vì nói đây là bọn hấn gia đồ gia truyền, tuy nhiên hấn nhìn ra Yến Kiệt phi thường ưa thích cái này một quả chiếc nhẫn, cũng không thể đưa cho Yến Kiệt rồi.

Hấn và Yến Kiệt tuy nhiên là bạn tốt, nhưng là còn chưa tới tiền đưa đồ gia truyền tình trạng, trừ phi Yến Kiệt cùng hấn lập tức muốn kết hôn, tiền đưa như vậy đồ gia truyền chiếc nhẫn ngược lại là có thể.

Cái này đằng sau còn có hai mảnh khóa mới tận học, bất quá, Giang Phong nhưng lại thượng có chút không yên lòng, hấn một mực suy nghĩ, cái này một quả chiếc nhẫn là như thế nào mang trên tay hấn đây này.

Dựa theo hấn cái này thời không linh hồn trí nhớ, tại buổi trưa hôm nay nghỉ trưa trước khi, trên tay của hấn đều không có cái này một quả chiếc nhẫn đấy. Như vậy, cái giới chỉ này hấn là hấn đang ngủ trong lúc đeo lên được rồi.

Chỉ (cái) đúng, đúng ai giúp hấn đeo lên đây này?

Hấn nghĩ tới không hiểu thấu trở về kiếp trước linh hồn, chẳng lẽ, là cái này linh hồn mang theo cái giới chỉ này đến hay sao?

Giang Phong đang trong nội tâm phỏng đoán đến.

Giang Phong tự cho là mình phỏng đoán vẫn có đạo lý đấy.

Kiếp trước linh hồn, tại Tuyết Băng về sau, không hiểu thấu đã xuyên việt rồi, còn trở lại cái này thời không, cùng hiện tại linh hồn dung hợp, đây là một cái phi thường thần kỳ sự tình. Trong lúc này, khẳng định có một ít môi giới. Mà hấn hiện tại, trên người ngoại trừ cái này ngoài ý muốn nhiều ra đến một quả chiếc nhẫn bên ngoài, không tiếp tục vật khác. Như vậy, cái này môi giới, rất lớn khả năng tự là cái này một quả cổ quái mà đến chiếc nhẫn rồi.

Nghĩ đến cái này một sự tình, Giang Phong tâm thần tự nhiên không có tập trung đến cái này đằng sau hai mảnh khóa học tập thượng.

Cũng may mắn vị trí của hấn theo đạo thất chính giữa, cũng không phải quá dễ làm người khác chú ý, hai vị khoa Nhâm lão sư đều không có chú ý tới hấn.

Giang Phong âm thầm quyết định, chờ tới khi tan học, hẳn nhất định phải tìm một cái vắng vẻ yên tĩnh địa phương, thử một chút cái này một quả cổ quái chiếc nhẫn đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Hai mảnh khóa, tăng thêm chính giữa thời gian nghỉ ngơi, cũng sẽ không là 100% chung, rất nhanh tự đi qua.

Đem làm cuối cùng một tiết khóa tan học tiếng chuông vang lên, tiết học Vật Lý lão sư tuyên bố tan học cái kia thời điểm, Giang Phong tự không thể chờ đợi được đứng dậy, muốn đi bên ngoài chạy.

Yến Kiệt nhưng lại ngăn lại hắn, không có cho nhường đường, mà là đối với hắn nói ra: "Giang Phong, ước định của chúng ta, ngươi có thể đừng quên ah." "Ước định? Cái gì ước định à?" Giang Phong kỳ quái hỏi.

Cái này hai tiết khóa, hẳn một mực nghĩ đến chiếc nhẫn sự tình, những thứ khác sớm quên được không còn một mảnh rồi.

Yến Kiệt gặp Giang Phong căn bản không nhớ rõ chuyện lúc trước rồi, lập tức có chút tức giận, bất mãn nói: "Giang Phong, ngươi hơi quá đáng!"

Giang Phong về mặt người vô tội nói: "Ta tại sao lại quá mức ah!"

Yến Kiệt một dậm chân, nói ra: "Ngươi còn bắt quá phần? Ta vừa rồi mới cùng ngươi ước định rồi, đêm nay đi lên dân tộc quảng trường khiêu vũ, ngươi vậy mà quay người lại tự đã quên!"

Giang Phong nghe xong, xấu hổ một cong đầu, nói ra: "Ngươi nói vấn đề này ah, ta đương nhiên không có quên. Ta làm sao có thể quên đâu rồi, không phải là ăn cơm sau cùng đi khiêu vũ nha, ta nhớ được rất rõ ràng đây này!"

Yến Kiệt không tin "Hừ" một tiếng, chăm chăm vào Giang Phong, không nói lời nào, giống như là muốn đem hắn chứa vào trong ánh mắt của nàng mặt giống như(bình thường).

Giang Phong bị Yến Kiệt xem có chút đáy lòng sợ hãi, yếu ớt nói: "Cái này, Yến Kiệt, vấn đề này ta thật sự không có quên... Ân, ta có một sự tình muốn vội vàng đi làm thoáng một phát, ngươi nhường một chút, được không nào?"

"Là muốn đi truy ngươi Lạc Đồng a?!" Yến Kiệt có chút bất mãn nói một câu.

"Không phải, đương nhiên không phải." Giang Phong gãi đầu nói ra.

Yến Kiệt không tin nói: "Không phải mới là lạ! Tốt rồi, ta mặc kệ ngươi rồi, ngươi đi đi. Ân, không nên quên ước định của chúng ta là tốt rồi!"

Giang Phong liên tục cam đoan nói: "Sẽ không quên đấy, ta nhớ được có thể kiên cố rồi. Như vậy đi, bây giờ đồng hồ, ta dưới lầu chờ ngươi, sau đó chúng ta cùng đi, ngươi xem như thế nào?"

"Tốt, bây giờ đồng hồ. Nếu khi đó ngươi không tại chỗ đó, ngươi chính là con chó nhỏ!" Yến Kiệt cười hi hi nói.

Giang Phong tự nói ra: "Tốt, không đến là chó nhỏ!" Yến Kiệt này mới khiến mở thân thể, lại để cho Giang Phong ly khai.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Thần kỳ chiếc nhẫn

Giang Phong xông lên ra phòng học, tự nhanh chóng hướng phòng ngủ chạy tới.

Hiện tại vừa tan học, đám bạn cùng phòng đều đi căn tin ăn cơm đi, phòng ngủ ung thuận không có người, vừa vận thuận tiện hắn nghiên cứu thoáng một phát cái này trên tay kỳ quái chiếc nhẫn.

Giang Phong tiến phòng ngủ, xem xét, phòng ngủ quả nhiên không có người. Hắn vội vàng đem phòng ngủ cửa đóng lại, sau đó thì ngồi vào trên giường của mình, chuẩn bị bắt đầu nghiên cứu chiếc nhẫn.

Chỉ là, đem làm hắn muốn chiếc nhẫn cởi ra thời điểm, nhưng lại phát hiện, cái kia chiếc nhẫn vậy mà thật sự như là trường trên ngón tay của hắn đồng dạng, hẳn vậy mà thoát không xuống!

Giang Phong không tin tà, hấn lần nữa tăng lớn lực lượng, dùng sức túm chiếc nhẫn, bắt quá, chính là hấn đem hết bú sữa mẹ khí lực, đem ngón tay đều khiến cho ần ần đau nhức rồi, vẫn là không có thành công.

Ngay tại Giang Phong ý định lần nữa ném thử thời điểm, một thanh âm vang lên: "Lão đại, ngươi cũng đừng uổng phí kính rồi, chiếc nhẫn là lấy không xuống đây."

Cái thanh âm này vang lên phi thường đột ngột, lại để cho hết sức chăm chú muốn đem chiếc nhẫn túm xuống Giang Phong thoáng cái từ trên giường bắn lên.

Giang Phong bốn phía nhìn xem, trong phòng ngủ không có bất kỳ người, mà phòng ngủ môn cũng là bị hấn buộc lại đâu.

"Ai?! Ai đang nói chuyện?" Nhìn xem im ắng phòng ngủ, Giang Phong trong nội tâm thẳng sợ hãi. Cái này rất cổ quái rồi, trong phòng ngủ không có bất kỳ người, tại sao phải có một thanh âm ghé vào lỗ tai hấn vang lên đâu này? Chẳng lẽ, thật sự có quỷ?

Trải qua linh hồn xuyên việt hấn, nguyên vốn không tin Quỷ Thần hấn, cũng bắt đầu trở nên có chút mê tín lên.

Đã linh hồn xuyên việt như vậy vô căn cứ sự tình đều phát sinh ở trên người của hấn, có quỷ cũng không tính là cái gì kỳ lạ quý hiếm sự tình rồi.

Bất quá, trong phòng ngủ nhưng lại không có lại phát ra âm thanh.

Giang Phong toàn thân tóc gáy đứng đây, hấn có chút xác định, thật sự có khả năng hấn là đánh lên quỷ rồi.

"Ngươi rốt cuộc là ai? Là người hay quỷ? Ngươi đi ra cho ta!" Giang Phong thanh âm có chút phát run.

Lúc này đây, vừa rồi cái kia đột ngột xuất hiện thanh âm xuất hiện lần nữa rồi, chỉ là nó lộ ra có chút bất mãn.

"Ngươi mới được là quỷ đây này! Các ngươi cả nhà đều là quỷ!" Thanh âm kia nói ra.

Giang Phong lúc này đây nghe rõ ràng, thanh âm này, dĩ nhiên là theo hấn trên ngón tay trong giới chỉ truyền tới đây!

"Làm sao có thể?! Cái này quỷ chiếc nhẫn vậy mà có thể nói lời nói!" Giang Phong tròn tròn tròn mắt, nhìn xem hấn trên ngón tay chiếc nhẫn.

"Ngươi... Ngươi thật quá mức! Vậy mà đem ta như vậy một cái anh minh thần võ, không gì làm không được vĩ đại siêu cấp trí tuệ nhân tạo tồn trữ khí nói thành là quỷ chiếc nhẫn!" Thanh âm kia lộ ra có chút ra cách phản nộ rồi.

Giang gió lớn đồ mờ mịt, cái này đeo tại trên tay hấn đồ vật, rõ ràng là một quả chiếc nhẫn, nó sao có thể nói chuyện? Chẳng lẽ như là những cái...kia tiên hiệp trong tiểu thuyết thần khí đồng dạng, sinh ra chính mình khí linh, hơn nữa là có trí tuệ khí linh? Còn có, nó nói như thế nào chính mình là cái gì siêu cấp trí tuệ nhân tạo tồn trữ khí đâu này? Cái này rõ ràng là một quả chiếc nhẫn nha.

Bất quá, Giang Phong nhưng cũng không dám nói cái gì nữa quỷ chiếc nhẫn rồi, thứ này thật là quỷ dị, nếu làm phát bức nó, có trời mới biết hội (sẽ) chuyện gì phát sinh?

Dù sao, chính mình linh hồn xuyên việt sự tình, rất có thể tựu là thứ này làm ra đến đây, nó có thể lại cả ra một ít kỳ lạ quý hiếm chuyện cổ quái tình, sẽ không chút nào khiến người ngoài ý.

Vì vậy, Giang Phong coi chừng mà hỏi: "Cái kia, ngươi nói ngươi không phải chiếc nhẫn, mà là cái gì siêu cấp trí tuệ nhân tạo tồn trữ khí, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra à?"

"Cái này, ta cũng không biết, bởi vì ta tồn trữ trong trí nhớ chính là như vậy cho mệnh ta tên đây." Chiếc nhẫn thanh âm lộ ra có chút không có ý tứ.

"Ah, là như thế này ah. Xem ra, ngươi cũng không phải nhiều hơn không dậy nổi nha, ngay cả mình làm sao tới cũng không biết." Giang Phong nhếch miệng, nói ra.

"Ta... Ta rất lợi hại đây! Mượn ngươi tới nói đi, nếu không phải ta tại Tuyệt Băng trung cứu được ngươi, cũng xé rách thời không, mang theo linh hồn của ngươi xuyên việt, ngươi đã sớm ngay cả linh hồn đều không tồn tại rồi!" Chiếc nhẫn phi thường bất mãn nói.

"Ah, ta đã biết, ngươi phi thường lợi hại!" Giang Phong trông thấy chiếc nhẫn lại có nổi giận dấu hiệu, vội vàng nịnh nọt nó.

Hoàn toàn chính xác, chiếc nhẫn kia cũng phi thường lợi hại đây, lại có thể xé rách thời không, tiến hành vượt qua thời không xuyên việt, quả thực là quá biến thái rồi!

"Cái này, anh minh thần võ, không gì làm không được vĩ đại siêu cấp trí tuệ nhân tạo tồn trữ khí ah, ngươi còn có thể hay không tiến hành xuyên qua thời không à?" Giang Phong hỏi.

"Ngươi hỏi cái này làm gì vậy?" Chiếc nhẫn có chút cảnh giác nói.

"Ha ha, ta chính là hỏi một chút, ngươi nếu là có thể lần nữa xuyên thẳng qua lời mà nói..., vậy mang theo linh hồn của ta xuyên việt về đi thôi. Ân, ngươi

cũng biết, ta cùng bạn gái của ta lập tức muốn kết hôn, ta có thể không nở nang ah!" Giang Phong nói ra.

"Ah, là như thế này ah. Bất quá, ta không thể không tiếc nuối nói cho ngươi biết, đã không có khả năng rồi." Chiếc nhẫn nói ra.

"Không có khả năng rồi hả? Ngươi vì cái gì tự không khả năng nữa nha? Ngươi làm sao lại có thể không có khả năng nữa nha!" Giang Phong có chút nóng nảy, hắn chính thấy được một chút trở lại quá khứ khả năng, cái này quý chiếc nhẫn vậy mà nói cho hắn biết, nó đã không thể vào đi xuyên qua thời không rồi!

Giang Phong thể nhưng mà rất rõ ràng, biết được hắn chết đi tin tức về sau, Tiêu Tuệ nhất định sẽ phi thường thống khổ đấy, hắn không hy vọng người yêu của mình gặp thống khổ.

"Hừ, ngươi cho rằng tiến hành xuyên qua thời không rất dễ dàng ah! Cái kia cần đặc thù điều kiện, còn có cần đại lượng năng lượng dự trữ. Mà đặc thù điều kiện còn có thể có thể tìm, nhưng là năng lượng của ta dự trữ đã bởi vì mang theo linh hồn của ngươi Vượt Qua Thời Không, hao tổn đi trọn vẹn chín thành. Hiện tại ta, chỉ là miễn cưỡng duy trì thanh tỉnh mà vậy. Ở đâu khả năng lần nữa tiến hành xuyên qua thời không!" Chiếc nhẫn phi thường bất mãn nói, "Hơn nữa, ta mang theo linh hồn của ngươi xuyên việt, hoàn toàn là vì cứu ngươi. Ngươi bây giờ ngược lại tốt, ngược lại là trách cứ khỏi ta đến rồi! Cầm người Trung Quốc các ngươi cái kia câu nói mà nói, tự là chó cắn Lữ Động Tân, không nhìn được nhân tâm tốt!"

Giang Phong quả thực là Thành Cát Tư Hãn ah! Cái này quý chiếc nhẫn, thậm chí ngay cả sâu như vậy áo Hán ngữ đều có thể nói, xem ra hoàn toàn chính xác không thẹn với siêu cấp trí tuệ nhân tạo tồn trữ khí xung hô rồi.

Giang Phong vội vàng cười theo mặt nói ra: "Ha ha, là ta trách oan ngươi rồi. Ân, đối với ngươi đã cứu ta, ta tỏ vẻ mười hai vạn phần cảm kích, ha ha..."

"Cái này còn kém không nhiều lắm!" Chiếc nhẫn nói thầm một câu.

Bất quá, tại nó tồn trữ trong không gian, nhưng lại bắt đầu khởi động lấy một cỗ ý thức lưu: May mắn rằng này không biết, hắn sợ dĩ chết đi, hoàn toàn là vì ta khai quật động tĩnh quá lớn, đưa tới Tuyệt Băng. Băng không, hắn nhất định hận chết của ta. Bất quá, hắn cũng không ăn thiếu (thiệt thòi), vậy mà để cho ta nhận chủ rồi. Có thể làm cho ta như vậy anh minh thần võ, không gì làm không được vĩ đại siêu cấp trí tuệ nhân tạo tồn trữ khí nhận chủ, cũng là vinh quang của hắn! Chỉ là vì cái gì hắn có thể đem ta nhận chủ đầu rồi, phải biết rằng, ta là phải tiến hành huyết mạch nhận chủ đấy. Nói cách khác, hắn khẳng định cùng ta trước chủ nhân có trực tiếp huyết mạch liên hệ, điều này sao có thể? Ta thể nhưng mà đến từ... Ồ, như thế nào ta như là quên một ít chuyện... Không đúng, ta làm sao có thể xuất hiện trí nhớ không trọn vẹn? Ông trời a, ngươi đây không phải chơi ta sao?!

Đương nhiên, cái này tự xưng là siêu cấp trí tuệ nhân tạo tồn trữ khí đồ vật bên trong bắt đầu khởi động ý thức lưu, Giang Phong là không thể nào biết đến, hắn hiện tại đối với cái này mang theo linh hồn hắn xuyên việt chiếc nhẫn, thật sự phi thường cảm kích.

Cái gọi là bị người bán đi, còn giúp lấy người ta kiếm tiền, Nhưng có thể nói đúng là Giang Phong như vậy đáng thương gia hóa a!

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Thông minh sắc xảo đồng [tử]

Trí tuệ nhân tạo dù sao chỉ là trí tuệ nhân tạo, không có khả năng thật sự giống người đồng dạng, có quá mức phong phú tình cảm. Cái này không, chiếc nhẫn này phát hiện trí nhớ của mình vậy mà không trọn vẹn một bộ phận, thì ra là tại tồn trữ trong không gian bị thiết một tiếng, sau đó sẽ đem vấn đề này đem thả đã qua.

Dùng người mà nói mà nói, tự là lộ ra có chút không có tim không có phổi đấy.

Giang Phong không biết trong giới chỉ chuyện đã xảy ra, hắn lúc này càng quan tâm chính là, chiếc nhẫn kia đến cùng có làm được cái gì.

Ở trong mắt hắn xem ra, mạnh như thể hung hãn chiếc nhẫn, khẳng định có một ít đặc thù tác dụng đấy, nếu không, nó cũng quá đồ ăn đi một tí, cùng thân phận của nó không phù hợp.

"Cái này, chiếc nhẫn ah, ngươi đều có chút tác dụng gì chứ?" Giang Phong hỏi.

"Thình bảo ta anh minh thần võ, không gì làm không được vĩ đại siêu cấp trí tuệ nhân tạo tồn trữ khí! ok?" Chiếc nhẫn nói ra.

"Ai, cái kia nhiều phiền toái, ngươi xem, ngươi nói một nhóm lớn, trên thực tế, ngươi không phải là một quả chiếc nhẫn sao? Danh tự chỉ là một cái danh hiệu, là vì để cho người khác nhớ kỹ mà vậy. Tự nhiên là càng đơn giản đã hẹn ở, nào có khiến cho phức tạp như vậy đấy." Giang Phong nói ra.

"Àn, dựa theo trí nhớ của ta, ngươi nói hoàn toàn chính xác có lý ah. Tốt rồi, đã ngươi nói có lý, như vậy, về sau ta gọi chiếc nhẫn rồi." Chiếc nhẫn tự nói ra.

"Ừ, cái này còn kém không nhiều lắm, thật sự là nghe lời hảo hải tử!" Giang Phong nói ra.

"Ta... Ta không phải hải tử!" Tuy nhiên cái này siêu cấp trí tuệ nhân tạo tồn trữ khí thanh âm để lộ ra rõ ràng đồng âm, nhưng là, nó hiển nhiên không thừa nhận chính mình là hải tử đấy.

"Tốt, tốt, ngươi không phải hải tử." Giang Phong vội vàng như là đồ tiểu hải tử giống như (bình thường) dụ dỗ nó.

"Hừ!" Chiếc nhẫn phát ra một cái vô cùng đơn giản thanh âm

"Ha ha, vậy ngươi nói một chút, ngươi bây giờ đều còn có một chút cái tác dụng gì a?" Giang Phong lần nữa truy vấn.

"Của ta tác dụng? Vậy cũng nhiều hơn! Đầu tiên, với tư cách anh minh thần võ, không gì làm không được vĩ đại siêu cấp trí tuệ nhân tạo tồn trữ khí, trí nhớ của ta kho bên trong, có rộng lượng tin tức tồn trữ." Chiếc nhẫn phi thường kiêu ngạo nói.

"Rộng lượng trí nhớ tồn trữ?" Giang Phong nhìn con ngươi sáng ngời, hỏi, "Vậy ngươi nói một chút, đều có nào phương diện nội dung à?"

"Hừ, những... này quá tiên tiến rồi, nói cho ngươi biết rồi, ngươi cũng không thể lý giải. Bất quá, có một ít nguyên thủy nhất đồ vật ngược lại là có thể nói cho ngươi biết, những vật kia. Liên quan đến cũng phi thường rộng khắp, bắt tội bay hiện tại địa cầu tri thức mà nói, tựu là kể cả cái gì cơ giới chế tạo ah, hóa chất ah, nguồn năng lượng ah, tin tức xử lý ah vân vân và vân vân" chiếc nhẫn rất là đắc ý.

Giang Phong có chút tròn tròn mắt, đây là nguyên thủy nhất hay sao?

"Cái kia, ngươi nói nguyên thủy nhất đấy, đều nguyên thủy đến trình độ nào?" Giang Phong coi chừng mà hỏi.

"Mượn bên trong cơ giới xếp đặt thiết kế mà nói a, thì ra là so các ngươi hiện tại thời gian thượng tiên tiến nhất cơ giới tiên tiến cái trên dưới một trăm năm mà vậy. Ha ha." Chiếc nhẫn như là nói ra một cái không quan trọng gì sự tình.

"Ách..." Giang Phong hoàn toàn bó tay rồi.

Nguyên thủy nhất cơ giới, tựu so hiện tại tiên tiến trên dưới một trăm năm?!

Chiếc nhẫn căn bản không nhìn Giang Phong kinh ngạc, tiếp tục nói: "Về phần tin tức xử lý phương diện đấy, các ngươi hiện tại cái kia chút ít, cho dù là tiên tiến nhất tin tức phòng vệ hệ thống, cũng là kinh (trải qua) bất trụ ta một giây công kích đấy. Những cái...kia tồn trữ tin tức, ta có thể nói là ta cần ta cứ lấy. Bất quá, điều này cần hao phí năng lượng của ta, hơn nữa theo phòng vệ năng lực tăng lên, tiêu hao năng lượng khẳng định cũng sẽ (biết) sâu sắc tăng lên đấy, ha ha..." Chiếc nhẫn nói đến phần sau, lộ ra có chút lực lượng chưa đủ.

Nó hiện tại vấn đề lớn nhất, tựu là năng lượng chưa đủ, chỉ có không đến 10% năng lượng rồi. Mà năng lượng của nó dự trữ một khi hạ thấp đến nó tổng năng lượng 5%, nó sẽ lâm vào hôn mê trạng thái. Nếu do hiện tại trạng thái, trực tiếp thoáng cái đại lượng hao tổn có thể, thì tới chỉ còn lại có tổng năng lượng 1%, càng là sẽ để cho nó "Chết đi", nói cách khác, hiện tại nó, chỉ cần thoáng cái lại hao tổn đi tổng năng lượng 9%, nó sẽ thấy cũng không tồn tại rồi. Chiếc nhẫn này, cũng liền trở thành bình thường nhất chiếc nhẫn.

"Như vậy ah!" Giang Phong có chút thất vọng.

"Bất quá, cũng không có gì, ta có thể đem những cái...kia lý luận tri thức dạy cho ngươi nha, do ngươi đi xử lý, ta tựu không cần hao phí năng lượng rồi. Ngươi phải tin tưởng, thông qua ta truyền thụ cho ngươi cái kia chút ít lý luận tri thức, ngươi nhất định có thể mọi việc đều thuận lợi!" Chiếc nhẫn như là cảm thấy Giang Phong tâm tình, vội vàng nói. Nó phải bảo trì nó tại Giang Phong trong nội tâm không gì làm không được hình tượng, nếu không vậy cũng quá mất mặt rồi.

Quả nhiên, nghe xong chiếc nhẫn lời mà nói..., Giang Phong con mắt tựu phát sáng lên.

"Ha ha, ngươi nói ngươi bên trong tồn trữ tin tức sự tình, vậy ngươi nói một chút ngươi cái khác công năng?" Giang Phong biết rõ, cái này có chút vô cùng bừa chiếc nhẫn, khẳng định còn có khác một ít đặc thù công năng.

Quả nhiên, chiếc nhẫn lại nói một loạt kỳ lạ quý hiếm cổ quái công năng, những công năng này có chút phi thường hữu dụng, có chút lại lộ ra phi thường gân gã. Chỉ là, đều không ngoại lệ cũng là muốn hao tổn có thể đấy, cái này sâu sắc đã hạn chế tác dụng của nó.

Cuối cùng, chiếc nhẫn nói ra: "Ta còn có một là tối trọng yếu nhất công năng."

Giang Phong nghe thấy chiếc nhẫn nói như vậy, vội vàng nói: "Ngươi nói!"

Con lẳng lơ này bao chiếc nhẫn trước khi nói nhiều như vậy, Nhưng một mực đều chưa dùng tới trọng yếu nhất như vậy chữ, hiển nhiên, chức năng này là phi thường lợi hại đấy.

Chiếc nhẫn tự nói ra: "Cái kia chính là ta bên trong, mang theo một bộ truyền thừa công pháp, thông qua tu luyện, Nhưng dùng lại để cho người trở nên

rất lợi hại!"

Giang Phong nghe xong, có chút không cho là đúng nói: "Mơ đi kung..., ta còn tưởng rằng có nhiều hơn không dậy nổi đâu rồi, nguyên lai không phải là một bộ bí tịch nha. Hiện tại các loại bí tịch võ công rất nhiều..."

Không đợi Giang Phong nói xong, chiếc nhẫn tựa tức giận phi thường đã cắt đứt hán mà nói.

"Người... Người thật quá mức! Sao có thể đem của ta truyền thừa bí tịch cùng những cái...kia gạt người đồ vật đánh đồng!" Chiếc nhẫn thanh âm, lộ ra nồng đậm tức giận.

"Ách... Cái này, không có ý tứ ah, người nói, người nói, ta nghe là được." Giang Phong lại càng hoảng sợ.

"Hừ, lại tha thứ người một lần! Bất quá đây là một lần cuối cùng. Nói cho người biết a, bộ này truyền thừa bí tịch, cần ta dùng năng lượng tiến hành Trúc Cơ, Ấn, đại khái cần mất hết ta cuối cùng năng lượng 1% a, thì ra là ta hiện tại còn thừa năng lượng một phần mười." Chiếc nhẫn nói ra. "Cái gì? Còn cần hao tổn đi nhiều như vậy năng lượng?" Giang Phong cả kinh nói. "Đúng thế, người cũng không nhìn cái môn này bí tịch sau khi luyện thành tác dụng. Nói cho người biết a, tu luyện bộ này bí tịch, nó có thể tại trong cơ thể của người sinh ra một loại phi thường thần kỳ năng lượng, ta bắt nó gọi là tánh mạng nguyên năng. Cái này tánh mạng nguyên năng chẳng những có thể đủ để cho thân thể của người càng thêm khỏe mạnh cường tráng, càng là có thể làm cho ta chậm chạp khôi phục năng lượng. Nhưng đừng nói, chỉ cần người kiên trì tu luyện, ta là có thể khôi phục cường thịnh nhất đỉnh phong trạng thái." Chiếc nhẫn phi thường vui vẻ nói.

"Ah, người có thể thông qua tánh mạng nguyên năng tẩm bổ mà khôi phục năng lượng?" Giang Phong mắt sáng rực lên, như vậy, hán thì có lần nữa xuyên việt về nguyên lai thời không khả năng. Nghĩ tới đây, Giang Phong liền vội vàng hỏi: "Vậy người khôi phục năng lượng, đại khái muốn bao nhiêu thời gian?" Chiếc nhẫn nghĩ nghĩ, nói ra: "Nếu như người thiên phú ưu tú, tốc độ tu luyện nhanh, đại khái chừng trăm năm a, ta là có thể khôi phục trạng thái tốt nhất rồi."

"Nha..." Giang Phong hoàn toàn nhụt chí rồi. Trời ạ, tu luyện chừng trăm năm, chiếc nhẫn mới có thể khôi phục trạng thái tốt nhất?! Đây chẳng phải là nói, hán tại sinh thời, cần bản nhìn không tới ngày hôm nay? Dù sao, hán hiện tại đã mười sáu tuổi, chừng trăm năm qua đi, hán đều không sai biệt lắm 120 tuổi người rồi. Đến lúc đó, dù cho chiếc nhẫn khôi phục Vượt Qua Thời Không công năng, cái kia còn có cái gì dùng?

Hoàn toàn không cần phải tiến hành xuyên thẳng qua rồi. Chiếc nhẫn cũng biết Giang Phong lúc này trong lòng phiền muộn, có chút không có ý tứ nói: "Mặc dù không có bao nhiêu khả năng lần nữa mang theo người Vượt Qua Thời Không, bất quá, ta có thể đủ khôi phục năng lượng, lúc đó chẳng phải có thể rất tốt giúp người nha."

Giang Phong tưởng tượng, cũng là ah, điều này có thể lượng có thể khôi phục, chiếc nhẫn có thể xử lý sự tình cũng nhiều hơn rồi, hoàn toàn chính xác hay (vẫn) là phi thường hữu dụng đấy. "Hơn nữa ah, tu luyện bộ này công pháp, còn có thể tùy cơ hội diễn sinh hạng nhất phi thường thần kỳ đặc thù kỹ năng nha." Chiếc nhẫn tiếp tục hấp dẫn Giang Phong.

"Phi thường thần kỳ đặc thù kỹ năng?"

Giang Phong hai mắt sáng lên. Đã chiếc nhẫn đều nói phi thường thần kỳ rồi, cái kia chắc chắn sẽ không là cái gì rác rưởi kỹ năng, dù sao, chiếc nhẫn tầm mắt là phi thường cao đấy. "Có thể xác định đều là mấy thứ gì đó kỹ năng sao?"

Giang Phong hỏi. "Đương nhiên không thể xác định, bằng không thì như thế nào gọi không xác định đây này. Bất quá, người yên tâm, những...này kỹ năng đều là phi thường biến thái đấy, không phải là rác rưởi." Chiếc nhẫn vừa cười vừa nói, "Đúng rồi, người còn không có nói cho ta biết, muốn hay không học bộ này bí tịch?"

"Học, đương nhiên muốn học! Ta vì cái gì không học?!"

Giang Phong vội vàng nói. Như vậy bí tịch, không học mới được là kẻ dần đây này! Đã có thể cường thân kiện thể, còn có thể lại để cho chiếc nhẫn khôi phục năng lượng, thậm chí còn có thể diễn sinh một bộ thần kỳ kỹ năng, kẻ dần đều học đấy."Người muốn học là tốt rồi. Ân, người chờ một chút, ta lập tức triệu tập nguồn năng lượng, vì người Trúc Cơ!" Chiếc nhẫn nói xong, rất nhanh tựa lâm vào yên lặng.

Giang Phong cảm giác được một cỗ phi thường cổ quái năng lượng tiến vào thân thể của hán, tại trong kinh mạch của hán ghé qua. Ước chừng đã qua năm phút đồng hồ bộ dạng, Giang Phong cảm giác được về này cỗ quái năng lượng tại trong cơ thể của hán đi một lần sau lại nhớ tới hán tay trái ngón giữa vị trí, tiến vào đến trong giới chỉ. "Xong chưa?" Giang Phong hỏi.

"Ân, OK!" Chiếc nhẫn thanh âm lộ ra có chút suy yếu, bất quá lộ ra hay (vẫn) là cao hứng phi thường.

"Đúng rồi, người bây giờ dựa theo ta vừa rồi năng lượng vận hành tuyến đường, tưởng tượng thoáng một phát trong thân thể người mặt năng lượng vận hành. Như vậy, trải qua mười lần về sau, người đã biết rõ người có thể có được kỹ năng là cái gì." Dừng một chút, chiếc nhẫn lại nói câu. Giang Phong vội vàng nghe theo, mười lần rất nhanh tựa đi qua, Giang Phong cảm giác được trong thân thể nhiều hơn một ít cái gì. Trên thực tế, đó là chiếc nhẫn giữ lại tại trong thân thể của hán năng lượng. Mà một cái kỹ năng cũng xuất hiện tại Giang Phong trong đầu.

Cái này kỹ năng thật sự phi thường biến thái, nó dĩ nhiên là có thể trông thấy trước mặt mình người tâm tư! Mà tên của nó, rất tốt nói rõ công năng của nó —— thông minh sắc xảo đồng [tư]!

Ta tích cái Wow, điều này thật sự là quá biến thái rồi! Giang Phong hoảng sợ nói. Chiếc nhẫn hiển nhiên đối với Giang Phong lại có thể có được như thế yêu nghiệt kỹ năng cũng phi thường vui vẻ, cái này có thể nói là có thể diễn sinh ra kỹ năng bên trong, nhất biến thái nhất yêu nghiệt một cái rồi.

Giang Phong phi thường vui vẻ, nói ra: "Chiếc nhẫn, cái này biến thái kỹ năng là người giao phó ta đây, mà người vốn cũng phi thường biến thái, như vậy đi, về sau người đã kêu thông minh sắc xảo giới rồi." Chiếc nhẫn nghe xong, cao hứng nói: "Thông minh sắc xảo giới?! Danh tự ta thích, ta về sau đã kêu thông minh sắc xảo giới rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Lần thứ nhất cuộc hẹn

Giang Phong hưng phấn thiếu một ít hoa chân múa tay vui sướng. Thông minh sắc xảo đồng [tử], theo danh tự cũng có thể thấy được tác dụng của nó rồi, cái kia chính là chứng kiến người khác trong nội tâm suy nghĩ.

Như vậy kỹ năng, thật sự đã rất khó dùng biến thái để hình dung, chỉ có thể nói là yêu nghiệt. Thử nghĩ thoáng một phát, người cùng một người nói chuyện làm ăn, người có thể thông qua hạng nhất kỹ năng, biết rõ tâm tư của hắn, vậy người còn có thể thất bại sao?

Đương nhiên, cái này hạng nhất kỹ năng như vậy yêu nghiệt, hắn thi triển điều kiện cũng là phi thường hà khắc đấy, nó cần hao phí tu luyện bí tịch có được tánh mạng nguyên năng, còn cần có thông minh sắc xảo giới phối hợp, cả hai thiếu một thứ cũng không được. Bởi vì thông minh sắc xảo giới là độc nhất vô nhị, cho nên, trên cái thế giới này cũng chỉ khả năng có Giang Phong một người hội (sẽ) cái này hạng nhất kỹ năng, những người khác muốn học trộm đều là không thể nào đấy.

Trước khi, Giang Phong bởi vì có được trí nhớ của kiếp trước mang đến biết trước tất cả, cũng đã phi thường vui vẻ rồi.

Hắn tưởng tượng lấy chính mình đem trở thành thế giới đệ nhất khai thác mỏ trù, có được toàn bộ thế giới khoáng sản tài nguyên. Hiện tại, hắn phát hiện, chính mình ngoại trừ kiếp trước trí nhớ mang đến biết trước tất cả bên ngoài, còn có một quả biến thái chiếc nhẫn, bên trong có các loại siêu việt thời đại khoa học kỹ thuật; thậm chí còn đã học được hạng nhất kỹ năng biến thái. Lúc này Giang Phong, đối với tương lai, hắn đã đầy cõi lòng tin tưởng. Chỉ cần tìm được một cái cơ hội thích hợp, hắn Giang Phong liền đem Nhất Phi Trùng Thiên!

Giang Phong phảng phất xem thấy trước mắt tràn đầy ngũ thái tân phân các loại tiền, hắn thật sự muốn lên tiếng tru lớn: Nhân dân tệ (*tiền), đôla, bảng Anh, đồng Euro... Các người hết thấy đều là ta đây! Ngoan ngoan chờ ta đi!

Đem làm Giang Phong đang tại chỗ đó hưng phấn lấy thời điểm, phòng ngủ cửa bị gõ vang rồi, Giang Phong vội vàng đi mở cửa. Đứng ở ngoài cửa chính là hắn bạn cùng phòng, cũng đồng dạng là bạn bè ngoan cố của hắn một trong. Trên thực tế, bọn hắn một cái phòng ngủ người, quan hệ đều là vô cùng tốt đấy.

Tất cả mọi người là trong lớp thành tích phi thường ưu tú người, hôm nay trời giúp đỡ, giữa lẫn nhau cảm tình cũng bồi dưỡng được đã đến. Cho nên, mọi người tâm đó, tuy nhiên lẫn nhau là đối thủ cạnh tranh, bất quá nhưng lại phi thường tốt cạnh tranh, cũng không bởi vì giữa lẫn nhau cạnh tranh, gây ra cái gì không thoải mái đến. Cái này vào cửa đến người, gọi Cam Tâm. Người cũng như tên, Cam Tâm cũng là một cái phi thường lạc quan sáng sủa người, tùy thời đều là cười ha hả đấy.

Giang Phong hòa quan hệ của hắn phi thường muốn xin. Cam Tâm gặp Giang Phong mở cửa, tự cười nói: "Giang Phong, một mình người ở bên trong, làm gì vậy đóng cửa lại à? Phải hay là không, người tại đâu đó đánh tro cơ?"

Giang Phong tự nhiên biết rõ thằng này nói đánh tro cơ là có ý gì rồi, cười mắng: "Người mới đánh tro cơ đây này! Ta nhưng là hảo hài tử, làm sao có thể làm chuyện như vậy." Cam Tâm cười nói: "Đây không phải là người đóng cửa làm gì vậy?"

"Không nói cho người, dù sao là chuyện tốt." Giang Phong cũng cười nói. "Chuyện tốt? Chẳng lẽ là có nữ sinh? Ta nhìn xem."

Cam Tâm giả bộ như tìm người, đầy phòng ngủ nhìn loạn. Giang Phong đưa chân đá hắn thoáng một phát, cười mắng: "Cút! Nơi nào đến nữ sinh! Đây trong đầu không khỏe mạnh tư tưởng!"

Cam Tâm cười ha hả chạy đi, tránh thoát Giang Phong đưa tới chân. "Không cùng người nhiều lời, ta còn không có ăn cơm đâu rồi, đi trước ăn cơm!"

Giang Phong nói một câu, sau đó cầm cà-mên ra phòng ngủ, hướng căn tin phương hướng đi đến. Lúc này khoảng cách tan học đã không sai biệt lắm đi qua nửa giờ, trong phòng ăn đã so sánh không rồi. Giang Phong rất thuận lợi đánh cho đồ ăn, tại hắn đang chuẩn bị ngồi xuống thời điểm, chủ nhiệm lớp Hà lão sư đã đi tới, cười hỏi: "Giang Phong, người bây giờ không có gì à?"

Hà lão sư gia lão bà giống như sư phó nhận đầu trường học căn tin, hắn chiều nào khóa về sau, đều đến căn tin hỗ trợ. Giang Phong cũng vừa cười vừa

nói: "Àn, sớm không có chuyện rồi, lúc ấy hẳn là giữa trưa ngủ quên mất rồi, không có hoàn toàn tỉnh." Hà lão sư tự nói ra: "Là như thế này ah. Người học tập cũng không muốn quá dụng công rồi, nên lúc nghỉ ngơi, hay là muốn nghỉ ngơi thật tốt đấy."

Người dù sao không phải máy móc, mệt nhọc học tập hiệu suất sẽ hạ thấp, đối với người học tập cũng không tốt." Trên thực tế, chỉ cần không phải tại trên lớp học, Hà lão sư cũng là một cái phi thường hòa ái người, nhất là đối với Giang Phong bọn hắn như vậy lớp học phi thường nghe lời lại hiểu học đứa bé được nuôi dưỡng tốt. Giống như là mỗi lần Giang Phong bọn hắn đến căn tin mua đồ ăn, nếu Hà lão sư tay cầm muối lời mà nói..., sẽ nhiều hơn một ít phân lượng.

Phải biết rằng, đúng lúc này hay (vẫn) là Chu lão tổng đem làm tổng lý thời điểm, giá hàng phi thường thấp. Như là Giang Phong bọn hắn, dùng lại một châu Nhất Nguyên tiền còn có thể ăn được một phần thịt. Lưỡng mao tiền cơm, thì có cà-mên tràn đầy một hộp, một phần thức ăn cũng mới lưỡng mao tiền hoặc là ba mao tiền, một phần thịt cang là chỉ cần 5 mao tiền.

Như vậy giá hàng, cho dù là 5 năm về sau, cũng đều là khó có thể tưởng tượng đấy. Nhưng dùng nói, ở phía sau 5 năm bên trong, giá hàng không sai biệt lắm lật ra gấp 10 lần! Bởi vì giá hàng thấp, Giang Phong tuy nhiên trong nhà kinh tế rất khó khăn, mỗi tháng chỉ có một trăm đồng tiền sinh hoạt, hẳn vẫn đang trên cơ bản mỗi ngày đều có thể ăn được ít nhất một phần thịt, mà tới được cuối tháng thời điểm, tiền sinh hoạt còn sẽ có một ít còn thừa, hẳn còn có thể cầm lấy đi mua một ít học tập tư liệu. Cho nên, ở thời điểm này, kinh tế tăng trưởng con số lộ ra tương đối chậm, nhưng là mọi người sinh hoạt nhưng lại so sánh an nhàn, thậm chí so vài năm về sau, hàng năm gdp tăng trưởng vượt qua 10% còn tốt hơn.

Hà lão sư gặp Giang Phong nói không có chuyện rồi, lại cùng Giang Phong giạt vài câu, sau đó rời đi rồi. Đợi đến lúc Giang Phong ăn cơm chiều, vượt có chút chóng bụng lý khai căn tin thời điểm, đã là 6:30 rồi, khoảng cách hắn và Yến Kiệt ước hẹn thời gian cũng chỉ có nửa giờ rồi. Giang Phong lại trở về phòng ngủ ngồi trong chốc lát, sau đó mới bắt đầu thay quần áo, chuẩn bị đi phở ước. Mọi người gặp Giang Phong đúng lúc này thay quần áo, tự đều rất là hiếu kỳ hỏi hắn muốn đi làm cái gì, phải hay là không cùng mỹ nữ cuộc hẹn. Giang Phong cười trả lời nói là, những cái thứ này lập tức tự phê khởi. Giang Phong đã đến, nói hắn không nữ, không phải cùng mỹ nữ cuộc hẹn cũng nói là. Nhìn xem mọi người bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận cười nói, Giang Phong cũng cười cười, không nói gì.

Những... này bạn xấu, người nói cho bọn hắn biết chân thật tình huống, bọn hắn ngược lại là không tin rồi. Nếu người che che lấp lấp đấy, bọn hắn nhưng lại suy đoán lung tung.

Đối với những cái thứ này tâm tư, Giang Phong đã sớm là sờ thấu đầu, cho nên ứng phó phi thường nhẹ nhõm. Nếu không đem những cái thứ này dọn dẹp rồi, đêm mai tốt nhất khóa, hắn và mỹ nữ cuộc hẹn sự tình sẽ truyền khắp toàn bộ trường học. Dù sao, hắn và Yến Kiệt Đô xem như trường học nhân vật phong vân, Giang Phong là vì thành tích tốt, về phần tướng mạo, chỉ (cái) xem như giống như, không thể nói là nam nhân xấu xí mà thôi.

Mà Yến Kiệt, thành tích học tập giống như, bất quá người nhưng lại phi thường xinh đẹp. Như vậy hai người đi đến cùng một chỗ, cái kia chính là điển hình tài tử xứng giai nhân, không có chuyện gì cũng biến thành có chuyện rồi.

Giang Phong ăn mặc vô cùng đơn giản, thượng diện là một kiện sâu sắc âu phục, phía dưới là một đầu tây quần. Đầu là phi thường tiện nghi hàng via hệ hàng, hẳn là một cái triệt triệt để để nông dân đệ tử, trong nhà kinh tế khó khăn, một tháng tiền sinh hoạt đều mới 100 khối, nào có tiền đi mua một ít nhãn hiệu hàng ah. Bởi vì quần áo rất đơn giản, cho nên Giang Phong chỉ tốn năm phút đồng hồ, sẽ đem hết thấy OK, sau đó tự thân nhiên ra phòng ngủ, đi vào lầu bên ngoài các loại Yến Kiệt.

Từ Trung lầu ký túc xá, trên thực tế chỉ có một tòa sáu tầng nhà lầu. Phía dưới tầng ba là nam sinh ký túc xá, thượng diện tầng ba thì là nữ sinh ký túc xá. Bất quá, lầu ba cùng lầu bốn tầng đó là bị phá hỏng đầu, nữ sinh ra vào có mặt khác môn, cùng nam sinh môn là tách ra đấy. Giang Phong chỉ (cái) đứng ở nơi đó đợi không đến ba phút, Yến Kiệt tự sôi nổi theo lầu bên cạnh trên cầu thang đi xuống, lộ ra phi thường sung sướng.

Yến Kiệt hiện tại còn bất mãn mười lăm một tuổi, thân cao cũng chỉ có một mét sáu tả hữu. Một đầu tóc dài đen nhánh phảng phất trong gió phiêu dật to lụ. Lông mi thật dài, hai mắt thật to, ánh mắt thâm thúy, tựa hồ là một tri trong bóng đêm hồ nước. Bờ môi tiêu mà dày đặc, khỏe miệng có chút nhếch lên, làm cho người cảm thấy một loại tình nghịch thân thiết.

Lúc này, nàng đã thay cho nàng lúc trước ăn mặc màu đỏ ni từ áo khoác ngoài, mặc vào một bộ trắng nõn áo lông. Tuy nhiên áo lông lộ ra có chút mập mạp, nhưng lại khó dấu Yến Kiệt đáng người uyển chuyển. Lờ mờ màu da cam dưới ánh đèn, làn da trắng nõn tinh tế tỉ mỉ, tản ra nhu hòa sáng bóng.

Yến Kiệt vui vẻ nhảy đến Giang Phong trước mặt, cười ha hả mà hỏi: "Người chờ lâu a?" Giang Phong lắc đầu, nói ra: "Cũng không phải thật lâu, vài phút mà."

"Àn, tốt. Chúng ta đi thôi, Thiên Đô đã bắt đầu đen, chờ chúng ta đuổi tới, bên kia đều ưng thuận bắt đầu khiêu vũ rồi." Yến Kiệt nói ra.

Giang Phong gật gật đầu, hai người tự song song lấy, dọc theo lầu ký túc xá trước con đường, đi thẳng về phía trước. Sắc trời đã đã khuya, hơn nữa lại là tối thứ sáu lên, trên đường rất ít người, lộ ra rất yên tĩnh. Giang Phong hòa Yến Kiệt hai người song song đi tới, cũng không nói gì, chỉ là im lặng đi tới. Đột nhiên, Yến Kiệt hỏi: "Giang Phong, người trước kia đi nhảy qua vũ sao?"

Giang Phong lắc đầu, nói ra: "Ta ngoại trừ ở trường học tập thể dục cùng với lần đầu tiên lần kia huấn luyện quân sự nhảy qua bên ngoài, chưa bao giờ nhảy qua đây này." Yến Kiệt tự nở nụ cười, nói ra: "Ha ha, không nghĩ tới, ta vẫn là thứ nhất cùng chúng ta giang đại tài tử đi khiêu vũ nữ sinh nha."

Giang Phong cười khỏ nói: "Yến Kiệt, người đã bị cầm ta cùng vui vẻ rồi, ta xem như cái gì đại tài tử ah!" Yến Kiệt nhưng lại nói ra: "Không có ah, ta nói là sự thật, người trong mắt của ta, chính là một cái đại tài tử! Người thành tích tốt như vậy, còn muốn tham gia lớp quản lý. Àn, ta bội phục nhất chính là người yêu thích còn phi thường rộng khắp, nhất là người viết văn, ghi thật tốt quá, mỗi lần nghe được nhiệm lão sư tại lớp học đọc chậm người viết văn, lòng ta tự cảm thấy một loại yên lặng!"

"Ha ha, ta có người nói tốt như vậy sao? Ta như thế nào không có cảm thấy?" Giang Phong cười cười, nói ra.

"Đương nhiên ah, ta cảm thấy cho người là lớp chúng ta giỏi nhất cái kia một cái!" Yến Kiệt ngữ khí phi thường khẳng định, nàng thậm chí còn quơ quơ nàng nắm tay nhỏ, phong nói câu.

Yến Kiệt tự nhiên là đem hân liên tưởng đến lạc đồng trên người. Nàng biết rõ, Giang Phong đuổi lạc đồng đã hơn một năm rồi, nhưng là lạc đồng hay (vẫn) là không có đáp ứng làm bạn gái của hắn. Yến Kiệt cảm xúc cũng có chút trầm thấp mà bắt đầu..., nhỏ giọng nói: "Ai, ta cũng không biết đồng đồng là nghĩ như thế nào đấy, như là người ưu tú như vậy nam hài tử, nàng vì cái gì tự không đáp ứng đâu này? Bất quá, nàng là của ta hảo tỷ muội, ta cũng không nên nói thêm cái gì."

Giang Phong cười cười, nói ra: "Ha ha, Yến Kiệt, người đã giúp ta rất nhiều, đối với cái này, ta phi thường cảm kích." Hai người đang khi nói chuyện, tự đi đến trường học bên ngoài cái kia một đoạn đường, đi vào sân trường bên ngoài trên đường cái. Yến Kiệt tự nói ra: "Giang Phong, chúng ta ngồi một cỗ xe xích lô đi qua đi." Giang Phong nghĩ nghĩ, trường học tại thành thị phía đông, mà dân tộc quảng trường nhưng lại tới gần nội thành phía tây, hai địa phương ở giữa khoảng cách, vượt qua hai cây số.

Cái này nếu đi qua lời mà nói..., ít nhất cần nửa giờ. Hơn nữa, đây là một tháng phân, đúng là thời tiết lạnh thời điểm, đối với Yến Kiệt cô gái như vậy tử mà nói, đi đường cũng không phải một kiện chuyện dễ dàng. Ngồi một cỗ xe xích lô cũng hoa không có bao nhiêu tiền, thì ra là Nhất Nguyên tiền mà vậy.

Một bữa cơm tiền mà thôi, vì vậy Giang Phong tự gật gật đầu. Lúc này thời điểm, một cỗ nhân lực xe xích lô vừa vặn đi ngang qua, Yến Kiệt tự vui vẻ vẫy vẫy tay, nói ra: "Sur phó, dừng một cái!" Cái kia xe xích lô sur phó gặp sinh ý đã đến, tự nhiên vui vẻ nghe xong xuống, hỏi: "Hai vị đồng học, các người đi nơi nào à?"

Nơi này là Tứ Trung phía ngoài cửa trường mặt, Giang Phong hòa Yến Kiệt xem xét tự là đệ tử. "Chúng ta đi dân tộc quảng trường, sur phó người đi không?" Yến Kiệt phi thường có lễ phép mà hỏi. "Đi, đương nhiên đi, các người mau lên đây đi." Sur phó cười nói.

Giang Phong hòa Yến Kiệt tự lên xe xích lô.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 8: Các người tại hện hò!

Đợi đến lúc Giang Phong hòa Yến Kiệt ngồi xuống rồi, xe xích lô sur phó mà bắt đầu khởi động bàn đạp, xe xích lô bắt đầu thời gian dần qua bắt đầu chuyển động.

Đường cái hai bên không phải cơ động làn xe phi thường rộng rãi, thượng diện chạy đầy, trên cơ bản đều là nhân lực xe xích lô. Thạch thành là vùng núi, tuy nhiên nội thành là ở vào trong núi một khối lớn bá tử thượng diện, nhưng là địa hình cũng hay (vẫn) là cao thấp phức tạp, có rất ít người cỡi xe đạp, thậm chí rất nhiều người căn bản sẽ không cỡi xe đạp, ít nhất, Giang Phong mình chính là sẽ không cỡi xe đạp đấy.

Đương nhiên, không phải cơ động làn xe thượng diện ngẫu nhiên còn có một chút xe gắn máy lái qua.

Lúc này hay (vẫn) là thế kỷ mới mới bắt đầu, thạch thành lại là đất liền khu một cái không tính lớn thành thị, nội thành ô tô cũng không phải rất nhiều. Lúc này lại là buổi tối rồi, trên đường phố chạy ô tô càng thiếu đi. Những cái...kia cưỡi motor xe tự đại bộ phận chưa có tới không phải cơ động làn xe lên.

Xe xích lô sur phó một bên cưỡi xe, một bên cùng Giang Phong bọn hắn trò chuyện.

Giang Phong vốn là nông dân xuất thân, cha mẹ của hắn đều là điển hình lớp người quê mùa, đối với như vậy xe xích lô sur phó, tự nhiên không có gì kỳ thị. Mà Yến Kiệt cha mẹ tuy nhiên đều là tiểu quan viên, bất quá, nàng là một cái phi thường có giáo dưỡng nữ hài tử, cũng sẽ không xem thường xe xích lô sur phó. Trái lại, nàng đối với mấy cái này xe xích lô sur phó sinh hoạt còn phi thường cảm thấy hứng thú, không ngừng hỏi một vài vấn đề.

Xe xích lô sur phó gặp hai cái đệ tử trẻ con một chút không có xem thường hắn, cũng phi thường cam tâm tình nguyện cùng bọn họ nói một sự tình.

Vì vậy, tại vui sướng trong không khí, hai cây số lộ trình qua rất nhanh đi, Giang Phong bọn hắn đã đến địa đầu rồi.

Xuống xe thời điểm, Yến Kiệt nhất định phải kiên trì cho tiền xe, Giang Phong là nam hài tử, hơn nữa tiền này cũng không phải rất nhiều, tự nhiên không muốn làm cho nữ hài tử trả thù lao rồi, cũng kiên trì muốn chính mình cho. Xe xích lô sur phó tự nở nụ cười, nói ra: "Các người đây đều là người một nhà, ai cho không phải đồng dạng ah. Như vậy đi, đi ra ngoài tại bên ngoài, tự nhiên là nam hài tử thanh toán cho thỏa đáng."

Nói xong, hắn tự nhận lấy Giang Phong đưa tới Nhất Nguyên tiền.

Yến Kiệt nghe xong xe xích lô sư phó lời mà nói..., lập tức cảm thấy có chút không nói: "Sư phó, người đã hiểu lầm..."

Giang Phong biết rõ, chuyện như vậy là càng bồi càng hắc, dứt khoát không nói lời nào.

Quả nhiên, xe xích lô sư phó tự nói ra: "Ha ha, nữ hài tử da mặt quả nhiên so sánh mỏng, ta không nói, các người là đi quảng trường chơi a, đi thôi, khiến cho vui vẻ lên chút."

Nói xong, xe xích lô sư phó chậm rãi đạp lấy xe xích lô đã đi ra.

Yến Kiệt giải thích thích không rõ, tự hướng Giang Phong trừng mắt liếc, nói ra: "Giang Phong, người như thế nào không giúp giải thích ah, cái này sư phó đều hiểu lầm chúng ta rồi."

Giang Phong cười nói: "Ha ha, Yến Kiệt, chuyện như vậy là giải thích không rõ ràng lắm đấy, cái kia sư phó còn cho là chúng ta là da mặt mỏng then thùng đây này. Dù sao hắn cũng không biết chúng ta, về sau mọi người cũng không nhất định gặp lại, có tất yếu cùng hắn giải thích sao?"

"Ai nha, ta mắc kệ!" Nói xong, Yến Kiệt ngang ngược đạp một cái chân, quay người hướng dân tộc quảng trường bên kia đi đến. Giang Phong cười cười, đi theo phía sau của nàng.

Xe xích lô đỗ địa phương khoảng cách quảng trường còn có hơn 100m bộ dạng, tại đây đi lên là một đầu đường dành riêng cho người đi bộ, bởi vì rất nhanh muốn bước sang năm mới rồi, đường dành riêng cho người đi bộ trang trí phi thường xinh đẹp, tại trong bóng đêm lộ ra ngũ thái ban lan (vàng, xanh, đỏ, trắng, đen), rất là xinh đẹp.

Đi vài bước, Yến Kiệt tự nói ra: "Giang Phong, tại đây thật sự rất xinh đẹp ah, ta đã đến rất nhiều lần, Nhưng là mỗi lần tới đều cảm thấy nơi này có một loại bất đồng xinh đẹp. Nhất là đêm nay lên, ta cảm thấy được đặc biệt xinh đẹp."

Giang Phong đến bên này số lần không phải rất nhiều, cười cười, không có đáp lời.

Hơn 100m lộ trình, rất nhanh ngay tại hai người dưới chân trở thành quá khứ, hai người cũng tới đã đến dưới quảng trường mặt bậc thang chỗ, mà trên quảng trường cái kia to vũ đạo âm nhạc đang tại đề đó.

Yến Kiệt tự cười nói: "Giang Phong, vũ đạo đã bắt đầu rồi, chúng ta nhanh một chút nhì a."

Nói xong, Yến Kiệt tự giữ chặt Giang Phong tay, hướng trên bậc thang dân tộc quảng trường chạy tới.

Yến Kiệt bàn tay nhỏ bé rất là mềm mại, Giang Phong đang bị nàng giữ chặt một sát na kia, trong nội tâm nổi lên một tia gọn sóng.

Bậc thang cũng không cao, thì ra là hai mươi giai mà vậy. Yến Kiệt rất nhanh tự giữ chặt Giang Phong chạy vào quảng trường.

"Chúng ta khiêu vũ a!" Yến Kiệt xấu hổ phốc phốc đấy, lộ ra rất là hưng phấn.

"Tốt!" Giang Phong nói ra.

Hai người tự đầu nhập vào cuộn cuộn vũ đạo đám biển người như thủy triều trung. Hai người tự theo âm nhạc, cùng mọi người cùng nhau nhảy múa.

Bởi vì vũ đạo nguyên nhân, Yến Kiệt thường xuyên hội (sẽ) giữ chặt Giang Phong tay. Mà nàng mỗi lần giữ chặt Giang Phong tay, Giang Phong trong nội tâm sẽ bởi vì cái kia một loại mềm mại cảm giác mà sinh ra rung động.

Bất quá, Yến Kiệt nhưng lại không có chú ý tới những... này, nàng nhảy một hồi, tự nói ra: "Giang Phong, người nhảy vô cùng không tệ ah, người có phải hay không trước kia đã tới?"

Yến Kiệt sở dĩ hỏi như vậy, đó là bởi vì tại đây nhảy đấy, vẫn là cùng trường học học tập có khác nhau rất lớn. Dù sao, trường học là đem hắn đơn giản hoá, với tư cách nghỉ giữa khóa thao (xx) đến học tập đấy, trước trước sau sau, cũng tự như vậy một cái tổ khúc nhạc, vài phút tự OK rồi. Mà ở trong đó nhưng lại phân ra hơn mười cái tổ khúc nhạc, trước trước sau sau muốn nhảy mấy giờ đây này.

"Không có ah, ta cái này là lần đầu tiên tới nơi này." Giang Phong hồi đáp. Giang Phong sở dĩ hội (sẽ) nhảy, hay (vẫn) là bởi vì hắn kiếp trước cũng từng tới nơi này nhảy qua, trong trí nhớ có ấn tượng. Bây giờ nhìn lấy mọi người nhảy, trí nhớ nhất lên đến cũng rất nhanh.

"Ha ha, ta ngược lại là đã quên, người thế nhưng mà đại tài tử, trí nhớ tốt như vậy, tự nhiên là vừa học liền biết rồi." Yến Kiệt cười cười, nói ra.

Giang Phong có chút cười cười xấu hổ, không nói gì.

Nhảy nhảy, mọi người lại biến ảo khiêu vũ trận hình, mọi người nắm tay, vây thành một vòng tròn nhảy múa. Yến Kiệt một tay nắm Giang Phong, bên kia thì là một cái bốn mươi năm mươi tuổi trung niên a đi.

Hai người đi theo nhịp nhảy, Yến Kiệt đột nhiên tự nói ra: "Giang Phong, người xem đối diện vậy có phải hay không Nhiệm lão sư à?"

Giang Phong sững sờ, phóng nhãn nhìn lại, quả nhiên, khi bọn hắn cái này vòng lớn đối diện, cái kia chính nhẹ nhàng nhảy múa xinh đẹp nữ nhân, không phải cái kia vị kính trọng nhất Ngừ Văn Lão Sư Nhiệm Linh là ai?

Bất quá, Giang Phong rất nhanh thoải mái. Hắn là biết rõ Nhiệm Linh thường xuyên đến dân tộc quảng trường khiêu vũ đấy. Tại đây không khí rất tốt, đúng là phù hợp Nhiệm Linh cái loại này so sánh hoạt bát sáng sủa tính cách.

Vừa lúc đó, Nhiệm Linh ngẩng đầu lên thời điểm, cũng nhìn thấy đối diện Giang Phong hòa Yến Kiệt, tựa đối với hai người cười cười, sau đó tiếp tục khiêu vũ.

Đợi đến lúc cái này tổ khúc nhạc hoàn tất, biến hóa đội hình thời điểm, Nhiệm Linh tựa đã đi tới, vừa cười vừa nói: "Giang Phong, Yến Kiệt, thực chính là bọn người ah. Ài, Giang Phong, Nhưng là rất khó phải xem gặp người ra cửa trường chơi nha."

Giang Phong cười cười, nói ra: "Đúng vậy a, Nhiệm lão sư, thật là tinh xảo. Nhiệm lão sư, người nhảy thật tốt quá, ta đều không quá hội (sẽ), người dạy ta a."

Nhiệm Linh gật đầu nói nói: "Tốt, các người tựa đi theo lão sư đằng sau học a."

Vì vậy, Giang Phong cùng với Yến Kiệt đi theo Nhiệm Linh đằng sau học.

Nhảy ước chừng một giờ bộ dạng, Yến Kiệt cảm giác được hơi mệt chút, tựa đối với Nhiệm Linh nói ra: "Nhiệm lão sư, ta đi bên cạnh ngồi thoáng một phát, tới nữa cùng người học khiêu vũ."

"Tốt, người đi đi." Nhiệm Linh gật gật đầu.

"Giang Phong, người không mệt mỏi sao? Muốn hay không cùng đi với ta ngồi một chút?" Yến Kiệt hỏi Giang Phong.

Giang Phong lắc đầu, nói ra: "Ta không phiền lụy, người đi nghỉ ngơi một chút a, ta cùng Nhiệm lão sư học một ít. Ân, người chú ý an toàn ah!" "Tốt, tại đây sẽ không có chuyện gì đấy." Yến Kiệt nói xong, liền xoay người hướng quảng trường bên cạnh đi đến. Chỗ đó có rất nhiều đá cẩm thạch ghế, là mọi người khiêu vũ mệt mỏi sau nghỉ ngơi địa phương.

Đợi đến lúc Yến Kiệt đi xa, Nhiệm Linh tựa cười nói: "Giang Phong, người thế nhưng mà không hiểu nhiều nữ hài tử tâm tư nha." Giang Phong khó hiểu mà hỏi: "Nhiệm lão sư, này làm sao nói?" Nhiệm Linh phì cười chính mình thái dương mái tóc, sau đó tiếp tục một bên mang theo Giang Phong khiêu vũ, vừa nói: "Tựa cái kia vừa rồi mà nói a, Yến Kiệt hỏi người có phải hay không mệt mỏi muốn đi ngồi thoáng một phát, cái kia tự nhiên là hy vọng người cùng nàng cùng đi đấy. Nhưng là người vậy mà không hiểu, làm cho nàng một người đi qua."

"Ách..." Giang Phong có chút xấu hổ sờ lên đầu, bề ngoài giống như thật sự chính là như vậy ah. Nhiệm Linh cười cười, nói ra: "Giang Phong, Yến Kiệt là bạn gái của người a?" Giang Phong lớn đỏ mặt hỏi, vội vàng khoát tay nói: "Nhiệm lão sư, người đã hiểu lầm, ta cùng Yến Kiệt tựa là giống như (bình thường) bạn tốt."

Nhiệm Linh lơ đãng nói: "Ha ha, Giang Phong, người chớ khẩn trương, lão sư cũng không có ý hỏi tội. Lão sư cũng không phải lão ngoan đồng, các người hiện tại cũng là mười lăm mười sáu tuổi người rồi, có phương diện này nghĩ cách rất bình thường."

Giang Phong vội la lên: "Nhiệm lão sư, người thật sự đã hiểu lầm, ta..." Nhiệm Linh cười nói: "Giang Phong, người không lừa được của ta. Theo người cái kia chút ít viết văn ở bên trong, ta tựa đã nhìn ra, người khẳng định là thích lớp học nữ hài tử. Mà thôi ánh mắt của người, Yến Kiệt nhất định là chọn lựa đầu tiên."

Giang Phong lớn đỏ mặt hỏi, Nhiệm Linh cũng quá hội (sẽ) liên tưởng rồi. Hắn không khỏi nhớ tới, ở kiếp trước thời điểm, Nhiệm Linh cũng hiểu lầm hắn và Yến Kiệt tại hẹn hò, nào biết được Giang Phong tuy nhiên đang theo đuổi lớp học nữ hài tử, nhưng lại làm đối tượng, cô bé kia từ không phải Yến Kiệt, mà là Lạc Đồng.

Nhiệm Linh nhìn xem Giang Phong, cười nói: "Bị ta đoán trúng đi à nha? Ha ha, người cũng đừng phủ nhận. Ngay cả ta đều không phải không thừa nhận, Yến Kiệt là một cô gái tốt nhĩ, người ưa thích nàng cũng là rất bình thường đấy. Bất quá, lão sư nhắc nhở người, người cũng không thể đem chủ yếu và thứ yếu cho lầm rồi, người bây giờ nhiệm vụ chủ yếu là học tập, Nhưng không phải nói yêu thương. Người cùng Yến Kiệt đàm bằng hữu, lão sư không nhắc tới bày ra phản đối, bất quá, nếu bởi vậy ảnh hưởng tới thành tích của người, lão sư nhưng là phải tìm người hảo hảo nói ra nói ra nha."

Giang Phong thật sự không biết nên nói như thế nào rồi, vấn đề này, thật sự như hắn lời vừa mới nói, chỉ có thể là càng bôi càng hắc, dứt khoát, hắn cũng lười phải cùng Nhiệm Linh giải thích, hắn không có khả năng nói cho nàng biết, lão sư, ta truy chính là Lạc Đồng, không phải Yến Kiệt.

Giang Phong đành phải kiên trì nói ra: "Tốt, Nhiệm lão sư, ta đã biết. Người yên tâm, ta có thể đủ nắm chắc đấy."

"Ân, đối với người ta hay (vẫn) là rất yên tâm đấy, người cũng không lại để cho lão sư lo lắng, ta tin tưởng người cũng có thể xử lý tốt chuyện này." Nhiệm Linh cười nói.

Lúc này thời điểm, Yến Kiệt nghỉ ngơi đã đủ rồi, lại nhớ tới bên này. Nhìn thấy Giang Phong đang cùng Nhiệm Linh nói chuyện, lại hỏi: "Nhiệm lão sư, người cùng Giang Phong nói chuyện cái gì ah, vui vẻ như vậy?"

Nhiệm Linh tự nhiên sẽ không nói, ta cùng bạn trai người trò chuyện các người yêu đương sự tình, nàng tựa đối với Yến Kiệt nói ra: "Không có gì, tựa là

hàn huyền trò chuyện Giang Phong viết văn sự tình."

Yến Kiệt tự nở nụ cười, nói ra: "Như vậy ah, ta cũng cử động được, Giang Phong viết văn ghi thật tốt quá!"

Nhiễm Linh cũng cười, bất quá không nói gì, trong nội tâm nàng muốn chính là: Người đương nhiên cho rằng Giang Phong ghi tốt rồi, bởi vì đó là tại một mớ biểu đạt đối với người ý nghĩ - yêu thương. Người là nàng bạn gái, không đúng này cảm thấy vui vẻ mới có quý đây này!

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Dạ hành gặp nạn

Thời gian tại sung sướng trong không khí rất nhanh đi đến buổi tối chín điểm, tuy nhiên dân tộc quảng trường vũ đạo còn chưa kết thúc, cái này sẽ tiếp tục đến buổi tối mười điểm, bất quá, Giang Phong hòa Yến Kiệt nhưng lại không thể không đã đi ra.

Trường học buổi tối mười giờ muốn quan cửa trường, Giang Phong bọn hắn không muốn tại trên đường trở về quá muộn.

Mà nếu không thể quay về trường học, vậy thăm rồi. Hai người cáo biệt Nhiễm Linh, sau đó liền hướng ngoài sân rộng mặt đường dành riêng cho người đi bộ phương hướng đi đến.

Đi tại im im lặng lặng đường dành riêng cho người đi bộ lên, hành đạo đèn đêm hai người Ảnh Từ kéo đến lúc trường lúc gần thì, có đôi khi còn có thể xuất hiện trọng điệp.

Yến Kiệt vừa đi, một bên chăm chăm vào trên mặt đất cái kia thỉnh thoảng biến hóa hai người Ảnh Từ, trong nội tâm không biết suy nghĩ cái gì. Mà Giang Phong cũng giống như vậy, chỉ là, ánh mắt của hắn nhưng lại nhìn về phía phía trước.

"Giang Phong, chúng ta đi trở về đi thôi, không ngồi xe, được không?" Yến Kiệt đột nhiên nói ra. "Đi trở về đây?"

Giang Phong sững sờ, không nghĩ tới Yến Kiệt tại sao phải đột nhiên có ý nghĩ như vậy. Bọn hắn nhảy không sai biệt lắm hai giờ vũ, lúc trước Yến Kiệt thì có mấy lần nói cảm thấy có chút mệt mỏi. "Người không mệt mỏi sao?"

"Ha ha, dù sao khoảng cách trường học đóng cửa còn có một tiếng đồng hồ, chúng ta trở về thời gian hoàn toàn đầy đủ đấy. Rất lâu không có giống như vậy đi một chút rồi, coi như là làm khảo thí trước giải sầu a. Thế nào, Giang Phong?"

"Àn, được rồi, chỉ cần người không biết là quá mệt mỏi là tốt rồi, ta là không sao cả đấy." Giang Phong gật gật đầu. Hai người đi từ từ lấy, rốt cục vẫn phải đi đến đường dành riêng cho người đi bộ, đi vào bên ngoài trên đường cái. Con đường này là thạch thành đại lộ —— mới hoa đường.

Tại khoảng cách tại đây ước chừng 500m địa phương, bị một tòa kiêu tách ra, bọn hắn hiện tại bên này là tây đường, đã qua kiêu về sau, tự là đông lộ rồi. Bởi vì là đại lộ, tuy nhiên hôm nay hay (vẫn) là thế kỷ mới bắt đầu, mà lúc này cũng đã là chín giờ tối nhiều, bất quá, trên đường cũng không lộ về quanh quệ, cô xe cùng người đi đường hay (vẫn) là không ít đấy, Giang Phong cũng không lo lắng hai người an toàn. Hai người một bên thời gian dần qua đi về phía đông, Yến Kiệt còn tìm một ít lời để nói xong, sinh động lấy giữa hai người hào khí.

Giang Phong cũng biết, Yến Kiệt tìm những lời này để, là không muốn giữa hai người quá nặng buồn bực, cũng là phụ họa lấy nàng. Hai người đi hơn mười phút đồng hồ, tự đi tới mới hoa trên cầu. Gió sông thổi tới, cảm giác có chút lạnh như băng rét thấu xương, Giang Phong rõ ràng cảm thấy lạnh lưng chỉ ý, hơn nữa, hắn còn phát hiện, Yến Kiệt phát thoáng một phát run. "Yến Kiệt, người lạnh không?" Giang Phong hỏi.

"Àn, có một chút, cái này gió thổi tới, có chút không thích ứng." Yến Kiệt nói ra. Giang Phong nghĩ nghĩ, nói ra: "Người đem ta y phục này phủ thêm a, ưng thuận tốt một chút nhì." Yến Kiệt nhìn xem Giang Phong, cười cười, lắc đầu nói ra: "Hay (vẫn) là được rồi, người mặc còn không có ta nhiều, người khẳng định cũng có chút lạnh đấy.

Cái này nếu người sẽ đem bên ngoài quần áo cởi ra cho ta, người khẳng định đông lạnh hư mất." Hoàn toàn chính xác, Giang Phong xuyên áo cũng không phải rất nhiều, bên trong tự là một kiện thiếp thân T-shirt, sau đó tự là một kiện màu trắng áo sơ mi, một kiện cổ áo hình chữ V áo lông, bên ngoài chính là một cái áo phục áo khoác rồi.

Giang Phong cũng có chút không có ý tứ cười cười. Yến Kiệt còn nói thêm: "Kỳ thật ta cũng không phải quá lạnh, chỉ là tại đây tại trên cầu, có gió sông thổi cảm thấy có chút lạnh. Chờ thêm kiêu, phong nhỏ một chút cũng không sao rồi." "Vậy được rồi, chúng ta đi nhanh một chút." Giang Phong nói.

Hai người nhanh hơn tốc độ, rất nhanh tự rời xa kiêu, trên đường phố phong quả nhiên ít đi một chút, cảm giác cũng không phải lạnh như vậy rồi. Hai

người đi tới đi tới, khoảng cách trường học càng ngày càng gần rồi. "Yến Kiệt, một đoạn này nhĩ lộ chúng ta muốn cẩn thận một chút nhĩ, ta nghe bọn hán học sinh ngoại trú nói, một đoạn này nhĩ trên đường đi qua trường có một ít trên xã hội tên du thủ du thực nhạo sự." Giang Phong nói ra.

Lúc này, bọn hán đã ly khai mới Hoa Đông đường, đi lên đi thông trường học một con đường. Mà hoàn toàn chính xác cũng như Giang Phong theo như lời, cái này một con đường thượng bởi vì so sánh vắng vẻ nguyên nhân, hơn nữa trên đường thường xuyên có đệ tử đi ngang qua, trở thành những cái...kia trên xã hội tên du thủ du thực thích nhất gây án địa phương. Yến Kiệt nghe xong Giang Phong lời mà nói..., cũng có một ít lo lắng.

Nàng cũng là nghe nói qua đấy, trên con đường này, cái này học kỳ đã từng nhiều lần đã xảy ra cướp bóc, còn có mấy cái trường học đệ tử tại đây một đoạn nhĩ trên đường bị đánh qua. Hiện tại đã tương đối trẽ rồi, hơn nữa chỉ có nàng cùng Giang Phong hai người, một cái là tay trời gà không chặt nữ hài tử, một cái khác Giang Phong cũng là so sánh gầy yếu nam sinh, tính nguy hiểm thật sự khá lớn.

Giang Phong lúc này tuy nhiên đã sắp đầy mười sáu tuổi rồi, nhưng là vóc dáng cũng không cao, vừa mới một mét sáu bộ dạng, cùng nàng không sai biệt lắm. Như vậy một cái nam sinh, hoàn toàn chính xác không giống như là lỗ vô hữu lực trắng hán như vậy, dễ dàng cho người mang đến cảm giác an toàn.

Yến Kiệt nhớ rõ, nguyên lai vừa mới thượng trường cấp hai thời điểm, Giang Phong là một cái vóc dáng nhỏ, còn không có nàng cao. Chỉ là bởi vì cái này trường cấp hai hơn hai năm thời gian, vóc dáng lớn lên so sánh nhanh, mới đuổi theo nàng đấy. "Chúng ta đây làm sao bây giờ?"

Càng nghĩ càng cảm thấy có chút sợ hãi Yến Kiệt không tự chủ được tới gần Giang Phong. Tuy nhiên Giang Phong không phải một cái khô ngô nam sinh, bất quá ở thời điểm này, vẫn có thể đủ cho nàng một ít cảm giác an toàn đấy. "Chúng ta cũng không cần quá lo lắng, dù sao cái này một cái học kỳ cũng không có phát sinh mấy lần sự tình, chúng ta chắc có lẽ không xui xẻo như vậy a." Giang Phong nói ra.

Yến Kiệt vẫn đang có chút sầu lo, nói ra: "Chỉ hy vọng như thế a!" Chỉ là, vận khí của bọn hán thật sự không giống Giang Phong nghĩ như vậy, mà là phi thường không may.

"Ồi!!!, lão đại, cái kia little Girl rất phiền lụy đấy." Ngay tại Giang Phong hòa Yến Kiệt chờ đợi lo lắng đi đường thời điểm, ven đường đột nhiên xuất hiện mấy cái nhuộm hoàng đầu tiểu thanh niên, một người trong đó ngâm lấy điệu thuốc, xem xét tựa là du côn * từ * lưu * manh.

Yến Kiệt loại này mảnh mai nữ sinh tự nhiên đối với loại người này cực kỳ phản cảm, hơn nữa vừa rồi mới đang lo lắng xuất hiện tình huống như vậy, lời này vừa mới nói xong, tựa gặp được chuyện như vậy rồi, Yến Kiệt trong nội tâm càng là lo lắng, vô ý thức có chút sợ hãi thu hồi khuôn mặt tươi cười cúi đầu xuống đi tới Giang Phong khác một bên, muốn mượn thân thể của hán ngăn cản vừa đỡ.

Giang Phong thật sự là càng xem nàng càng cảm thấy đáng yêu, lưu manh này đến thăm tìm việc, lại không phải muốn tránh có thể trốn mờ đích? "Hắc, Tiểu muội muội, Tứ Trung a? Hắc,xuýtđeo rất tịnh đó a, có... hay không hứng thú cùng ca ca ta đi chơi? Cái này đêm dài dài đằng đằng, ca ca rất tịch mịch ah, có Tiểu muội muội cùng ca ca tâm sự nhân sinh thần mã đấy, chắc hẳn sẽ rất thoải mái." Cầm đầu ngâm lấy điệu thuốc thanh niên mặt mũi tràn đầy hung hăng can quấy, còn không nhìn qua hướng phía Yến Kiệt thổi cái huyệt sáo.

Đối với lưu manh đùa giỡn mỹ nữ cái này cũ kiêu đoạn kỳ thật Giang Phong thật sự không biết là có cái gì kỳ quái, chỉ là hán chưa bao giờ gặp được qua, trong lúc nhất thời có chút mờ mịt.

Gặp Yến Kiệt cùng Giang Phong đều không nói gì, cái kia lưu manh có chút không kiên nhẫn hướng vương bạn Giang Phong trừng mắt nhìn: "Ta nói huynh đệ, cái này không có người cái gì đánh rầm rồi, người nên để làm chi đi." "Giang Phong, dừng..." Nghe thấy lưu manh lại đề cho Giang Phong xéo đi, Yến Kiệt lập tức bị hủ khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, vội vàng lắc đầu, chờ đợi ánh mắt diêm dâm đáng yêu, muốn nói nhiều động lòng người liền có nhiều động lòng người. Bất quá, dù sao trong thân thể có một cái người trưởng thành linh hồn, Giang Phong biết rõ gặp phải tình huống như vậy, nhất định không thể lộ ra khiếp đảm, nếu không những tên lưu manh này hội (sẽ) càng thêm không kiêng nể gì cả. "Cái kia, Thân ái, vị huynh đệ kia nói đề cho chúng ta nên làm gì làm gì đi, ta nghĩ tới chúng ta có thể đi nha."

Giang Phong ra vẻ trấn định mỉm cười, một tay bắt lấy Yến Kiệt bàn tay nhỏ bé liền hướng phía trước đi đến, hoàn toàn không để ý một bên tiểu thanh niên nhóm(đám bọn họ) phân nộ biểu lộ, hán tại đi ra vài bước sau lập tức nhỏ giọng nói, "Một hồi gặp ta động thủ người bỏ chạy, biết không?" Mặc dù mình bàn tay nhỏ bé bị Giang Phong cho trào chọc chủ đấy, Nhưng là nghe thấy lời của hán Yến Kiệt lập tức tức giận lập tức biến mất vô tung vô ảnh.

Nàng biết rõ, Giang Phong đây là muốn cứu nàng. Hơn nữa, nàng đối với Giang Phong sớm đã có một ít hảo cảm, bằng không thì cũng sẽ không trở thành Giang Phong bạn tốt rồi. Bất quá, Yến Kiệt biết rõ, giang gió đang trường học là một cái cũng không đánh nhau đệ tử tốt, không chỉ nói đánh nhau, tựa là mắng chửi người nàng cũng không có xem qua.

Tại trong mắt nàng Giang Phong, chính là một cái người khiêm tốn điển hình. Hiện tại Giang Phong phải giúp nàng ngăn cản những tên lưu manh này, vậy khẳng định là gặp nhiều thua thiệt đấy, vì vậy lắc đầu nói: "Giang Phong, chúng ta hay (vẫn) là cùng đi a..." Giang Phong thực sự chút ít im lặng, bất đắc dĩ nói: "Ta nói Yến Kiệt, những người này lưu manh ah, đối lưu manh không cần nắm đảm nói chuyện chẳng lẽ còn dùng sách giáo khoa? Đi nhanh đi, ta sẽ không có chuyện gì đấy, đi mau!" "Đứng lại! Mịa nó, cũng dám cùng lão tử mịa mép khua môi, các huynh đệ, đi lên cho ta hảo hảo hầu hạ hạ hạ tiểu tử này!" Dẫn đầu lưu manh một ngụm ra lệnh, bên cạnh ba gã tiểu thanh niên lập tức kêu gào lấy hướng Giang Phong vọt tới.

Giang Phong gặp Yến Kiệt còn đứng lấy không chịu đi, vội vàng đẩy ra nàng, quay người liền phản xung trở về. "Người choáng nha, tiger không phát uy, các người thật đúng là đem làm ta là cat rồi!" Giang Phong cả gan quát to một tiếng, nhắm ngay xông lại trước hết nhất lưu manh là được một cước hung hăng đạp tới. Tên kia kêu thảm thiết vừa mới phát ra thanh âm, bản sẽ không đánh nhau Giang Phong cũng xử chí không kịp đề phòng bị bên phải thanh niên cho một quyền đánh trúng đôi má, lập tức nện quỳ trên mặt đất. "Ah..."

Yến Kiệt trông thấy Giang Phong bị đánh, mặt mũi tràn đầy khiếp sợ cùng sợ hãi, trong hai mắt đều là nước mắt. Ngày bình thường nàng căn bản không có muộn như vậy xảy ra trường học, cũng theo chưa bao giờ gặp lưu manh.

Kết quả nào biết được cái này lần thứ nhất buổi tối đi ra chơi, rõ ràng vận khí tốt như vậy tự động phải một đám lưu manh, lần thứ nhất trông thấy như thể kịch liệt đánh nhau trắng diện năng tâm hồn thiếu nữ lập tức nâng lên cổ họng, sợ Giang Phong gặp chuyện không may.

Cũng may giang gió đang đã trùng trùng điệp điệp một quyền phần sau quỹ gối mà đột nhiên quét ngang mà ra, lại đem khác một thanh niên cho đá ngã lăn trên mặt đất. Đánh nhau không quan tâm ai so với ai khác lợi hại, trừ phi là trên người mang công phu đấy, người bình thường gặp người bình thường, là tối trọng yếu nhất yếu quyết chỉ có một chữ, cái kia chính là hung ác! Chỉ cần người so người khác ác hơn, so người khác càng không sợ chết, như vậy người khác sẽ sợ hãi, sẽ run rẩy, sẽ mất đi tin tưởng.

Giang Phong mặc dù không có tự mình đánh qua một trận, bất quá thích xem tiểu thuyết võ hiệp hắc hắc (vẫn) là biết rõ một ít đánh nhau bí quyết đấy. Quả nhiên, Giang Phong về này từ theo trong thân thể lộ ra chơi đùa cùng hoàn toàn không sợ đau tự thể lập tức dọa phá còn lại một gã thanh niên gan, có chút hoảng hốt đứng ở tại chỗ không dám ra tay.

Đúng lúc này, đằng sau bọn này lưu manh lão đại không biết lúc nào vọt lên, trong tay sáng loáng không biết cái đó kiếm một căn to và dài ống tuýp liền hướng phía Giang Phong vung lên đập tới!"Coi chừng!!!"

Yến Kiệt cơ hồ dùng sức khí lực kêu lên tiếng, lúc này Giang Phong đột nhiên quay đầu lại, vô ý thức ở chứng kiến một hồi Ngân Quang lập loè về sau giờ lên tay trái cánh tay. Bành một tiếng trọng tiếng nổ, ống tuýp cùng Giang Phong cánh tay đã đến cái tiếp xúc thân mật, mà bắp đùi của hắn tắc thì hung hăng đá vào thẳng này lão Nhị lên! Cuối cùng nhất phát ra kêu thảm thiết té ngã trên đất tự nhiên là thống khổ không chịu nổi lưu manh rõ ràng hợp lý.

Mà Giang Phong cũng không có cảm thấy đau đớn, tại ống tuýp đánh vào trên tay hắn thời điểm, hắn cảm giác được một cỗ nhiệt lưu theo tay trái ngón giữa tuôn ra, lập tức chảy qua tay trái của hắn cánh tay.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Ý thức trao đổi

Giang Phong tròn tròn tròn mắt, nhìn trước mắt lưu manh, cái kia tức sùi bọt mép bộ dạng thật sự rất dọa người. Những tên lưu manh này thì ra là có thể khi dễ thoát một phát nhỏ yếu, bọn hắn vốn cho là Giang Phong như vậy một cái gầy yếu nam sinh cùng một cái xinh đẹp nữ hài nhi chắc chắn sẽ không có nguy hiểm gì, trông thấy bọn hắn hung dữ bộ dạng, chỉ sợ đều sợ tới mức phát run, bọn hắn tự nhiên là muốn làm gì thì làm rồi.

Nào biết sự tình không hề giống bọn hắn trong tưởng tượng cái kia dạng, Giang Phong cái mới nhìn qua này rất gầy yếu nam sinh, vậy mà bỏ vào bốn người bọn họ bên trong đích hai cái, khi bọn hắn lão đại cảm ống tuýp nện hắn thời điểm, hắn chẳng những ngăn cản được ống tuýp công kích, còn ngay tiếp theo phóng đồ lão đại của bọn hắn, điều này thật sự là quá độc ác, ít nhất bọn hắn còn chưa từng gặp được qua ác như vậy người.

Trên thực tế, bọn hắn nào biết được, hiện tại Giang Phong tròn tròn tròn mắt, nhưng thật ra là bởi vì hắn cũng bị sợ cháng váng nguyên nhân. Hắn một cái chưa bao giờ đánh qua một trận người, dù là có một cái người trưởng thành linh hồn, đang cảm thấy một căn sáng loáng ống tuýp hướng hắn đập tới thời điểm, cũng là vừa sợ lại sợ đấy. Cái kia còn lại cuối cùng một kẻ lưu manh trông thấy Giang Phong tròn tròn tròn mắt xem hắn, còn tưởng rằng Giang Phong muốn động thủ với hắn, sợ tới mức quay đầu bỏ chạy.

Giang Phong vừa nhìn thấy thẳng này vậy mà chạy, cũng là sững sờ, lập tức minh bạch, thẳng này là bị chính mình dọa, trong nội tâm cảm thấy có chút buồn cười.

Giang Phong Tượng trong lòng cảm xúc đè nén xuống, ngồi xổm người xuống nhìn tới lấy không ngừng rên rừ bọn này thanh niên rõ ràng hợp lý, dùng tay vỗ cái này rõ ràng hợp lý mặt, dùng một loại gần như cùng lãnh khốc mỉm cười thần nhiên nói: "Tiểu tử, bản lĩnh thật sự ah, dám cảm ống tuýp nện ta? Ha ha, lưu cái tính danh, cho người đừng cảm thấy oan, lão tử gọi Giang Phong, có bản lĩnh sẽ tới tìm ta!" Hắn nói xong, hung hăng một cước lần nữa đá vào này rõ ràng hợp lý trên người, cả giận nói: "Tư tưởng có xa lắm không, người tề liệt tự cú cho ta rất xa, cú!"

Thanh niên kia rõ ràng hợp lý cổ nén dưới háng đau đớn, có chút sợ hãi nhìn Giang Phong liếc, vội vàng cùng gầy dựa theo trên mặt đất đứng lên hai gã thủ hạ xám xịt đào tẩu. "Giang Phong.. Người, người không sao chứ?" Đứng ở một bên Yến Kiệt trông thấy Giang Phong lại đem những tên lưu manh này cho đánh chạy, vừa mừng vừa sợ đi tới, nói ra nói, "Tay của người..." Nàng vừa rồi thể nhưng mà thấy rành mạch, cái kia lưu manh rõ ràng hợp lý ống tuýp là rắn rắn chắc chắc nện ở Giang Phong trên cánh tay trái đấy, cho nên nàng phi thường lo lắng.

Giang Phong lắc đầu, nói ra: "Ta không sao nhì, tay của ta cũng không có chuyện." Yến Kiệt không tin, nàng đi tới, kéo Giang Phong tay, đem Giang Phong tay áo vén lên ra, xem xét, hoàn toàn chính xác không có chuyện gì, lúc này mới xem như yên lòng. Đã không có lưu manh quấy rối, cái này đoạn trường học cùng nội thành đường cái tầm đó vốn là cũng rất ngắn thì đường đi rốt cục đi tới cuối cùng, Giang Phong bọn hắn rất nhanh tự đi tới trường học trước cửa.

Cổng bảo vệ là một cái hơn 40 tuổi đại thúc, trông thấy Giang Phong hòa Yến Kiệt cùng đi tới, tự nói ra: "Đồng học, các người nhanh một chút nhì, lập tức muốn quan cửa trường Haaa...!" "Ah, tốt."

Giang Phong trả lời một tiếng, cùng Yến Kiệt tăng thêm tốc độ, hướng cửa trường bên trong đi đến. Dọc theo trong sân trường con đường, hai người rất nhanh đi vào lầu ký túc xá phía dưới. "Yến Kiệt, người lên đi, ta tại đây nhìn xem người lên rồi lại đi vào." Giang Phong nói. "Àn, tốt, Giang Phong. Đêm nay lên, cảm ơn người rồi..." Yến Kiệt nhìn xem Giang Phong, rất nghiêm túc nói ra.

Khuôn mặt của nàng là hướng phía ngọn đèn đầy, một đôi đôi mắt to sáng ngời chớp, xem tại Giang Phong trong mắt, như là đêm đó không trung lấp lánh sao mai tinh. Giang Phong cười cười, nói ra: "Không có gì, chúng ta cùng đi ra đùa, ta tự nhiên muốn cam đoan an toàn của người rồi, nếu không, ta hay (vẫn) là nam nhân sao?"

Yến Kiệt trong nội tâm tự là ngọt ngào. Tại trước kia, giang gió đang trong ấn tượng của nàng chính là một cái thành tích học tập rất giỏi, đối với người cũng rất nhiệt tình vẫn nhược nam sinh, nhưng là đêm nay qua đi, Giang Phong trong lòng của nàng hình tượng, trở nên càng thêm cao lớn lên. Yến Kiệt trên mặt lộ ra vui vẻ đáng tươi cười, đối với Giang Phong nói ra: "Ta đây lên rồi, bái!" "Tốt, người nhanh lên một chút lên đi, bằng không thì các người chỗ đó đại môn muốn đóng." Giang Phong nói ra.

Yến Kiệt tự xoay người, hướng lầu ký túc xá bên cạnh bậc thang phương hướng chạy tới, một bên chạy một bên quay đầu lại xem Giang Phong. Giang Phong cười hướng nàng phất tay, cũng lớn tiếng nói: "Người cẩn thận một chút, Nhưng đừng đầu vật rồi." Yến Kiệt vui vẻ khanh khách nở nụ cười, quay đầu, không hề xem Giang Phong, tăng thêm tốc độ hướng lầu bốn nữ sinh ký túc xá đại môn chạy tới.

Giang Phong nhìn xem Yến Kiệt, nhưng trong lòng thì nghĩ đến vừa rồi cái kia lưu manh rõ ràng hợp lý ổng tuýp hướng hấn đập tới lúc tình cảnh. Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, hấn vậy mà một chút cũng không có cảm giác được đau đớn? "Đồ đàn! Đương nhiên là anh minh thần võ thông minh sắc xảo sâu sắc cứu được người ah!" Một thanh âm tại Giang Phong trong đầu vang lên.

Giang Phong bị cái này đột ngột mà đến thanh âm sợ hãi kêu lên một cái, lập tức hiểu được, đây là hấn trên tay chiếc nhẫn kia người ở bên trong công trí tuệ nhân tạo thanh âm. "Thông minh sắc xảo, người nói là người giúp ta hay sao? Cái này là chuyện gì xảy ra à?" Giang Phong nghi ngờ hỏi, "Còn có, thanh âm của người tại sao là tại trong đầu của ta vang lên à? Người lúc trước không phải trực tiếp phát ra tiếng sao?"

Chiếc nhẫn trí tuệ nhân tạo thông minh sắc xảo tự nói ra: "Chẳng lẽ người ở đằng kia ổng tuýp nên ở trên tay người thời điểm, không có cảm giác được một cỗ nhiệt lưu sao?" "Nhiệt lưu? Đó chính là người đang giúp ta à?" Giang Phong hỏi. "Đương nhiên, đó là ta điều động năng lượng, tại trên cánh tay của người hình thành một tầng bảo hộ, người mới không có bị cái kia ổng tuýp cho nên đứt cánh tay đấy." Chiếc nhẫn thông minh sắc xảo phi thường đắc ý nói.

"Nguyên lai là như vậy ah, cái kia thật sự cảm ơn người rồi, thông minh sắc xảo." Giang Phong vội vàng nói tạ. "Ha ha, không có gì, việc rất nhỏ. Hơn nữa, người là chủ nhân của ta, ta tự nhiên không thể để cho người bị thương, như vậy ta rất không mặt mũi?" Thông minh sắc xảo giới tùy tiện nói, "Bất quá chủ nhân, người cũng muốn tăng cường rèn luyện mới được ah. Bởi vì ta mỗi lần giúp người đều muốn hao phí đại lượng năng lượng, nếu người không thêm nhanh rèn luyện, năng lượng của ta rất nhanh sẽ hao hết sạch đấy, khi đó, ta không thể giúp người rồi." "Ah, ta đã biết, ta nhất định sẽ hảo hảo tu luyện cái kia một bộ bí tịch đấy." Giang Phong nói ra.

Thông minh sắc xảo giới nói ra: "Cái này còn kém không nhiều lắm!" Giang Phong không có nói sau cái đề tài này, lại hỏi: "Đúng rồi, người còn không có nói cho ta biết, vì cái gì người bây giờ có thể trực tiếp tại trong đầu của ta phát ra âm thanh đầu này?" "Cái này rất đơn giản ah, bởi vì ta vì người đã tiến hành Trúc Cơ, trong cơ thể của người, cũng sinh ra tánh mạng nguyên năng, cho nên ta hình thành ý thức lưu có thể thông qua thân thể của người rơi vào tay trong đầu của người." Thông minh sắc xảo giới không thêm đề ý nói. "Nguyên lai là như vậy ah." Giang Phong tỏ vẻ lý giải rồi.

"Kỳ thật không chỉ là như vậy đâu rồi, chủ nhân, người bây giờ cũng đồng dạng có thể thông qua ý thức cùng ta trao đổi, cũng không xa đem người lời muốn nói nói thẳng ra." Thông minh sắc xảo giới còn nói thêm. "Như vậy cũng có thể?" Giang Phong mắt sáng rực lên. Tại trước kia, hấn ngay tại vì cùng thông minh sắc xảo giới tiến hành câu thông trao đổi mà phiền não.

Nếu hấn thường xuyên một người nói nhỏ đấy, chẳng phải là sẽ dễ cho người sinh ra hoài nghi? Hiện tại tốt rồi, có thể trực tiếp thông qua ý thức tiến hành trao đổi, loại này chứng ngại tự không tồn tại rồi. "Thông minh sắc xảo, người nói cho ta biết, nên làm như thế nào?" Giang Phong có chút cấp bách mà hỏi.

Thông minh sắc xảo giới liền đem như thế nào tiến hành ý thức thượng trao đổi đích phương pháp xử lý giao cho Giang Phong. Loại phương pháp này rất đơn giản, tự là thông qua một cái đơn giản mệnh lệnh, có thể mở ra trao đổi, giống như là bật máy tính lên lên mạng đồng dạng. Hơn nữa, Giang Phong với tư cách trí tuệ nhân tạo thông minh sắc xảo giới chủ nhân, còn có thể tùy thời đóng cửa loại này trao đổi.

Để cho nhất Giang Phong vui vẻ chính là, thông minh sắc xảo giới chẳng những có thể đủ đem thanh âm thông qua ý thức truyền lưu đến trong đầu của hấn, còn có thể đem nó tồn trữ tin tức thông qua ý thức lưu, rơi vào tay Giang Phong trong đầu, Nhưng dùng là vẫn tự, cũng có thể là hình vẽ.

Thậm chí, đem làm Giang Phong bí tịch tu luyện tới nhất định được trình độ về sau, thì ra là hấn trong cơ thể tánh mạng nguyên năng tổng sản lượng vượt qua thông minh sắc xảo giới nội năng lượng lớn nhất lượng thời điểm, Giang Phong còn có thể chủ động truyền chuyển thông minh sắc xảo giới bên trong tồn trữ tin tức, khi đó, thông minh sắc xảo giới giống như là một cái siêu cấp máy tính giống như (bình thường). Đương nhiên, đây không phải thời gian ngắn có thể thực hiện đấy, bởi vì thông minh sắc xảo giới năng lượng lớn nhất lượng là phi thường cao đấy, nếu như tiến hành định lượng lời mà nói..., lúc này thông minh sắc xảo giới lớn nhất năng lượng là một trăm vạn, mà Giang Phong hiện tại trong cơ thể tánh mạng nguyên năng bất quá là một! Mà Giang Phong tu luyện tánh mạng nguyên năng bí tịch, tổng cộng phân thành mười tầng.

Một khi trong cơ thể hấn tánh mạng nguyên năng vượt qua mười, tự là hoàn thành Trúc Cơ, tiến vào tầng thứ nhất tu luyện. Tại về sau, trong cơ thể hấn

tánh mạng nguyên năng mỗi gia tăng một vài lượng cấp, sẽ tiến vào tiếp theo tầng bí tịch tu luyện. Nói cách khác, Giang Phong phải chờ tới tiến vào bí tịch tầng thứ sáu lúc tu luyện, mới có thể hoàn toàn nắm giữ thông minh sắc xảo giới, có thể chủ động chuyển thông minh sắc xảo giới tồn trữ hết thảy tin tức! Mà theo thông minh sắc xảo giới đoán chừng, Giang Phong muốn hoàn thành tầng thứ nhất tu luyện, sử (khiến cho) trong cơ thể tánh mạng nguyên năng lượng đạt tới 100, tiến vào tầng thứ hai tu luyện, ít nhất cần ba tháng đến nửa năm thời gian.

Mà rất hiển nhiên, cái này tu luyện càng đi về phía sau tiến bộ lại càng chậm, thăng cấp tiến vào tiếp theo tầng tu luyện cần có thời gian tự nhiên theo thứ tự tăng lên. Dựa theo thông minh sắc xảo giới đoán chừng, giang giới có thể đủ tiến vào tầng thứ sáu, hoàn toàn nắm giữ chiếc nhẫn, cần có thời gian, rất có thể muốn vượt qua mười năm! Đối với cái này, Giang Phong ngược lại là không có có cảm giác gì, có thể hay không hoàn toàn nắm giữ chiếc nhẫn, Giang Phong cũng không nhìn trọng, dù sao hắn bây giờ là thông minh sắc xảo giới chủ nhân, thông minh sắc xảo giới cũng có thể chủ động giúp hắn, cùng chính hắn điều khiển cũng không có quá lớn khác biệt.

Đương nhiên, ý nghĩ như vậy, Giang Phong cũng không có truyền lại cho thông minh sắc xảo giới, nếu không, hắn cũng sẽ bị cái này trí tuệ nhân tạo cho rất khinh bỉ, quá không muốn phát triển rồi! Đạt được những tin tức này về sau, Giang Phong cũng không có nhiều hơn nữa cùng thông minh sắc xảo giới trao đổi, mà là hướng phòng ngủ đi đến. Hiện tại đã buổi tối mười giờ rồi, lâu ký túc xá đại môn rất nhanh phải đóng cửa.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Vô Cực chân quyết

Giang Phong đẩy cửa tiến vào phòng ngủ thời điểm, phòng ngủ đèn đã diệt đi. Lúc này đã qua mười điểm, lâu ký túc xá đã thống nhất cắt điện rồi. Mấy cái bạn cùng phòng đã toàn bộ nằm xuống, đang tại thích ý đánh cái rầm nói chuyện phiếm.

Nghe thấy cửa bị đẩy tiếng nổ, mấy người cũng biết là Giang Phong trở về rồi. Một thanh âm vang lên: "Giang Phong, khiến cho rất thoải mái ha ha, muộn như vậy mới trở về." Đây là Trương Tinh thanh âm. Rất nhanh, khác mấy cái thanh âm cũng đi theo vang lên: "Đúng thế, có mỹ nữ cùng đi, khó chịu mới là lạ chứ!" Đây là song bào thai trung ca ca kiến cao thanh âm.

"Ài, vì cọng lông không có mỹ nữ chơi với ta đâu này?" Đây là song bào thai trung đệ đệ kiến siêu thanh âm. "Bởi vì ngươi lớn lên quá xấu, không có người nào Giang Phong soái (đẹp trai)." Đây là ưa hay nói giỡn cam tâm tình nguyện thanh âm. "Phi, ta so Giang Phong soái (đẹp trai) nhiều hơn, là những mỹ nữ kia không có ánh mắt!" Kiến siêu tức giận nói.

Mọi người cười lên ha ha. "Sặc, bạn thân chút ít, đừng tưởng rằng ngày mai chủ nhật không lên khóa, cứ như vậy đi! Đều cho ta ngủ!" Giang Phong cười mắng, sau đó tại giường của mình vị ngồi xuống ra, nói câu, "m đi, mệt chết đi được."

"Đắc chí! Muốn cho chúng ta không có mỹ nữ cùng mất người hồng ah!" Thường gấm già bộ như bất mãn nói. Mọi người cười đùa một phen, từng người nằm xuống, rất nhanh tiến vào mộng đẹp. Ngày mai tuy nhiên là chủ nhật, không lên khóa, nhưng là lập tức tựu cuối kỳ cuộc thi, ban ngày vẫn phải là đọc sách ôn tập.

Giang Phong nằm ở trên giường, nghe chung quanh hảo hữu đám bạn chúng tiếng hít thở, tiếng ngáy, trong lúc ngủ mơ chép miệng ba miệng thanh âm.. Hồi tưởng đến hôm nay chuyện đã xảy ra, vẫn đang có chút như chỗ trong mộng cảm giác. "Không biết có phải hay không là thật sự tồn tại cái khác thời không? Nếu nói như vậy, tuổi già nhiều bệnh cha mẹ, hai cái tỷ tỷ đám thân nhân, còn có Tiểu Tuệ cái này yêu người yêu của hắn sẽ là cỡ nào thương tâm đau này?..."

Giang Phong trong đầu quanh quẩn lấy nguyên một đám vấn đề. "Chủ nhân, mặt khác thời không đúng vậy xác thực tồn tại đấy." Một thanh âm tại Giang Phong trong đầu vang lên, là thông minh sắc xảo giới thanh âm. "À? Thật sự tồn tại mặt khác thời không?" Giang Phong phi thường kinh ngạc. "Ta không phải nói nha, ta là xé rách thời không, mang theo linh hồn của ngươi xuyên việt tới. Đã ta có thể đủ xé rách thời không, khẳng định tại trong vũ trụ tựu tồn tại bất đồng thời không rồi." Thông minh sắc xảo giới phi thường khẳng định nói.

"Ách..." Giang Phong không nói gì. Tại bất tri bất giác tầm đó, Giang Phong cũng mơ mơ màng màng ngủ rồi, trong lúc ngủ mơ, xuất hiện rất nhiều hình ảnh, chỉ là, trong lúc này Giang Phong là một cái người trưởng thành. Cuối cùng, đem làm cái kia phổ thiên cái địa băng tuyết trước mặt chạy tới thời điểm, Giang Phong sợ hãi tỉnh lại. Hắn làm ác mộng rồi, hơn nữa là linh hồn hắn xuyên việt trước một khắc tình cảnh.

Giang Phong trái tim dồn dập nhảy lên, như là lôi tiếng nổ trống trận, "Đồng, đồng, đồng..." Hơn nửa ngày, tim đập của hắn mới khôi phục bình thường. Giang Phong đưa tay nhìn trên tay bề ngoài, bề ngoài là ánh huyễn quang đây, hắn bỏ ra hai mươi khối mua điện tử ánh huyễn quang bề ngoài. Bây giờ là buổi sáng sáu điểm. Bởi vì là mùa đông, hừng đông phi thường muộn, muốn chừng bây giờ rười bên ngoài mới có thể xuất hiện ngân bạch sắc, lúc này đúng là cảnh ban đêm chính đậm đặc thời điểm. Bốn phía một mảnh tĩnh lặng, chỉ có đám bạn cùng phòng tiếng hít thở, tiếng ngáy, tổn hơi thừa lời thanh âm, trong lúc ngủ mơ chép miệng ba miệng thanh âm..

Trên thực tế, đúng lúc này, trên căn bản là giang như gió rời giường thời điểm. Hẳn đồng hồ sinh vật tương đối chính xác lúc, không sai biệt lắm đều là buổi sáng sáu điểm đúng giờ tỉnh lại. Đương nhiên, hôm nay hơi chút sớm một chút, hẳn tỉnh lại thời gian, ưng thuận tại buổi sáng năm giờ rưỡi bộ dạng. Tuy nhiên buổi tối hôm qua ngủ thời gian muốn muộn một ít, bất quá, Giang Phong hay là không đánh tính toán ngủ tiếp rồi, hơn nữa nằm cũng không nhất định ngủ được.

Trong lúc ngủ mơ tình cảnh, Giang Phong không muốn nhiều suy nghĩ, cái kia không có quá lớn ý nghĩa. Hơn nữa, hẳn hôm nay, vẫn đang đem gặp phải đây, là cùng một cái tánh mạng giống nhau sinh hoạt. Tại cái khác thời không hẳn hy vọng làm đây, tại nơi này một cái thời không, hẳn vẫn đang có thể làm, vô luận là hiếu kính cha mẹ, hay (vẫn) là quý trọng người yêu, đều là như thế. Giang Phong xúc chấn, mền, chuẩn bị mặc quần áo. Bởi vì thạch thành là phía nam, mà bây giờ cũng hay (vẫn) là thế kỷ mới mới bắt đầu, cho nên trong phòng ngủ lại không thấy hơi ẩm, cũng không có điều hòa. Tuy nhiên cửa sổ đã đóng lại, bất quá trong phòng ngủ hay (vẫn) là rất lạnh đấy. Hẳn một vén chăn lên, thấy lạnh cả người tựa đập vào mặt.

Giang Phong rất nhanh mặc quần áo tử tế, sau đó cầm chậu rửa mặt, khăn mặt, kem đánh răng đánh răng, súc miệng ly các loại rửa mặt dụng cụ, mang theo một cái nước sôi bình ra phòng ngủ, đi phòng rửa mặt rửa mặt. Những... này đại khái bỏ ra Giang Phong 10 phút thời gian, nam sinh làm những chuyện này tốc độ, tự nhiên là nữ sinh xa xa không thể và đây. Sau đó Giang Phong tựa ra phòng ngủ, lầu ký túc xá bên cạnh căn tin, ngọn đèn đã phát sáng lên, căn tin sư phó nhóm (đám bọn họ) đang tại bận rộn lấy, vì các học sinh chuẩn bị bữa sáng.

Giang hướng gió lầu dạy học phương hướng đi đến. Theo đạo học sau lầu mặt, có một cái tiểu hoa viên, khoảng cách tiểu hoa viên không xa địa phương, còn có một nho nhỏ sân huấn luyện, chỗ đó có đơn giản một chút thể dục dụng cụ, thí dụ như xà đơn, xà kép các loại. Tiểu tử này hoa viên cùng cái kia cỡ nhỏ sân huấn luyện, tựa là Giang Phong mỗi sáng sớm rèn luyện thân thể địa phương. Đương nhiên, nếu tại bình thường đi học trong lúc, hẳn còn có thể tham gia trường học tổ chức chạy bộ sáng sớm hoặc là thể dục buổi sáng.

Giang Phong vốn là dựa theo trước kia chương trình, tiến hành tập thể dục, thì ra là hoạt động thoáng một phát các đốt ngón tay, kéo duỗi thoáng một phát trên người cơ bắp, những... này cũng mất hết hẳn ước chừng 10 phút thời gian, sau đó, hẳn tựa đi tới sân huấn luyện. Hai mươi trên thanh song song cánh tay khuất duỗi, hai mươi lần thể hướng lên, hơn nữa hai mươi chống đẩy, cuối cùng là 50 lần nhảy cóc, 200 cái nhảy dây. Làm xong những... này, Giang Phong đã cảm giác được hơi mệt chút. Những... này là Giang Phong mỗi sáng sớm lệ cũ vận động, trừ phi là trời mưa xuống, có chút vận động không thể vào đi.

Cũng chính bởi vì những... này vận động, Giang Phong trường cấp hai hai năm qua nhiều thời giờ ở bên trong, vóc dáng mới lớn lên so sánh nhanh, hàng năm thân cao tăng trưởng đều tại mười lăm (m) đã ngoài. Những... này vận động có trợ giúp vườn người thể hay (vẫn) là Giang Phong theo sinh vật trên sách biết đến. Nếu trước kia, Giang Phong sẽ chấm dứt huấn luyện, hoặc là lại đi trên bãi tập chạy hai vòng nhí, bất quá, hôm nay hẳn còn có huấn luyện của hẳn. Hẳn muốn luyện tập thông minh sắc xảo giới bên trong cái kia một bộ rèn luyện tánh mạng nguyên năng bí tịch.

Giang Phong liên hệ chiếc nhẫn trí tuệ nhân tạo thông minh sắc xảo, khiến nó nói cho hẳn biết nên làm như thế nào. Thông minh sắc xảo giới rất nhanh đem bí tịch tầng thứ nhất thông qua ý thức truyền lưu đến Giang Phong trong đầu. Xuất hiện trước nhất chính là bốn chữ: Vô Cực chân quyết. Giang Phong biết rõ, đây là cái này một bộ bí tịch danh tự.

Tại Vô Cực chân quyết bốn chữ này phía dưới, là một ít về Vô Cực chân quyết quan sát, bên trong đơn giản tự thuật thoáng một phát bộ này bí tịch tồn tại. Nguyên lai, cái này một bộ bí tịch là đem rất nhiều chủng (trồng) bí tịch võ công tổ bản quay trở lại nguyên, do đó tổng kết ra cái này một loạt cơ bản nhất động tác.

Cái này mười hai cơ bản động tác, tựa là Vô Cực chân quyết trong tầng thứ nhất cho, mà phía sau mười tầng nội dung, tựa là đem cái này mười hai cơ bản động tác tiến hành bất đồng phức tạp trình độ tổ hợp, hình thành một loạt chiêu thức.

Mười hai phi thường cơ bản động tác, theo thứ tự là: Tròn, chuyển, quay trở lại, đằng, nhảy, sụp đổ, vấp, bỏ, quán, chọn, dẫn, phong. Mà ở Vô Cực chân quyết bên trong, cũng đúng tánh mạng nguyên năng đã tiến hành một ít thuyết minh, hẳn bản chất tựa là sinh mệnh lực.

Cái này một bộ bí tịch, tựa là thông qua rèn luyện thân thể, sinh ra tràn đầy sinh mệnh lực, do đó đạt tới cường kiện thân thể, có vũ lực mục đích. Đồng dạng, cái này tánh mạng nguyên năng tại trong sách quý còn có một danh tự, gọi là Vô Cực chân lực, nếu như sử dụng giống như (bình thường) thuyết pháp, nó tựa là các loại trong võ hiệp tiểu thuyết mặt liên tiếp xuất hiện nội lực.

Chỉ là, bởi vì hẳn là tinh khiết nhất sinh mệnh lực, nó lại có một loại khác xưng hô, tựa là trước thiên nội lực. Thông minh sắc xảo giới truyền sâu cho hẳn đây, chẳng những có cái này mười hai cơ bản động tác nội dung quan trọng, còn có hẳn động tác ba chiều 3D toàn bộ tin tức hình chiếu, cái này ba chiều 3D hình chiếu hay (vẫn) là trực tiếp hiện ra tại Giang Phong trong đầu đấy. Giang Phong có chút im lặng, khiến cho thần bí như vậy phức tạp, nói toạc ra chính là một ít nói trùng võ công mà. Bất quá, thông minh sắc xảo giới nhưng lại bởi vậy hung hăng mà giáo huấn Giang Phong dừng lại một chút, bởi vì hẳn cho rằng Giang Phong vũ nhục hẳn nguyên chủ nhân, thì ra là cái này một bộ Vô Cực chân quyết người sáng lập, đồng dạng là thông minh sắc xảo giới người chế tạo.

Cái này lại để cho Giang Phong càng là phiền muộn. Bất quá, đang nghe thông minh sắc xảo giới một phen về sau, Giang Phong cũng ý thức được cái này một bộ bí tịch trân quý. Đương nhiên, hẳn chính yếu nhất thể hiện tựa là, cái này một bộ bí tịch sinh ra đây, trực tiếp tựa là đối với người đến nói, nhất tánh mạng quý giá lực. Đối với bất cứ sinh vật nào mà nói, một khi đã mất đi sinh mệnh lực, như vậy, tánh mạng của hẳn cũng liền đi tới chung kết. Mà Vô Cực chân quyết, nhưng lại có thể giải quyết vấn đề này, nó có thể sinh ra sinh mệnh lực, tự nhiên có thể kéo dài nhân loại thậm chí là sở hữu tất cả sinh vật tánh mạng.

Nói cách khác, luyện thành Vô Cực chân quyết người, tánh mạng đem xa so với bình thường người dài dằng dặc! Về phần loại này dài dòng buồn chán trình độ, nhưng lại cùng thành tựu tương quan liên đây. Nói như vậy, nhân loại bình thường tánh mạng là bảy mươi đến tám mươi tuổi. Mà từng cái cấp độ Vô Cực chân quyết, có thể tại nơi này trên cơ sở gia tăng người mười năm tuổi thọ.

Nói cách khác, một khi đem Vô Cực chân quyết luyện đến mười tầng, người này tánh mạng, ít nhất đem đạt tới 170-180 tuổi! Thậm chí, nếu như có thể

tại tánh mạng ở bên trong, không ngừng đem Vô Cực chân quyết tinh tiến, tích lũy tánh mạng nguyên năng, trên lý luận có thể đạt tới suốt đời! Hiệu quả là phi thường rõ ràng mà thêm người đây, bất quá, muốn luyện thành Vô Cực chân quyết, nhưng lại cực kỳ gian nan.

Luyện thành Vô Cực chân quyết dấu hiệu rõ ràng nhất, cái kia chính là trong cơ thể sinh ra tánh mạng nguyên năng. Sinh mệnh lực tại giống như (bình thường) trong cơ thể con người, đều là cùng thân thể kết hợp cùng một chỗ đấy, đã đi ra loại này kết hợp, nó sẽ tiêu tan, không thể tiếp tục tồn tại. Mà một khi tu luyện thành Vô Cực chân quyết, như vậy, sinh mệnh lực thể hiện thì có biến hóa. Thậm chí, đạt tới trình độ nhất định về sau, thậm chí có thể đem bề ngoài phóng, giống như là thông minh sắc xảo giới như vậy, đem tánh mạng nguyên năng truyền cho Giang Phong, vì hắc Trúc Cơ.

Giang Phong sờ dĩ có thể đơn giản tu luyện Vô Cực chân quyết, đúng là bởi vì thông minh sắc xảo giới vì hắc tiến hành Trúc Cơ rồi, cũng giữ lại một tia tánh mạng nguyên năng tại Giang Phong trong cơ thể. Cái này một tia tánh mạng nguyên năng giống như là một khóa hạt giống đồng dạng. Nhưng dùng thông qua tu luyện của hắc mà mọc rễ nảy mầm, khỏe mạnh phát triển.

Mà nếu người bình thường đến tu luyện lời mà nói..., trên cơ bản rất khó tu luyện sinh ra mệnh nguyên năng. Nói cách khác, người bình thường tu luyện Vô Cực chân quyết, tối đa tựu là có thể đạt tới một ít rèn luyện thân thể mục đích, đương nhiên, còn có thể đem hắc với tư cách một bộ võ công chiêu thức mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Lần thứ nhất tu luyện

Giang Phong nghe xong thông minh sắc xảo giới lời mà nói..., âm thầm lú lười, cái này tu luyện điều kiện, cũng quá hà khắc rồi! Bất quá, hắc cũng lập tức thoải mái.

Trời cao đúng là công bình. Thần kỳ như thế bí tịch, nếu dễ dàng là có thể luyện thành, cái kia chẳng phải trở thành hàng thông thường? Cái thế giới này chẳng phải là muốn lộn xộn rồi hả? Giang Phong cũng âm thầm may mắn, may mắn hắc có được thông minh sắc xảo giới, do đó dễ dàng tựu đã tiến hành Trúc Cơ, dễ dàng là có thể luyện tập chính thức Vô Cực chân quyết.

Đương nhiên, loại này nhẹ nhõm là đối với người bình thường mà nói. Hơn nữa, Giang Phong rất nhanh liền phát hiện, loại này nhẹ nhõm trên thực tế cũng không thoải mái. Mười hai cơ bản động tác, nhìn như cực kỳ đơn giản, thậm chí hắc còn có thể bắt chước trong đầu thông minh sắc xảo giới truyền tới ba chiều 3D toàn bộ tin tức hình chiếu, bất quá, chính thức muốn làm đến, nhưng lại phi thường khó khăn. Giang Phong luyện tập hơn một giờ, mệt mỏi đầu đầy mồ hôi, cuối cùng nhất lại phát hiện, hắc thậm chí liền một cái đơn giản nhất "Tròn" đều không có làm được.

Hắc phiền muộn phát hiện, chính mình vô luận là tay, hay (vẫn) là chân, hoặc là thân thể khác bộ vị, chỗ vẽ ra đến tròn, cùng chính thức tròn đều có quá lớn chênh lệch. Mà luyện tập Vô Cực chân quyết cần có "Tròn", ít nhất phải chín thành đã ngoài hoàn mỹ. Hơn nữa, từng cái cơ bản động tác làm càng là hoàn mỹ, đằng sau tu luyện mới có thể càng thuận lợi. Nhưng có thể đạt tới trình độ mới càng cao sâu. Dù sao, kể cả "Tròn" ở bên trong mười hai động tác, là tu luyện Vô Cực chân quyết trụ cột. Cái gọi là vận trọng cao ốc đất bằng lên, trụ cột càng vững chắc, có khả năng lấy được thành tựu mới có thể càng cao. Đạo lý này, Giang Phong đã sớm hiểu được.

Theo sắc trời phóng sáng, trong sân trường cũng bắt đầu có người đi đi lại lại lên. Một ít đi ngang qua đồng học liền phát hiện một cái phi thường chuyện kỳ quái, trường học tài tử nổi danh Giang Phong, vậy mà tại sân huấn luyện bên cạnh, hoặc là lắc lư tay chân, hoặc là vận vẹo tiểu thân thể, nói nhiều khôi hài thì có nhiều khôi hài. Vì vậy, thì có cùng Giang Phong tương đối quen thuộc người tới, hỏi: "Giang Phong, ngươi đang làm gì thế à? Khiêu Đại Thần đầu này?"

Giang Phong phi thường phiền muộn, rầu rĩ hồi đáp: "Không phát hiện ca ở chỗ này vận động ah!" "Ách..." Người tới cũng buồn bực, đây cũng là vận động? Một ít hiếu kỳ người ngay tại một bên xem Giang Phong "Vận động".

Thời gian dần qua, mọi người cũng phát hiện một chuyện, Giang Phong động tác mặc dù có chút khôi hài, nhưng là giống như hắc vẫn luôn là tại khoan hồng, hoặc là tay, hoặc là chân, hoặc là tựu là thân thể cái nào đó bộ phận.

Hơn nữa, bọn hắc còn phát hiện, Giang Phong vẽ ra tròn, càng ngày càng hợp quy tắc, càng lúc càng giống tròn. Bởi vì người quan sát ngày càng nhiều, Giang Phong cũng cảm giác được có chút không được tự nhiên, hơn nữa thời gian cũng không sớm, nhanh đến tám giờ. Cho nên Giang Phong liền quyết định tạm thời bỏ dở hôm nay tu luyện, đi trước đem điểm tâm ăn hết nói sau. Mọi người thấy gặp Giang Phong không hề vận đến rồi, cũng tựu nhao nhao ly khai, đi làm chuyện của mình. Tại trong phòng ăn, Giang Phong ăn lấy thạch thành địa phương chỉ mỗi hắc có "Bột gạo đầu", một bên hồi tưởng đến buổi sáng tu luyện. Khó trách thông minh sắc xảo giới nói, hắc muốn luyện thành Vô Cực chân quyết tầng thứ nhất tựu cần ba tháng đến nửa năm thời gian.

Cái này không, sáng sớm vất vả, hắc luyện tập một cái "Tròn", cuối cùng nhất hay (vẫn) là nai an-xet. Thẳng đến hắc chấm dứt lúc tu luyện, cũng không

quá đáng là có năm sáu thành như "Tròn". Dựa theo hiện tại tiến độ, tại cuối kỳ cuộc thi chấm dứt trước khi, hẳn có thể hay không luyện thành cái này "Tròn", cũng còn là không biết số lượng.

Đây là mười hai cơ bản trong động tác cái thứ nhất đầu rồi, đằng sau sẽ càng ngày càng khó. Bất quá, Giang Phong cũng không phải quá lo lắng. Bởi vì lập tức muốn cuối kỳ cuộc thi, sau đó tựu là nghỉ đông rồi. Tại trong khi nghỉ đông, hẳn có nhiều thời gian hơn đến luyện tập, chắc hẳn tiến độ sẽ tăng nhanh không ít. Giang Phong chính ăn lấy thứ đồ vật, cũng cảm giác bên cạnh đã đến một người, quay đầu nhìn lại, nhưng lại hảo hữu Tân Vượng. "Ồ, người hôm nay làm sao tới được muộn như vậy?" Giang Phong có chút tò mò hỏi.

Dựa theo giống như(bình thường) quy luật, cho dù là chủ nhật, không lên khóa, Tân Vượng cũng sẽ ở bảy điểm tả hữu rồi giường, sau đó ăn điểm tâm đi phòng học tự học. Không chỉ là Tân Vượng như thế, chính là bọn họ phòng ngủ khác đồng học cũng đều là như thế, Giang Phong tự nhiên cũng giống như vậy. Hôm nay Giang Phong sở dĩ tới tương đối trễ, cũng là bởi vì hẳn lúc trước tại đầu đó luyện tập "Tròn" mà thôi. Cái khác đồng học đó kỳ Giang Phong bọn hắn phòng ngủ đồng học thành tích tốt, nhưng lại quên bọn hắn tại học tập thượng vật và cần cù trả giá.

Đối với bọn họ mà nói, chưa từng có cái gì nghỉ ngơi khái niệm, cho dù là cuối tuần, thậm chí là ngày nghỉ, cái kia đều là mỗi ngày kiên trì đọc sách làm bài đấy, nếu không, thật đúng là cho rằng cái kia cao hơn người khác một mảng lớn thành tích là bầu trời đến rơi xuống đó a? "Ha ha, buổi sáng ta cũng ngủ quên mất rồi, lên đã chậm một ít, sau đó lại đang phòng ngủ làm thoáng một phát vệ sinh, cho nên mới tới được tương đối trễ rồi." Tân Vượng cười nói ra.

Phòng ngủ vệ sinh, đều là tám người thay phiên làm đấy, hôm nay vừa vận đến phiên Tân Vượng. "Người vì cái gì cũng tới muộn như vậy à?" Tân Vượng nhìn xem Giang Phong, hỏi, "Chẳng lẽ, bọn hắn nói, người ở bên ngoài làm cái kia cổ quái ' vận động ' thật sự?" Tân Vượng có ý tăng thêm "Vận động" hai chữ.

Giang Phong trắng rồi Tân Vượng liếc, bất mãn nói: "Cái gì gọi là cổ quái vận động? Ta chính là tại đầu đó hoạt động thoáng một phát mà thôi, như thế nào tại các người xem ra là được cổ quái vận động rồi hả?" Giang Phong tự nhiên sẽ không nói cho người khác biết, hẳn là đang luyện tập một môn rất võ công cao thâm, bằng không thì, người ta thật đúng là cho là hắn tinh thần không bình thường đây này.

Tân Vượng cười nói: "Ah, nguyên lai là hoạt động ah. Bất quá, ta như thế nào nghe người ta nói, người là ở chỗ đó vận eo lắc mông khoe khoang làm dáng à?" Giang Phong thật sự bó tay rồi, hẳn làm sao lại trở thành vận eo lắc mông khoe khoang làm dáng rồi hả? Cái này người không kiến thức không có văn hóa, thật sự rất đáng sợ! Giang Phong cả giận nói: "Thật sự là trong mồm chó nhà không ra ngà voi, ăn đồ đặc của người a, như vậy đồ tốt, còn nhét bắt trụ miệng của người?"

Tân Vượng trông thấy Giang Phong hoàn toàn chính xác có bạo đi khuynh hướng, quả nhiên cảm miệng không nói. Khi bọn hắn ký túc xá tám người bên trong, Giang Phong tuy nhiên tuổi không phải lớn nhất đấy, nhưng là lão đại, mấy người đều rất phục hắn. Đương nhiên, đây chẳng qua là đang trên sinh hoạt mà nói, tại học tập lên, mọi người thế nhưng mà không thêm điều nghĩa đến hắn đấy, vẫn muốn đưa hắn đè xuống dưới. Đương nhiên, đây không phải là thường gian nan đấy. Tại sở hữu tất cả trong cuộc thi, cũng chỉ có Tân Vượng cùng kiên cao hai người đã từng vượt qua sang sông phong, nhưng là chỉ là số lượng không nhiều lắm mấy lần, những người khác, còn chưa bao giờ như vậy kinh nghiệm.

Bất quá, tất cả mọi người cũng không ngừng khí, Nhưng vị là khi bại khi thắng. Cũng chính là loại này cạnh tranh không khí, khiến cho bọn hắn phòng ngủ người, thành tích đều phi thường tốt. Mỗi lần cuộc thi, thành tích kém cỏi nhất một cái, cũng tuyệt đối là lớp học cùng với niên cấp thượng Top 10 hai tên.

Nói cách khác, lớp học thậm chí là niên cấp thượng những người khác, mỗi lần có thể vượt qua Giang Phong bọn hắn ký túc xá khảo thi được không tốt nhất cái kia một cái đấy, cũng không cao hơn bốn cái. Hai người tựu im im lặng lặng ăn lấy thứ đồ vật. Hai người đều là ăn đồng dạng bữa sáng, đây là thạch thành địa phương đặc sản đậu xanh bột gạo, bất quá khi mà mọi người gọi là nó đậu xanh phần. Đậu xanh phần chỉ dùng gạo cùng đậu xanh vì nguyên liệu làm thành đấy, chỉ cần tại nước sôi bên trong bị phỏng cái một hai phút, có thể tăng thêm dầu muối gia vị ăn hết.

Đương nhiên, có thể thêm một ít rau quả nhục các loại, hương vị nhi sẽ tốt hơn. Ăn lấy mỹ vị đậu xanh bột gạo, Giang Phong trong lòng có chút cảm khái. Hiện tại, lớn như vậy một chén đậu xanh bột gạo, chỉ cần một khối tiền.

Nhưng là, ngăn ngừa ba năm về sau, sẽ tăng tới bốn năm khối; mà tới được 5 năm sau đích 2006 năm, càng là điên cuồng tăng tới bảy tám khối. Như thế điên cuồng giá hàng dâng lên, khó trách cả nước có nhiều người như vậy hoài niệm Chu lão cuối cùng vị thời gian, mà Chu lão cuối cùng dân chúng trong suy nghĩ có cao như vậy địa vị. "Ồ, Giang Phong, người thần tức giận cái gì à? Chẳng lẽ là cái này đậu xanh phần không thể ăn?" Tân Vượng gặp Giang Phong đột nhiên thờ dài, kỳ quái hỏi.

"Không phải, nói người cũng không hiểu." Giang Phong thần nhiên nói. Hoàn toàn chính xác, hiện tại cùng Tân Vượng bọn hắn nói cái gì giá hàng dâng lên, bọn hắn nhất định là rất khó lý giải đấy. Dù sao, bọn hắn chỉ là mười bốn mười lăm tuổi thiếu niên, một ngày cũng chỉ biết rõ chui sách núi đề biển, xã hội kinh nghiệm cơ hồ là không. "Mơ đi kung..., không nói được rồi." Tân Vượng nhếch miệng, khinh thường nói. Giang Phong cười cười, tiếp tục chui ăn điểm tâm.

Bỏ ra chừng mười phút đồng hồ, hai người tựu ăn được rồi, sau đó cùng một chỗ trở về phòng ngủ, cầm lên một ít gì đó, liền hướng phòng học phương hướng đi đến. Muốn bắt đầu đọc sách ôn tập rồi. Ngày mai buổi sáng mà bắt đầu cuối kỳ cuộc thi, tất cả mọi người mài dao soạn soạn đấy, muốn làm lớn một phen. Nhất là Giang Phong bọn hắn ký túc xá, mấy người đều là ở suy nghĩ, lúc này đây có thể làm nằm sấp mấy người, chính mình lại có thể đủ tiến bộ mấy cái thứ tự.

Giang Phong bọn hắn đến phòng học thời điểm, phát hiện người ở bên trong đã không ít, không sai biệt lắm có hai mươi cá nhân. Mà ra hồ Giang Phong dự kiến chính là, vẻ đẹp của hắn nữ đồng bạn Yên Kiệt cũng ngồi ở trên vị trí, cúi đầu chăm chú đọc sách. Đây chính là phi thường khó được đấy. Yên Kiệt tuy nhiên là một rất nghe lời nữ sinh, bất quá, ở cuối tuần nhưng lại rất ít trông thấy nàng đến phòng học đọc sách làm bài, cho dù là cuối kỳ cũng giống như vậy.

Trên thực tế, đây là nữ sinh cơ bản tình huống, ngoại trừ lớp học thành tích rất tốt đấy, phi thường dụng công cái kia ba bốn nữ sinh bên ngoài, cuối tuần theo đạo thất rất khó có thể trông thấy có nữ sinh thân ảnh.

Khó cực một tuần lễ, đã đến cuối tuần này, nữ sinh đều có rất nhiều sự tình phải xử lý. Dù sao, nữ sinh cùng nam sinh có thể không giống với. "Ồ, Yên Kiệt, người như thế nào cũng tới?" Giang Phong đi đến bên cạnh bàn, hỏi. Yên Kiệt ngẩng đầu lên, liếc qua Giang Phong, bất mãn nói: "Chẳng lẽ ta không thể tới sao?" "Ha ha, đương nhiên không phải, lớp học đệ tử, ai không thể tới phòng học à?" Giang Phong cười theo mặt nói ra, "Ta chỉ là có chút hiếu kỳ mà thôi." Yên Kiệt xinh đẹp đỏ mặt lên, có chút không có ý tứ nói: "Giang Phong, người nói gì vậy ah! Ta bình thường đích thật là ham chơi đi một tí, nhưng là ta không thể truy cầu tiến bộ sao?"

Giang Phong liên tục khoát tay nói: "Đương nhiên không phải, Yên Kiệt người có thể truy cầu tiến bộ, với tư cách bằng hữu, ta cũng rất vui vẻ." "Cái kia còn kém không nhiều lắm. Bất quá, Giang Phong ah, người cần phải nhiều trợ giúp ta, ta cái này đọc sách thời điểm, cảm thấy có chút cố hết sức ah!" Yên Kiệt nhìn xem Giang Phong, nói ra.

"Không có vấn đề, người không hiểu cũng có thể hỏi ta, ta nhất định sẽ không che giấu đấy." Giang Phong vỗ bộ ngực Ồ nói ra. Có thể trông thấy Yên Kiệt như vậy, Giang Phong đích thật là so sánh vui vẻ đấy.

Trong ký ức của hắn, Yên Kiệt thành tích, tại lớp học chỉ (cái) xem như trung hạ, thi cấp ba cũng khảo thi được không phải rất tốt, không có thể đủ tiến vào thạch thành khu đang phát triển trọng điểm trường cấp 3 thạch trong thành học, mà là tiếp tục đọc bản trường học trường cấp 3.

Mà về sau kỳ thi Đại Học năng đồng dạng thi không được khá, ôn tập một năm sau, khảo thi một chỗ giống như(bình thường) khoa chính quy đại học, hay (vẫn) là âm nhạc loại đấy, đối với thành tích thi tốt nghiệp trung học yêu cầu rất thấp. Mà bây giờ Yên Kiệt có thể chính mình dụng công mà bắt đầu..., đây hết thấy có lẽ có thể có một ít cải biến. Dù sao, cái này trường cấp hai còn có một học kỳ mới đi qua, hết thấy đều còn kịp.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Phụ thân

Sơ tam đến trường kỳ cuối kỳ cuộc thi đúng hạn đã đến. Cuối kỳ cuộc thi tổng cộng bảy môn khóa, ngữ văn, toán học, tiếng Anh, vật lý, hóa học, chính trị, lịch sử, ở trong đó, ngữ văn, toán học cùng tiếng Anh tam môn khóa tổng phân là 150 phân, còn lại tứ môn khóa tổng phân thì là 100%, bảy môn khóa tổng phân tám trăm năm mươi phân.

Cuộc thi phân ba ngày, ngày đầu tiên cuộc thi khoa mục có hai môn, buổi sáng nhận xét văn, buổi chiều là vật lý; ngày hôm sau cuộc thi khoa mục thi có tam môn rồi, buổi sáng là toán học, buổi chiều là chính trị, buổi tối còn muốn khảo thi một môn lịch sử; ngày cuối cùng thì là khảo thi còn lại hai môn. Hơn nữa, cuộc thi sau khi chấm dứt, Giang Phong bọn hắn còn muốn qua mấy ngày mới có thể nghỉ, bọn hắn muốn đem cuộc thi lần này bài thi giảng giải qua đi mới có thể bắt đầu ngày nghỉ.

Đương nhiên, cuộc thi sau khi kết thúc, bọn hắn có thời gian một ngày nghỉ ngơi. Ngày hôm nay, các sư phụ hội (sẽ) tăng giờ làm việc đem bài thi sửa đi ra, hơn nữa còn muốn đem thành tích công tác thông kê đi ra. Ba ngày cuộc thi, Giang Phong trôi qua so sánh nhẹ nhõm vui sướng. Hắn kiến thức cơ bản rất vững chắc, cái này làm khảo thi thời điểm tự nhiên không cần lại đến nước tới chân mới nhảy rồi.

Hơn nữa, trong cơ thể của hắn còn có một người trưởng thành linh hồn, cân nhắc sự tình càng thêm toàn diện, ứng phó khởi cái này cuộc thi ra, tự nhiên là lại nhẹ nhõm bất quá rồi. Cuối cùng một môn hóa học cuộc thi chấm dứt, nộp bài thi về sau, Giang Phong đang chuẩn bị lý khai phòng học trở về phòng ngủ, bạn bè ngoan cớ của hắn Du Hồng nhưng lại đã đi tới. "Lão đại, người ngày mai không có việc gì à? Ba mẹ ta bọn hắn bảo ta đem người kéo nhà của chúng ta đi chơi đây này." Du Hồng cười hi hi nói.

Giang Phong hòa Du Hồng có thể nói là quan hệ nhất thiết đấy. Du Hồng gia ngay tại nội thành, cũng không có ở trường, là học sinh ngoại trú. Tại bình thường cuối tuần thời điểm, Giang Phong không ít đi Du Hồng gia chơi.

Mà Du Hồng cha mẹ đối với Giang Phong cũng phi thường tốt, tựa như Giang Phong là bọn hắn nhà mình hài tử giống như(bình thường). "Thúc thúc bọn hắn lại để cho ta đi chơi à? Ân, ta ngày mai hoàn toàn chính xác không có việc gì, ta đây buổi chiều tới a." Giang Phong nói ra. "Ai nha, như thế nào buổi chiều mới đi! Như vậy, ngày mai buổi sáng, người rời giường sau trực tiếp đi qua, chúng ta cùng một chỗ ăn điểm tâm." Du Hồng nói ra. "Hay (vẫn) là không được, buổi sáng có chút hơi lạnh, ta tựu không đến rồi. Như vậy đi, ta tới nhà các người ăn cơm trưa, được đi à nha?" Giang Phong cười nói.

"Cũng tốt, vậy cứ như thế nói định rồi, người cũng đừng thả ta bỏ câu ha." Du Hồng cao hứng mà nói. "Yên tâm, đến nhà các người ăn chùa, ta còn có thể không đến sao? Ha ha." Giang Phong cũng cười.

Hai người đang khi nói chuyện, đã đi xuống lầu, Du Hồng hướng cửa trường phương hướng đi đến, mà Giang Phong thì là hướng lầu ký túc xá phương hướng đi đến. Mới đi vài bước, đi vào lầu dạy học đằng sau tiểu hoa viên, một thanh âm đột nhiên truyền vào Giang Phong lỗ tai: "Tiểu Phong!" Giang Phong chấn động, ngẩng đầu nhìn lại, một cái hơn 40 tuổi trung niên nam tử xuất hiện tại trong tầm mắt của hắn.

Giang Phong con mắt có chút ướt át. "Cha! Sao người lại tới đây?" Giang Phong hoảng sợ nói. Người nam nhân này, hắn phân biệt không nhiều lắm 5 năm không có nhìn thấy. Đương nhiên, cũng không phải hắn từ bỏ cái gia đình này, mà là hắn vì cái gia đình này, rời xa gia viên. Tại Giang Phong năm thứ tư học kỳ sau thời điểm, thì ra là năm 96 đầu năm, phụ thân vì cung cấp Giang Phong hòa hân Nhị tỷ giang phương học bài, ly khai gia, đi xa Trung Quốc nhất phía tây Tây Cương tỉnh làm công.

Chuyến đi này tựa là 5 năm thời gian chưa có về nhà. Tuy nhiên phụ thân tại đầu đó cũng không có kiếm được bao nhiêu tiền, không giống người khác như vậy, một năm có thể hướng trong nhà gửi mấy ngàn mấy vạn đấy, nhưng là, phụ thân tâm tình, Giang Phong vẫn hiểu. Cho nên, cho dù là Giang Phong thời gian một mực trôi qua căng thẳng đấy, đối với vật và cần của trả giá cha mẹ, hắn một mực không có bất kỳ câu oán hận, chỉ có thật sâu áy náy, áy náy hắn không thể giúp thượng cha mẹ bao nhiêu bề bộn, không thể vì bọn hắn giảm bớt gánh nặng.

Cho nên, Giang Phong đang học tập thượng một mực rất cố gắng, tại trên sinh hoạt cũng rất tiết kiệm, cũng không xài tiền bậy bạ. Có lẽ, cái này là cái gọi là người nghèo hài tử sớm biết lo liệu việc nhà a. Mà cha mẹ cũng vì có Giang Phong như vậy hài tử mà kiêu ngạo, nhất là mỗi khi nghe được quê nhà hương thân khích lệ Giang Phong thời điểm, trong lòng của bọn hắn càng giống là ăn hết giống như mật đường.

Phụ thân ngầy ngốc cười, nói ra: "Ta không thể ở bên kia đi làm rồi, tự nhiên muốn trở về rồi." Giang Phong lúc này mới nhớ tới, hắn là tại năm trước tháng mười gian(ở giữa), phụ thân tại hắn đi làm gạch mỏ than bên trong ra một lần sự cố.

Bất quá, vận khí của hắn xem như không tệ, nhất về một cái mạng, chỉ là chân phải mất cá chân chỗ gãy xương rồi. Hơn nữa, trải qua trị liệu, cũng không để lại tàn tật. Chỉ là, dù sao bị thụ nghiêm trọng như vậy tổn thương, muốn lại tại mỏ than bên trong làm việc, nhưng lại không được, ít nhất tại một trong thời gian hai năm mất, cái này là không thể nào đấy. Không thể tại nơi đó làm việc, nếu lại đứng ở chỗ đó, cái kia chính là miệng ăn núi lở rồi. Cho nên, phụ thân quyết định về trước đến. Vừa vận, hắn cũng có suốt 5 năm không có trở về nhà rồi, coi như là về thăm nhà một chút cũng không tệ.

Giang Phong đang phía trước là nghe phụ thân gọi điện thoại trở về, nói là hắn sắp tới hội (sẽ) quay trở lại giang châu. Chỉ là, bởi vì linh hồn xuyên việt sự tình, lại để cho Giang Phong đem vấn đề này đem quên đi. Cho tới bây giờ trông thấy phụ thân xuất hiện tại trong sân trường, hắn mới nghĩ tới. "Cha, người chân như thế nào đấy? Hiện tại người ưng thuận còn không có có được rồi, Nhưng không thể đứng quá lâu. Như vậy đi, chúng ta trở về phòng ngủ trước, được không nào?" Giang Phong có chút dồn dập nói. "Không có chuyện, ta đã tốt được không sai biệt lắm, đứng đứng không có vấn đề. Ân, ta mua về nhà vé xe rồi, còn có hơn một giờ, xe muốn mở, ta chính là tới thăm người một chút." Phụ thân nói ra. "Ah, như vậy ah. Chúng ta đây là ở chỗ này trên ghế ngồi một chút a, đứng đây luôn không tốt." Giang Phong chỉ chỉ trong tiểu hoa viên bàn đá cùng với bên cạnh ghế đá, nói ra.

"Cũng tốt, ngồi một chút cũng được." Phụ thân gật gật đầu. Hai người liền hướng bên cạnh đi đến, đi vào bên cạnh cái bàn đá bên cạnh tọa hạ: Ngồi xuống. "Tiểu Phong, các người bây giờ là tại cuối kỳ cuộc thi a?" Ngồi xuống về sau, phụ thân lại hỏi. "Ân, vừa mới thi xong." Giang Phong hồi đáp. "Đã thi xong? Vậy là người lập tức về nhà, hay (vẫn) là ngày mai mới về nhà? Nếu không, chúng ta cùng đi a?" Phụ thân nghe Giang Phong nói cuối kỳ cuộc thi đã thi xong, tự vui vẻ nói.

"Chúng ta còn phải đợi thành tích đi ra, gồm bài thi bình luận mới nghỉ. Đại khái còn muốn ba bốn ngày thời gian a." Giang Phong nói. "Như vậy ah, cái kia xem ra chỉ có ta đi về trước." Phụ thân có chút thất vọng. Giang Phong gật gật đầu, cũng không nói gì lại để cho phụ thân trong thành chờ hắn cùng một chỗ trở về. Trong nhà kinh tế tình huống phi thường không tốt, trong thành, cho dù là ở kém cõi nhất khách sạn, một ngày tăng thêm tiền sinh hoạt hay là muốn bốn mươi năm mươi nguyên đấy, cái này đối với Giang Phong gia mà nói, thật là khó khăn đấy.

Bởi vì cha bị thương, tạm thời không thể làm sống, Giang Phong Nhị tỷ giang phương cũng đã theo cấp hai bỏ học, đi ra ngoài làm công đi. Đối với cái này, Giang Phong cũng là rất bất đắc dĩ đấy, tuy nhiên hắn cũng hy vọng Nhị tỷ có thể tiếp tục việc học, bất quá, trong nhà kinh tế tình huống lại là không cho phép, mẫu thân một cái người trong nhà, trong nhà sản xuất cũng không thể chèo chống hai cái đệ tử, nhất là Giang Phong sang năm sáu tháng cuối năm cũng sẽ (biết) thăng lên trường cấp 3, đến lúc đó cần thiết hoa tiền thì càng nhiều hơn.

Hơn nữa, phụ thân tại mỏ thượng bị thương, lấy được đền bù tổn thất cũng không nhiều, chỉ có 2000 khối. Hơn nữa, ở trong đó còn có một ngàn chỉ dùng để làm đến tiếp sau giải phẫu, lấy ra cấn vào mắt cá chân các đốt ngón tay bộ vị thép tấm phí tổn, còn lại cái kia một ngàn khối, mới được là bồi thường. Dùng hôm nay Giang Phong kiến thức, tự nhiên là biết rõ, mỏ than loại này bồi thường nhất định là không công bình đấy, nhưng là, hiện tại phụ thân đã sớm cùng mỏ than đã đạt thành hiệp nghị, muốn sửa đổi cũng không có khả năng rồi, cũng chỉ có thể là ăn cái này ngậm bồ hòn. Phụ thân cùng mẫu thân đều là nhất trung thực nông dân xuất thân, văn hóa đều không cao, chỉ là tiểu học cao đẳng tốt nghiệp mà vậy.

Miền cường xem như thoát ly mù chữ. Văn hóa không cao, kiến thức càng là không nhiều lắm, đối với pháp luật rất hiểu rõ, thì càng là ít đến thương cảm rồi, cho nên, đối với cái này lần sự cố, bọn hắn có thể tranh thủ đến bồi thường, thật sự phi thường thiếu. "Vậy người cảm giác cuộc thi lần này khảo thi được như thế nào?" Phụ thân hỏi. "Coi như cũng được a, niên cấp đệ nhất nhất định là trốn không thoát lòng bàn tay của ta đấy." Giang Phong thần nhiên nói.

Tại trước kia, hắn tựa trên căn bản là ôm đồm mỗi lần cuộc thi thứ nhất, hắn hiện tại, càng là đối với này có lòng tin. Phụ thân trông thấy nhi tử như thế tin tưởng tràn đầy, phi thường vui vẻ, có chút thon gầy trên mặt, hiện lên nồng đậm vui vẻ. Hắn biết rõ, nhi tử cũng không nói mạnh miệng, mỗi một lần hắn đều là nói được thì làm được.

Mà nếu hắn thật không có khảo thi tốt, cũng là phi thường dứt khoát thừa nhận, cũng không vì chính mình thất bại kiểm soát. Có thể nói, đối với đứa con trai này, hắn là chưa bao giờ vì hắn việc học quan tâm qua, từ tiểu học bắt đầu, hắn vẫn phi thường độc lập, mà thành tích cũng một mực rất tốt. "Ta đây an tâm." Phụ thân nói ra. Phụ thân lại cùng Giang Phong nói một ít, sau đó tựa nhìn xem đồng hồ, nói ra: "Ta phải đi rồi, xe ngựa thượng muốn mở."

Giang Phong gật gật đầu, hắn biết rõ lái xe thời gian, bởi vì hắn mỗi lần đến trường về nhà đều là ngồi cái kia một xe tuyến. Đi bọn hắn quê nhà đấy, chỉ

có như vậy một xe tuyến, mỗi ngày lái xe thời gian đều là cố định đấy. Hiện tại ly khai xe còn có 20 phút bộ dạng, trường học khoảng cách nhà ga lộ trình, tại chừng mười phút đồng hồ. Nhưng là phụ thân hiện tại chân còn không có có tốt lưu loát, sớm đi so sánh bảo hiểm "Cái kia ba ba người trên đường coi chừng một ít." Giang Phong tự đứng dậy, nói ra.

"Ân, ta không có vấn đề đấy, người ở trường học dụng tâm học tập, ta và mẹ của người an tâm." Phụ thân nói xong, liền hướng trường học bên ngoài đi đến.

Thẳng đến phụ thân có chút tập tễnh thân ảnh biến mất tại cửa trường bên ngoài, Giang Phong mới thu hồi ánh mắt. Hắn lại đang trên mặt ghế đá đã ngồi một hồi, lúc này mới đứng dậy trở về phòng ngủ. Ngày hôm sau, hắn đi Du Hồng gia chơi cả buổi, ăn cơm chiều về sau, mới trở lại trường học.

Tối trường học thời điểm, hắn phát hiện lão sư xử lý công thất còn mở ra (lái), tự đi qua đó xem tình huống. Máy cái lão sư cũng còn đang bận lấy phê chữa bài thi. Trông thấy Giang Phong tới, Nhiệm Linh tự cười nói: "Giang Phong mau tới, giúp ta cái bề bộn." "Ah, tốt, nhiệm lão sư." Giang Phong tự nhiên biết rõ Nhiệm Linh lời này ý tứ, là lại để cho hắn hỗ trợ nàng phê chữa bài thi. Đây cũng không phải là lần đầu tiên.

Ngữ văn tuy nhiên là trước hết nhất cuộc thi khoa mục, Nhưng nhưng lại nhất chủ quan khoa mục, phê chữa mà bắt đầu..., tự nhiên tốc độ chậm nhất, nhất là đọc cùng viết văn hai bộ phận, càng là phi thường chậm. Cho nên, dù cho cuộc thi đã qua không sai biệt lắm bốn ngày thời gian, Nhiệm Linh lượng công việc còn thừa lại không ít, khoảng chừng tầm mười phần bài thi không có phê chữa.

Cái này dựa theo bình thường tốc độ, ít nhất phải mất hết tốt mấy giờ. Về sau còn muốn công tác thống kê điểm, phân tích cuộc thi kết quả vân...vân, đợi một tý, cần thời gian khẳng định không ít.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Biến thái thành tích cùng đuổi giết

Giang Phong đang Nhiệm Linh bên cạnh ngồi xuống, Nhiệm Linh tự cho hắn mấy trương bài thi, còn đưa cho hắn một phần tham khảo đáp án, cùng với một chi hồng bút lông. Vì vậy, Giang Phong mà bắt đầu bang (giúp) Nhiệm Linh sửa khôi bài thi đến.

Trong văn phòng hắn thầy của hắn đã sớm nhìn quen không trách. Trên thực tế, bọn hắn cũng không ít lại để cho Giang Phong giúp bọn hắn phê chữa bài thi, mà mỗi lần Giang Phong đều phi thường hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ.

Nhưng dùng nói, Giang Phong mỗi lần phê chữa kết quả, so chính bọn hắn phê chữa càng thêm khách quan, cho dù là bên trong có Giang Phong bài thi của mình cũng là như thế. Giang Phong cũng không đều nghe theo chú ý ai, lại càng không có ý chèn ép ai.

Trong văn phòng, mọi người tiếp tục toàn tâm công việc. Sửa lấy sửa lấy đấy, Anh ngữ lão sư đàm Tổ Hoa tự nói chuyện. "Giang Phong, người cuộc thi lần này, phi thường tốt!" Giang Phong cười cười, không có nói tiếp. Chính trị lão sư lý mẫn tự tò mò hỏi: "Đàm lão sư, Giang Phong tiếng Anh cuộc thi tình huống cũng rất tốt sao?" Đàm Tổ Hoa cười nói: "Đúng vậy a, tiểu tử này, ta muốn tìm một chỗ khấu trừ hắn một điểm phân, sừng sốt không có tìm được địa phương ra tay."

"À?! Ta còn tưởng rằng chỉ là của ta chính trị khóa là như thế này đây này." Lý mẫn có chút kinh ngạc nói. "Ah? Hắn chính trị cũng không có sai lầm địa phương sao?" Đàm Tổ Hoa càng thêm kinh ngạc, xinh đẹp mắt to trừng được căng tròn.

"Đúng vậy a, tiểu tử này, cho ra đáp án, so với ta tham khảo đáp án còn muốn chuẩn xác, khiến cho về sau ta trực tiếp đem bài thi của hắn làm như tham khảo đáp án bài thi tại dùng." Lý mẫn cười nói. Trong văn phòng thoáng cái an tĩnh lại, đã qua ước chừng có một phút đồng hồ, mấy cái lão sư mới đồng thời cả kinh kêu lên: "Người như thế nào cũng như vậy?!" Lý mẫn có chút xấu hổ gãi gãi đầu, nói ra: "Ta cũng không muốn ah, nhưng là tiểu tử này bài thi, hoàn toàn chính xác đáp được quá hoàn mỹ, so trong vùng cho xuống cái kia phần tham khảo đáp án tốt hơn nhiều." Hóa học lão sư La Anh Cúc nói ra: "Lý lão sư, người hiểu lầm ý tứ của ta, ta chỉ là hiếu kỳ, người cũng đem Giang Phong bài thi với tư cách tham khảo đáp án rồi."

"Ah? La lão sư ý của người là người cũng đem Giang Phong bài thi trở thành tham khảo đáp án rồi hả?" Lý mẫn con mắt cũng là trừng được căng tròn. "Đúng vậy a, ta trước hết nhất phê chữa Giang Phong bài thi thời điểm, phát hiện thượng diện có hai cái địa phương cùng tham khảo đáp án bất đồng, ta nhìn kỹ thoáng một phát về sau, phát hiện tham khảo đáp án vậy mà sai rồi, cho nên, ta dứt khoát đem cái kia tham khảo đáp án ném một bên rồi."

La Anh Cúc vừa cười vừa nói. Mọi người bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận nói, cuối cùng vậy mà phát hiện, bảy cái lão sư bên trong, vậy mà chỉ có ngữ văn cùng tiếng Anh hai môn khóa lão sư, không có đem Giang Phong bài thi trở thành là tham khảo đáp án.

Mà trên thực tế, cái này hai môn khóa, Giang Phong bài thi cũng không có gì sai lầm địa phương, đàm Tổ Hoa thậm chí dứt khoát cho Giang Phong một

cái max điểm, mà Nhiễm Linh thì là cứng nhắc lấy tâm địa, đem Giang Phong viết văn cho khấu trừ mất một phần.

Bất quá, dựa theo Nhiễm Linh thuyết pháp, tựu là đem Giang Phong viết văn cảm lấy đi đem làm kỳ thi Đại Học viết văn, chấm bài thi lão sư cũng sẽ (biết) bất nó trở thành max điểm viết văn đấy. Nàng khấu trừ mất một phần, hoàn toàn là cố ý gây nên. Mặt khác, nàng vẫn còn đọc đề bên trong khấu trừ mất Giang Phong một phần.

Mấy cái lão sư nói một hồi về sau, vậy mà phát hiện, Giang Phong ngoại trừ ngữ văn bị Nhiễm Linh cố ý khấu trừ mất hai phần về sau, những thứ khác vậy mà không có đầu phân! mấy cái lão sư có chút bó tay rồi. Bọn hắn đều có chút tò mò, Giang Phong trước kia cuộc thi, tuy nhiên thành tích một mực phi thường tốt, chưa bao giờ rớt xuống niên cấp trước top 3 qua, thực sự không có như vậy biến thái qua.

Hắn tốt nhất một lần, là khoảng cách tổng phân max điểm 30', nói cách khác, cái kia một lần hắn tổng phân cũng bị khấu trừ mất 30'. Như thế thành tích, tựu là các sư phụ chính mình đề làm, cũng là rất không có khả năng đạt tới, ít nhất, trừ bọn họ ra chính mình dạy khoa mục bên ngoài, những thứ khác khoa mục trên cơ bản không có khả năng đạt tới.

Mấy cái lão sư giống như là trông thấy quái vật đồng dạng nhìn xem Giang Phong. Muốn chi là Giang Phong có một môn khóa đạt được max điểm, cái kia còn không có có quá lớn rất hiếm kỳ, dù sao như là trường cấp hai toán lý hóa, đạt được max điểm đề từ cũng không tiền gặp. Thế nhưng mà, như là chính trị, lịch sử như vậy chủ quan tính tương đối mạnh khoa mục, đạt được max điểm cũng có chút nghe rộn cả người rồi.

Bọn hắn nào biết đâu rằng, Giang Phong đối tượng là chính trị, lịch sử như vậy khoa mục, không sai biệt lắm cũng đã đem sách giáo khoa dưới lưng đã đến. Tại trước kia mỗi lần cuộc thi, những... này khoa mục, Giang Phong mỗi lần vứt bỏ điểm thi ra là vài phần mà thôi. Hiện tại hắn đã có thông minh sắc xảo giới, càng là tương đương đã có đã gặp qua là không quên được năng lực, tại khảo thi trước ôn tập ở bên trong, huống chi đem sách giáo khoa nội dung nhớ cái một chữ không kém.

Những... này khoa mục, mặc dù có nhất định được chủ quan tính, nhưng là hắn đề mục đáp án, cũng là có thể tại trên sách học tìm ra đấy, chỉ cần tăng thêm thích hợp xâu chuỗi từ ngữ, tựu là một phần tiêu chuẩn đáp án. Mà làm làm việc như vậy, đối với Giang Phong mà nói, hoàn toàn không phải khiêu chiến.

Vì vậy, tựu xuất hiện như vậy một bức lại đề cho chư vị lão sư ghen ghét nhìn trôn trợn diện. Giang Phong ngồi ở chỗ kia, đều bị mấy cái lão sư xem có chút ngượng ngùng. Hắn suy nghĩ, chính mình lúc ấy làm sao lại không có chú ý thoáng một phát, tàng một ít kém cỏi đây này. Các sư phụ căn bản không có hoài nghi Giang Phong ăn gian vấn đề, đến lúc này là bọn hắn đối với Giang Phong làm người cực kỳ hiểu rõ, Giang Phong chưa bao giờ mảnh tại làm thủ đoạn nhỏ ăn gian; thứ hai, cái này Giang Phong bài thi đáp án so tiêu chuẩn đáp án còn tiêu chuẩn, vậy hoàn toàn là trình độ. Người trình độ không đến, tựu là cho người ăn gian, người cũng không thể nào làm được đấy.

Cuối cùng, Giang Phong đành phải bắt buộc đi nói: "Các vị lão sư, bài thi của các người không phải cũng còn không có phê chữa hết sao? Đây thời gian đã không còn sớm, có phải hay không các người trước tiên đem chính sự làm xong?" Mọi người lúc này mới nhớ tới, hoàn toàn chính xác công tác của mình cũng còn không có làm xong ah, về phần đối với Giang Phong rất hiếm kỳ, dù sao Giang Phong là học sinh của bọn hắn, cái này có rất nhiều thời gian đi tìm là chuyện gì xảy ra. Vì vậy mới quay đầu lại, tiếp tục phê chữa khởi bài thi đến.

Giang Phong có chút bận tâm, cái này các sư phụ nếu đem sự tình bề bọn đã xong, phải hay là không sẽ đem hắn bắt lại đem làm chuột bạch nghiên cứu à? Nghĩ tới đây, Giang Phong không rét mà run, vội vàng đem Nhiễm Linh cho hắn mấy phần bài thi sửa chữa về sau, thừa dịp các sư phụ đều đang chuyên tâm phê chữa bài thi cơ hội, đứng người lên, chật vật thoát đi văn phòng. Đem làm hắn chạy sau khi ra ngoài, dư vị tới các sư phụ lập tức găm hét lên rồi.

Bất quá, lúc này Giang Phong, cái đó còn dám trở về ah, dùng càng tốc độ nhanh, hướng về phòng ngủ phương hướng chạy tới. Về phần thoát được hòa thượng trốn không thoát miếu lo lắng như vậy, Giang Phong hiện tại cũng không đi cân nhắc rồi, tránh được nhất thời là nhất thời. Ít nhất, đợi đến lúc đi qua một thời gian ngắn, các sư phụ rất hiếm kỳ tâm cũng sẽ (biết) bởi vì thời gian trôi qua yếu bớt một ít a.

Giang Phong đi vào phòng ngủ, có chút không kịp thở, đám bạn cùng phòng tựu có chút tò mò rồi. "Giang Phong, đằng sau có người đuổi giết người sao?" Cam Tâm cười hi hi mà hỏi. Giang Phong mờ mờ màng màng hai mắt, kinh ngạc mà hỏi: "Làm sao người biết?" "Chẳng lẽ còn thực sự có người đuổi giết người?" Cái này đến phiên Cam Tâm giật mình rồi.

Giang Phong gật gật đầu, một bộ phi thường rất nghiêm túc biểu lộ, nói ra: "Đúng vậy a, có bảy cái phi thường lợi hại người tại truy sát ta." "Thiệt hay giả?" Mọi người có chút lo lắng hỏi. Thường găm thậm chí đứng người lên, nói ra: "Ta đi ngoài cửa nhìn xem." Hắn đuổi đầu dò xét nào đi vào cửa ra vào, đem phòng ngủ môn đẩy ra một tia khe nhỏ khe hở, hướng mặt ngoài nhìn lại xem, phát hiện cũng không có người, tựu kỳ quái hỏi: "Giang Phong, người có phải hay không lầm rồi hả? Bên ngoài không có người ah!"

Giang Phong trong nội tâm mừng rỡ, bọn hắn nào biết đâu rằng, Giang Phong theo như lời đuổi giết hắn đấy, chính là bọn họ tôn kính nhất bảy vị lão sư. Giang Phong nhìn xuống trong lòng vui vẻ, nhìn xuống nói: "Không có khả năng, vừa rồi ta tiến cửa trường thời điểm, bọn hắn vẫn còn ta đằng sau hô đánh tiếng kêu giết đây này." "À?!" Mọi người lần nữa kêu sợ hãi. "Có thể là trông thấy ta tiến vào trường học, bọn hắn không dám truy vào đến đây đi." Giang Phong nói. "Ah, xem ra là như vậy." Mấy người nhao nhao nói. Trông thấy đem những... này hảo hữu nhóm (đám bọn họ) lừa gạt sừng sờ sừng sờ đấy, Giang Phong cũng nhìn không được nữa trong lòng vui vẻ, cười lên ha ha.

Trông thấy Giang Phong cười đến thẳng không dậy nổi eo ra, mọi người vốn là hai mắt nhìn nhau một hồi, lập tức phục hồi tinh thần lại, bọn hắn bị Giang Phong lừa! "Đẹp hắn!" Thường găm quát to một tiếng, dẫn đầu lao đến. Mặt khác sáu cái bạn xấu cạnh tương hô ứng, đồng loạt giết chạy giang theo gió mà đến. Rất nhanh đấy, Giang Phong đã bị bảy cái bạn xấu cho theo như ngã xuống giường. Trong chốc lát, bảy hai đám đầu như là như mưa rơi rơi xuống. "Giết người!" Giang Phong lớn âm thanh gọi. Mọi người không chút nào để ý tới, để lại Giang Phong, tích đùng BA~ đứng là một hồi đánh.

Đương nhiên, cái này năm đám cũng không có dùng cái gì lực. Trong lúc nhất thời, trong phòng ngủ nào làm một đoàn. Vừa lúc đó, Giang Phong bọn

hắn phòng ngủ cửa bị đẩy ra rồi, chủ nhiệm lớp Hà lão sư đi đến, lớn tiếng nói: "Các người đang làm gì thế!" Mọi người thấy gặp chủ nhiệm lớp đã đến, vội vàng buông ra Giang Phong, ngượng ngùng thối lui đến một bên. Giang Phong về mặt cầu xin, đối với Hà lão sư nói ra: "Lão sư, có bảy người truy sát ta!"

"Ách..." Hà lão sư trên trán hắc tuyến ứa ra. Trông thấy Hà lão sư sắc mặt không đúng, Giang Phong vội vàng nói: "Hà lão sư, ta không phải nói các người, ta nói rất đúng bọn hắn." Giang Phong Tung ngón tay chỉ hướng bảy cái bạn cùng phòng. Hà lão sư sắc mặt mới hơi khá hơn một chút, hừ một tiếng rồi nói ra: "Đều đã trẻ thế như vậy, vẫn còn đùa giỡn. Cho ta trung thực ngủ, ngày mai còn muốn lên khóa!" Tám cái đệ tử tự buông xuống cái đầu, nhỏ giọng nói ra: "Nha..."

Hà lão sư lại trừng Giang Phong liếc, lúc này mới ly khai. Đến lúc Hà lão sư ly khai, thường cảm như là nhớ ra cái gì đó, hỏi Giang Phong: "Giang Phong, người nói có bảy người đuổi giết người, không phải là nói Hà lão sư bọn hắn à?" Giang Phong mở trừng hai mắt, kinh ngạc nói: "Ah?! Làm sao người biết hay sao?" Thường cảm cười cười, nói ra: "Người mới trở về phòng ngủ, liền nói người bị đuổi giết, sau đó Hà lão sư đã tới rồi. Ta tự nhìn ra bất thường rồi. Đúng rồi, Hà lão sư bọn hắn vì cái gì đuổi giết người à?" Tân vương bọn hắn cũng bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận hỏi.

Giang Phong vội vàng khoát tay nói: "Ta chưa nói Hà lão sư bọn hắn truy sát ta ah, ta lúc nào đã từng nói qua Hà lão sư bọn hắn truy sát ta rồi hả? Các người làm đi à nha, ha ha, nhất định là các người làm rồi." "Mơ đi kung..., không nói được rồi, đợi ngày mai hỏi một chút sẽ biết." Cam Tâm nói, những người khác cũng nhao nhao tỏ vẻ đồng ý.

Hà lão sư ở bên ngoài cũng không có đi xa, tự nhiên nghe thấy trong phòng ngủ nghị luận, thấp giọng mắng câu: "Những... này Xú tiểu tử!" Nói xong, đầy mặt đáng tươi cười ly khai.

Hắn đến phòng ngủ, đương nhiên không thể nào là đến đuổi giết Giang Phong rồi, mà là đã đến muộn hưu thời gian, hắn đến đi tuần mã. Trông thấy tất cả mọi người trở về phòng ngủ, hắn tự nhiên muốn rời đi, dù sao, hắn còn phải về văn phòng đi công tác thống kê thành tích đây này.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Nghèo rớt mừng tới

Sáng ngày thứ hai, lớp đầu tiên là toán học.

Gì lựa chọn một tay cầm một chồng chất bài thi, một tay cầm một trương giấy A4, vừa đi vừa nhìn, mang trên mặt nồng đậm vui vẻ đi vào phòng học. Các học sinh cũng biết hôm nay hội (sẽ) trước tiên công bố cuối kỳ cuộc thi thành tích, cho nên tại gì lựa chọn tiến vào phòng học thời điểm, tự vẫn đang ngó chừng hắn xem.

Hiện tại phát hiện trên mặt hắn vui vẻ, xem ra lần này lớp học tình huống ung thuận không tệ, nếu không, hắn sẽ không vui vẻ như vậy rồi. Quả nhiên, sự tình phía sau, nghiệm chứng cái này một phán đoán suy luận. Hưng phấn gì lựa chọn thậm chí quên hết đi ngang qua sân khấu thức một ít gì đó, đi đến trên giảng đài trực tiếp bắt đầu bài giảng rồi.

"Cuộc thi lần này, Ân, mọi người khảo thi đến độ rất không tệ, khảo thi ra tài nghệ thật sự..." Gì lựa chọn nói một nhóm lớn lời đạo đầu về sau, còn nói thêm: "Lần này, ta muốn đặc biệt khen ngợi thoáng một phát Giang Phong đồng học.

Tất cả mọi người là biết đến, Giang Phong vẫn là lớp học học tập nhất dụng công cái kia mấy cái đệ tử một trong, cái gọi là ông trời đền bù cho người cần cù, cái này bỏ ra thì có hồi báo. Lần này, Giang Phong thành tích phi thường xuất sắc, bảy môn khóa, hắn có sáu môn khảo thi max điểm, ngữ văn cũng đã nhận được 148 cao phân..." Nói đến đây, trong phòng học một mảnh xôn xao, sau đó tự là nhao nhao nghị luận lên.

Tuy nhiên trước kia Giang Phong mỗi lần cuộc thi điểm đều phi thường cao, cũng vẫn là lớp học trước top 3, nhưng là, cũng rất ít có khoa mục có thể [cầm] bắt được max điểm đầy, nhất là thoáng cái cầm sáu môn khóa max điểm, cuối cùng một môn ngữ văn, khoảng cách max điểm cũng chỉ là một bước ngắn. Điều này thật sự là quá biến thái rồi!

Giang Phong bên cạnh Yên Kiệt cũng quay đầu, nhìn xem Giang Phong nói ra: "Giang Phong, người quá trâu rồi!" Giang Phong cười cười, không nói gì. Lúc này thời điểm, im lặng là vàng.

Bởi vì nói cái gì đều không thích hợp, khiêm tốn là đối trá, đặc ý là kiều ngạo. Gì lựa chọn bề ngoài giống như rất hài lòng mọi người phản ứng, bắt quá, hắn hay (vẫn) là vỗ một cái bàn giáo viên, lớn tiếng nói: "Yên tĩnh!" Mọi người lập tức đình chỉ nghị luận.

Gì lựa chọn tiếp tục nói: "Những bạn học khác khảo thi được cũng rất tốt, tuy nhiên so sánh với Giang Phong có chênh lệch không nhỏ, nhưng là tương đối trước kia cuộc thi mà nói, vẫn có rất lớn tiến bộ. Lớp học ngoại trừ Giang Phong, còn có ba vị đồng học tổng phân vượt qua bảy trăm sáu mươi

phần. Bọn hắn theo thứ tự là —— Tân Vương, 792; kiến cao, 773; cam tâm tình nguyện, 761. Theo chúng ta lão sư phân tích, lần này 760 phần mới có thể đủ tiến vào toàn bộ khu Top 10."Trong phòng học hào khí, lần nữa nhiệt liệt lên.

Tân Vương nghe được gì lựa chọn công bố điểm, trong lòng là mà lại hi mà lại thất lạc đấy. Vốn, cuộc thi lần này về sau, hắn phi thường tự tin có thể đem Giang Phong lôi xuống ngựa. Nhưng là cái này thành tích đi ra, hắn mới phát hiện, tuy nhiên hắn tiến bộ, nhưng là người ta tiến bộ so với hắn càng lớn. Hắn chẳng những không có truy cập kịp người ta, ngược lại là bị kéo xa khoảng cách.

848, cái này điểm giống như là cao không thể chạm châu mục lãng mã Phong giống như, lại để cho hắn chùn bước. Hắn tuy nhiên tự tin, nhưng lại rất rõ ràng, hiện tại hắn lấy được thành tích ——792—— đã trên căn bản là cực hạn của hắn rồi. Sau đó hai ngày, các sư phụ đều tại giảng giải cuộc thi lần này bài thi. Ngày hôm sau buổi chiều, đem làm nhiệm lĩnh đem bài thi giảng giải hoàn tất về sau, gì lựa chọn đã tới rồi phòng học.

Hắn nói một ít chú ý hạng mục công việc về sau, tự tuyên bố nghỉ rồi. Trước đây, tất cả khoa Nhâm lão sư đã đem từng người nghỉ đồng bài tập bố trí ra rồi. Đợi đến lúc gì lựa chọn ly khai phòng học, sớm đã đã đợi không kịp các học sinh lập tức bay vọt mà ra, giống như là lấy ra khỏi lồng hấp chìm con. Giang Phong không có lập tức rời đi, hắn còn phải đợi tất cả mọi người ly khai phòng học sau đóng cửa sổ khóa cửa. Yên Kiệt cũng không có trước tiên ly khai, nàng tại thu thập tiết học của nàng bản. "Đứng rồi, Giang Phong, nhà của ngươi số điện thoại là bao nhiêu? Ngươi một mực không có nói cho ta biết chứ." Yên Kiệt đột nhiên nói ra.

Tại lần đầu tiên thời điểm, Yên Kiệt liền đem chính nhà mình đích số điện thoại nói cho Giang Phong. Giang Phong không có ý tứ cười cười, nói ra: "Ách, nhà của ta còn không có trang điện thoại đây này." Yên Kiệt sửng sốt, lập tức thoái mái. Nàng biết rõ, Giang Phong gia tại nông thôn, mà bây giờ thạch nội thành, hay (vẫn) là thuộc về nghèo khó khu, nông thôn trong nhà cài đặt điện thoại gia đình, ít càng thêm ít.

Một cái tổ có như vậy ba năm gia cũng đã là không tệ được rồi. Mà nàng cũng nghe Giang Phong đã từng nói qua, nhà bọn hắn cũng không giàu có. "Vậy các người gia phụ cận ai trang điện thoại sao?" Yên Kiệt lại hỏi. Giang Phong cười cười, nói: "Yên Kiệt, hay (vẫn) là ta có chuyện điện thoại cho người a, làm cho nhân gia gọi, thật phiền toái đấy."

"Ah, cũng tốt. Bất quá, người có thể không thể nào quên gọi điện thoại cho ta ah, ha ha." Yên Kiệt cười hi hi mà nói. Hai người nói chuyện, trong phòng học đồng học cũng đã đi được không sai biệt lắm. Giang Phong tự đi đóng cửa sổ hộ, Yên Kiệt cũng đã chạy tới, nói ra: "Giang Phong, ta giúp người a."

"Tốt, cảm ơn người rồi, Yên Kiệt." Giang Phong nói. Yên Kiệt cười cười, lộ ra rất vui vẻ. "Người cười gì vậy, Yên Kiệt?" Giang Phong hỏi. "Không có cười cái gì ah." Yên Kiệt vui vẻ mà nói, lại nhảy xuống một cái khác phiến cửa sổ chỗ đó.

Giang Phong lắc đầu, không hề để ý tới, tiếp tục đóng cửa sổ. Giang Phong hòa Yên Kiệt đóng cửa kỹ càng, cùng một chỗ hướng lầu ký túc xá đi đến, sau đó từng người trở về thu thập hành lý. Đợi đến lúc Giang Phong thu thập xong thứ đồ vật, chuẩn bị đi nhà ga thời điểm, vậy mà phát hiện Yên Kiệt cũng vừa tốt từ trên lầu đi xuống, vì vậy hai người cùng đi nhà ga.

Yên Kiệt xe tuyến trước khai mở, hai người cách cửa sổ xe tạm biệt về sau, rất nhanh, Giang Phong bọn hắn xe tuyến cũng mở. Giang Phong về nhà đạo lý tuy nhiên đều là xi-măng mặt đường, bất quá, rất nhiều địa phương cũng đã hư mất, tình hình giao thông cũng không tốt. Tuy nhiên chỉ có không đến 50 km lộ trình, nhưng lại xóc nảy hai giờ, Giang Phong mới xuống xe. Giang Phong nhớ rõ, loại tình huống này, muốn ba năm về sau mới có thể cải biến. Nhìn xem nhà mình cái kia một tòa nhà sàn càng ngày càng gần, Giang Phong rồi đột nhiên cảm giác mình hơi khẩn trương lên.

Giang Phong chính đang suy tư về nhà sau cùng cha mẹ nói chuyện sẽ là như thế nào một loại tràng diện, một thanh âm tự vang lên: "Tiểu Phong trở về rồi!" Giang Phong lấy thanh âm nhìn lại, nhưng lại phụ thân đang tại phòng ở bên cạnh vườn rau ở bên trong giới đồ ăn. "Cha, chân của người còn chưa khỏe lưu loét, làm sao lại để làm những chuyện này?" Giang Phong có chút trách cứ nói. Phụ thân ngẩng ngóc cười cười, nói: "Không có chuyện, vấn đề này cũng không uống phí cái gì khí lực, không có cái gì ảnh hưởng đấy."

"Hay (vẫn) là chú ý một ít thì tốt hơn." Giang Phong nói. "Àn, ta đã biết. Người đi về trước đi, mẹ của người trong phòng đấy." Phụ thân gật gật đầu, nói ra. Giang Phong liền hướng trong nhà đi đến. Xuyên qua nhà sàn phía dưới lối đi nhỏ, Giang Phong đi đến bên trong sân viện, tự kêu lớn: "Mẹ, ta đã trở về!" Mẫu thân nghe vậy, tự đi tới cửa, ý cười đầy mặt nói: "Tiểu Phong trở về rồi!" Giang Phong gật gật đầu, hắn phát hiện, mẫu thân trạng thái tinh thần không phải rất tốt, hắn là bị bệnh.

Giang Phong tâm tình cũng có chút không tốt. Những năm này, phụ thân ở bên ngoài làm công, mẫu thân trong nhà, cũng là chẳng phân biệt được tinh vũ nóng lạnh lao động, hơn nữa trước đây ít năm mệt nhọc, hoạn lên rất nghiêm trọng bệnh viêm khớp mãn tính.

Từ khi Giang Phong thượng trường cấp hai bắt đầu, mỗi đến mùa đông, mẫu thân trên người các đốt ngón tay cũng rất đau nhức. Hơn nữa, Giang Phong còn nhớ rõ, mẫu thân loại tình huống này cũng không có tại về sau đạt được giảm bớt, mà là càng ngày càng nghiêm trọng, thậm chí tại 5 năm về sau, càng là thiếu một ít đã mất đi hành động năng lực mà ốm đau tại giường. Đối với cha mẹ, Giang Phong trong lòng là cảm giác được thật sâu áy náy đấy.

Chỉ là, kiếp trước thời điểm, đúng là sự nghiệp của hắn mở ra cục diện, muốn đi thượng quỹ đạo, do đó lại để cho cha mẹ hưởng thanh phúc thời điểm, nhưng lại gặp được cái kia một hồi Tuyết Băng. Không biết sự cố về sau, tình huống của cha mẹ ra thế nào rồi. Giang Phong tuy nhiên cũng không phải trong nhà duy nhất hài tử, nhưng là, hắn thượng diện là hai cái tỷ tỷ. Hơn nữa, Giang Phong gặp chuyện không may thời điểm, hai cái tỷ tỷ đều từng người thành gia rồi, hơn nữa cũng không phải giàu có chi gia, còn từng người đều có công công bà bà (bố chồng, mẹ chồng) cần phụng dưỡng phụng thị, chỉ sợ cũng rất khó lo lắng cha mẹ rồi.

Dù sao có một câu nói hay lắm: Gã đi ra ngoài con gái giới đi ra ngoài nước. Chỉ là, hướng người không thể gián người đến vẫn còn có thể truy, hiện tại lại lo lắng cũng không làm nên chuyện gì rồi. Có lẽ, hay (vẫn) là chiều có tốt cái này một cái thời không cha mẹ, khiến cho bọn hắn không cần có nhiều như vậy tật bệnh quần thân mới được là thượng giai lựa chọn. "Tiểu Phong ah, người đói bụng không? Ta lập tức nấu cơm cho người." Mẫu thân nhìn xem có chút ngây người Giang Phong, nói ra. "Mẹ, người không cần bận rộn rồi, ta ném qua cơm trưa mới trở về đấy, chờ trong chốc lát ăn cơm chiều a."

Giang Phong nói.

Mẫu thân gặp Giang Phong nói như vậy, cũng không hề kiên trì, nói ra: "Cái kia tốt, trong chốc lát ta mà bắt đầu nấu cơm." Giang Phong gật gật đầu, đối với mẫu thân nói ra: "Mẹ, ta đi trước."

"Tốt, người đi đi." Mẫu thân nói. Giang Phong tự đeo bọc sách, đi gian phòng của mình. Giang Phong gia phòng ở, theo diện tích đi lên nói, là phi thường rộng rãi đây, vượt qua 400 mét vuông. Bất quá, bên trong bày biện, nhưng lại theo không kịp diện tích.

Tuy nhiên không thể nói là nhà chỉ có bốn bức tường, nhưng là một ít đồ dùng trong nhà đều toàn bộ là tự chế đây, hơn nữa, trong nhà trên cơ bản không có gì đồ điện, như là cái gì tủ lạnh máy giặt quần áo các loại tự không cần phải nói rồi, ngay cả TV, cho dù là Hắc Bạch đều không có một cái nào. Ngoại trừ đèn điện, trong nhà duy nhất đồ điện, hẳn là một cái tiểu radio rồi. Có thể nói, đây là một cái nhà nghèo nàn cơ cực. Nhìn xem bày biện đơn giản gian phòng, Giang Phong trong nội tâm trào lưu tư tưởng cuộn cuộn. Hắn cũng không cho rằng cha mẹ của mình không có bốn sự, không có cho hắn một cái giàu có đời sống vật chất.

Cha mẹ có thể ban cho tánh mạng hắn, đưa hắn đưa đến cái thế giới này, cũng lại để cho hắn có cơ hội học tập, cũng đã là lớn nhất ban ân. Giang Phong nắm chặt lại nắm đấm, âm thầm nói ra: "Đã ta không thể làm cái kia phú n đời (thay), như vậy, tự để cho ta tới làm cái kia làm giàu làm giàu phá núi quái a!" Đối với cái này, Giang Phong vẫn có một ít tin tưởng đây.

Đời trước của hắn, không có bất kỳ bằng vào, còn có thể lập nghiệp. Hiện hắn hôm nay, chẳng những có được siêu việt hiện tại trí nhớ, càng là có thông minh sắc xảo giới thần kỳ như vậy vật phẩm, cùng với nó mang đến tiền tiến kỹ thuật cùng với kỹ năng biến thái, nếu còn không thể làm ra một phen thành tựu, cái kia chính là vô ích trọng sinh một lần rồi.

Duy nhất lại để cho Giang Phong có chút phiền não chính là, cái này sáng lập sự nghiệp cần có món tiền đầu tiên, nhưng lại không tốt nghĩ biện pháp kiếm lấy ah. Dù sao, hắn bây giờ là một cái nhà nghèo nàn cơ cực hải tử, muốn làm chuyện gì đều là không có tiền vốn đây. Bất quá, Giang Phong cũng không có vì thế phiền não, dù sao, hiện tại hắn mới mười sáu tuổi, hắn hiện tại việc cấp bách, là ứng phó tốt nửa năm sau thi cấp ba, cùng với tu luyện tốt Vô Cực chân quyết, những thứ khác, tự chậm chậm lo lắng nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Tánh mạng nguyên năng

Giang Phong buông túi sách, lại đang chính mình trên giường nhỏ ngồi trong chốc lát, bên ngoài tự truyền đến mẫu thân thanh âm: "Tiểu Phong, người tốt rồi không vậy?" "Ta lập tức đi ra. Mẹ, có chuyện gì không?" Giang Phong hỏi.

"Ta trên lưng có một chút ngứa, người tới giúp ta gãi gãi a." Mẫu thân nói. Nghe xong lời của mẫu thân, Giang Phong biết rõ, mẫu thân lại là bệnh cũ phạm vào. Mẫu thân hiện tại phong thấp đã vô cùng nghiêm trọng rồi, mà phong thấp một phát tác mà bắt đầu..., trong đó biểu hiện một trong tự là ngứa. Bất nạo một cong là rất khó thụ đây.

Hơn nữa, một cong mà bắt đầu..., phong độc càng là hội (sẽ) bởi vì bộ phận huyết dịch tuần hoàn nhanh hơn, làm cho hắn trong thân thể khắp nơi chạy loạn, tiến tới làm cho càng nhiều nữa địa phương ngứa lên.

Giang Phong nhớ rõ, trước kia bang (giúp) mẫu thân gãi ngứa ngứa, cái kia cũng phải cần vài phút đồng hồ đây, mới có thể làm cho nàng hơi chút cảm giác đỡ một ít. Giang Phong đột nhiên nhớ tới chính mình vừa mới đạt được không lâu thông minh sắc xảo giới, nó mạnh mẽ như vậy, không biết có không có năng lực chữa cho tốt mẫu thân bệnh phong thấp cùng viêm khớp đầu này? "Tốt, ta lập tức tới." Giang Phong hồi đáp.

Trả lời hết mẫu thân, Giang Phong tự hỏi thông minh sắc xảo giới: "Thông minh sắc xảo, người có thể hay không trị liệu bệnh phong thấp cùng viêm khớp à?" "Trị liệu bệnh phong thấp cùng viêm khớp? Không có vấn đề, đây chỉ là da lông ngứa bệnh, bất quá là hao phí một ít năng lượng mà thôi." Thông minh sắc xảo giới phi thường phong cách nói.

Giang Phong có chút im lặng, bệnh phong thấp cùng viêm khớp như vậy ngoan cố chứng bệnh, tại hiện tại thế nhưng mà không có bất kỳ đặc hiệu dược đây, thông minh sắc xảo giới lại còn nói chỉ là da lông ngứa bệnh! Cái này cũng quá đã kích người rồi. Bất quá, Giang Phong trong nội tâm vui vẻ nhiều hơn vui mừng, thông minh sắc xảo giới nói như vậy, cũng tự ý nghĩa kiếp trước cơ hồ khiến mẫu thân tê liệt ngoan cố chứng bệnh đã có giải quyết hy vọng. "Tình huống cụ thể như thế nào?" Giang Phong hỏi.

Hắn cũng không quá dám tin tưởng thông minh sắc xảo giới lời mà nói..., thẳng này, có đôi khi nói chuyện là đem bắt trụ môn đây. Thông minh sắc xảo giới cũng rất rõ ràng nói, nó trị liệu bệnh phong thấp cùng viêm khớp cần hao phí năng lượng, mà bây giờ nó lớn nhất đoán bản tự là năng lượng. Nếu cái này trị liệu cần tốn hao năng lượng rất nhiều, thậm chí vượt ra khỏi thông minh sắc xảo giới hiện tại năng lượng dự trữ, vậy hẳn Giang Phong tự không

vui một hồi rồi.

Dù sao, hiện tại Giang Phong Vô Cực chân quyết tu luyện giờ mới bắt đầu, trong cơ thể căn bản thượng không có gì tánh mạng nguyên năng, cũng không có khả năng khôi phục thông minh sắc xảo giới năng lượng. Thậm chí, tại trong thời gian ngắn, Giang Phong đều không có hy vọng có thể vì thông minh sắc xảo giới khôi phục năng lượng, bởi vì hắn tự là đã luyện thành Vô Cực chân quyết tầng thứ nhất, trong cơ thể tánh mạng nguyên năng cũng không quá đáng là mười cái cơ sở bản đơn vị, mỗi ngày tự là toàn bộ đem những này tánh mạng nguyên năng dùng để ăn cần săn sóc thông minh sắc xảo giới, cũng không quá đáng là khôi phục thông minh sắc xảo giới một đơn vị năng lượng dự trữ mà thôi.

Mà thông minh sắc xảo giới đầy trạng thái năng lượng dự trữ là một trăm vạn, cái này muốn khôi phục thông minh sắc xảo giới năng lượng dự trữ, không biết phải chờ tới bao giờ. Tuy nhiên lập tức Giang Phong Vô Cực chân quyết tu luyện làm sâu sắc, trong cơ thể tánh mạng nguyên năng tích lũy tăng nhiều, có thể gia tốc thông minh sắc xảo giới năng lượng khôi phục, nhưng là, cái này Vô Cực chân quyết lại là khó khăn nhất tu luyện đấy.

Theo hắn bắt đầu luyện tập, cho tới bây giờ đã qua suốt một tuần lễ, nhưng là hắn còn không có có đem cái thứ nhất cơ bản động tác "Tròn" luyện đến hoàn mỹ. Dựa theo hiện tại tiến độ, hắn muốn "Tròn" luyện đến hoàn mỹ trình độ, còn cần ba ngày tả hữu thời gian. Mà phía sau mười một cái cơ sở bản động tác, hắn độ khó so "Tròn" còn muốn lớn hơn. Cho dù hắn còn có luyện tập "Tròn" tốc độ, cũng cần 120 thiên, thì ra là suốt bốn tháng.

Đương nhiên, Giang Phong có thể lựa chọn không đem cái này mười hai cơ bản động tác luyện đến hoàn mỹ cấp, như vậy có thể nhanh hơn tiến độ. Bất quá, Giang Phong rất rõ ràng, trụ cột đối với hắn sau này thành tựu trọng yếu phi thường, cho nên hắn thà rằng hiện tại chậm một chút, cũng không muốn tồn tại căn cơ đức thành.

Nói cách khác, đã đến bốn tháng về sau, dù cho Giang Phong toàn lực khôi phục thông minh sắc xảo giới năng lực dự trữ, mỗi ngày cũng chỉ có thể khôi phục một đơn vị mà thôi. Thông minh sắc xảo giới như là minh bạch Giang Phong lúc này trong lòng lo lắng, tự nói ra: "Cái này cần xem chủ nhân mẹ của ngươi bệnh đến trình độ nào rồi.

Bất quá, dù cho nghiêm trọng nhất bệnh phong thấp cùng viêm khớp, có một vạn đơn vị năng lượng, cũng vậy là đủ rồi. Dù sao, cái này hai chủng (trồng) bệnh không phải cái gì quá bệnh nghiêm trọng, cần thiết năng lượng chắc chắn sẽ không vượt qua chủ nhân ngươi tu luyện Trúc Cơ chỗ hao tổn a." Giang Phong nghe xong thông minh sắc xảo giới lời mà nói..., lúc này mới yên lòng lại.

Thông minh sắc xảo giới hiện tại năng lượng dự trữ, còn có ước chừng chín vạn bộ dạng. Một vạn năng lượng, với hắn mà nói, hay (vẫn) là hao tổn được rất tốt đấy. Vốn là, Giang Phong còn nghĩ đến nếu hao phí năng lượng quá nhiều, cũng chỉ có các loại về sau thông minh sắc xảo giới khôi phục năng lượng lại vì mẫu thân trị liệu. Hiện tại xem ra, lập tức là có thể là mẫu thân trị liệu, mà mẫu thân cũng có thể rất nhanh thoát khỏi cái này hai chủng (trồng) bệnh gì tra tấn rồi.

"Cái kia tốt, ở lại sẽ nhì, ta cho mẹ mẹ gối ngựa ngựa thời điểm, ngươi tự điều động năng lượng, vì nàng tiến hành trị liệu." Giang Phong nói. "Không có vấn đề, đã chủ nhân ngươi đều nói như vậy rồi, hết thảy như ngươi mong muốn." Thông minh sắc xảo giới không sao cả nói. Giang Phong hòa thông minh sắc xảo giới trao đổi tâm đó, đã đi tới bên ngoài phòng bếp, mẫu thân đang ngồi ở một đầu dài trên ghế, trông thấy Giang Phong đi ra, tự nói ra: "Tiểu Phong ngươi mau giúp ta gối gối, lần này từ từ ngựa lên, thật khó thụ!"

"Tốt, mẹ." Giang Phong hồi đáp. Mẫu thân tự xoay người, quay lưng hướng Giang Phong, đem quần áo cho treo chọc lên, còn dùng một tay tại trên lưng chỉ điểm một cái, nói ra: "Đại khái tự là vị trí này." Giang Phong tự vươn tay, bắt đầu bang (giúp) mẫu thân cong khỏi ngựa đến. Mà thông minh sắc xảo giới đã ở Giang Phong bắt đầu động tác thời điểm, đồng thời điều động năng lượng, thông qua Giang Phong ngón tay, truyền Hướng mẫu thân trong cơ thể gân mạch, là mẫu thân khu trừ gió bắt đầu thổi ma đến.

Thông minh sắc xảo giới năng lượng tiến vào trong cơ thể, mẫu thân tự lập tức cảm thấy một loại phi thường cảm giác thoải mái. Bất quá, bởi vì thông minh sắc xảo giới năng lượng cùng điên bắt đầu tranh đấu mà bắt đầu..., mẫu thân cũng cảm giác được càng thêm ngứa rồi, hơn nữa, cái này ngứa phạm vi nhanh chóng mở rộng đến thân thể địa phương khác. "Ồ, hôm nay như thế nào thoáng cái tự toàn thân ngứa đi lên, trước kia đều không phải như thế ah." Mẫu thân một bên lại để cho Giang Phong tăng lớn lực lượng, vừa có chút kỳ quái nói.

Hoàn toàn chính xác, tại trước kia tuy nhiên cũng sẽ (biết) hướng địa phương khác khuếch tán, bất quá xa xa không có nhanh như vậy, hơn nữa giống như (bình thường) cũng chỉ là tại phần lưng khuếch tán, không giống lúc này đây, rất nhanh tự mở rộng đã đến toàn bộ phần lưng, cũng nhanh chóng hướng toàn thân địa phương khác lan tràn.

Mẫu thân nào biết đâu rằng, lúc này đây gối ngựa ngựa cùng trước kia là có bản chất khác nhau đấy. Bởi vì thông minh sắc xảo giới năng lượng tiến vào thân thể của nàng, vì nàng khu trừ điên, điên tự nhiên muốn tiến hành vùng vẫy gây chết, dĩ nhiên là hội (sẽ) càng thêm ngứa rồi. Hơn nữa, bởi vì tại trong cơ thể của nàng, phong độc đã khuếch trương đến toàn thân, thông minh sắc xảo giới năng lượng cũng là theo gân mạch nhanh chóng truyền khắp thân thể nàng tất cả đầu gân mạch.

Mẫu thân lúc này cảm giác được phi thường khó chịu, Giang Phong cũng đã nhìn ra, bởi vì mẫu thân trên lưng vùng lên quần áo bộ phận, rất rõ ràng đồ lên, mà thân thể nàng khác lỏa lồ địa phương, cũng giống như vậy. Bởi vậy có thể muốn gấp, lúc này mẫu thân cả người tình huống ung thuận đều không sai biệt lắm. Trên thực tế cũng là như thế, theo thông minh sắc xảo giới năng lượng tiến vào mẫu thân trong cơ thể, trong cơ thể nàng phong độc giống như là sôi trào giống như, đầy người tán loạn.

Mà lúc này, thông minh sắc xảo giới cũng hướng giang tin đồn âm: "Chủ nhân, không đúng, lão chủ mẫu tình huống trong cơ thể hoàn toàn vượt quá tưởng tượng của ta, thậm chí so với ta tưởng tượng xấu nhất tình huống còn muốn nghiêm trọng."

"Cái kia đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Giang Phong cũng có chút nóng nảy, hắn nhìn ra được, lúc này mẫu thân tình huống phi thường không tốt. "Ta cũng không rõ lắm, hắn là phong thấp cùng viêm khớp hai chủng chứng bệnh lẫn nhau ảnh hưởng, sinh ra rất nhiều những thứ khác bệnh trạng." Thông minh sắc xảo giới nói ra. "Vậy ngươi bây giờ có không có năng lực chữa cho tốt mẹ ta?" Giang Phong hỏi.

Tuy nhiên hiện tại mẫu thân bệnh trạng phi thường không tốt, nhưng là, Giang Phong cũng muốn cân nhắc đến thông minh sắc xảo giới hiện tại tình huống. Dù sao, thông minh sắc xảo giới bây giờ có thể đủ chuyển năng lượng, tính toán đầu ra đây cũng chỉ có bốn vạn. Nhiều hơn nữa sẽ tổn thương đến thông minh sắc xảo giới căn bản, thậm chí là lại để cho thông minh sắc xảo giới lâm vào ngủ say, thậm chí là trực tiếp lại để cho thông minh sắc xảo giới mất đi trí tuệ nhân tạo.

Tình huống như vậy, Giang Phong là không cho phép xuất hiện đấy. Dù sao, mẫu thân bệnh, tuy nhiên nghiêm trọng, hơi chút kéo vài năm cũng sẽ không có quá lớn vấn đề. Hắn và thông minh sắc xảo giới ở chung thời gian tuy nhiên không dài, nhưng là, cũng là có rất thâm hậu cảm tình, bởi vì thông minh sắc xảo giới mang theo linh hồn của hắn tiến hành xuyên việt, trả lại cho dư hắn rất nhiều năng lực.

"Như thế không có vấn đề, chỉ là, lúc này đây sẽ để cho ta nguyên khí tổn hao nhiều. Dựa theo hiện tại đoán chừng, lần này trị liệu, cần thiết năng lượng muốn hai vạn tạ hữu." Thông minh sắc xảo giới nói ra. "Hai vạn?" Giang Phong đang trong nội tâm nói một câu, lập tức bắt đầu tự hỏi.

Thông minh sắc xảo giới hiện tại tổng năng lượng còn có chín vạn, vì bảo trì nó không lâm vào ngủ say, có thể chuyển năng lượng trên thực tế chỉ có bốn vạn. Lúc này đây trị liệu muốn hai vạn, chính là muốn mất hết một nửa. Bất quá, một nửa có thể dùng năng lượng là có thể lại để cho mẫu thân thoát khỏi bệnh ma dây dưa, này làm sao xem đều là đáng giá đấy.

Hơn nữa, cái này cũng không sẽ đối với thông minh sắc xảo giới tạo thành không thể khôi phục tổn thương. "Thông minh sắc xảo, người lập tức toàn lực điều động năng lượng, mau chóng đem mẹ ta chữa cho tốt. Cảm ơn người!" Giang Phong nói ra. Gặp Giang Phong cuối cùng nhất làm ra quyết định, thông minh sắc xảo giới không hề nói nhiều, bắt đầu toàn lực điều động năng lượng, là mẫu thân trị liệu lên.

"Hôm nay là chuyện gì xảy ra đâu rồi, như thế nào như vậy ngựa." Mẫu thân gặp Giang Phong vẫn còn vì nàng gãi ngứa, có chút khó chịu nói. "Ta cũng không biết ah, Nhưng có thể là mẹ ngươi bây giờ phong thấp quá nghiêm trọng a, cái này một cơn đau toàn thân rồi." Giang Phong thuận miệng nói. Mẫu thân im lặng, nàng vô cùng rõ ràng, mình bây giờ bệnh phong thấp thật sự đã vô cùng nghiêm trọng rồi, mỗi gặp mùa đông hoặc là mưa dầm dề, nàng toàn thân khó chịu, tất cả các đốt ngón tay càng là đau đớn khó nhịn.

Nếu như không phải là vì nhi tử việc học, nàng thật sự rất khó có thể chống đỡ dưới đi. Đối với nhân loại mà nói, có đôi khi ngựa so đo đau đớn càng thêm khó chịu, nhất là như mẫu thân như bây giờ, phong độc đầy người tán loạn tình huống, cái kia quả thực cùng với con kiến tại đây người loạn leo hoặc là không có bao nhiêu khác nhau.

Bất quá, mẫu thân vì để cho Giang Phong không muốn quá lo lắng, hay (vẫn) là tận lực chịu được, khiến cho thân thể không muốn run rẩy. Bất quá, trên trán của nàng rất nhanh chỉ thấy đỏ mồ hôi. Loại này chịu được là phi thường gian nan đấy, quả thực cùng đáng sợ nhất hình phạt đồng dạng. Mẫu thân chính là một cái bình thường người, ở đâu có thể kiên trì bao lâu?

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Thân thích

Bất quá, cũng may thông minh sắc xảo giới toàn lực điều động năng lượng bắt đầu trị liệu về sau, cái này trị liệu tiến độ sâu sắc nhanh hơn.

Ước chừng năm phút đồng hồ về sau, thông minh sắc xảo giới phi thường vội nói cho Giang Phong, mẫu thân bệnh đã bị hắn chữa cho tốt. Trên thực tế, tựu là thông minh sắc xảo giới không nói, Giang Phong cũng đã nhìn ra, bởi vì lúc này mẫu thân đã khôi phục bình thường, mà mẫu thân cũng là thật dài thở phào nhẹ nhõm. "Thông minh sắc xảo, thật sự là cảm ơn người rồi!" Giang Phong phi thường cảm kích thông qua ý thức cùng thông minh sắc xảo giới trao đổi.

"Không có gì, trợ giúp chủ nhân là thông minh sắc xảo trách nhiệm. Bất quá, chủ nhân muốn thật sự là cảm kích thông minh sắc xảo lời mà nói..., vậy chuyên tâm tu luyện Vô Cực chân quyết a, mau chóng bang (giúp) thông minh sắc xảo khôi phục năng lượng." Thông minh sắc xảo giới nói.

"Tốt!" Giang Phong nói ra. Dù cho thông minh sắc xảo giới không nói, Giang Phong cũng sẽ (biết) dùng cố gắng lớn nhất đến tu luyện. Phải biết rằng, tu luyện Vô Cực chân quyết chỗ tốt cũng không chỉ là khôi phục thông minh sắc xảo giới năng lượng, được lợi càng nhiều nữa còn là chính bản thân hắn.

"Hôm nay thật kỳ quái ah, vừa rồi như vậy ngựa, hiện tại thoáng cái giống như là tốt rồi đồng dạng, cảm giác toàn thân đều thoải mái nhiều hơn." Mẫu thân lúc này thời điểm nói ra. "Ha ha, vậy là tốt rồi nha." Giang Phong thuận miệng ứng một câu.

Hắn không có khả năng nói cho mẫu thân, mẹ mẹ, người bệnh phong thấp cùng viêm khớp hoàn toàn chính xác tốt rồi, về sau đều không cần lại gặp cái này hai chứng (trùng) bệnh tra tấn rồi. Bởi vì, hắn cũng không thể giải thích rõ ràng vấn đề này, thông minh sắc xảo giới tồn tại, đối với bất kỳ người nào mà nói, đều phải giữ bí mật. "Àn, cũng thế. Hiện tại chúng ta bắt đầu nấu cơm a, ba ba của ngươi chỉ sợ cũng có chút đói bụng." Mẫu thân nói.

Hiện tại đã là tiếp cận buổi chiều sáu giờ rồi, mùa đông ban ngày thời gian ngắn, sắc trời bên ngoài cũng bắt đầu tối xuống. "Tốt, mẹ mẹ người nhóm lửa nấu cơm, ta đến thái thịt a." Giang Phong tự nói. Giang Phong gia tại nông thôn, nấu cơm đều là dùng củi lửa đốt, một người nếu đã bẽ bộn trên lò sự tình, vừa muốn vội vàng chiều cô lòng bếp, Nhưng là rất khó OK đấy. Hơn nữa, Giang Phong làm đồ ăn cũng là rất có thủ đoạn đấy, thậm chí, ở trên trung học Giang Phong đi trường học gửi đọc trước khi, trong nhà trên cơ bản đều là Giang Phong nấu cơm.

Mẫu thân muốn bẽ bộn trong đất việc, Nhưng không có thời gian đến vì Giang Phong bọn hắn nấu cơm. Mà Giang Phong Nhị tỷ giang phương, cho tới bây giờ là không thích sáng sớm đấy, vì vậy, cái này nấu cơm sự tình, tự rơi xuống Giang Phong trên đầu. Vì vậy, hai mẹ con tự phân công hợp tác, bắt đầu ở trong phòng bếp bận việc lên. Đến lúc cơm sắp chín thời điểm, Giang Phong tự đi bên nhà bên cạnh trong đất gọi phụ thân trở về, chuẩn bị ăn cơm chiều. Bởi vì hôm nay là Giang Phong nghỉ trở về để nhất cơm canh, nhưng lại có mười ngày muốn bước sang năm mới rồi, đã giết năm heo, cho nên, bữa tiệc này đồ ăn hay (vẫn) là phi thường phong phú đấy, một nhà ba người ăn rất là vui vẻ.

Ăn cơm tối, Giang Phong hòa cha mẹ hàn huyên một hồi thiên, chủ yếu tự là cha mẹ hiểu rõ thoáng một phát Giang Phong thành tích. Tại biết được Giang Phong vậy mà khảo thí 848 phần đích cao phần có về sau, cha mẹ đều phi thường vui vẻ.

Hàn huyên một hồi về sau, cha mẹ mà bắt đầu là lộn lộn ở bên trong vài đầu heo chuẩn bị heo thực, mà Giang Phong thì là trở về gian phòng của mình, hẳn ý định nhìn một chút sách, sau đó lại luyện tập thoáng một phát Vô Cực chân quyết. Về sau, tự là không sai biệt lắm đã đến ngủ thời gian.

Tại sau đó trong cuộc sống, Giang Phong mỗi ngày đều là nhìn xem sách làm làm tác nghiệp, lại có là luyện tập thoáng một phát Vô Cực chân quyết, sinh hoạt trôi qua đơn giản mà phong phú, mà ở khoảng cách lễ mừng năm mới còn có hai ngày thời điểm, Giang Phong cũng đem Vô Cực chân quyết tầng thứ nhất thứ hai động tác "Chuyển" cũng đã luyện thành. Vốn là, Giang Phong cho rằng cái này thứ hai động tác mất hết thời gian, khẳng định so để một động tác muốn nhiều. Nhưng là, kết quả lại là hoàn toàn vượt quá dự liệu của hắn, cái này thứ hai động tác "Chuyển" vậy mà chỉ phí đi hắn một tuần lễ! Giang Phong đối với cái này cảm thấy kỳ quái, tự là thông minh sắc xảo giới cũng là đối với cái này cảm thấy rất mê mang, không biết tại sao phải xuất hiện tình huống này.

Luyện thành hai cái cơ bản động tác, Giang Phong lấy được thành quả tự là trong cơ thể tánh mạng nguyên năng gia tăng đã đến ba cái đơn vị, từng cái cơ bản động tác học được hoàn mỹ trình độ, trong cơ thể sẽ sinh ra một đơn vị tánh mạng nguyên năng, đây là Giang Phong chính mình tại học thành hai cái cơ bản động tác về sau được ra kết luận. Bởi vì đã đến tháng chạp hai mươi tám, ngày mai sẽ là giao thừa, Giang Phong cũng không có tính toán lập tức tiếp tục luyện tập để tam cái cơ sở bản động tác "Quay trở lại" rồi, hết thấy đợi đến lúc đã qua năm mới sau. Giang Phong cuối cùng lại đem "Tròn" cùng "Chuyển" luyện tập mấy lần, sau đó liền hướng trong nhà đi đến. Hẳn lúc này ở phòng ở đằng sau trong rừng cây luyện tập. Giang Phong gia tại vùng núi, hoàn cảnh phi thường tốt, như là bọn hắn quê nhà, rừng rậm bao trùm suất (*tỉ lệ) vượt qua 70%. Giang Phong gia chung quanh là bị rừng cây cho vây quanh đâu, phòng ở chung quanh rừng cây, chính là hẳn luyện tập tốt nhất địa phương. Giang Phong vừa mới đi đến trong sân, chỉ nghe thấy trong phòng truyền đến tiếng nói chuyện, hẳn là có khách nhân đến rồi.

Quả nhiên, Giang Phong vừa vào cửa, liền phát hiện trong nhà thêm một người, Giang Phong nhận thức, đó là hẳn một cái Đường bá. Đường bá tên là Nhiệm quang mới, đúng vậy, người không nhìn lầm, Đường bá cũng không họ Giang. Giang Phong nghe phụ thân đã từng nói qua, Đường bá sở dĩ cũng không họ Giang, đó là bởi vì Đường bá gia gia mất rất sớm, Đường bá nãi nãi, cũng là Giang Phong một vị bà con xa bà cố tái giá rồi, Đường bá phụ thân tự nhiên đi theo bố dượng họ rồi. Tại Giang Phong trong trí nhớ, vị này Đường bá là một cái phi thường người thú vị, hơn nữa phi thường ưa thích Giang Phong.

Bởi vì Đường bá chỉ có ba cái con gái, vẫn là đem Giang Phong trở thành con mình xem đấy. Ở kiếp trước, Giang Phong học trung học cái kia chút ít đầu năm ở bên trong, thậm chí là Giang Phong lên đại học về sau, Đường bá giúp hắn đều không ít. Nhưng dùng nói, vị này bà con xa Đường bá là Giang Phong cảm kích nhất mấy người một trong. Đường bá trông thấy Giang Phong trở về, cũng phi thường vui vẻ, nói ra: "Tiểu Phong trở về rồi!" "À, đúng vậy a. Lục bá bá, người đến đã bao lâu?" Giang Phong cười hỏi. Vị này Đường bá khi bọn hắn huynh đệ trong tỷ muội xếp hạng thứ sáu, Giang Phong vẫn là gọi hắn Lục bá bá đấy.

"Ta vừa mới đến." Đường bá nói ra. Hoàn toàn chính xác, Giang Phong cũng phát hiện, phụ thân vừa mới vì hắn châm đũa rượu lên, cũng còn không có ngồi xuống đây này. Đường bá cùng phụ thân đồng dạng, ưa thích đúng là uống một hớp rượu, lại có là hút thuốc, cái kia Giang Phong mà nói mà nói, cuộc sống của bọn hắn tự là nước sôi lửa bỏng. Đường bá cùng phụ thân uống trong cốc lát rượu, ngay tại trong túi eo rút thoáng một phát, lấy ra một tờ màu xanh lá tiền giấy, đối với Giang Phong nói ra: "Tiểu Phong, nghe nói người lần này khảo thí đệ nhất danh, trong tay còn kém một chút toàn bộ cảm max điểm. Bá bá không có bốn sự khác, cái này 50 khối là bá bá ban thưởng người đấy, cầm." Giang Phong liên tục khoát tay, nói ra: "Lục bá bá, không cần. Người trong nhà, tìm một chút tiền cũng không dễ dàng."

Đường bá cũng là nông dân, bắt quá, hẳn hội (sẽ) nghề mộc, thường xuyên ở chung quanh tiếp một ít nghề mộc, trong nhà kinh tế tình huống nếu so với Giang Phong gia đỡ một ít, bắt quá, cũng không tính dư dả. Đường bá cười cười, nói ra: "Tiểu Phong, người đây là xem thường bá bá Haaa..." "Không phải, điều này sao có thể đây này!" Giang Phong vội vàng nói. "Vậy người tự tiếp được, đi trường học mua một ít sách tham khảo cũng tốt." Đường bá nói ra.

Giang Phong hay (vẫn) là không tiếp, Đường bá tự đứng lên, muốn đi Giang Phong túi áo ở bên trong phóng, bắt quá lại bị Giang Phong tránh qua, tránh né. Đường bá tự có chút tức giận, mà phụ thân đã ở vừa nói: "Tiểu Phong, nếu là người Lục bá bá cho đấy, người cầm a." Giang Phong gặp phụ thân lên tiếng, lúc này mới tiếp xuống. Đường bá tự nở nụ cười, nói ra: "Lúc này mới như lời nha. Cái này chẳng những là ban thưởng người đấy, hay (vẫn) là đưa cho người tiền mừng tuổi, lập tức tự bước sang năm mới rồi." Giang Phong vội vàng nói cảm ơn.

Mọi người tiếp tục nói chuyện phiếm. Không lâu, Giang Phong gia môn lại bị gõ vang rồi, Giang Phong một mở cửa, phát hiện vẫn là một người quen, nhưng lại hẳn một vị bà con xa thúc thúc, tên là Giang nho nhã. Giang Phong biết rõ, hẳn tăng tổ phụ cùng Giang nho nhã tổ phụ là ruột thịt huynh đệ, song phương xem như huyết thống tương đối gần được rồi.

"Giang nho nhã ah, đến ngồi, cùng người Lục ca uống một chén?" Phụ thân trông thấy Giang nho nhã đi tới, tự nói ra. "Tứ ca, người cũng đừng cùng ta

khách khí, người cũng biết, ta không uống rượu." Giang nho nhả tại Giang Phong nhường lại trên vị trí tọa hạ: Ngồi xuống, nói ra. Phụ thân tự cười cười, không nói gì thêm, tiếp tục cùng Đường bá uống rượu.

Đợi đến lúc hai người chén rượu bên trong uống rượu đã xong, Giang nho nhả mới lên tiếng: "Tứ ca, nghe nói người trở về rồi, bắt quá, huynh đệ bởi vì trong thành hôm nay mới gấp trở về, cho nên lúc này mới tới thăm người, Nhưng đừng trách tội huynh đệ ha." "Không thể nào nhi, ca ca biết rõ chuyện của người bề bộn, hôm nay có thể đến xem thoáng một phát ca ca, ta đã rất cảm tạ rồi." Phụ thân nói ra.

Giang nho nhả chính mình có một cái nho nhỏ đội xây cất, trong thành tiếp một ít công nhân lao động giản đơn trình, như là kiến xây nhà tử, tu sửa đường những... này, trên cơ bản không có thời gian về nhà. "Huynh đệ kia an tâm." Giang nho nhả cười nói, "Tứ ca, huynh đệ lần này tới, còn có một việc, muốn tìm người giúp đỡ chút." Phụ thân tự nói ra: "Ha ha, Giang nho nhả, cùng người Tứ ca không cần phải khách khí như vậy, chỉ cần có thể bang (giúp) thượng đây, tuyệt đối không có hai lời có thể nói." "Vây trước tiên cảm ơn Tứ ca rồi.

Là như thế này đây, Tứ ca, người cũng biết, huynh đệ hiện tại có như vậy một cái công nhân lao động giản đơn trình đội, bắt quá, ta cũng không có khả năng tùy thời đứng ở chỗ đó trông coi, cái này giao cho người khác, huynh đệ cũng không phải như vậy yên tâm. Cho nên, ta muốn mời người khai mở năm về sau đi giúp huynh đệ nhìn xem thoáng một phát. Tiền lương sự tình, huynh đệ sẽ không bạc đãi người, bao ăn bao ở rồi, mỗi tháng 600." Giang nho nhả nói.

Phụ thân nghĩ nghĩ, hiện tại hấn trên chân tổn thương cũng còn chưa khỏe, đi làm cái khác công tác khẳng định là không được, trong nhà ở lại đó cũng không phải chuyện này nhi, đi giúp lấy Giang nho nhả trông coi hấn cái này công nhân lao động giản đơn trình đội ngược lại là một cái không tệ lựa chọn. Hơn nữa, cái này đãi ngộ cũng còn không có trở ngại, trừ ăn ra ở còn có 600 khối, cũng có chút tâm động.

Giang nho nhả trông thấy phụ thân còn có một chút do dự, tự nói ra: "Tứ ca, người yên tâm, việc này nhi đều là nhẹ nhõm việc, thì ra là giúp ta quản quản sổ sách, nhìn xem công trường thượng tài liệu, không có những chuyện khác." Gặp Giang nho nhả nói như vậy, phụ thân tự nói ra: "Tốt, nếu là Giang nho nhả người nói, Tứ ca không đi bang (giúp) cái này bề bộn, cũng tự không thể nào nói nổi rồi." Gặp phụ thân đáp ứng, mẫu thân lúc này mới nói chuyện: "Giang nho nhả, cảm ơn người cho người Tứ ca tìm cái này hay công tác ah, ta lúc trước vẫn còn vì hấn công tác sự tình phiền lắm, không nghĩ tới người đã tới rồi."

Giang nho nhả cười cười, nói ra: "Tứ tẩu, mọi người chúng ta không phải ngoại nhân, ta cũng là tin tưởng Tứ ca, mới có thể đem chuyện này giao cho hấn." Mẫu thân tự nói ra: "Mặc kệ như thế nào, nhà của chúng ta đều là phi thường cảm tạ người đây." Giang nho nhả cười cười, không có lại tại cái đề tài này thượng nhiều lời, mà là hỏi Giang Phong học tập tình huống đến.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Ép trả nợ, cửa ải cuối năm!

Nhiệm quang mới cùng Giang nho nhả hai người ngồi hàn huyên một hồi, trước sau cáo từ rồi đi, trong nhà lại lộ ra an tĩnh lại.

Giang gió đang trong phòng của mình đọc sách làm bài, cha mẹ thì là tại trong phòng kiều ngạo quét dọn. Phòng ở diện tích quá lớn, rất nhiều gian phòng một năm đều có rất ít người đi vào. Cái này lập tức bước sang năm mới rồi, phải đi làm thoáng một phát vệ sinh, nếu không tự thật sự quá hư không tưởng nổi rồi.

Người một nhà từng người làm lấy chuyện của mình, thời gian trôi qua cũng là rất nhanh, bất tri bất giác tầm đó đã đến xế chiều một điểm, mẫu thân đi phòng bếp làm cơm trưa. Ném qua cơm trưa, đã là không sai biệt lắm hai điểm rồi. Ngay tại người một nhà chuẩn bị tiếp tục làm việc chuyện của mình thời điểm, hai cái khách không mời mà đến đột nhiên đã đến.

Hai người kia Giang Phong cũng đều có một ít ấn tượng, bọn họ là hai vợ chồng, trong nhà khoảng cách Giang Phong gia cũng không quá xa, thì ra là hơn mười phút đồng hồ lộ trình. Trọng phu gọi Vương trung núi, thê tử gọi phạm bích thúy. Lại nói tiếp, cái này hai vợ chồng cùng Giang Phong gia, quanh co lòng vòng bàn về ra, còn có một chút thân thích quan hệ, bắt quá nhưng lại cách được phi thường xa, giữa lẫn nhau càng là tiên thiếu đi đi lại lại, chỉ có thể nói là so người xa lạ đỡ một ít mà thôi.

Giang Phong tự có chút kỳ quái, cái này lập tức tự bước sang năm mới rồi, cái này hai vợ chồng, như thế nào ở thời điểm này đến chính mình gia? Giang Phong cũng lười được quản những... này, cùng Vương trung núi hai vợ chồng đánh cho cái bắt chuyện, tiếp tục trở về phòng đọc sách làm bài, bắt quá, hấn nhưng lại mang lên một đôi lỗ tai, chủ ý đến trong phòng khách tình huống. Vương trung núi hai vợ chồng vốn là cùng Giang Phong cha mẹ hàn huyên một hồi, kể một ít không có dinh dưỡng lời mà nói..., sau đó, tự mịt mờ nhắc lên bọn hấn ý đồ đến.

"Cái này... Lão Giang, Tứ tỷ, cái này lập tức bước sang năm mới rồi, vốn là chúng ta không nên ở thời điểm này tới tìm các người đây. Nhưng là, có một số việc, chúng ta hay là muốn trước giải quyết thoáng một phát... Lão Giang, Tứ tỷ, các người xem..." Vốn là Vương trung núi có chút không có ý tứ nói.

Trông thấy trượng phu áp a áp ứng đấy, phạm bích thúy tự có chút bất mãn, nói ra: "Lão Vương, nói sự tình nói đúng là sự tình, người áp a áp ứng làm gì vậy." Nói xong, nài nỉ đối với Giang Phong cha mẹ nói ra: "Lão Giang, Tứ tỷ, là như thế này đấy, ta nghe lão Vương nói, tại theo Tây Cương trở về trước khi, lão Giang đã từng hướng hân cho mượn một ít tiền.

Năm nay sự tình năm nay rồi, kéo dài tới sang năm cũng không phải chuyện này nhì, cái này lập tức bước sang năm mới rồi, các người xem phải hay là không đem tiền này cho trả?" Trong phòng đọc sách Giang Phong, nghe xong cái này hai vợ chồng lời mà nói..., cũng có chút ngồi không yên. Vương trung núi hai vợ chồng nói sự tình, Giang Phong cũng có một ít trí nhớ. Cái kia hay (vẫn) là tại đầu năm nay thời điểm, bởi vì năm mới khai giảng, trong nhà không có tiền cho Giang Phong hòa hân Nhị tỷ giảng phương giao học phí, mẫu thân tự gọi điện thoại cho phụ thân.

Mà phụ thân cũng bởi vì lễ mừng năm mới trước khi, Tây Cương mỏ than ra một sự tình, công nhân nhóm(đám bọn họ) không thể khởi công, tự nhiên không có tiền lương, trong tay cũng không có tiền, cũng chỉ phải hướng tương đối quen thuộc Vương trung núi vay tiền. Mà Vương trung núi người này hay (vẫn) là rất không tệ đấy, nghe Giang Phong phụ thân nói tình huống, không nói hai lời cầm 1200 khối tiền cấp cho Giang Phong phụ thân, xem như giải Giang gia khẩn cấp.

Vốn là, Giang Phong phụ thân tại Tây Cương mỏ than tuy nhiên lợi nhuận không đến bao nhiêu tiền, nhưng là một năm còn cái này hơn một ngàn tiền, vẫn có thể đủ làm được đấy. Bất quá, tục ngữ nói thiên không hề Trắc Phong Vân, Giang Phong phụ thân tại tháng chín thời điểm, đột nhiên đã tạo ngộ một lần mỏ than sự cố.

Theo cái kia về sau, một mực đứng ở trong bệnh viện, lên không được lớp, cái này dĩ nhiên là không có trước rồi. Cho nên, thẳng đến năm trước về nhà, cái này hướng Vương trung núi mượn tiền đều không trả thượng. Vương trung núi cùng Giang Phong phụ thân là đồng thời trở về đấy, trên đường thời điểm, Giang Phong phụ thân đã hướng Vương trung núi nói thoáng một phát trong nhà tình huống, nói tiền này chỉ sợ muốn kéo dài tới sang năm trả lại rồi.

Lúc ấy, Vương trung sơn đã là đáp ứng xuống đấy. Những tình huống này, là buổi tối hôm qua Giang Phong phụ thân đang nói chuyện thiên thời điểm trò chuyện khởi đầu, nhưng lại không nghĩ tới, lúc này mới đã qua mười mấy giờ, Vương gia vợ chồng tự tìm tới tận cửa rồi đòi nợ rồi. Lúc này, trong nhà tình huống, Giang Phong cũng là rất rõ ràng đấy. Phụ thân chỉ dẫn theo 1500 khối tiền về nhà, hơn nữa, mấy ngày nay đã bỏ ra vài trăm.

Muốn bước sang năm mới rồi, tuy nhiên trong nhà kinh tế tình huống không tốt, nhưng là hay là muốn xử lý một ít đồ tết đấy. Lại có là còn có một chút rải rác khoản nợ cũng muốn trả. Cái này thường xuyên qua lại đấy, tăng thêm trong nhà sản xuất đòi lấy một ít tiền, hôm nay cũng chỉ còn lại một ngàn khối bộ dạng. Vốn là, Giang Phong cha mẹ là đem những này tiền cho rằng Giang Phong khai mở năm học phí cùng tiền sinh hoạt, cùng với mua được năm ruộng đồng ở bên trong các loại hạt giống, phân hóa học phí tồn.

Thế nhưng mà, kế hoạch này không bằng biến hóa, hiện tại, người ta tự đòi nợ đến thăm rồi. Cửa ải cuối năm tiết, người ta đến thăm đòi nợ, hơn nữa người cũng thiếu nợ người tiền, cũng không có khả năng không trả. Chính yếu nhất chính là, Giang Phong nghe nói qua Vương trung núi cái này lão bà, làm người phi thường cay nghiệt, cũng phi thường đánh đá. Cái này nếu không đem nhà bọn họ tiền trả hết, Giang gia nghĩ tới một cái an ổn năm đều là không thể nào đấy.

Giang gió đang nghĩ như vậy thời điểm, trong phòng khách tự truyền đến Giang Phong mẫu thân thanh âm: "Lão Tứ, Giang Phong hân biểu thăm, cái này thiếu nợ thì trả tiền, vốn là thiên kinh địa nghĩa. Lập tức bước sang năm mới rồi, cho người mượn nhóm(đám bọn họ) gia tiền, chúng ta cũng muốn trả hết. Bất quá, trước đây, lão Giang đã đem trong nhà tình huống đã nói với trung núi, thật sự là không có tiền trả lại cho các người.

Trung sơn đã biết rõ, trong nhà cái kia chút ít tiền, đều là cho Giang Phong học phí, khác dư thừa tiền, thật là một phần không có. Cho nên, kính xin các người thông cảm thoáng một phát. Khai mở năm, lão Giang sẽ đi nội thành làm công, đến lúc đó, nhất định trả hết, các người thấy thế nào?" Vương trung núi tại gia tộc bọn họ ở bên trong sắp xếp Hành lão tứ, cho nên, người quen đều là gọi hân Vương Lão Tứ đấy.

Vương trung núi nghe xong Giang Phong lời của mẫu thân, cũng không nên nói cái gì. Bất quá, hân lão bà phạm bích thúy nhưng lại không đã làm. "Tứ tỷ, ta tạm thời như vậy bảo người. Ý của người tự là không muốn trả tiền a?" Phạm bích thúy lớn tiếng nói. "Cái này... Chúng ta tại sao có thể là không muốn trả tiền đâu này? Ta cùng lão Giang, tuy nhiên không phải cái gì đại nhân vật, nhưng là nhân phẩm tất cả mọi người là biết đến, còn chưa bao giờ làm ra qua quyết nợ sự tình." Giang Phong mẫu thân nghe xong phạm bích thúy lời mà nói..., cũng có chút tức giận.

"Vậy là tốt rồi. Bất quá, lời này nói nhiều hơn nữa, cũng chỉ là một câu mà vậy. Ta cũng không thể tin được. Muốn ta tin tưởng, vậy các người đem tiền trả hết, ta sẽ tin rồi." Phạm bích thúy một chút cũng không buông khẩu, tiếp tục ép sát. Giang Phong cha mẹ tiếp tục tại chỗ đó giải thích, bất quá, phạm bích thúy mà nói nhưng lại càng ngày càng khó nghe. Giang gió đang bên trong phòng của mình, thật sự là nghe không nổi nữa, khép lại sách vở, đứng dậy ra gian phòng.

Đi vào phòng khách, Giang Phong trông thấy cha mẹ vẫn còn đỏ mặt cùng phạm bích thúy giải thích, tự nói ra: "Cha, mẹ, các người nói được nhiều hơn nữa, cũng sẽ vô dụng thôi, vẫn là đem tiền trả người ta a." Giang Phong mẫu thân tự nhìn xem Giang Phong, về mặt nương nể nói: "Tiểu Phong, chúng ta cũng muốn đem tiền trả, nhưng là, nhà này ở bên trong không thể không tiền sao. Người cũng là biết đến, cái kia một ngàn khối bên trong, có 500 là của người sách học phí, còn có 100 là cuộc sống của người phí, còn lại đấy, trong nhà khai mở năm cũng nên mua hạt giống, phân bón a. Hơn nữa, coi như là đem cái kia một ngàn khối lấy ra, không phải cũng còn chưa đủ sao?" "Mẹ, ta tại đây còn có 200 khối, tăng thêm trong nhà cái kia chút ít tiền, trước tiên đem người ta trả nói sau." Giang Phong nói ra.

Giang Phong cái này hai trăm khối, 100 khối là ở trường học ăn mặc tiết kiệm tích lũy xuống đấy, mặt khác 100 khối, thì là vừa rồi đường bá nhiệm quang mới cùng thúc thúc Giang nho nhã cho tiền mừng tuổi. "Thế nhưng mà..." Giang Phong mẫu thân tự nóng nảy. Giang Phong mẫu thân không thể không gấp, cái này nếu đem tiền cũng còn người ta, trong nhà có thể làm sao bây giờ ah.

Giang Phong không lên học được? Trong nhà không mua hạt giống phân hóa học rồi hả? Tại nông thôn, nhu nhược từ phân hóa học, trong đất thế nhưng

mà sẽ không sản xuất bất kỳ vật gì đấy, ngoại trừ cỏ dại. Không có sản xuất, trong nhà một năm uống gió Tây Bắc à? Lúc này thời điểm, Giang Phong phụ thân cũng nói chuyện: "Mẹ của bọn hải tử, chúng ta chột nghe Giang Phong a, cái này còn chưa từng nghe nói có người sống bị buộc cái chết, sự tình từ nay về sau, sau này hãy nói." Giang Phong mẩu thân nhìn một chút Giang Phong phụ tử, bắt đầu đi lác đầu, đứng dậy tiến vào gian phòng. Mà Giang Phong cũng đem trên người mình chỉ vụn vụn có 200 khối tiền đem ra.

Phạm bích thúy [cầm] bắt được tiền, sắc mặt mới tốt nhìn một ít, lại bắt đầu cùng Giang Phong cha mẹ trò chuyện khởi ngày qua. Bất quá, Giang Phong thật sự là không quen nhìn nàng cái này khuôn mặt, nói ra: "Biểu thức, biểu cảm, vấn đề này đã giải quyết, chúng ta tự không lưu các người ăn cơm đi. Cái này lập tức bước sang năm mới rồi, tất cả mọi người bề bộn." Giang Phong ý tứ rất rõ ràng, đây là hấn tại hạ lệnh trực khách rồi.

Người đều một chút không để cho ta mặt mũi, ta cũng không cần phải chiếu cố mặt của người. Vương trung núi cùng phạm bích thúy nghe xong Giang Phong lời mà nói..., có chút xấu hổ đứng dậy cáo từ. Giang Phong cha mẹ cũng sớm không muốn cùng bọn hải nhi nhiều lời, tự nhiên sẽ không lưu bọn hải nhi. Vương trung núi hai vợ chồng sau khi rời khỏi, Giang Phong hòa cha mẹ ba người hai mặt nhìn nhau. Cái thanh này thiếu nợ người ta tiền là trả hết rồi, Nhưng là, nhà này ở bên trong lại thế nào xử lý? Cuối cùng, mẩu thân nói ra: "Xem ra, chỉ có chờ khai mở thì giờ tuổi tác đến chúc tết thời điểm, cùng bọn họ nói một chút, tìm bọn hải mượn thoáng một phát Giang Phong sách học phí.

Về phần hạt giống cùng tổn hao, chỉ sợ cũng chỉ có đi tìm người nói tốt, trước thiếu nợ rồi." Phụ thân tự nói ra: "Nếu không, ta cái kia làm giải phẫu tiền trước lấy ra dùng a, dù sao ta trong thời gian ngắn, cũng là không thể làm giải phẫu đấy." Mẩu thân lác đầu, nói ra: "Không được, người cái này giải phẫu vẫn phải làm. Hơn nữa, Hải lão bản không phải đã nói rồi sao, người muốn đi lấy cái kia một ngàn khối, nhất định phải cầm mồ căn cứ chính xác mình.

Người không có chứng minh, tiền này cũng là không lấy ra đến đấy." Phụ thân im lặng. Phụ thân đề nghị, Giang Phong cũng là không thể đáp ứng đấy. Tại trong trí nhớ, phụ thân chính là như vậy làm đấy, tìm lão bản nói lời hữu ích, trước tiên đem tiền kia lấy ra giao Giang Phong học phí cùng mua sắm hạt giống phân hóa học.

Bất quá, đằng sau thủ thuật của hải nhưng lại khê kéo lại kéo, một mực kéo mười năm, tại Giang Phong gặp chuyện không may đầu một năm mới làm giải phẫu, đem mất cả chân các đốt ngón tay bên trong cắm vào thép tấm lấy đi ra. Mười năm, mất cả chân các đốt ngón tay bên trong một mực có một khối thép tấm, cái này đối với phụ thân đến nói, là một cái thật lớn tra tấn. Mỗi lần nghĩ về nhà, đem làm Giang Phong trông thấy phụ thân tập tễnh lấy lao động, nửa đêm ngủ rồi, cũng có thể nghe thấy phụ thân thống khổ rên rỉ, Giang Phong tâm tự như là đao cắt giống như(bình thường).

Hiện tại, hết thảy đã có trọng đầu lại đến cơ hội, Giang Phong không cho phép xuất hiện lần nữa tình huống như vậy. Chỉ là, đến cùng nên làm cái gì bây giờ? Giang Phong do dự rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Quần bách

Cổ ngữ nói, một đồng tiền làm khó anh hùng hán, tự là hôm nay chính mình loại tình huống này a, Giang Phong đang trong nội tâm cười khổ.

Giang Phong nghĩ nghĩ, nói ra: "Cha, mẹ, tìm tỷ tỷ vay tiền là khẳng định đấy, bất quá, không phải mượn tới cho ta gọi học phí, mà là mượn hạt giống phân bón tiền. Cái này thiếu nợ người tiền sự tình, Nhưng không là một chuyện tốt, sự tình hôm nay, chính là một cái chứng cứ rõ ràng. Nếu chúng ta không đem người ta tiền trả hết, cái này năm cũng không cần đã qua."

Tuy nhiên, dùng Giang Phong cha mẹ tại quê nhà quan hệ, có thể ký sổ mua được phân bón cùng hạt giống, nhưng là luôn muốn chịu được người khác mặt lạnh, Giang Phong cũng không hy vọng xuất hiện tình huống như vậy. "Vậy người học phí làm sao bây giờ? Tiểu Phong, người sẽ không nói người không đi đọc sách đi à nhà.

Cái này có thể tuyệt đối không được, phương không thể đọc sách rồi, người cũng không thể nếu không đọc sách rồi. Đầu năm nay, không đọc sách là không có đường ra đấy." Mẩu thân có chút lo lắng nói. Nhị tỷ giang phương cũng là bởi vì phụ thân đã xảy ra chuyện mà trên đường bỏ học, đi ra ngoài làm công đi, ngay cả lễ mừng năm mới đều chưa có trở về, mẩu thân cũng không hy vọng cái này con nhỏ nhất cũng đi đến cái kia một con đường, nhi tử là trong nhà hy vọng, nàng quyết không thể dễ dàng tha thứ nhi tử cũng bỏ học.

Phụ thân nghe xong lời của mẩu thân, cũng tỉnh ngộ lại, nghiêm mặt nói: "Tiểu Phong, người có thể ngàn vạn không thể không hề đọc sách đâu ý niệm. Bất kể thế nào nói, tự là bán đi phòng ở, người cái này học hay (vẫn) là phải thượng đấy."

"Cha, mẹ, các người muốn chạy đi đâu rồi, ta như thế nào hội (sẽ) không đi đọc sách đây này." Giang Phong vội vàng nói. Nói thật, Giang Phong thật đúng là không hề đi trường học đọc sách nghĩ cách. Hải có trí nhớ của kiếp trước, còn có thông minh sắc xảo giới như vậy biến thái bảo vật, lại đi trường học ở lại đó, quả thực cùng phí thời gian tuế nguyệt cũng không khác gì là. Bất quá, nói như vậy, hải là sẽ không cùng cha mẹ nói.

Ở lại trường học, với hấn mà nói, là một loại rất tốt bảo hộ. Tuy nhiên, lúc này tiến vào xã hội phát triển rất tốt, nhưng là, thông minh sắc xảo giới đồ vật bên trong, hấn nhưng lại rất khó đem hấn lợi dụng. Người ngầm lại, một cái trường cấp hai không tốt nghiệp hải tử, đi ra gây dựng sự nghiệp mượn ra một nhóm lớn công nghệ cao, trong lúc này đều có thể có chút cái gì? Nói không chừng, một ngày nào đó, hấn đã bị chộp tới sở nghiên cứu cất miếng nghiên cứu, hoặc là tự là bị trở thành chuột bạch dưỡng lên.

Cuộc sống như vậy, Giang Phong cũng không muốn gấp gáp. Cho nên, dù cho đã có thông minh sắc xảo giới bên trong cái kia rất nhiều công nghệ cao, Giang Phong cũng muốn bảo trì ít xuất hiện. Đồ vật bên trong muốn lợi dụng, nhưng là phải coi chừng lại cẩn thận, tuyệt đối không thể bạo lộ chính mình. Kiếp trước Giang Phong, Nhưng là kiến thức không ít xã hội bầu không khí không lành mạnh đấy, hấn biết rõ ở trong đó hung hiểm. "Vậy người không cho tìm người tỷ mượn sách học phí, người làm sao bây giờ?" Phụ thân hỏi. "Ách, ta có thể cùng chủ nhiệm lớp nói nói, trước báo danh đi học, đằng sau chờ người đi giảng nhả thức nơi đó làm việc, [cảm] bắt được tiền lương sẽ đem sách học phí bỏ đưa trước tốt rồi." Giang Phong nói.

"Được hay không được à?" Mẫu thân lo lắng hỏi Giang Phong. "Ứng thuận không có vấn đề đấy." Giang Phong hồi đáp. "Vậy cũng chỉ cần tạm thời như vậy cân nhắc rồi. Dù sao các người khai giảng tương đối sớm, người đi cùng chủ nhiệm lớp nói nói, nếu như có thể mà nói, trước hết kéo thoáng một phát. Nếu như không được, cũng chỉ phải tìm người tỷ tỷ." Mẫu thân nói.

Giang Phong đại tỷ giang hoa tại năm năm trước tự kết hôn, Giang Phong đại tỷ phụ an quang vinh gia đình cũng không được khá lắm. Hấn tại quê nhà một cái than đá trong xưởng mặt đem làm đào than đá công nhân, vất vả và và làm một tháng, cũng không quá đáng là bảy tám trăm thu nhập.

Trong nhà lại có tiểu hải nhi, nhưng lại tại kế hoạch lấy khôi phòng ở mới, cũng không có bao nhiêu dư dả tiền. Hơn nữa, cái này trước đây ít năm, đại tỷ một nhà cũng không ít tiếp tế Giang Phong bọn hấn, nhất là Nhị tỷ giang phương, trên cơ bản mỗi tháng đều muốn tìm đại tỷ cầm một hai trăm khối.

Nữ hải tử, tổn hao vốn tự so nam sinh nhiều rất nhiều, mà giang phương lại là một cái ưa thích tiêu tiền như nước dùng tiền người, tuy nhiên trước mắt mỗi tháng cho cuộc sống của nàng phí so Giang Phong nhiều hơn rồi, mỗi tháng có 200, nhưng là tiền của nàng một mực cũng không đủ hoa. Thời gian dài, đại tỷ phụ đối với giang phương cũng rất có ý kiến, thậm chí đối với Giang Phong mẫu hôn cũng rất có ý kiến, cái này Giang Phong cũng là biết đến, cho nên, hấn hiện tại cũng không hy vọng tìm đại tỷ gia vay tiền.

Dù sao, đại tỷ đã xuất giá, đã có gia đình của mình. "Tốt rồi, cha, mẹ, các người tự đừng lo lắng, của ta học phí tạm thời kéo dài một chút khẳng định không có vấn đề. Vốn, lớp 10 ngay tại trường học của chúng ta đào người, ta thành tích tốt như vậy, nếu trường học không đồng ý ta trì hoãn giao, cùng lắm thì ta đi lớp 10, bên kia thế nhưng mà đã nói rồi, ta đi mà nói còn có thể miễn học phí đây này." Giang Phong nói ra.

Tại mới vừa lên sơ tam thời điểm, lớp 10 đã từng đến Tứ Trung đào hơn người, nhưng là Giang Phong cảm kích các sư phụ đối với chiều cổ của hấn, cự tuyệt lớp 10 đào người. Lớp 10 thế nhưng mà thạch nội thành tốt nhất trường học, hay (vẫn) là toàn bộ giang châu thành phố trọng điểm trung học, nghe nói đang tại thân xử lý quốc gia cấp làm mẫu trung học.

Có thể đi lớp 10 đọc sách, là tất cả mọi người cảm thấy rất quang vinh sự tình. Lúc trước, Giang Phong cũng là tiểu thắng sơ khảo thử sai lầm, mới cùng lớp 10 gặp thoáng qua. Đến trường kỳ, lớp 10 đến đào người thời điểm, Tứ Trung lãnh đạo cùng Giang Phong bọn hấn lớp các sư phụ có thể rất là lo lắng một hồi, sợ Giang Phong bọn hấn đi ăn máng khác rồi đi.

Về sau, Giang Phong bọn hấn không có ai tiếp nhận Tứ Trung đào người, trường học lãnh đạo cùng Giang Phong thầy của bọn hấn nhóm(đám bọn họ) mới yên lòng. Giang Phong bọn hấn không có tiếp nhận lớp 10 đào người, kỳ thật nguyên nhân rất đơn giản.

Bọn hấn cái này mấy người, lúc ấy đều là bởi vì cuộc thi phát huy không tốt, mới bỏ lỡ lớp 10. Thành tích tốt người, đều là phi thường cao ngạo đấy, bọn hấn không cho phép chính mình đi cửa sau tiến vào lớp 10, mà là quyết định tại thi cấp ba ở bên trong, đánh bại lớp 10 người, quang minh chính đại đi lớp 10. Cha mẹ nghe xong Giang Phong như vậy có lòng tin, mới xem như an quyết tâm ra, tiếp tục đi bề bộn sự tình. Mà Giang Phong cũng trở lại gian phòng của mình đọc sách làm bài.

Bất quá, Giang Phong lúc này lại là cũng không thể an tâm làm bài, hấn một mực nghĩ đến như thế nào mới có thể thay đổi thiện trong nhà (túng) quần cảnh. Chỉ là, nhà nghèo nàn cơ cực, căn bản không có bất luận cái gì tích súc. Mà bất kể là làm cái gì sinh ý, đều không có lý khai tiền vốn, dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, lại nói tiếp rất dễ dàng, làm bắt đầu sẽ rất khó rồi.

Nhất là hiện tại Giang Phong hay (vẫn) là một cái học sinh trung học, càng là khó càng thêm khó, tự là đi người ta trong nhà xưng hoặc là trong tiệm kiêm chức làm công, chỉ sợ cũng không có nhiều người thu. Chớ nói chi là vì cha mẹ, Giang Phong vẫn không thể bỏ học đi kiêm chức làm công rồi. Ngày hôm sau tự là giao thừa, Giang Phong gia trôi qua phi thường yên tĩnh, thì ra là thả một pháo nổ, sau đó nấu nửa cái đầu heo thịt, đuổi việc ba bốn đồ ăn, coi như là đã qua giao thừa rồi.

Ném qua com tối, thu thập xong thứ đồ vật, phụ tử ba người thì ra là ngồi nói chuyện phiếm. Hiện tại trong nhà ngay cả TV đều không có, càng không có gì giải trí tiết mục rồi. Người một nhà sớm đi nằm ngủ (cảm) giấc rồi. Vốn là, Giang Phong là ý định đi cho Yên Kiệt còn có du hồng bọn hấn gọi điện thoại đấy, bất quá, nghĩ đến gọi điện thoại còn muốn đi trong nhà của người khác, cái này gần sang năm mới, tay không đến thăm thật sự là không có ý tứ.

Hơn nữa, ở thời điểm này, cũng không có ai cam tâm tình nguyện người khác đi dùng điện thoại của bọn hấn. Tất cả mọi người không dư dả, đánh một chiếc điện thoại, thật muốn lấy tiền, lại cảm thấy không có ý tứ. Không thu tiền, lại không muốn. Tại trước kia, Giang Phong cũng phát hiện qua, mỗi lần hấn đi dùng người ta điện thoại, người ta đều là mặt đen lên đấy. Lúc ấy, niên kỷ của hấn nhỏ, đối với những người này tình lỗi đời cũng không hiểu nhiều, cũng không có quá chú ý.

Nhưng nhưng bây giờ là bất đồng, trong thân thể của hấn, có một cái người trưởng thành linh hồn, Nhưng không muốn tại đây gần sang năm mới thời điểm, đi gặp người khác mặt lạnh. Mặc kệ đây là hư vinh cũng tốt, là quá mức tự tôn cũng tốt, Giang Phong cuối cùng nhất hay (vẫn) là quyết định không đi gọi điện thoại.

Dù sao không cần vài ngày, trường học sẽ đi học, khi đó lại hướng bọn hần nói lời xin lỗi thì ra là rồi. Nghĩ như vậy, Giang Phong tiến nhập mộng đẹp. Năm mới luồng thứ nhất nắng sớm rọi vài đại địa thời điểm, Giang Phong tự mở mắt. Nhìn ngoài cửa sổ còn không quá sáng ngời sắc trời, Giang Phong hay (vẫn) là quyết định rời giường, rửa mặt xong, lại đi luyện tập thoáng một phát Vô Cực chân quyết cũng tốt.

Sau đó vài ngày, Giang Phong đi cho mấy cái cô cô cùng đi đã bán năm, sau đó liền chuẩn bị quay trở lại trường học. Tháng giêng sơ chín, Giang Phong liền mang theo 100 khối tiền, cười quē nhà mỗi ngày duy nhất một trong ban ba xe trở về trường học. Cái này 100 khối tiền, hay là hần đi hai cái cô cô gia cùng với hai cái đi gia chúc tết lấy được lễ tiền, cái này cũng chính là hần khai giảng tháng thứ nhất tiền sinh hoạt rồi. Đại tỷ tại tháng giêng sơ tam ngày đó cùng tỷ phu cùng với tiểu cháu ngoại trai đến Giang Phong gia đã bán năm, cho 200 khối lễ tiền.

Sau đó Giang Phong cha mẹ lại hướng đại tỷ gia cho mượn 400 khối, xem như mới đích một năm cây bừa vụ xuân hạt giống tiền cùng phân bón trước rồi. Giang Phong đã đến trường học, sửa sang lại tốt phòng ngủ đồ vật, sau đó liền mang theo theo trong nhà mang đến một ít đất đặc sản, đi du hồng gia, coi như là cho du hồng cha mẹ bán niên. Cái này trên căn bản là cái này hai năm trước đều tại làm một chuyện.

Du hồng đối với Giang Phong đang lễ mừng năm mới thời điểm vậy mà không có gọi điện thoại cho hần là phi thường có oán niệm đấy, bất quá, tại Giang Phong nói xin lỗi về sau, cũng không có nói thêm cái gì. Lúc chiều, Giang Phong liền trở về trường học. Lúc chiều, muốn bắt đầu trình diện. Giang Phong thừa dịp trong văn phòng không có người thời điểm, hướng Hà lão sư nói thoáng một phát tình huống. Đối với Giang Phong gia cảnh, Hà lão sư cũng là biết đến, rất là sáng khoái đáp ứng, hần nói cho Giang Phong, hần chỉ cần an tâm đến khóa học tập là được, về phần sách học phí vấn đề, hần sẽ cùng trường học lãnh đạo chào hỏi.

Hơn nữa, hần còn nói cho Giang Phong, hần hội (sẽ) tranh thủ cùng trường học lãnh đạo thương lượng một chút, miễn đi Giang Phong cuối cùng bọn hần tại năm trước cự tuyệt lớp 10 ưu việt điều kiện giữ lại, hơn nữa, đến trường kỳ nào mặt Giang Phong còn khảo thi được tốt như vậy, đệ tử như vậy, hần cũng không hy vọng bởi vì học phí vấn đề mà bị bức tới lớp 10, đó là bọn họ nhất tổn thất lớn.

Quả nhiên, ngay tại cùng ngày ăn lúc ăn cơm tối, Hà lão sư đi ra Giang Phong phòng ngủ, nói cho Giang Phong, trường học đã đồng ý miễn đi hần cái này học kỳ sách học phí, hơn nữa, mỗi tháng còn có thể vì hần cung cấp 50 nguyên sinh hoạt trợ cấp. Kể từ đó, Giang Phong trên cơ bản cũng không cần vì phí tổn lo lắng. Bởi vì mỗi tháng trường học đều tổ chức một lần nguyệt khảo thi, cuộc thi đệ nhất danh tướng có 50 nguyên tiền thưởng. Dùng Giang Phong năng lực, cái này căn bản không phải vấn đề. Nói cách khác, tương đương với từ nay về sau, hần mỗi tháng đều có thể theo trường học [cầm] bắt được 100 khối trợ cấp.

Như vậy, dù cho phụ thân giải phẫu sau trong đoạn thời gian vẫn không thể đi làm kiếm tiền cũng sẽ không có vấn đề. Buổi tối lớp tự học buổi tối thời điểm, Yên Kiệt cũng hướng Giang Phong phân nân, nói hần nói không giữ lời, vậy mà không có gọi điện thoại cho nàng, Giang Phong lại là phí hết không ít miệng lưỡi, mới xem như đem Yên Kiệt cho trấn an xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Xao động thời gian

Kể tiếp, Giang Phong thời gian trôi qua rất nhàn nhã, mỗi ngày tự là luyện luyện công, tốt nhất khóa, đương nhiên, Giang Phong đã ở vì tiền phát sầu. Tuy nhiên hần học phí bị giảm miễn rồi, học tập tiền sinh hoạt cũng không cần lại phát sầu, nhưng là, cái này cũng không có thể thay đổi biến gia đình kinh tế tình huống, nhà của hần, vẫn là cái kia nghèo rớt mòng tơi gia.

Giang Phong là phi thường bức thiết muốn thay đổi biến sự phát hiện này hình dáng đấy, với tư cách một cái trọng sinh nhân sĩ, nếu như cũng không thể thoát khỏi nghèo khó làm giàu, vượt qua giàu có thời gian, cái kia thật là có tổn hại trọng sinh nhân sĩ mặt mũi ah, Giang Phong nghĩ như thế lấy.

Bất quá, muốn thật sự tìm được kiếm tiền đường đi lại nói dễ vậy sao, còn lại là như Giang Phong như vậy chính thức nghèo rớt mòng tơi gia đình đi ra hải tử, nhưng lại ở trường học niệm trường cấp hai. Muốn kiếm tiền, một chữ, khó! Hai chữ, rất khó! Ba chữ, cực kỳ khó!

Bình thân như vậy trải qua, bất tri bất giác tầm đó, tự đã đến đầu tháng tư. Bỏ ra ba tháng thời gian, Giang Phong rốt cục đem Vô Cực chân quyết tầng thứ nhất mười hai cơ bản động tác cho luyện đến hoàn mỹ trình độ, mà trong thân thể của hần tích lũy tánh mạng nguyên năng cũng đạt tới mười bốn cơ bản đơn vị. Đúng vậy, là 14. Vốn là, tại mỗi một cái động tác đều bị luyện đến hoàn mỹ thời điểm, cũng sẽ ở Giang Phong trong thân thể hình thành một đơn vị tánh mạng nguyên năng. Cứ theo đà này, mười hai cơ bản động tác toàn bộ luyện đến hoàn mỹ, thì ra là mười hai đơn vị tánh mạng nguyên năng.

Bất quá, ra ngoài ý định chính là Giang Phong đang đem cuối cùng một cái cơ sở bản động tác "Phong" luyện đến hoàn mỹ trình độ về sau, trong cơ thể của hần vậy mà đồng thời sinh ra hai cái đơn vị tánh mạng nguyên năng. Hơn nữa lúc ban đầu Trúc Cơ về sau một đơn vị, thì có mười bốn đơn vị tánh mạng nguyên năng.

Tình huống như vậy, thông minh sắc xảo giới cũng lộ ra rất là mờ mịt. Tại trong trí nhớ của nó, trừ hẳn ra nguyên chủ nhân, thì ra là sáng tạo ra nó cùng với Vô Cực chân quyết chính là cái người kia bên ngoài, cũng không có những người khác luyện tập qua Vô Cực chân quyết. Có quan hệ Vô Cực chân quyết sự tình, toàn bộ là thông minh sắc xảo giới nguyên chủ nhân ghi chép lại đây. Nói thật, cho dù là Vô Cực chân quyết sáng lập người, đối với cái này một bộ thần kỳ bí tịch, hiểu rõ cũng không phải rất hoàn toàn, cái gọi là "Không nhìn được lư sơn chân diện mục, chỉ (cái) duyên đang ở núi này trung", ứng thuận tự nhiên là như thế.

Bất quá, tánh mạng nguyên năng tự nhiên là càng nhiều càng tốt, Giang Phong cũng không có đi đa tuồng, hẳn lại bắt đầu luyện tập Vô Cực chân quyết tầng thứ hai. Hơn nữa, hẳn đồng thời cũng bắt đầu mỗi ngày dùng tánh mạng nguyên năng ăn cần sẵn sóc thông minh sắc xảo giới năng lượng.

Tuy nhiên mỗi ngày thì ra là khôi phục thông minh sắc xảo giới một đơn vị năng lượng, nhưng là chân muỗi tuy nhỏ, đó cũng là thịt ah, cũng có chút ít còn hơn không rồi.

Thời gian đã đến tháng tư, khoảng cách tháng sáu hạ tuần thì cấp ba cũng chỉ có hơn hai tháng thời gian. Đây là một cái sở hữu tất cả đệ tử vô cùng nhất táo bạo thời điểm. Một ít cảm thấy học lên vô vọng đệ tử, tự nhiên cũng là triệt để buông tha cho chính mình, bắt đầu trở nên tàn mạn bắt đầu; mà một ít hy vọng có thể khảo thi một tốt thành tích đệ tử, hẳn áp lực tâm lý cũng phi thường đại. Mà áp lực tâm lý đại, tự nhiên muốn tìm phương thức phương pháp đến phát tiết.

Buổi tối chạy ra trường học đi tiệm Internet lên mạng, tự nhiên là một ít so sánh cực đoan đệ tử cách làm. Trường học mặc dù có tường vây, nhưng là, cái kia cũng không tính rất cao tường vây, là chắn bắt trụ một lòng muốn chạy đi ra ngoài đệ tử đấy.

Trước hết nhất, chỉ là một ít thành tích tương đối kém đệ tử chạy ra đi suốt đêm lên mạng, thời gian dần qua, loại này cảm xúc lan tràn đã đến một ít thành tích so sánh tốt, nhưng là tâm lý kháng áp năng lực cũng không được đệ tử. Mà tối được tháng tư thời điểm, loại tình huống này trên cơ bản đã bắt đầu tràn lan mà bắt đầu..., thậm chí Giang Phong bọn hắn phòng ngủ đệ tử, cũng bắt đầu có người buổi tối chạy ra đi.

Giang Phong vốn là muốn khuyên thoát một phát chính mình những huynh đệ này đấy, bất quá, nghĩ đến bọn hắn gần đây học tập áp lực cùng áp lực tâm lý đều rất lớn, có lẽ, như vậy buông lỏng phát tiết thoát một phát càng có lợi cho học tập của bọn hắn.

Chỉ cần mình chú ý thoát một phát, không cho bọn hắn trầm mê ở mạng lưới *internet cùng trò chơi, cũng cũng không sao rồi. Bất quá, hẳn những huynh đệ này điều khiển tự động năng lực cũng không tệ lắm, giống như (bình thường) chính là một cái cuối tuần đi ra ngoài trước đó lần thứ nhất lưới [NET], hơn nữa trên cơ bản đều là tối thứ sáu thượng đi ra ngoài, cũng không đối với học tập tạo thành ảnh hưởng gì, Giang Phong cũng tự nhiên không hề nhiều đi chú ý.

Bọn hắn có đôi khi cũng kéo Giang Phong đi, Giang Phong nhớ rõ, hẳn cũng từng cùng những huynh đệ này cùng đi chơi qua mấy lần lưới [NET], nhưng cái kia đều là trong trí nhớ, hiện tại nhưng là không còn cái này tất yếu rồi. Hôm nay như vậy học tập, với hắn mà nói căn bản chưa nói tới cái gì áp lực, hẳn cuộc sống gia đình tạm ổn trôi qua có thể nhàn nhã rồi, cho nên hẳn không có cùng mọi người cùng nhau nửa đêm chạy ra đi lên mạng.

Hôm nay, lại gặp thứ bảy, ký túc xá mấy cái gia hỏa lại khuyến khích Giang Phong hòa bọn hắn cùng một chỗ, Giang Phong không đi, Tân Vượng đã nói: "Giang Phong, đi nha, người không biết, Lạc Đồng đêm nay thượng cũng muốn đi nha." "Lạc Đồng cũng muốn đi?" Giang Phong kinh ngạc rồi.

Tại trong ấn tượng của hắn, Lạc Đồng là một rất điềm đạm nho nhã nữ hài nhi, làm sao có thể cái này lão nửa đêm chạy ra đi tiệm Internet lên mạng đâu rồi, cái này cũng quá phá vỡ rồi. Bên cạnh Trương Tĩnh tự cười nói: "Lão tân còn chưa nói xong ah, chẳng những Giang Phong nhà các người Lạc Đồng muốn đi, nhà bọn hắn Yên Kiệt cũng sẽ (biết) đi ah." Tân Vượng khuôn mặt lập tức tự đỏ lên.

Vốn là, Tân Vượng trước hết nhất là không có ý định đi lên mạng đấy, nhưng là, hắn tại biết được Yên Kiệt vậy mà cũng phải cùng bọn hắn cái này một đám nam sinh cùng đi lên mạng thời điểm, lòng hắn động, cũng muốn đi theo chạy ra đi.

Giang Phong cười cười, nói ra: "Các người nói cái gì lời nói ah, cái gì gọi là nhà của chúng ta Lạc Đồng? Ta cùng Lạc Đồng tự nhiên thuần khiết nhất đồng học quan hệ, Nhưng không có các người nghĩ như vậy." Giang Phong trước đây, đã từng truy cầu Lạc Đồng hai năm, bất quá, nhưng lại một mực không có thể đắc thủ.

Mà từ khi linh hồn của hắn trở về về sau, sớm cũng lòng có tương ứng hẳn, cũng sẽ không có lại đối với Lạc Đồng quán quít chặt lấy. Trong túc xá vài người khác tự nhiên đều nở nụ cười, cam tâm tình nguyện nói: "Giang Phong, người cũng đừng tại đầu đó bịt tai mà đi trốn chuông rồi, người đều đuổi Lạc Đồng hơn hai năm, chúng ta cũng không phải không biết." "Đúng vậy a, đúng a!" Những người khác cũng phụ họa. Giang Phong nói: "Cho dù ta truy cầu qua nàng, nhưng là lại chưa đuổi kịp, nàng không phải bạn gái của ta, lại càng không là vợ của ta, sao có thể nói là nhà chúng ta Lạc Đồng đây này."

"Mơ đi kung..., Giang Phong, người quá không hiền hậu. Chúng ta cũng không phải không biết, gần đây Lạc Đồng đối với người vừa vặn rất tốt rồi, không phải tiếp nhận người rồi vậy là cái gì?" Kiến siêu bừa bãi nói. Giang Phong bó tay rồi.

Cũng không biết là chuyện gì xảy ra, tại Giang Phong gần đây hai ba tháng, không có một lần nữa cho Lạc Đồng ghi thư tình về sau, Lạc Đồng đối với thái độ của hắn ngược lại là tốt rồi lên. Hơn nữa, phía trước không lâu, nàng còn nắm Yên Kiệt cho Giang Phong mấy trương hình của nàng, là nàng gần đây sinh hoạt chiếu.

Bất quá, Giang Phong đối với cái này cũng không có quá nhiều phản ứng. Như là đã quyết định buông tay ra, Giang Phong sẽ không có lại ý định tại đây thượng diện dây dưa, chỉ là đem Lạc Đồng tiến đưa hình của hắn đem thả lên, trở thành là tối gần tốt nghiệp trước cho kỷ niệm rồi. Trong túc xá mấy cái gia hỏa bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận khuyến khích, Giang Phong cũng hiểu được cái này lão nửa đêm chạy ra đi lên mạng không an toàn. Tiệm Internet như vậy địa phương, vô cùng nhất ngư long hỗn tạp, dễ dàng xảy ra chuyện.

Muốn riêng là mấy cái nam sinh thật cũng không cái gì, chỉ cần bọn hấn bắt hữu ý đi trêu chọc người ta, rất không có khả năng có người tìm phiền phức của bọn hấn. Nhưng là, nếu tăng thêm Lạc Đồng cùng Yến Kiệt cái này hai cái thiếu nữ đẹp, chuyện kia tự không giống với lúc trước, những cái...kia tên côn đồ thích nhất đúng là hướng Lạc Đồng các nàng như vậy trung học nữ sinh ra tay.

Mà Tân Vượng bọn hấn những...này nam sinh, trên cơ bản sẽ không đánh nhau, nếu gặp gỡ lưu manh rồi, Lạc Đồng các nàng tự thăm rồi. Tuy nhiên trong nội tâm đối với Lạc Đồng không tiếp tục ý khác, bắt quá, dù sao cũng là tánh mạng của hấn trung từng đã là mối tình đầu, trong nội tâm tự nhiên có một phần khác thường cảm tình, Giang Phong cũng không muốn nàng gặp chuyện không may.

Hơn nữa, Yến Kiệt hay là hấn tốt nhất hồng nhan tri kỷ, Giang Phong đồng dạng không hy vọng nàng gặp chuyện không may. Cho nên, tại mấy cái các huynh đệ khuyên bảo một hồi về sau, Giang Phong cũng tự biết thời biết thế đáp ứng, cùng bọn họ cùng đi tiệm Internet. Mấy người gặp Giang Phong đã đáp ứng, tự lòi kéo hấn ra phòng ngủ.

Đi theo mấy cái các huynh đệ đi vào bọn hấn leo tường địa phương, Giang Phong quả nhiên phát hiện, Lạc Đồng cùng Yến Kiệt Đò tại đầu đó. Tuy nhiên đã là trung tuần tháng tư, bắt quá bởi vì đến buổi tối, thời tiết so sánh mát, tất cả mọi người ăn mặc tương đối dày quần áo.

Tại đèn đường mờ vàng xuống, Giang Phong trông thấy, Lạc Đồng trên thân mặc một bộ cao eo cao bồi áo khoác, bên trong thì là một kiện màu trắng tơ tằm áo somi. Phía dưới thì là mặc một căn cùng cao bồi áo khoác xúng doi rộng rãi chân cao bồi, trên chân thì là ăn mặc một đôi màu trắng nữ thức giày thể thao.

Đơn giản trang phục, đem nàng trước sau lòi lổm mỷ hảo dáng người cho hoàn mỷ thể hiện rồi đi ra. Mà Yến Kiệt ăn mặc lại là bất đồng, nàng trên thân mặc một bộ hồng nhạt dè nhưng áo, đem trước ngực một đôi đã phát dục được không sai biệt lắm nụ hoa cho phụ trợ đi ra, lộ ra có chút đồ sộ. Mà phía dưới thì là ăn mặc một đầu màu đen tây quần, trên chân đạp lấy một đôi màu đỏ tiểu giày da. Đồng dạng là vô cùng đơn giản trang phục, nhưng lại thể hiện ra một loại cùng Lạc Đồng hoàn toàn bất đồng phong tình.

Yến Kiệt trông thấy Tân Vượng bọn hấn vây quanh Giang Phong tới, tự cười nói: "Đồng đồng, ta đã nói nha, Giang Phong biết rõ ngươi muốn đi ra ngoài lên mạng lòi mà nói..., nhất định sẽ cùng ngươi đi đây." Giang Phong không có nghe thấy Lạc Đồng nói chuyện, bởi vì là buổi tối, cũng thấy không rõ trên mặt nàng biểu lộ, bắt quá, hấn hay (vẫn) là trông thấy Lạc Đồng rũ xuống đạt đến thủ, xem bộ dáng là có chút ngượng ngùng.

Giang Phong cười cười, nói ra: "Đã đều đến nơi này, chúng ta đây cũng lập tức đi ra ngoài đi, bằng không thì bị đi tuần lão sư bắt được thì phiền toái." Nơi này chính là trường học thao trường bên cạnh một hẻm lạnh, cũng không phải quá vắng vẻ địa phương. Nếu đi tuần lão sư đến thao trường, nhất định sẽ trông thấy bọn hấn đấy.

Mọi người cũng là có chút bận tâm, tự nhao nhao bắt đầu trèo tường. Bởi vì cân nhắc đã có nữ sinh, sẽ đem các nàng an bài tại mọi người chính giữa, một ít nam sinh lên trước đi, lại lưu lại một chút ít nam sinh tại các nàng đằng sau, để ngừa xuất hiện tình huống. Tuy nhiên đã làm so sánh chu đáo chặt chẽ an bài, chỉ là, đến phiên Yến Kiệt các nàng hai nữ sinh thời điểm, hay (vẫn) là xuất hiện một ít ngoài ý muốn.

Cái kia tường vậy mặc dù nói không cao lắm, cũng tự hơn hai mét không đến ba mét bộ dạng, hơn nữa, trên tường còn có ống nước có thể cung cấp leo lên. Nơi này là thao trường bên cạnh một cái có rửa tay tri địa phương. Nhưng là, cái này đối với hai nữ sinh mà nói, hay (vẫn) là phi thường khó khăn đấy. Các nàng căn bản không dám ở như vậy uy hiếp địa phương hướng thượng leo lên.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Trèo tường

Trông thấy tất cả mọi người như vậy sừng sò ở tại đây, Giang Phong tự nói ra: "Tự không thể làm như vậy được, thời gian càng kéo dài, khẳng định bị đi tuần lão sư phát hiện.

"Mọi người cũng biết phi thường nguy hiểm, nhưng là, hai nữ sinh leo không đi lên, bọn hấn gặp cũng không có biện pháp ah. Giang Phong nhìn nhìn tường vậy, đoán chừng một chút rồi nói ra: "Nếu không như vậy đi, Lạc Đồng, Yến Kiệt, các ngươi tìm người ôm thoảng một phát các ngươi, sau đó lại để cho thường giám bọn hấn ở phía trên rồi, như vậy, các ngươi ưng thuận có thể lên rồi."

"Ôm... Ôm chúng ta đi lên..." Yến Kiệt nghe xong Giang Phong lời mà nói..., cũng có chút sừng sốt. Mà Lạc Đồng thì là lần nữa rũ xuống đạt đến thủ. "Đây cũng là không có biện pháp dưới tình huống tạm thích ứng chi mà tính, bằng không thì, các ngươi cũng chỉ có không đi ra ngoài rồi." Giang Phong nói ra.

Nghe xong Giang Phong lời mà nói..., Yến Kiệt lập tức không đã làm, nàng thật vất vả mới quyết định chạy ra ngoài chơi, sao có thể đu bỏ dờ nửa chừng đây này. "Ôm tự ôm a, ta liều mạng!" Yến Kiệt như là làm ra rất lớn quyết định giống như(bình thường).

"Vậy được rồi. Đúng rồi, Lạc Đồng ngươi thì sao? Là lại để cho người ôm ngươi đi lên, hay (vẫn) là ngươi trở về phòng ngủ đây?" Giang Phong lại hỏi một bên Lạc Đồng. "Ta... Ta cũng muốn đi ra ngoài chơi... Ngươi... Ngươi ôm ta lên đi." Lạc Đồng thanh âm rất nhỏ, cũng rất êm tai.

Lạc Đồng thanh âm một mực rất êm tai, tựa là về sau trưởng thành, thanh âm của nàng vẫn là như tiểu hài tử như vậy, có một loại âm thanh hơi thờ như trẻ đang bú cảm giác, mọi người cho nàng lấy ngoại hiệu tựa là em bé, ngược lại là rất hình tượng rồi. "Ta ôm ngươi đi lên?" Giang Phong kinh ngạc rồi, trong lúc nhất thời có chút không chân thực cảm giác.

Đối với cái này cái kiếp trước mỗi tình đầu bạn gái, tuy nhiên hai người cuối cùng nhất không có thể đi đến cùng một chỗ, nhưng là, tại Giang Phong trong nội tâm, Lạc Đồng có phi thường đặc biệt địa vị, nàng cũng chưa bao giờ theo trong lòng của hắn biến mất qua, dù là hắn đã buông cái này đoạn cảm tình.

Mỗi tình đầu là khắc cốt minh tâm đấy, là đơn thuần nhất yêu, cũng là thuần khiết nhất yêu. Có người sẽ vì mỗi tình đầu đi cố gắng đến cùng, có người là bắt đầu dĩ rồi đi, kỳ thật cho dù là ly khai, bọn hắn trong nội tâm vẫn đang không bỏ xuống được cái này đoạn cảm tình, mỗi người đều nhớ lại chính mình mỗi tình đầu. "Ai nha, Giang Phong, người ta đồng đồng cho ngươi ôm nàng đi lên, ngươi nên cười trộm rồi, chẳng lẽ ngươi còn không muốn?" Một bên Yến Kiệt tựa vừa cười vừa nói.

"Ách... Được rồi, ta ôm theo ta ôm. Đúng rồi, ngươi làm sao bây giờ đầu này?" Giang Phong nói xong, nhìn nhìn bên cạnh Tân Vượng, nói ra, "Nếu không, lại để cho Tân Vượng ôm ngươi đi lên?" Giang Phong biết rõ, chính mình những huynh đệ này, tuyệt đại bộ phận đối với Yến Kiệt Đồ là có hảo cảm đấy, chỉ là Tân Vượng cùng du hồng hai người là đem hắn biểu hiện ra ngoài mà.

Yến Kiệt nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn nhìn Tân Vượng, Tân Vượng trông thấy Yến Kiệt xem hắn, tựa có chút khản trương, càng là có chút kích động. Ngay tại Tân Vượng muốn mở miệng đã nói ah ta ôm ngươi đi lên thời điểm, Yến Kiệt nhưng lại nói chuyện. Nàng nhếch miệng, nói ra: "Hay (vẫn) là được rồi, một chuyện không phiền hai chủ, dù sao ngươi đều ôm đồng đồng, cũng đem ta ôm năm đi lên một chút đi. Ai, ta nói Giang Phong, ta mà là ngươi huynh đệ, ngươi cũng không thể ăn ta đậu hũ."

"Ách... Ta như thế nào hội (sẽ) ăn ngươi đậu hũ đây này!" Giang Phong có chút xấu hổ nói, mà một bên Tân Vượng càng là có chút thất lạc. Đối với Giang Phong hòa Yến Kiệt, Tân Vượng ngược lại là không có gì hoài nghi. Hắn phi thường tình tường, Giang Phong yêu chính là Lạc Đồng, hơn nữa, Giang Phong hòa Yến Kiệt quan hệ phi thường thiết, giữa hai người, cũng đích thật là thuần khiết nhất tình hữu nghị, hoặc là nói là dì Lý huynh đệ giống như(bình thường) cảm tình.

"Cứ như vậy rồi. Ân, ngươi trước ôm ta lên đi. Ta lên rồi, sẽ giúp bề bọn ngươi đem Lạc Đồng kéo lên đi." Yến Kiệt nói ra. "Ngươi được hay không được à?" Giang Phong có chút lo lắng nói. Yến Kiệt chính là một cái con gái yếu ớt, tuy nhiên nàng có đôi khi biểu hiện vô cùng hoạt bát, rất có một loại giả tiểu tử cảm giác, nhưng là cái này không cải biến được nàng là nữ sinh thực chất.

Yến Kiệt tiến đến Giang Phong bên tai, nhỏ giọng nói: "Giang Phong, ngươi thật sự là không biết phân biệt! Ta đây là vì tốt cho ngươi, không cho cái khác nam sinh đụng nhà các ngươi đồng đồng. Phải biết rằng, ta thể nhưng mà bỏ ra rất lớn một cái giá lớn đấy."

"Ách..." Giang gió lớn đỏ mặt hỏi. "Không có chuyện, đồng đồng thân thể không chìm đấy, hơn nữa lại có ngươi ở dưới mặt nâng nàng, khẳng định không có vấn đề." Yến Kiệt nhỏ giọng tại bên tai nói phía trước mấy câu, lại so sánh lớn tiếng nói.

"Vậy được rồi, ngươi trước leo đến cái kia bên cạnh cái ao đi lên, ta lại ôm ngươi đi lên." Giang Phong nói. Yến Kiệt tựa leo núi cái ao nước, tựa ở tường vây đứng vững. Giang Phong đi tới, nói ra: "Ta ôm ngươi rồi nha." "Đến đây đi!" Yến Kiệt thanh âm phi thường dứt khoát.

Giang Phong tựa cúi người, vươn tay ôm lấy Yến Kiệt. Giai nhân vừa mới vào lòng, Giang Phong đã nghe đã đến một cỗ nhàn nhạt mùi thơm. Giang Phong biết rõ, đó cũng không phải hương mùi vị của nước nhĩ, mà là nữ hài tử trời sinh mùi thơm của cơ thể.

Yến Kiệt trên người mùi thơm, Giang Phong vẫn tương đối quen thuộc đấy, bởi vì đầu cấp hai sơ tam hai năm, bọn họ đều là bạn ngồi cùng bàn. Đây là một loại hoa hồng giống như mùi thơm, rất là say lòng người. Đương nhiên, Giang Phong cũng biết, đúng lúc này không phải hắn hảo hảo nghe thấy Yến Kiệt trên người mùi thơm của cơ thể thời điểm. Hắn ôm Yến Kiệt eo, vừa cười vừa nói: "Không thấy ra ah, ngươi thật đúng là chìm!"

Trên thực tế, Yến Kiệt cũng không chìm, thì ra là hơn tám mươi cân bộ dạng, đối với một mét sáu thân cao nàng mà nói, là phi thường tiêu chuẩn được rồi. Đương nhiên, cùng những cái...kia sáu bảy mươi cân Cốt Cầm Mỹ Nhân so sánh với, Yến Kiệt hoàn toàn chính xác lộ ra có chút chìm rồi.

Giang Phong nói như vậy, chỉ là vì sinh động thoáng một phát hào khí, lúc trước lộ ra có chút mập mờ cùng xấu hổ. Yến Kiệt dù sao cũng là nữ hài tử, có nữ tính trời sinh ngượng ngùng cùng rụt rè, tuy nhiên nàng cùng Giang Phong quan hệ không tầm thường, nhưng là như thế tiếp xúc thân mật, hay (vẫn) là chưa bao giờ có đấy.

Cho nên, tại Giang Phong ôm lấy nàng cái kia một khắc, nàng lộ ra có chút khản trương, Giang Phong thậm chí cảm nhận được thân thể nàng tại có chút run rẩy. Yến Kiệt quả nhiên mắc lừa, sắc giọng: "Tốt ngươi cái Giang Phong, vậy mà nói bốn tiểu thư béo!" Giang Phong cười nói: "Ta cũng không có nói như vậy ah. Muốn thực nói như thế rồi, ta những huynh đệ này không đem ta nuốt sống sống róc xương lóc thịt mới là lạ."

"Ngươi... Thật sự là tức chết ta rồi!" Yến Kiệt giả bộ như tức giận nói. "Tốt rồi, không muốn chọc giận rồi, ngươi hay (vẫn) là nhanh hướng thượng leo a, nếu trong chốc lát ta nhìn không được rồi, hai chúng ta tựa cùng một chỗ rơi vào cái ao nước thành ướt sũng rồi." Giang Phong cười ha hả mà nói. Nghe xong Giang Phong lời mà nói..., Yến Kiệt tựa có chút khản trương rồi.

Cái ao này ven cũng không rộng, thì ra là hai mươi centimet tả hữu, nàng vừa rồi đứng ở phía trên đầu có chút bận tâm té xuống. Hiện tại Giang Phong ôm nàng, mà Giang Phong vốn cũng không phải là một người cao lớn cường tráng, lỗ vô hữu lực trắng hán, mà nàng thể trọng lại có hơn tám mươi cân, thật đúng là có khả năng hai người cùng một chỗ rơi vào cái ao nước. Vì vậy, Yên Kiệt tự vươn tay, bắt lấy tường vây thượng ống nước hướng thượng leo.

Đem làm Yên Kiệt dần dần hướng thượng leo, bị trên tường đồng học kéo lên đi thời điểm, Giang Phong có chút buồn vô cơ như mất. Yên Kiệt thân thể cái loại này mềm cảm giác, rất là lại dễ cho người hoài niệm. Bất quá, Yên Kiệt cuối cùng nhất hay (vẫn) là tại tường vây thượng diện đồng học hỗ trợ xuống, bò lên đi lên. Giang Phong quay đầu lại, đối với cái ao nước phía dưới Lạc Đồng nói ra: "Lạc Đồng, ngươi lên đây đi, cẩn thận một chút nhì."

Lạc Đồng gật gật đầu, coi chừng bò lên trên cũng không rộng lớn bên cạnh cái ao xuôi theo. Lạc Đồng có chút run run rẩy rẩy đứng tại cái ao nước lên, hiển nhiên rất là lo lắng rót xuống cái ao nước, nhìn về phía trên điểm đậm đáng yêu đấy. Giang Phong ngang nhiên xông qua, nhỏ giọng nói ra: "Lạc Đồng, buông lỏng điểm, có ta ở đây, ngươi sẽ không té xuống đấy."

"Nha..." Lạc Đồng không có nhiều lời. "Ta ôm ngươi rồi ah!" Giang Phong nói, hán cũng có một ít khẩn trương. Lạc Đồng hiển nhiên càng khẩn trương, ngoại trừ khi còn bé, chưa từng có nam tính ôm qua nàng.

Gặp Lạc Đồng không nói gì, nhưng cũng không có tỏ vẻ phản đối, Giang Phong tựa như vừa rồi ôm Yên Kiệt đồng dạng, khom lưng đi xuống Lạc Đồng. Chỉ là, nàng hiển nhiên còn không có có chuẩn bị sẵn sàng, đem làm Giang Phong tay tiếp xúc thân thể nàng thời điểm, nàng "Ah" hét rầm lên, hơn nữa thân thể rõ ràng một cái lão đảo, muốn hướng trong ao cắm xuống. Giang gió lớn kinh, hiện tại hán thể nhưng mà ôm Lạc Đồng thân thể đấy, nếu Lạc Đồng ngã xuống, hán khẳng định cũng sẽ (biết) đi theo trôi xuống đi đấy.

Cho nên, Giang Phong lúc này cũng không có được nhiều như vậy, lập tức biến hóa ôm Lạc Đồng vị trí, đem nàng ôm cách mặt đất, cũng cố gắng bảo trì thân thể của mình cân đối. Lạc Đồng xấu hổ như là chạng vạng tối rắng đỏ, nàng xấu hổ cực kỳ, bởi vì Giang Phong trong lúc vội vàng, ôm lấy nàng đầy đặn mỏng dính nhỏ.

Ngượng ngùng ngoài, Lạc Đồng cũng phát hiện lúc này hai người tình huống cũng không tốt, bởi vì nguyên nhân của nàng, Giang Phong lúc này cũng là cong vẹo đấy, giống như là muốn ngã vào cái ao nước đồng dạng. Lạc Đồng thấy thế, vội vàng thò tay ôm lấy Giang Phong. Chỉ là, nàng cũng đồng dạng là loạn trung phạm sai lầm, bởi vì Giang Phong ôm nàng mỏng dính nhỏ đứng lên đấy, nàng hiện tại một ôm lấy Giang Phong đầu, nàng trước ngực một đôi đầy đặn tự nhiên là bưng kín Giang Phong toàn bộ đầu.

Giang Phong chỉ cảm thấy đầu của mình thoáng cái chôn vào hai tòa núi lớn tầm đó, một cổ nữ hài nhi mùi thơm của cơ thể cũng lập tức truyền vào cảm giác của hán bên trong. Lạc Đồng tuy nhiên còn có không sai biệt lắm một tháng mới tuổi tròn 16, nhưng là, nàng trước ngực cái kia một đôi nhi nộ hoa, đã phát dục được rất có quy mô rồi, theo Giang Phong đoán chừng, ung thuận có b+ bộ dạng.

Giang Phong thể nhưng mà biết đến, Lạc Đồng trưởng thành về sau, cái này một đôi quy mô, khoảng chừng d, Nhưng vị là sóng cả mãnh liệt. Loại này đã lâu mùi thơm, Giang Phong cũng không xa lạ gì, dù sao, ở kiếp trước, hán đã từng ngửi qua thơm như vậy mùi vị không sai biệt lắm ba năm. Chỉ là, đúng lúc này, Giang Phong không có tâm tình đi hoài niệm, bởi vì hán cũng không muốn cùng Lạc Đồng cùng một chỗ trôi xuống cái ao nước, trở thành ướt sũng, vậy cũng quá xấu hổ rồi.

Thế nhưng mà, hôm nay hán chui thăm son, đập vào mắt chính là trắng nõn tơ lụa áo somi, còn có như ẩn như hiện một đôi to lớn. Ngoài ra, Giang Phong nhìn không thấy bất kỳ vật gì. "Lạc Đồng, ngươi buông ra thoáng một phát, ta nhìn không thấy lộ rồi." Giang Phong nói ra. Chỉ là, miệng của hán cũng là tại Lạc Đồng phần bụng vị trí, đồng dạng trương không lớn khai mở, cho nên thanh âm của hán nghe có chút buồn bực thanh âm hờn dỗi đấy.

May mắn, lúc này những người khác cũng bị vừa rồi Lạc Đồng cùng Giang Phong mạo hiểm tình huống cho hù đến rồi, không có chú ý loại tình huống này. Lạc Đồng ngược lại là nghe thấy được Giang Phong thanh âm, vội vàng buông tay ra, lại để cho Giang Phong hai mắt nhắm ngủ rồi đi nàng một đôi to lớn, Giang Phong lúc này mới thấy được một chút chung quanh đích sự vật, đồng thời hô hấp cũng thông thuận không ít.

Tại vừa rồi Giang Phong bị Lạc Đồng một đôi to lớn chôn cái kia một khắc, Lạc Đồng thân thể cũng đồng dạng trở ngại hô hấp của hán.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 22: Tiệm Internet, trò chơi

Giang Phong thay đổi một cái so sánh thoải mái tư thế ôm Lạc Đồng, cảm giác đã khá nhiều. Lạc Đồng thân thể mềm mại, cũng không phải rất nặng.

Giang Phong biết rõ, thân thể của nàng cao cùng thể trọng, cùng Yên Kiệt hoàn toàn đồng dạng. Chỉ là, hai người thân thể bất đồng, nhìn về phía trên Lạc Đồng tự lộ ra đầy đặn một ít. Ôm Lạc Đồng tới gần tường vây, lại để cho Lạc Đồng bắt lấy tường vây thượng ống nước, Giang Phong lại nâng

nàng đầy đặn mông đít nhỏ, giúp đỡ nàng hướng thượng leo.

Lạc Đồng trên mặt như là bất lửa giống như, trong nội tâm càng là bay lên một tia khác thường cảm xúc. Yên Kiệt bắt được Lạc Đồng tay, nhìn xem Lạc Đồng, kỳ quái hỏi: "Đồng đồng, ngươi làm sao vậy, sắc mặt như thế nào cổ quái như vậy?"

Lạc Đồng đại quýnh tại Giang Phong đang phía dưới tức giận nói: "Yên Kiệt, ngươi trước tiên đem người kéo lên đi thôi, ta ở dưới mặt muốn nhìn không được nữa à."

"Ah, tốt, ta lập tức đem đồng đồng kéo lên." Yên Kiệt nói ra. Không sai biệt lắm đã qua một phút đồng hồ, Yên Kiệt phí hết lão đại nhiệt tình, mới xem như đem Lạc Đồng cho kéo đi lên, chính giữa cũng là mạo hiểm điệp ra, mấy lần thiếu chút nữa lại để cho Giang Phong rớt xuống cái ao nước.

Giang Phong rất là hối hận lại để cho Yên Kiệt đến kéo Lạc Đồng rồi, đây quả thực là tìm tội tự! Bất quá, cuối cùng là lại để cho hai nữ sinh lên một lượt đi, chuyện kể tiếp tục để làm nhiều hơn, Giang Phong mấy người bọn hắn đều phi thường nhanh chóng bỏ lên trên tường vậy.

Ra sân trường, mọi người cũng đều ăn ý không có nói ra vừa rồi trào tường sự tình, cùng một chỗ hướng mọi người thường xuyên lên mạng tiệm Internet đánh tới. Gian phòng này tiệm Internet, tuy nhiên Giang Phong chưa có tới qua, nhưng là trong ký ức của hắn hay (vẫn) là phi thường quen thuộc đấy, bởi vì hắn người trưởng thành trong trí nhớ, hắn đã từng không ít lần tới nơi này lên mạng qua.

Đi vào là lắm mà quen thuộc tiệm Internet, Giang Phong tâm tình có chút phức tạp. Tân Vượng bọn hắn dẫn đầu hướng quầy hàng phương hướng đi đến, bọn hắn chuẩn bị muốn máy móc. Tân Vượng bọn hắn đều mở suốt đêm. Lúc này thời điểm khai thông tiêu hay (vẫn) là rất rẻ đấy, theo buổi tối mười một giờ đến 9h sáng, mười giờ mới sáu nguyên tiền. Mà nếu đúng hạn gian (ở giữa) kể lời mà nói..., cái kia chính là một khối tiền một giờ.

Giang Phong đang cuối cùng, đi tại hắn phía trước Yên Kiệt cùng Lạc Đồng. Hai người gặp Tân Vượng bọn họ đều là mở đích suốt đêm, nếu như chính là các nàng lưỡng trở về lời mà nói..., cũng vào không được trường học, cũng đi theo mở suốt đêm. Cuối cùng Giang Phong rơi vào đường cùng, cũng chỉ tốt đi theo khai thông tiêu rồi.

Dù sao lúc này đây vừa lúc là phóng nguyệt giả dối thời điểm, ngày mai không cần đi học, cùng lắm thì đi trở về lại ngủ bù. Bởi vì đã đến sơ tam học kỳ sau, Giang Phong bọn hắn vốn là mỗi tuần phóng nghỉ một ngày kỳ cũng làm cải biến, chỉ là mỗi bốn phía phóng một tuần lễ thiên, những thứ khác, cho dù là chủ nhật cũng muốn đi học.

Bọn hắn muốn máy móc đều dựa vào cùng một chỗ đấy, vì an toàn để đạt được mục đích, lại để cho hai nữ sinh đã ngồi gần nhất, bọn hắn lo lắng bị trên xã hội cái kia chút ít lưu manh tới quấy rối. Vừa ngồi xuống, Tân Vượng mấy người bọn hắn tự ồn ào lấy muốn chơi STARS đối chiến.

Bởi vì bọn họ là tám người cùng một chỗ đi ra đấy, ngoại trừ Trương Tĩnh hoà thuận vui vẻ ý sẽ không chơi bên ngoài, mặt khác sáu người đều chơi, vì vậy mà bắt đầu chơi khởi 3vs3 STARS đối chiến lên. Ở trường học công cộng phòng máy ở bên trong, tất cả mọi người là chơi đùa đấy, đối với lẫn nhau trình độ, cũng đều có một chút giải, cho nên, bọn hắn rất nhanh tự phân tốt rồi tổ.

Giang Phong hòa song bào thai huynh đệ một tổ, thường găm, Tân Vượng cùng tần chấn một tổ. Dựa theo tình huống trước kia, song phương thực lực như vậy phân phối, trên căn bản là thế lực ngang nhau đấy. Chỉ là, lúc này Giang Phong cũng không phải trước kia Giang Phong. Tại trước kia, Giang Phong chính là một cái triết đề máy tính newbie, đưa vào ký tự đều là hai chữ thiên nhất tộc đấy, mỗi phút đồng hồ có thể đánh ra mười cái chữ cũng không tệ rồi.

Nhưng là, hôm nay Giang Phong, bởi vì đã có người trưởng thành trí nhớ, hoàn toàn không phải trước khi Giang Phong có thể so sánh đấy, phải biết rằng, hắn đại học học thể nhưng mà tin tức kỹ thuật loại chuyên nghiệp, công tác sau cũng là làm phương diện này sự tình, đối với máy tính thế nhưng mà phi thường hiểu rõ đấy.

Các loại tọa hạ: Ngồi xuống, đeo lên tai nghe về sau, Giang Phong thấy máy chủ, thường găm mấy người rất nhanh dựa theo trước khi thương lượng tốt phân tổ bỏ thêm tiến đến, Giang Phong tự chọn bắt đầu. Giang Phong cũng không có ăn gian, tuy nhiên dùng trình độ của người của hắn, muốn ăn gian thật sự là rất đơn giản.

Dù sao mọi người thì ra là chơi đùa, ăn gian sẽ không có ý tứ rồi. Chỉ là, dù cho Giang Phong chỉ là dựa theo thông thường thao tác, tốc độ của hắn vẫn là thường găm bọn hắn chỗ không thể và đấy. Giang Phong lập tức, máy tính lựa chọn là nhân tộc, vừa lúc là Giang Phong am hiểu nhất chủng tộc.

Giang Phong cũng không có lựa chọn cái gì đặc thù đầu pháp, hắn chính là một cái chữ: Nhanh! Chỉ thấy Giang Phong hai tay rất nhanh động tác lấy, tại cái khác người nhanh nhất cũng mới bắt đầu tạo nhà chế tạo vũ khí thời điểm, Giang Phong cái thứ nhất Thương binh sĩ đã đứng tại nhà chế tạo vũ khí cửa ra vào rồi.

Bởi vì là sáu cái người chơi địa đồ, còn có Giang Phong ba cái minh hữu đã tại trên địa đồ hiển hiện ra, còn lại Tam gia dĩ nhiên là là đối thủ rồi. Tại cái khác người vừa mới bắt đầu tạo binh thời điểm, Giang Phong đội thứ nhất Thương binh sĩ đã giết đã đến một cái đối thủ cửa nhà. Giang Phong lựa chọn chính là khoảng cách gần nhất một nhà, đây là Tân Vượng.

Tân Vượng tuyển chính là trùng tộc, hắn cái thứ nhất cầu cầu vừa mới sinh ra, đã nhìn thấy một đôi Thương binh sĩ hung thần ác sát giết tiến đến, lập tức trọn tròn mắt. Xem xét địch binh nhan sắc, là hắn biết đây là Giang Phong rồi.

Tân Vượng vội vàng chỉ huy hai cái sinh ra cầu cầu đi chặn đường Giang Phong, trong nhà tiếp tục ra cầu cầu. Chỉ là, hai cái cầu cầu còn chưa đủ nhét tám cái Thương binh sĩ hàm răng đây này! Thậm chí hai cái cầu cầu còn không có tới gần, đã bị Thương binh sĩ cho giết chết.

Giang Phong bắt đầu chỉ huy Thương binh sĩ đồ sát Tân Vượng trong nhà nông dân, sau đó tự là bắt đầu phá bỏ và xây lại trúc. Bắt đầu trận đấu tám

phút thời điểm, Tân Vượng cái thứ nhất bị đá ra trò chơi. Giang Phong đang đánh Tân Vượng đồng thời, trong nhà phát triển không có chút nào chậm dần. Ngay tại hán đồ sát hết Tân Vượng trong nhà nông dân, bắt đầu phá bỏ và xây lại trúc thời điểm, hán hai đội chung 16 cái Thương binh sĩ lại giết đã đến thứ hai đối thủ trong nhà, lần này không may chính là thường gấm. Thường gấm lựa chọn chính là thần tộc, Giang Phong giết lúc tiền vào, hán đã ra bốn cái cuồng nhiệt người, thì ra là cái gọi là gạch chéo binh.

Lính như thế lực, tại trận đấu mới bắt đầu sáu phút, coi như là so sánh cường đại. Thường gấm biết rõ, vừa mới Giang Phong tập kích Tân Vượng, mà kiến thị huynh đệ trình độ hán biết rõ, khẳng định không có năng lực ở thời điểm này đến tập kích hán, bọn hán không lo lắng hán đi tập kích bọn hán tự là tốt rồi. Mà Giang Phong, tuy nhiên trình độ so với hán muốn cao nhất (*) tuyến, nhưng là đã hiện tại Tân Vượng gặp không may tội, nhất định là vô lực đến tập kích hán rồi. Thường gấm chính kế hoạch lấy ra lại hai cái cuồng nhiệt người tự đi tập kích một cái đối thủ, nếu là có thể đụng với Giang Phong, vậy bọn họ trên cơ bản tự thắng.

Bởi vì Giang Phong đang tại đánh Tân Vượng, trong nhà khẳng định rất hư không. Cho nên, đem làm Giang Phong hai đội Thương binh sĩ giết tiến đến trước khi, thường gấm đều là phi thường vui vẻ đấy. Chỉ là, chứng kiến cái kia suốt hai đội Thương binh sĩ, thường gấm tròn tròn mắt. Chỉ là tại Tân Vượng bị đá ra trò chơi sau một khắc, thường gấm cũng bước hán theo gót, đi theo out rồi. Ngay tại Giang Phong công kích thường gấm cùng Tân Vượng đồng thời, hán đệ tam đạo nhân mã cũng giết đã đến tàn chán trong nhà, lần này xuất động chính là không quân.

Tàn chán nhà cũng là Nhân tộc, lúc này hán ra một đội Thương binh sĩ, vừa vận đi ra ngoài rồi, trong nhà một cái binh đều không có. Hơn nữa, hán phòng không phương tiện cũng là đều không có, Giang Phong máy bay rất thuận lợi sẽ giết đi vào.

Giang Phong chỉ huy máy bay, vốn là giết chết tàn chán nhà chế tạo vũ khí, sau đó bắt đầu đồ sát tàn chán nông dân. Tàn chán là muốn đem hán một đội kia Thương binh sĩ cho kéo về đi cứu viện đấy, chỉ là, ngay tại hán hướng trong nhà người đi đường thời điểm, trước mặt đụng phải một đội cầu cầu, là kiến cao binh.

Theo lý thuyết, một đội cầu cầu khẳng định không phải một đội Thương binh sĩ đối thủ. Sự thật cũng là như thế, đem làm tàn chán trả giá hai cái Thương binh sĩ tử vong, bốn cái mất đi hơn phân nửa huyết một cái giả lớn tiêu diệt kiến cao một đội cầu cầu thời điểm, lại là một đội Thương binh sĩ chạy đến, là kiến siêu binh.

Tàn chán thờ dài, lúc này đây, hán là đại kiếp nạn khó chạy thoát. Trận đấu vừa mới bắt đầu hoàn toàn chung, tàn chán cũng cho đỡ xuống cuối cùng một cái kiến trúc, trò chơi chấm dứt. Trò chơi vừa mới chấm dứt, Tân Vượng bọn hán tự chạy tới, đối với Giang Phong hôm nay như thế đại phát thần uy rất là cảm khái một phen, sau đó tự nói bọn hán muốn năm người đối với Giang Phong, bằng không thì tự không chơi.

Giang Phong dù sao cảm thấy không sao cả, cùng bọn họ chơi, cùng với Ngũ gia máy tính chơi không sai biệt lắm, vì vậy rất sáng khoái đáp ứng. Giang Phong tiếp tục tùy cơ hội, nhưng là nhân phẩm hán bề ngoài giống như không tệ, lại là tùy cơ hội đã đến Nhân tộc.

Giang Phong lúc này đây không có phát động khoái công, mà là chuẩn bị đánh phòng thủ phản kích. Hán vốn là dùng lô-cốt xe tăng tên lửa tháp ngăn chặn cửa lớn, lại xây xong mấy cái đạn đạo tháp phòng thủ ở những vị trí khác, sau đó tự thắng đến chiến liệt tuần dương hạm. Bởi vì có Ngũ gia, thường gấm bọn hán thương lượng thoáng một phát, Tam gia phát động khoái công, hai nhà treo khoa học kỹ thuật.

Chỉ là, đem làm Tam gia binh lực tập trung đến Giang Phong gia cửa ra vào thời điểm, bọn hán tròn tròn mắt. Chỗ đó đông nghịt một đám xe tăng, bọn hán cái kia một chút binh lực đi qua, nhét người ta không đủ để nhét kê răng. Nhưng là, đến lúc này, bọn hán cũng chỉ có thể là kiên trì hướng bên trong công. Giang Phong thậm chí đều không có nhìn cửa nhà tình hình chiến đấu, toàn lực phát triển lấy chiến liệt tuần dương hạm.

Tại trò chơi tiến hành đến 20 phút thời điểm, hán đội thứ nhất chiến liệt tuần dương hạm khai mở ra khỏi nhà, phía bên trái trong tay một cái đối thủ đánh qua. Cái này một nhà là trong đầu buồn bực ở nhà phát triển khoa học kỹ thuật tàn chán, hán vẫn đang lựa chọn chính là Nhân tộc.

Hơn nữa, hán cũng đã kiến tạo bốn chiếc chiến liệt tuần dương hạm đi ra. Chỉ là, bốn chiếc chiến liệt tuần dương hạm, tại mười hai chiếc chiến liệt tuần dương hạm trước mặt, rất nhanh tự tan thành mây khói, thậm chí đều không có lại để cho Giang Phong chiến liệt tuần dương hạm tạo đội hình mất đi máu nhiều. Hơn nữa, Giang Phong còn phải một cái nông dân cười phi thuyền đi theo chiến liệt tuần dương hạm tạo đội hình, tùy thời đối với bị thương chiến liệt tuần dương hạm tiến hành chữa trị.

Hai phút về sau, tàn chán cái thứ nhất thối lui ra khỏi trận đấu, trong nhà hán đã bị hủy đi hết. Ngay tại Giang Phong tiêu diệt tàn chán, cái này một đội chiến liệt tuần dương hạm hướng bên cạnh một cái khác gia xuất phát thời điểm, Giang Phong đội thứ hai chiến liệt tuần dương hạm đã tập kết tại bên kia biên giới, hướng bên phải một nhà phát khởi công kích.

Hai đội chiến liệt tuần dương hạm, dùng dễ như trở bàn tay trạng thái, rất nhanh quét ngang toàn bộ địa đồ. Đến trò chơi lúc kết thúc, cũng không quá đáng là quá khứ 20 phút xuất đầu. Không chịu thua Tân Vượng bọn hán lần nữa khởi xướng khiêu chiến, Giang Phong tiếp tục tùy cơ hội, có lúc là Nhân tộc, có lúc là thần tộc, có lúc là trùng tộc, nhưng là vô luận là cái nào chủng tộc, Tân Vượng bọn họ đều là bị Giang Phong hết hành hạ.

Liên tiếp năm lần không hề lo lắng thua trận sau cuộc tranh tài, bọn hán không bao giờ... nữa đã làm, lại để cho Giang Phong đi cùng máy tính chơi, bọn hán ngược đãi sợ.

Chương 23: Mạng lưới *internet hắc kim

Giang Phong một người tại đầu đó hành hạ mấy (vấn) cục máy tính, cảm thấy thật sự là có chút nhàm chán, tự không chơi trò chơi nữa, tùy ý xem khỏi websites đến. Chỉ là, tuy nhiên lúc này không phải của đồng đại thần thần uy che thiên thời đại, bất quá, bởi vì mạng lưới *internet phát triển hay (vấn) là ở vào sơ kỳ, trên mạng có thể khiến cho Giang Phong hứng thú đồ vật cũng thật sự không nhiều lắm.

Xem trong chốc lát về sau, Giang Phong lại cảm thấy không có việc gì lên. Đang lúc Giang Phong rồi rãnh cực nhàm chán thời điểm, thông minh sắc xảo giới thanh âm nhưng lại đột nhiên truyền vào trong óc của hắn. "Chủ nhân, ta vừa mới giúp người buôn bán lời một chút món tiền nhỏ." Thông minh sắc xảo giới lộ ra phi thường đắc ý.

"Người vừa mới giúp ta buôn bán lời ít tiền? Ta như thế nào không biết?" Giang Phong nghi ngờ. "Hắc hắc, chủ nhân người đương nhiên không biết rồi, ta không có nói cho người biết, người làm sao có thể biết rõ đây này. Hiện tại ta cho người biết rồi, người không phải sẽ biết nha." Thông minh sắc xảo giới càng thêm đắc ý.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Giang Phong bắt đầu mà hỏi. Cái này quý chiếc nhẫn, hiện tại căn bản không phải hắn có thể khống chế được đâu. Mặc dù mình trên danh nghĩa là chủ nhân của nó, nhưng là mình đối với nó rất hiểu rõ, cũng không quá đáng là nó tự nói với mình một ít gì đó. Những vật này đến cùng là thật là giả, hay là lại có bao nhiêu là liên quan đến thông minh sắc xảo giới bản thân bí mật, Giang Phong không được biết. Cũng chính bởi vì cái này quý chiếc nhẫn bây giờ không có ở đây Giang Phong phạm vi khống chế ở trong, cho nên Giang Phong gặp được sự tình, chỉ cần là mình có thể giải quyết đây, tự tuyệt không vận dụng chiếc nhẫn kia.

Giang Phong rất rõ ràng, chính mình khống chế không được lực lượng, hay (vấn) là không muốn quá nặng nề trọng cho thỏa đáng. Nếu không một khi một ngày nào đó, lực lượng này không đáng tin rồi, hắn lại tạo thành ý lại tâm lý, vậy thật sự phiền toái. Bất luận là kiếp trước hay (vấn) là kiếp này, Giang Phong đều là đã qua rất nhiều khổ thời gian đây.

Đối với cái thế giới này, hắn cũng có rất nhiều giải. Cho nên, tuy nhiên Giang Phong rất hy vọng có được lực lượng cường đại, nhưng là, hắn lại cũng không nặng nề trọng không hề chính mình phạm vi khống chế ở trong lực lượng.

Giống như là đời trước của hắn, cũng là theo tầng dưới chót nhất nghiên cứu khoa học nhân viên làm lên, thông qua bản thân cố gắng, đạt đến cái kia cái tuổi mà nói, coi như là không tệ thành tựu. Thông minh sắc xảo giới cũng cảm thấy Giang Phong trong giọng nói bất mãn, có chút xấu hổ nói: "Là như thế này đây, chủ nhân, ngay tại người vừa rồi chơi trò chơi cùng xem websites thời điểm, ta cũng thông qua mạng lưới *internet, làm một sự tình." "Sự tình gì?" Giang Phong nghe xong thông minh sắc xảo giới lời mà nói..., ngữ khí càng thêm bất thiện lên.

Cái này quý chiếc nhẫn, vậy mà không thông qua hắn cho phép, tự tiện áp dụng hành động, đây cũng không phải là một loại thói quen tốt. "Ha ha, cũng không phải chuyện đại sự gì, mà chủ nhân người lại khiến cho rất đầu nhập, cho nên ta sẽ không cùng chủ nhân người nói. Vấn đề này rất đơn giản, tự là ta thông qua mạng lưới *internet, đi nước ngoài. Ta đây không phải biết rõ chủ nhân người bây giờ thiếu tiền nha, cho nên, ta tự công phá một ít nước ngoài hắc thế lực tài khoản, sau đó theo bọn hắn hắc kim tài khoản ở bên trong, chuyển đi một ít bút tiền..." Thông minh sắc xảo giới có chút chột dạ nói.

Nghe xong thông minh sắc xảo giới lời mà nói..., Giang Phong lập tức cảm thấy phía sau lưng bốc lên một hồi mồ hôi lạnh. Công phá nước ngoài hắc thế lực tài khoản, trộm lấy hắc kim, cái này quý chiếc nhẫn là gan có thể thực không nhỏ! Bất kể là cái nào hắc thế lực, đều là không thiếu nhân tài đây, nhất là tại mạng lưới *internet phương diện này, rất nhiều hắc thế lực đều nuôi đại lượng máy tính cao thủ.

Thông minh sắc xảo giới tuy nhiên tự xưng là có thể nhẹ nhõm công phá hiện trên địa cầu bất luận cái gì mạng lưới *internet phòng hộ, nhưng là, nó dù sao không phải người, đối với người rất hiểu rõ rất có hạn. Với tư cách tánh mạng linh trường, nhân loại là nhất giới về sáng tạo kỳ tích sinh vật. Dù cho thông minh sắc xảo giới, cũng là do nhân loại chế tạo ra đến trí tuệ nhân tạo sản phẩm. Tuy nhiên thông minh sắc xảo giới bên trong tồn trữ kỹ thuật cùng với nó bản thân trí tuệ nhân tạo, so sánh với hiện tại mà nói, phi thường tiên tiến, nhưng lại cũng không phải Vô Địch. Cái này nếu như bị cái nào đó hắc thế lực máy tính cao thủ bắt được cái đuôi của nó, truy tung tới, cuối cùng không may đúng là hắn Giang Phong rồi.

Mà những cái...kia hắc thế lực thủ đoạn, Giang Phong mặc dù không có qua bản thân nhận thức, nhưng chính là muốn cũng có thể biết rõ, khẳng định không phải thủ vị. Hắn Giang Phong chỉ là một cái tầng dưới chót nhất tiểu nhân vật, một cái nhà nghèo nàn cơ cực hài tử, tuyệt đối không phải những cái...kia hắc thế lực đối thủ. Một khi người ta tìm tới tận cửa rồi, hắn Giang Phong tự là chạy trời không khỏi nắng rồi. "Người rất được a, thông minh sắc xảo!" Giang Phong nghiêng răng nghiêng lợi.

Cái này quý chiếc nhẫn thật sự là quá làm phiền, cũng dám cho hắn gây phiền toái lớn như vậy! "Ách, chủ nhân..." Thông minh sắc xảo giới hiển nhiên cảm nhận được Giang Phong lừa gạt trong lòng, ngưng ngưng truyền âm nói. "Chủ nhân, xin lỗi rồi. Ta biết rõ chủ nhân đang lo lắng cái gì, bất quá, những cái...kia đồ ngốc là sẽ không phát hiện được ta. Hơn nữa, ta trộm lấy cái kia chút ít hắc thế lực, cũng không phải cái gì có quá thực lực cường đại đây, dùng lực lượng của bọn hắn, tự là vạn nhất bọn hắn phát hiện tung tích của ta, cũng tuyệt đối không dám tới chủ nhân quốc gia." Thông minh sắc xảo giới nói đến phần sau, lộ ra có chút lời thề son sắt đây.

Nghe được thông minh sắc xảo giới nói cũng không có hướng những thế lực kia rất mạnh hắc thế lực ra tay, Giang Phong mới xem như thoả mãn tâm xuống. Nước ngoài hắc thế lực, tuy nhiên lợi hại, nhưng chỉ cần không phải cái loại này cấp cao nhất đây, hắn lực ảnh hưởng rất khó đến Trung Quốc, chớ nói chỉ là Giang Phong hay (vấn) là ở vào đất liền xa xôi tiểu thành. Hơn nữa, những...này loại nhỏ (tiểu nhân) hắc thế lực, có thể phát hiện thông

minh sắc xảo giới đen bọn hắn tài khoản khả năng cũng phi thường nhỏ. "Vậy người nói cho ta nghe một chút đi, đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Giang Phong hỏi.

"Ách, tốt, chủ nhân. Ta tổng cộng đen mười mấy nước ngoài Tiểu Hắc thể lực tài khoản, từng tài khoản chuyên nghiệp mấy vạn hơn mười vạn đôla tài chính không đều, sau đó, lại thông qua vô số kẻ tiểu tài khoản, mới cuối cùng nhất đem hắn đi vào một cái tại Thụy Sĩ ngân hàng tập đoàn dưới cờ tài khoản ở bên trong." Thông minh sắc xảo giới nói cho Giang Phong nói. "Tại Thụy Sĩ ngân hàng tài khoản?"

Giang Phong kỳ quái hỏi. "Hắc hắc, chủ nhân, đây chính là ta hao tổn không ít tinh lực, vượt qua Thụy Sĩ ngân hàng phòng hộ hệ thống, vụng trộm tại Thụy Sĩ trong ngân hàng vì chủ nhân đăng kí một bí mật tài khoản ah, giữ bí mật cấp bậc phi thường cao." Thông minh sắc xảo giới lộ ra rất là tự hào. Giang Phong phía sau lưng lại thấy đồ mờ mờ rồi.

Thụy Sĩ ngân hàng tập đoàn với tư cách đương kim thế giới nhất nổi danh ngân hàng một trong, hắn mạng lưới *internet phòng hộ lực lượng cũng là cực kỳ cường đại đấy. Thông minh sắc xảo vậy mà vượt qua Thụy Sĩ ngân hàng phòng hộ hệ thống, ở bên trong vì hắn lên đăng kí tài khoản, cái này đã không thể dùng gan lớn để hình dung. "Chủ nhân, người yên tâm, ta một chút cũng không có xúc động Thụy Sĩ ngân hàng tập đoàn phòng hộ hệ thống, bọn hắn căn bản không biết ta đã từng xâm lấn qua. Hơn nữa, chủ nhân người tài khoản cũng là phi thường an toàn, tin tưởng chủ nhân người sẽ rất nhanh thu được Thụy Sĩ ngân hàng thư tín, gửi đến các loại bằng chứng đấy." Thông minh sắc xảo giới đắc ý nói.

"Ách..." Giang Phong bó tay rồi. Hắn thật sự là khó có thể tưởng tượng, thông minh sắc xảo giới lên vì hắn đăng kí hết nợ hộ, mà hắn còn có thể đạt được Thụy Sĩ ngân hàng gửi đến hợp pháp bằng chứng. "Chủ nhân, người tự một chút không quan tâm ta cho người đã kiếm bao nhiêu tiền sao?" Thông minh sắc xảo giới gặp Giang Phong không hề để ý tới hắn, có chút khó hiểu mà hỏi. "Đây không phải là tiền của ta, ta tại sao phải quan tâm?" Giang Phong không cho là đúng nói.

"Như thế nào không phải tiền của người đây này! Phải biết rằng, ta có thể toàn bộ là dùng chủ nhân thân phận ở bên trong đăng kí tài khoản, bên trong tài chính, cũng toàn bộ là chủ nhân người đây." Thông minh sắc xảo giới nóng nảy. "Đây chính là ta trước rồi?" Giang Phong nói. "Đó là đương nhiên." Thông minh sắc xảo giới nói ra. "Vậy cũng tới đa có thể nói là người lấy trộm thân phận của ta mà thôi." Giang Phong nói.

"..." Thông minh sắc xảo giới đã trầm mặc. "Thông minh sắc xảo, lúc này đây sự tình, cứ như vậy được rồi, nhưng là, ta không hy vọng xuất hiện lần nữa tình huống như vậy. Nhân loại với tư cách trí tuệ tánh mạng, có tiềm lực vô cùng. Có lẽ hiện tại nhân loại chỗ nắm giữ kỹ thuật, theo ý của người còn phi thường nguyên thủy, nhưng là tại nhân loại lợi dụng xuống, chúng tiếp theo sinh ra lại để cho bất luận cái gì tánh mạng cảm thấy kinh ngạc thành quả. Người ưng thuận rất rõ ràng, tự là chính người, cũng là do nhân loại chế tạo ra đến đấy.

Có lẽ người bị chế tạo ra đến thời gian, rất có thể là tương lai xa xôi, nhưng là do nhân loại chế tạo người, nhưng lại không thể nghi ngờ." Giang Phong nói ra. Thông minh sắc xảo giới tồn trữ trong không gian nhắc lên ý thức phong tục thời xưa còn lưu lại bạo. Tuy nhiên không biết là nguyên nhân gì, nó đã mất đi nó bị chế tạo ra đến cụ thể thời gian, nhưng là tự trí nhớ của nó mà nói, của nó thật sự là bị nhân loại chế tạo ra đến đấy.

Nó từ khi có trí nhớ lên, tự đi theo nó nguyên chủ nhân bên người, cho đến lần kia nó sau khi tỉnh dậy chui từ dưới đất lên mà ra, gặp được Giang Phong. Thông minh sắc xảo giới bị lần nữa nhận chủ, cũng là phi thường ngẫu nhiên đấy. Bởi vì nó khai quật mà gây ra đại Tuyết Băng, làm cho Giang Phong mệnh vẫn, mà Giang Phong huyết dịch đắm chìm vào nó thời điểm, hắn tự không hiểu thấu bị nhận chủ rồi.

Lúc ấy, xuất phát từ nó cao nhất hộ chủ mệnh lệnh, thông minh sắc xảo giới không thể không tại vừa mới mất thể thời điểm, tự hao tổn đi chín thành năng lượng, mang theo bọc lấy Giang Phong linh hồn xuyên việt thời không. Tuy nhiên cuối cùng nhất bảo trụ Giang Phong linh hồn, nhưng là thông minh sắc xảo giới nhưng lại bởi vậy nguyên khí đại thương, thoáng cái tự đã mất đi chín thành năng lượng. Đối với cái này, nó là có một ít oán niệm đấy.

Cũng bởi vậy đối với Giang Phong sự phát hiện này tại chủ nhân, cũng còn có một ít oán niệm. Chỉ là bởi vì nó cao nhất mệnh lệnh, nó không thể phản bội Giang Phong. Bất quá, cái này cũng không ảnh hưởng nó làm một ít mờ ám, cho Giang Phong chế tạo một chút phiền toái nhỏ. Thí dụ như, lúc này đây nó tại không có được Giang Phong cho phép trước khi, tự tiện hành động, thông qua mạng lưới *internet trộm lấy hắc kim. Chỉ là, hiện tại Giang Phong ra lệnh, nói về sau không cho phép nó còn như vậy làm, vậy nó về sau không thể còn như vậy làm. Chủ nhân ở dưới hợp pháp mệnh lệnh, là nó cao cấp nhất chuẩn tắc, không thể cãi lời. Cái này như là dùng máy tính ghi phần mềm đồng dạng, người dựa theo chính xác mệnh lệnh thư ghi, như vậy, máy tính là nhất định sẽ dựa theo mệnh lệnh đến chấp hành đấy.

Thông minh sắc xảo giới là trí tuệ nhân tạo sản phẩm, tuy nhiên nó đã có cùng người phi thường tiếp cận trí tuệ nhân tạo, nhưng là nói toạc ra, nó hay (vẫn) là một máy tính. Giang Phong gặp thông minh sắc xảo giới đáp ứng, cũng không nói thêm lời. Những... này đã trộm đến hắc kim, Giang Phong cũng không muốn nó là ở chỗ này mọc meo, cái này nên dùng đấy, hay là muốn dùng. Hắn gần đây một mực tại vì sự nghiệp tài chính khởi động phát sầu ầu ư, hiện tại coi như là đã nhận được tốt nhất giải quyết.

Chỉ là, những số tiền này, muốn thông qua chính quy con đường tiến vào Trung Quốc, cũng là một kiện chuyện rất phiền phức. Đầu tiên, hắn hiện tại chỉ là một cái nhà nghèo nàn cơ cực hải tử, nếu đột nhiên toát ra đại lượng tiền, hay (vẫn) là từ nước ngoài đến đấy, vậy khẳng định là sẽ khiến tương quan nhân sĩ cảnh giác. Nói không chừng hắn hôm nay mới vận dụng số tiền kia, ngày mai Quốc An người tự đã tìm tới cửa.

Phải thông qua một ít thủ đoạn, lại để cho số tiền kia quang minh chính đại đi tới biên giới, Giang Phong nghĩ như thế lấy.

Chương 24: Các người gọi ah!

Cuối cùng nhất, Giang Phong lại để cho thông minh sắc xảo giới đem cái kia Thụy Sĩ ngân hàng tài khoản tài chính toàn bộ đầu nhập thị trường chứng khoán trung. Chỉ là, bởi vì Giang Phong kiếp trước đối với cái này đầu tư cổ phiếu cũng không am hiểu, đối với phương diện này cũng không quá chú ý, không có gì để nghị. Hơn nữa, Giang Phong cũng không có ý định khiến cái này tài chính trường kỳ ở lại nước ngoài, cuối cùng nhất hay là muốn tùy thời đem những...này tài chính mang về đại lục đấy.

Cho nên những...này đầu tư cũng chỉ là tạm thời lãng xê, Giang Phong càng là không có gì quyền lên tiếng. Hơn nữa cái này một khoản tiền cũng không phải quá nhiều, thì ra là 500 vạn đôla mà vậy. Giang Phong cũng không có ý định tại đây ngắn hạn lãng xê trung lợi nhuận bao nhiêu tiền, cho nên hoàn toàn là dựa theo thông minh sắc xảo giới bản thân siêu cường tính toán mô phỏng năng lực, cuối cùng nhất lựa chọn mấy chi cổ phiếu.

Giang Phong tiếp tục tại websites thượng đi dạo lấy, thông minh sắc xảo giới thì là thông qua mạng lưới *internet tiến hành tài chính thao tác.

Lúc này thời điểm, ngồi ở giang trong gió gần cửa sổ vị trí Yên Kiệt cùng Lạc Đồng đã đi tới. "Giang Phong, người bắt đầu thoát một phát." Yên Kiệt vỗ vỗ Giang Phong bả vai, nói ra. Giang Phong quay đầu lại, xem xét là Yên Kiệt cùng Lạc Đồng đứng ở bên cạnh hắn, tựa thào xuống tai nghe, hỏi: "Các người muốn đi ra ngoài sao?"

Yên Kiệt gật gật đầu, nói ra: "Chúng ta muốn đi thoát một phát WC toa-lét." Giang gió đã bắt đầu thoải mái, dịch chuyển khỏi cái ghế, mở ra con đường, lại để cho Yên Kiệt cùng Lạc Đồng đi ra ngoài, sau đó mới lại tiếp tục ngồi xuống. Chỉ là, đã ngồi không sai biệt lắm hai 10 phút sau, giang phản chấn hiện Yên Kiệt cùng Lạc Đồng vậy mà vẫn chưa về, tựa có chút bận tâm lên. Tuy nhiên nữ sinh đi nhà nhỏ WC thời gian khẳng định so nam sinh trường, nhưng cũng không trở thành hơn hai mươi phút đồng hồ vẫn chưa về a.

Cái lưới này a cũng không phải cái gì quá địa phương an toàn, chứ không phải là hai cái nữ hài tử gặp phiền toái? Giang Phong nghĩ như vậy, quyết định đi xem. Hắn kiếp trước thường xuyên đến tại đây lên mạng, đối với WC toa-lét vị trí cũng rất quen thuộc, hơn nữa hắn còn biết, nhà vệ sinh nữ cùng nhà vệ sinh nam là lần lượt đấy, hắn đi nhà vệ sinh nam, tự nhiên có thể nhìn xem Yên Kiệt các nàng là không phải gặp phiền toái. Lại nói Yên Kiệt cùng Lạc Đồng cùng đi WCtoa-lét, trên đường, Yên Kiệt tựa hỏi: "Đồng đồng, vừa rồi tại leo tường thời điểm, Giang Phong phải hay là không ăn người đầu hủ rồi hả?"

Lạc Đồng đỏ lên khuôn mặt nhỏ nhắn, sáng giọng: "Nào có sự tình. Không phải là hắn ôm người thời điểm ăn người đầu hủ đi à nha?" Yên Kiệt cười nói: "Ta là hắn bạn thân, hắn tự nhiên sẽ không ăn ta đầu hủ đấy. Nhưng người là hắn đang theo đuổi người, hắn nhất định là muốn thừa cơ ăn người đầu hủ đấy. Ha ha, khi đó mà các người lại là ra tình huống đấy, nhất định là hắn ăn người đầu hủ tạo thành đấy."

"Mới không phải..." Lạc Đồng thanh âm lộ ra không có gì lực lượng. Lạc Đồng cũng không biết, khi đó có tính không là giang gió đang thừa cơ chiếm nàng tiện nghi. Nàng nhớ rõ, trước khi Giang Phong cũng là như vậy ôm lấy Yên Kiệt đấy, nhưng là vì cái gì Yên Kiệt Đô không có xuất hiện tình huống, nàng lại xuất hiện tình huống nữa nha?

Hơn nữa, đằng sau Giang Phong đầu còn tiến tới trước ngực của nàng, thậm chí Giang Phong miệng còn tiến tới nàng giữa hai vú khe rãnh ở bên trong, đây xem như giang gió đang ăn nàng đầu hủ a? Bất quá, nếu truy cứu ra tình huống nguyên nhân, hình như là chính mình không có đứng vững, thiếu một ít quãng xuống cái ao nước.

Nói như vậy, xuất hiện cái loại này tình huống, cũng không thể hoàn toàn quai Giang Phong, chỉ có thể nói là loạn trung phạm sai lầm mà. Chỉ là, nghĩ đến Giang Phong đầu vậy mà mua vào trước ngực của mình, miệng thậm chí tiến đến hai vú của nàng ở giữa khe rãnh ở bên trong, Lạc Đồng cảm thấy phi thường không được tự nhiên, hơn nữa thân thể có chút nóng lên, phát nhiệt, hai chân cũng có chút như nhũn ra. Yên Kiệt trông thấy Lạc Đồng biểu lộ có chút mất tự nhiên, tưởng rằng nàng nói trúng rồi, tựa cười nói: "Đồng đồng, kỳ thật cũng không có gì, Giang Phong như vậy chấp nhất truy cầu người, hơn nữa, người đối với hắn cũng là có hảo cảm nha, các người tâm đó phát sinh một chút mập mờ, lúc này mới bình thường."

Hai người nói chuyện, tựa tiến vào WC toa-lét. Chỉ là, các nàng không biết là, tại WC toa-lét cửa ra vào, đứng hai người tại đầu đó hút thuốc, cũng thỉnh thoảng chăm chăm vào đến đi nhà nhỏ WC nữ tính xem. Mà khi bọn hắn trông thấy Yên Kiệt cùng Lạc Đồng thời điểm, con mắt lập tức phát sáng lên. Hai người lẫn nhau khiến một cái ánh mắt, lưu lại một người tại đầu đó tiếp tục hút thuốc, một cái khác thì là hướng lên lưới [NET] khu đi đến. Cái kia đi lên mạng khu gia hòa đi đến một cái mười bảy mười tám tuổi đấy, nhuộm đầu tóc vàng thanh niên trước mặt, nhỏ giọng nói ra: "Lão đại, vừa rồi ta cùng lão Tam nhìn thấy hai cái cực phẩm cô nàng."

Đang tại chơi lấy STARS tranh phách tóc vàng nghe vậy tựa ngẩng đầu lên, hỏi: "Thiệt hay giả? Các người không phải là tùy tiện trông thấy hai cái nữ, sẽ tới nói là gặp phải mỹ nữ đi à nha?" Báo lại cáo thanh niên nói ra: "Chúng ta làm sao dám lừa gạt lão đại người đầu rồi, thật sự, cái kia hai cái Girl xinh đẹp, so với chúng ta trước kia gặp phải qua sở hữu tất cả mỹ nữ đều xinh đẹp. Hơn nữa, tuổi của các nàng nhìn về phía trên cũng không lớn, cũng tựa mười bốn mười lăm tuổi bộ dạng, chơi bắt đầu thích nhất rồi."

Nghe thấy lời này, tóc vàng động tâm rồi, thậm chí, hắn hạ thân một chỗ cũng cường hãn mà bắt đầu..., đem quần của hắn khởi động một cái cao cao lều vãi. Bọn hắn trước kia cũng chơi đùa một ít nữ hài tử, lão Nhị nói cái này hai cái Girl xinh đẹp vậy mà so với cái kia đều xinh đẹp, xem ra thật đúng là gặp được cực phẩm rồi. "Nhanh, chúng ta đi qua." Tóc vàng ném đi con chuột, đứng dậy liền hướng WC toa-lét bên kia đi đến. Đi vào WC toa-lét bên ngoài, tóc vàng hỏi cái kia cái đứng tại cửa nhà cầu canh chừng có người nói: "Lão Tam, lão Nhị nói vừa rồi có hai cái cực phẩm cô nàng đi vào, có phải thật vậy hay không? Các nàng đi ra không vậy? Đi nơi nào?"

"Lão đại, thật sự, cái kia lưỡng cô nàng, thật sự là quá đẹp. Các nàng vẫn còn bên trong không có đi ra, bất quá, ưng thuận cũng nhanh." Lão Tam nói ra. Tóc vàng gặp lão Tam cũng nói như vậy, tựu đã tin tưởng. Hắn móc ra một hộp yên (thuốc), là ở thạch thành khu phi thường nổi danh chi lên trời môn thuốc lá, chẳng qua là vỏ cứng đấy, không tính rất giá cao. Tóc vàng ném đi hai điều thuốc lá cho hai cái tiểu đệ, sau đó mình cũng cầm một chi.

Lão Tam nhìn nốt móc ra cái bật lửa, cho tóc vàng điểm thượng yên (thuốc), sau đó lại cho lão Nhị điểm lên, cuối cùng mới đến phiên chính hắn. Ba người đứng ở nơi đó thôn vân thổ vụ, thỉnh thoảng hướng trong nhà vệ sinh nhìn quanh. Thời gian đã qua bốn năm phút đồng hồ, nhưng là bên trong cũng không có người đi ra. Tóc vàng cũng có chút nóng nảy, hỏi: "Lão Tam, người thấy rõ rồi chưa? Người ở bên trong thật không có đi ra?"

Lão Tam vội vàng nói: "Đừng vậy, lão đại, ta một mực ở chỗ này chắn lấy môn đầu rồi, có người đi ra ta lại không biết?" "Cái kia đã lâu như vậy, như thế nào còn không có gặp người đi ra?" Tóc vàng bất mãn nói. "Cái này... Lão đại, ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra. Bất quá, nữ nhân gần đây so sánh phiên toái, nhất là mấy ngày nay đã đến thời điểm, cái này, lão đại người hiểu đấy." Lão Tam trở mặt ra nói ra. Tóc vàng gật gật đầu, đúng là như thế. Ba người tiếp tục đứng ở nơi đó, chỉ bất quá đám bọn hắn bắt đầu rút thứ hai điều thuốc rồi.

Đợi cho bọn hắn thứ hai điều thuốc rút xong, bên trong vẫn chưa có người nào đi ra, tóc vàng cũng có chút nóng nảy, cầm trong tay đầu mẫu thuốc lá hướng trên mặt đất quăng ra, nói ra: "Không được, ta được vào xem, như thế nào hội (sẽ) đã lâu như vậy còn chưa có đi ra." "Lão đại, đây là không tốt lắm đâu..." Lão Tam có chút do dự mà nói. Nam nhân hướng nhà vệ sinh nữ chạy, nói ra thật sự có chút ít mất mặt. "Không có gì không tốt..."

Tóc vàng nói như vậy lấy, muốn đi vào bên trong. Bất quá, lúc này thời điểm, nữ trong nhà vệ sinh nhưng lại vang lên xả nước thanh âm. "Lão đại, các nàng đi ra." Lão Nhị cao hứng mà nói. Nghe thấy nữ trong nhà vệ sinh có động tĩnh, tóc vàng tự nhiên cũng biết là có người đi ra. Hơn nữa, cái này chừng mười phút đồng hồ, cũng không có những nữ nhân khác đi vào, đi ra nhất định là lão Nhị cùng lão Tam nói cái kia hai cái cực phẩm cô nàng rồi. Quả nhiên, lão Nhị vừa dứt lời, tóc vàng đã nhìn thấy hai cái phi thường xinh đẹp nữ hài tử sóng vai đi ra. Vừa nhìn thấy hai cái nữ hài tử tướng mạo, tóc vàng con mắt lập tức thẳng, nước miếng cũng kém một chút chảy xuống.

Cái này hai cái mỹ nữ, hoàn toàn chính xác so trước kia bọn hắn chơi đùa những mỹ nữ kia xinh đẹp nhiều hơn. Những nữ nhân kia, cùng trước mắt hai cái nữ hài tử so sánh với, quả thực không phải một cái cấp bậc đấy. Nhất là cái này hai cái nữ hài tử xem xét đi lên là có thể phát hiện trẻ trung mùi vị, càng là cong tóc vàng tâm ngứa đấy. Nếu là có thể khai phát cái này hai cái chưa nhân sự tiểu mỹ nữ, cái kia quả thực là thi đấu Thần Tiên ah! Tóc vàng tại trong lòng cảm thán lấy.

"Hai cái Tiểu muội muội, các người khỏe a! Ta gọi hoàng Đại Minh, có thể cùng các người kết giao bằng hữu sao?" Tóc vàng trở mặt ra đi đến trước, đối với Yên Kiệt cùng Lạc Đồng nói ra. Yên Kiệt cùng Lạc Đồng vốn là cười cười nói nói đi ra đấy, nhưng là vừa nhìn thấy ngăn ở cửa ra vào tóc vàng ba người, sắc mặt lập tức có chút khó coi rồi. Các nàng tuy nhiên hay (vẫn) là học sinh trung học, nhưng cũng không phải tình tình hiểu hiểu tiểu nha đầu.

Tóc vàng ba người xem xét đi lên cũng không phải là người tốt, hơn nữa bọn hắn còn ngăn chặn WC toa-lét môn, nhất định là bất an hảo tâm rồi. Yên Kiệt tự nói ra: "Chúng ta không biết các người, không cùng các người giao bằng hữu, mời các người mở ra, chúng ta muốn đi ra ngoài!" "Ai nha, Tiểu muội muội, cái này trước lạ sau quen nha, chỉ cần các người cùng chúng ta giao bằng hữu, chúng ta đây không phải là nhận thức sao?"

Phải biết rằng, ta hoàng Đại Minh thế nhưng mà thành đồng cái này tám anh lão đại, phía dưới có mười cái tiểu đệ đây này. Các người đi theo ta, tại thành đồng cái này một mảnh nhi có thể đi ngang rồi." Tóc vàng không chút nào buông tha cho, cũng hướng Yên Kiệt cùng Lạc Đồng khoe khoang thực lực của mình.

"Chúng ta là đệ tử, người có nhiều hơn nữa tiểu đệ, đối với chúng ta cũng không có gì dùng. Chúng ta không muốn cùng người giao bằng hữu, xin cho khai mở!" Yên Kiệt bất mãn nói. "Ha ha, không cùng chúng ta giao bằng hữu cũng không có gì nha. Ân, các người nửa đêm chạy đến lên mạng, phải hay là không trong nội tâm cũng rất tịch mịch à? Chúng ta cũng rất tịch mịch. Bất quá, chúng ta cùng các người cùng một chỗ rồi, mọi người tựu đều không tịch mịch rồi. Các người yên tâm, chúng ta nhất định sẽ làm cho các người thoải mái méo mó đấy, hắc hắc..."

Tóc vàng gặp Yên Kiệt cùng Lạc Đồng không chút nào nề tình, lập tức lộ ra tướng mạo sẵn có, hướng hai cái tiểu đệ khiến một cái ánh mắt, ba người tựu cùng một chỗ hướng Yên Kiệt cùng Lạc Đồng ép đi qua. Yên Kiệt cùng Lạc Đồng xem xét, biết rõ việc lớn không tốt. "Các người không được qua đây! Tối nữa, chúng ta tựu hô người nữa à!"

Lạc Đồng khản trương nói. "Hắc hắc, các người hô ah, các người hô được càng lớn âm thanh càng tốt. Bất quá, chính là các người gọi phá yết hầu, cũng sẽ không có người tới." Tóc vàng âm hiểm cười nói. Cái này tiệm Internet WC toa-lét, khoảng cách lên mạng khu vực xa xôi, muốn vượt qua hai đạo ngoặt (khóm). Tại đây chuyện gì phát sinh, tại âm ỉ trong quán Internet, căn bản thượng thính không thấy.

Về phần có thể hay không có người tới đi nhà nhỏ WC, bọn hắn nhưng lại cũng không lo lắng. Đến một lần hiện tại đã tương đối trễ rồi, tại tiệm Internet cũng không có nhiều người, rất không có khả năng có người tới. Hơn nữa, dù cho có người đến, cũng sẽ không có rất nhiều người, thì ra là một hai người mà vậy. Những người kia, chỉ cần bọn hắn giật mình, khẳng định không dám lộ ra, đối với bọn họ căn bản không có ảnh hưởng gì.

Cũng chính bởi vì như vậy, tóc vàng bọn hắn mới to gan như vậy ở tại đây chắn người.

Chương 25: Xảo trá

Yến Kiệt cùng Lạc Đồng cũng muốn nổi lên cái này WC toa-lét tình huống, trong nội tâm càng là lo lắng. Nhất là Yến Kiệt, nàng cảm giác mình thật sự rất không may, lần trước cùng Giang Phong lần thứ nhất buổi tối ra trường học đi chơi, quay trở lại trường học thời điểm, gặp được lưu manh lưu manh cản đường, thiếu một ít nhi bị nắm,chộp đi; lúc này đây lại là nàng lần thứ nhất buổi tối chạy tới tiệm Internet lên mạng, không nghĩ tới lần nữa gặp được nguy hiểm tình huống.

Chẳng lẽ, nàng thật sự không thích hợp buổi tối đi ra chơi sao? Gặp phải tình huống như vậy, Lạc Đồng cũng đồng dạng mộng rồi, nàng cũng là lần đầu tiên gặp được lưu manh lưu manh uy hiếp, căn bản không biết nên như thế nào làm.

Chỉ là, ba tên tiểu lưu manh nhưng lại mặc kệ hai cái nữ hài tử nghĩ như thế nào, các nàng lộ ra càng là bất lực, bọn hắn trong nội tâm lại càng cảm thấy thoải mái.

Nhất là nghĩ đến rất nhanh cái này hai cái xinh đẹp cô nàng sẽ trở thành bọn hắn đồ chơi, bọn hắn tự phi thường kích động, không, phải nói là xúc động, bởi vì bọn hắn dưới háng Tiểu chút chút đã cường hãn mà bắt đầu..., bọn hắn phi thường bức thiết muốn tìm một cái ôn hòa ướt át mà chặt khít lỗ nhỏ, an ủi thoáng một phát bọn hắn phần vinh mạnh mẽ tiểu đệ đệ.

Trông thấy ba cái lưu manh lưu manh bức tới, Yến Kiệt cùng Lạc Đồng chỉ có thể là ôm nhau, như là như vậy các nàng có thể cảm thấy một tia an toàn. Mà trong miệng của các nàng, thì là bất lực kêu: "Các người không được qua đây, không được qua đây ah..." Nhìn xem Yến Kiệt cái kia nở nang dày đặc cặp môi đỏ mọng khê động khê động đấy, tóc vàng muốn là cái kia tương cái miệng nhỏ nhắn ngậm lấy tiểu đệ đệ của mình, thật là là cở nào tiêu hồn thực cốt ah

. Nghĩ như vậy, tóc vàng cảm giác được dưới háng tiểu đệ đệ càng thêm cường hãn rồi. Mà hơn nữa Lạc Đồng đưa bé kia giống như kiều kiều thanh âm, tóc vàng càng là cảm giác mình muốn hold không thể.

Thanh âm kia, nếu tại chính mình đem nàng đặt ở dưới thân chà đạp chạy nước rút thời điểm phát ra... Ách, bán bánh ngọt đấy, thật sự chịu không được nữa à! "Các người kêu to lên, trong chốc lát các người hội (sẽ) gọi thoải mái hơn đấy, hắc hắc..."

Tóc vàng nụ cười đậm đàng, hướng tiền phương Yến Kiệt cùng Lạc Đồng nhào tới. Ngay tại Yến Kiệt cùng Lạc Đồng cho rằng các nàng tránh khỏi một kiếp này thời điểm, ngoài cửa mặt vang lên một thanh âm: "Dừng tay! Các người muốn làm gì!"

Yến Kiệt cùng Lạc Đồng nghe xong, trong nội tâm tự là vui vẻ, các nàng đã hiểu, cái thanh âm kia là giang phẫn chấn ra đấy. Giang Phong đã đến, các nàng nhất định được cứu rồi, Yến Kiệt cùng Lạc Đồng nghĩ như vậy.

Tóc vàng đang muốn bắt lấy Yến Kiệt cùng Lạc Đồng thời điểm, vậy mà nghe được sau lưng truyền đến hết lớn một tiếng, trong lòng cũng là lại càng hoảng sợ. Bất quá, đem hân hân quay người lại, trông thấy chỉ là một cái dáng người không cao lắm đại tiểu tuổi trẻ thời điểm, tự nở nụ cười, nói ra: "Tiểu tử, không có chuyện của người, người tốt nhất tránh ra một chút, bằng không thì muốn người đẹp mất!"

Tóc vàng bên cạnh lão Nhị cũng nói: "Tiểu tử, người thức thời một chút nhì, chính mình rút ngay. Đừng tưởng rằng anh hùng cứu mỹ nhân là một kiện rất thoải mái sự tình, đó là cần tiền vốn đấy." Giang Phong tuy nhiên nẩy tháng này vóc dáng trường không ít, đã có một mét sáu sáu rồi, nhưng là, bởi vì thân hình của hắn so sánh đơn bạc, xem xét cũng không phải là một cái có thể đánh người. Đối với cái này dạng một tiểu nhân vật, tóc vàng cùng lão Nhị căn bản không sợ.

Chỉ là, đúng lúc này, bọn hắn bên cạnh lão Tam nói chuyện, hơn nữa thanh âm có chút run rẩy."Lão... Lão đại... Hân... Hân..." Tóc vàng nghe thấy lão Tam lắp bắp đấy, rất là khó chịu, nói ra: "Lão Tam, người tại sao lại phạm bệnh cũ rồi hả?" Lão Tam có một cộng lông bệnh, cái kia chính là gặp chuyện một kích động, sẽ cà lăm. Lão Tam bị tóc vàng như vậy một quát lớn, càng là nóng nảy. Cái này quýnh lên, nói chuyện càng là không có thứ tự.

"Lão... Lão... Đại... Hân... Hân là... Phải.. Cái kia... Người kia..." Tóc vàng sửng sốt, nghe lão Tam lời mà nói..., bề ngoài giống như hân nhận thức tiểu tử này ah, hơn nữa đối mặt tiểu tử này còn có một chút sợ hãi. Cái này là chuyện gì xảy ra?

Lão Tam tuy nhiên không phải cái gì giết người không chớp mắt loại người hung ác, bất quá, nhưng cũng là đánh qua không ít hội đồng lão lưu manh, như thế nào hội (sẽ) sợ một cái nhìn về phía trên gây teo yếu ớt tiểu tuổi trẻ đầu này? Chẳng lẽ, cái này tiểu tuổi trẻ thân phận không đơn giản? Tóc vàng nghĩ như vậy, cũng tự chú ý khỏi Giang Phong đã đến, hân càng xem càng cảm thấy Giang Phong có chút quen mắt. Mà Giang Phong cũng phát giác tóc vàng cùng cái kia lão Tam có chút quen mắt, bất quá nhưng lại nhớ không nổi hân lúc nào bái kiến cái này hai lưu manh lưu manh.

Lúc này thời điểm, thông minh sắc xảo giới truyền âm tới: "Chủ nhân, bọn họ là cái kia buổi tối muốn đánh nhau cướp các người tên côn đồ."

Giang Phong nghe xong thông minh sắc xảo giới lời mà nói..., lập tức nghĩ tới. Đến trường kỳ nào mặt cuộc thi trước chính là cái kia buổi tối, hân và Yến Kiệt đi dân tộc quảng trường chơi, về sau quay trở lại trường học thời điểm, ở trường học phía trước cái kia một đoạn nhi so sánh vắng vẻ trên đường, gặp được bốn cái tên côn đồ ăn cướp bọn hắn, hân vẫn bị đánh cái kia lưu manh lão đại một ống tuýp, hay (vẫn) là thông minh sắc xảo giới cứu được hân.

Mà cái kia lão đại, đúng là trước mắt cái này tóc vàng. Mà phía sau bị sợ chạy đấy, đúng là cái kia có chút cà lăm lão Tam. "Haha, là các người ah! Các

ngươi là gan không nhỏ ah, còn dám xuất hiện ở trước mặt ta, xem ra các ngươi là không biết chữ chết là viết như thế nào được rồi."

Giang Phong cười nói. Tóc vàng nghe xong, cũng như là nhớ ra cái gì đó, sắc mặt lập tức thay đổi. "Ngươi... Ngươi là Giang Phong!" Tóc vàng rất là giật mình. Đêm hôm đó, tóc vàng tại trước khi rời đi, Giang Phong nói cho bọn hắn danh tự. "Ồ ồ, xem ra ngươi còn nhớ rõ ta à." Giang Phong cười nói.

Tóc vàng cũng nghĩ tới, đêm hôm đó cái kia xinh đẹp nữ hài tử, không phải là vừa rồi hắn trông thấy đấy, cái kia bờ môi phi thường dày đặc mà lại kêu gọi nữ hài tử sao? Chỉ là, đêm hôm đó ánh sáng so sánh ám, hắn xem không phải rất rõ ràng.

Hơn nữa, Giang Phong đang trong mây tháng này, thân cao cũng tăng trưởng không ít, nhìn về phía trên cùng khi đó đã có biến hóa không nhỏ. Hơn nữa thời gian cũng đi qua hơn bốn tháng, hắn đã quên lãng chuyện kia, cho nên, hắn tại mới gặp gỡ Giang Phong hòa Yến Kiệt thời điểm, cũng không có nhớ tới. Nhưng là, hiện tại một hồi tưởng lại, tóc vàng lập tức mồ hôi lạnh đầm đìa.

Cái này tiểu tuổi trẻ thể nhưng mà một cái loại người hung ác ah, hắn một ông tuýp nện xuống đi, người ta đánh rắm không có, ngược lại là hung hăng đập hắn dừng lại một chút. Mà cái kia lão Tam, sợ đi thoát cái tự nhận ra Giang Phong đã đến, là vì hắn đối với cái này sợ tới mức hắn chạy trốn chết người trẻ tuổi ấn tượng thật sự là quá sâu, giống như là ác mộng giống như (bình thường).

"Ngươi... Ngươi muốn như thế nào..." Tóc vàng cũng cả lăm lên. "Ồ ồ, các ngươi phi lễ bạn học ta, còn hỏi ta muốn như thế nào?" Giang Phong nhiều hứng thú chăm chăm vào tóc vàng, âm hiểm nói. Nhớ ngày đó, hắn cái gì võ công cũng sẽ không, còn không phải đồng dạng đem tóc vàng bốn người bọn họ lưu manh đánh chạy. Hắn hiện tại đã bắt đầu luyện tập Vô Cực chân quyết tầng thứ hai rồi, đối phó như vậy ba tên tiểu lưu manh, căn bản không có bất luận cái gì độ khó.

"Lão đại, sợ hắn cái lông chim ah, hắn chỉ có một người, chúng ta có ba người, ta không tin tự làm không ngã hắn." Lão Nhị cũng không có tham dự cái kia buổi tối sự tình, hắn không biết Giang Phong lợi hại. Tóc vàng trừng lão Nhị liếc, cả giận nói: "Ngươi là lão đại hay ta là lão đại?!"

Không có quy không có cách đấy!" Tóc vàng hoàn toàn chính xác phi thường cảm tức, hắn còn không phải muốn tìm Giang Phong báo thù, chỉ là, một mực không có cơ hội. Mà bây giờ, bọn hắn căn bản không có báo thù hy vọng. Lúc trước hắn mang theo ba tiểu đệ, còn cầm ông tuýp các loại hung khí, đều bị cái này tiểu tuổi trẻ đánh cho hoa rơi nước chảy, chớ nói chi là hiện tại bọn hắn chỉ có ba người, còn không có bất kỳ vũ khí rồi.

Nếu động thủ, cái kia hoàn toàn là tìm hành hạ. "Đương nhiên ngươi là lão đại rồi." Lão Nhị ngượng ngùng nói. "Vậy ngươi nhiều cái gì miệng?" Tóc vàng cả giận nói. Giang Phong nhìn xem bắt đầu đầu vớ mồm tóc vàng cùng tiểu đệ của hắn, nói ra: "Ta không tâm tình nghe các ngươi ở chỗ này giày vò khốn khổ. Các ngươi muốn giày vò khốn khổ, các loại xử lý hiện tại sự tình, các ngươi muốn như thế nào giày vò khốn khổ ta đều không có ý kiến."

Tóc vàng nghe thấy Giang Phong lời mà nói..., cũng là có chút ít nóng nảy, nếu giang chạy bằng khí thủ đã bọn hắn, bọn hắn tự thật sự không dễ chịu lắm. "Cái kia Giang Phong ngươi nói nên làm cái gì bây giờ?" Tóc vàng hỏi. "Như vậy đi, ta cái này hai cái đồng học bị thụ các ngươi kinh hãi, các ngươi tự cho bọn hắn mỗi người 100 khối tiền bù tổn thất, vì bọn nàng áp an ủi." Giang Phong thần nhiên nói. "Ngươi... Ngươi tại sao không đi đoạt!"

Lão Nhị nghe xong, lập tức phát hỏa. Cho tới nay, cũng chỉ có bọn hắn xảo trá người khác, lúc nào bọn hắn cũng bị xảo trá rồi. "Các ngươi có ý kiến? Có ý kiến có thể không để cho nha, ta còn đang muốn các ngươi không để cho đây này!"

Giang Phong nhàn nhạt nói, bất quá, hắn nhưng lại bắt đầu vẽ về đốt ngón tay của mình, hai cánh tay ngón tay phát ra thanh âm ca ca, hiển nhiên, Giang Phong là muốn động thủ. Bất quá, Yến Kiệt cùng Lạc Đồng lúc này lại nói chuyện. "Chúng ta... Chúng ta không muốn tiền của các ngươi, các ngươi thả chúng ta đi là được rồi." Yến Kiệt cùng Lạc Đồng đã bị sợ hãi, có thể thoát khỏi nguy hiểm, cũng đã là các nàng nguyện vọng lớn nhất.

Hiện tại các nàng chỉ muốn mau chóng thoát khỏi nguy hiểm, nào dám muốn cái gì bồi thường? Tóc vàng đang muốn đáp ứng Giang Phong yêu cầu, nhưng lại không nghĩ tới hai cái nữ hài tử nói không muốn tiền của bọn hắn, lập tức mờ mịt trong bụng.

200 khối tiền, đối với bọn họ mà nói, cũng không phải một cái số lượng nhỏ. Bọn hắn chỉ là một ít tên côn đồ, cũng không có gì tiền. "Giang Phong, hai vị này đồng học đều nói không muốn bồi thường, ngươi xem..." Tóc vàng trở mặt ra đối với Giang Phong nói. "Ha ha, tóc vàng, các nàng bị các ngươi sợ hãi, tự nhiên là không dám muốn các ngươi bồi thường."

Nhưng là, các nàng nói không cần là không cần sao? Nào có chuyện tốt như vậy nhì." Giang Phong cười lạnh nói. "Ngươi... Ngươi không muốn khinh người quá đáng!" Một bên lão Nhị cả giận nói. Giang Phong cười cười, nói ra: "Ta hôm nay tự khinh người quá đáng rồi, các ngươi muốn như thế nào tích?" "Ta... Chúng ta..." Lão Nhị muốn nói một ít uy hiếp Giang Phong lời mà nói..., bất quá lời nói còn không có lối ra, đã bị tóc vàng cho quát bảo ngưng lại rồi.

"Lão Nhị, ngươi không nói lời nào không có người đem ngươi là không nói gì!" Tóc vàng mặt đối với lão Nhị nói. Lão Nhị ngượng ngùng ở khẩu. Tóc vàng lại đối với Giang Phong nói ra: "Giang Phong, hôm nay chúng ta nhận thức trồng. Bất quá, chúng ta bây giờ trên người không có nhiều như vậy tiền, ngươi xem..." Tóc vàng muốn nói về sau bổ sung, bất quá lời nói còn không có lối ra, đã bị Giang Phong khoát tay ngăn lại.

Giang Phong nói ra: "Vậy các ngươi hiện tại có bao nhiêu tiền?" "Trên người chúng ta chỉ có 120 khối." Tóc vàng không có ý tứ nói. "Vậy được, các ngươi đem những này tiền lưu lại, sau đó chính mình rút đi!"

Giang Phong cũng không muốn cùng những... này lưu manh làm nhiều dây dưa. "Tốt, chúng ta lập tức lăn, lập tức lăn..." Tóc vàng nói chuyện, theo trong túi quần móc ra một bả tiền lẻ, đưa cho Giang Phong, sau đó mang theo hai cái tiểu đệ chạy trốn chết.

Chương 26: Chợ đêm

Giang Phong trông thấy ba cái lưu manh lưu manh ly khai, lúc này mới đi vào Yên Kiệt cùng Lạc Đồng bên người, hỏi: "Yên Kiệt, Lạc Đồng, các người vẫn khỏe chứ?"

Lúc trước, hắn tuy nhiên cả gan phản xảo trá tóc vàng bọn hắn thoáng một phát, kỳ thật lòng của hắn là treo lấy đây. Tuy nhiên hắn có nắm chắc đánh thắng cái này ba tên tiểu lưu manh, nhưng là, lúc ấy Yên Kiệt các nàng còn bị ba cái lưu manh lưu manh ngăn ở bên trong, nếu bọn hắn chó cùng rứt gấu, đem Yên Kiệt các nàng bắt lại uy hiếp hắn, vậy hắn cũng chỉ có thể là luống cuống rồi.

Đương nhiên, Giang Phong dám làm như vậy, vẫn có một ít nắm chắc đây, bởi vì hắn phát hiện cái này mấy cái gia hỏa trên người cũng không có gì hung khí, Giang Phong có nắm chắc khi bọn hắn đối với Yên Kiệt các nàng áp dụng tổn thương biện pháp trước khi ngăn lại bọn hắn.

Mặt khác, Giang Phong làm như vậy cũng là bởi vì hắn biết rõ, những... này lưu manh đều là một ít bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh người, nếu không để cho bọn hắn một rất tốt giáo huấn, bọn hắn sau này khẳng định còn có thể đến đây dựa vào bọn hắn. Bọn họ là đệ tử, nhất là Yên Kiệt cùng Lạc Đồng hay (vẫn) là hai cái con gái yếu ớt, Nhưng chịu không nổi những tên lưu manh này lưu manh quấy rối.

Bởi vậy, Giang Phong quyết định duy nhất một lần đem vấn đề giải quyết rõ ràng. "Ta... Ta không sao..." Lạc Đồng hiển nhiên là kinh hồn chưa định, nói chuyện đều còn có một chút bất lợi tác. "Không có chuyện là tốt rồi, chúng ta trở về lên mạng a." Giang Phong cười cười, nói ra.

Yên Kiệt ngược lại là trấn tĩnh so sánh nhanh, nàng nói ra: "Giang Phong, vừa rồi người cũng quá lớn mật rồi, cũng dám tìm bọn hắn đòi tiền." Giang Phong cười cười, nói ra: "Những tên lưu manh này lưu manh đều là một ít bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh gia hỏa, người nếu không cho bọn hắn biết rõ lợi hại, sau này khẳng định còn có thể tiếp tục quấy rối lấy chúng ta đấy."

"Nhưng là, hiện tại người xảo trá bọn hắn, chẳng lẽ không lo lắng bọn hắn tìm người trả thù sao?" Yên Kiệt có chút bận tâm mà nói. "Trả thù? Nhưng có thể a. Bất quá, tựu là ta không xảo trá bọn hắn, chẳng lẽ bọn hắn tựu không báo phục rồi hả? Hơn nữa, chính là bọn họ muốn trở về trả thù, ta cũng là không sợ bọn họ đấy." Giang Phong không cho là đúng mà nói.

"Người không sợ bọn họ? Bọn hắn thế nhưng mà trên xã hội tên du thủ du thực ah!" Lạc Đồng nghe xong Giang Phong lời mà nói..., có chút kinh ngạc mà nói. Tại Lạc Đồng trong ấn tượng, Giang Phong vẫn là một tốt đệ tử, ở trường học đều cũng không mắng chửi người, chó nói chỉ là đánh nhau. Hiện tại nàng vậy mà nghe thấy Giang Phong nói hắn không sợ những... này hung thần ác sát lưu manh tên côn đồ, điều này thật sự là có chút quá phá vỡ rồi.

"Ha ha, những tên lưu manh kia, người càng là sợ bọn họ, bọn hắn lại càng là muốn tìm người phiền toái. Người không sợ bọn họ, bọn hắn ngược lại là không dám quấy rối lấy người rồi." Giang Phong nói. "Có lẽ người nói có đạo lý a, bất quá, ta cuối cùng là cảm thấy như vậy không tốt." Yên Kiệt cũng nói. "Tốt rồi, không nói những thứ này."

Ra, đây là những tên lưu manh kia cho các người an ủi tiền, hai người các người một người 60." Giang Phong nói xong, đem tóc vàng cho tiền phân thành hai phần, đưa cho Yên Kiệt cùng Lạc Đồng. "Tiền này chúng ta không thể nhận." Yên Kiệt cùng Lạc Đồng trăm miệng một lời mà nói. "Đây là tóc vàng bọn hắn cho các người an ủi tiền, các người sao có thể không muốn?" Giang Phong nói.

Yên Kiệt tức giận nói: "Giang Phong, đó là người tìm bọn hắn xảo trá được không? Chúng ta cũng không nói muốn bọn hắn bồi thường tiền." Lạc Đồng cũng nói: "Đúng vậy a, chúng ta có thể an toàn cũng đã rất tốt rồi, tiền này ta nhất định là không thể nhận đấy."

"Cái này tiền làm sao bây giờ?" Giang Phong rầu rĩ nói. Yên Kiệt cùng Lạc Đồng nhìn nhau cười cười, trăm miệng một lời nói: "Nếu là người tranh thủ đến đây, tự nhiên là người cầm á."

"Ách..." Giang Phong không nói gì. "Đúng rồi, Giang Phong, ra chuyện như vậy, ta cũng không muốn lại lên mạng rồi, muốn quay trở lại trường học đi. Người đi cùng bọn họ nói một tiếng a, ta tựu đi trước rồi." Yên Kiệt lại đối với Giang Phong nói. "Người bây giờ trở về?" Giang Phong kinh ngạc hỏi. Lạc Đồng cũng nói: "Đúng vậy a, ta cũng muốn đi trở về. Yên Kiệt, chúng ta cùng một chỗ a." "Tốt!" Yên Kiệt nói. "Cái này... Các người bây giờ trở về đi có thể đi vào cửa trường sao?" Giang Phong hỏi. Yên Kiệt cùng Lạc Đồng lúc này mới nhớ tới, cái này leo tường đi ra không dễ dàng, trở về đồng dạng không dễ dàng ah.

Chỉ là, đã xảy ra sự tình vừa rồi, các nàng hoàn toàn chính xác cũng không có tâm tình tiếp tục lên mạng rồi. Hai người hai mặt nhìn nhau. Giang Phong nhìn nhìn Yên Kiệt cùng Lạc Đồng, nói ra: "Như vậy đi, các người trước ở chỗ này chờ thoáng một phát, ta đi qua cùng bọn họ nói một tiếng, sau đó ta và các người cùng một chỗ trở về."

Tựu hai người các người nữ sinh trở về, ta lo lắng." Hiện tại đã trời vừa rạng sáng tá hữu rồi, theo tiệm Internet quay trở lại trường học cái kia một đoạn nhi đường, đại bộ phận đều là tương đối vắng vẻ đấy.

Nhất là vừa mới đã xảy ra lưu manh lưu manh tìm Yến Kiệt các nàng chuyện phiền phức, Giang Phong lo lắng những cái...kia lưu manh ở bên ngoài chán lấy, Yến Kiệt các nàng nếu hiện tại đi ra ngoài, khẳng định đón đầu đụng với, cái kia thì phiền toái. Hơn nữa, dù cho sẽ không gặp gỡ mấy cái lưu manh, đã trễ thế như vậy, cũng có thể có thể có những thứ khác nguy hiểm.

Hai năm qua, thạch thành trị an tình huống không phải rất tốt, thường xuyên truyền ra cướp bóc đánh nhau ẩu đả các loại sự kiện. Cho nên, chỉ là hai cái nữ hài tử chính mình trở về lời mà nói..., Giang Phong thật sự lo lắng. Trên thực tế Yến Kiệt cùng Lạc Đồng cũng là có chút bận tâm trở về an toàn, chỉ là, các nàng cũng không nên lại để cho Giang Phong không lên lưới [NET] rồi, cùng các nàng cùng một chỗ trở về. Hiện tại Giang Phong chủ động nói ra, các nàng tự nhiên là vui vẻ rồi.

Vì vậy, Giang Phong bọn hắn tự đi quầy hàng ven màn, sau đó lại và những người khác nói xuống, mới ra tiệm Internet. Vừa mới đi đến tiệm Internet ngoài cửa, Yến Kiệt cũng có chút không có ý tứ nói: "Giang Phong, thật sự là không có ý tứ ah, cho người cũng không thể lên mạng rồi." Giang Phong khoát khoát tay, nói ra: "Yến Kiệt, người không nếu như vậy nói.

Các người là cùng ta cùng một chỗ đi ra đây, ta nhất định phải cam đoan an toàn của các người. Hiện tại các người trở về không an toàn, ta khẳng định phải với các người cùng một chỗ đây. Hơn nữa, ta hiện tại cũng không có chuyện gì, cũng ý định đi trở về." Thông minh sắc xảo giới OK này chút ít hắc kim, Giang Phong cũng không quá đáng là ở trên mạng tùy ý xem tin tức, hoàn toàn chính xác lộ ra có chút nhàm chán, trở về ngủ vừa vặn.

Yến Kiệt cùng Lạc Đồng gặp Giang Phong nói như vậy, mới hơi yên lòng một chút. Ba người ra tiệm Internet, lại đi xuống lầu, dốc lòng cầu học nhân viên nhà trường hướng đi đến. Đi không xa, Giang Phong đã nhìn thấy một chỗ chợ đêm. Nơi này là thạch thành mỹ thực một đầu phố, tuy nhiên hiện tại đã là đêm khuya, nhưng là đúng là một ít con cú đi ra ăn cái gì thời điểm. Giang Phong đã nhìn thấy những cái...kia sạp hàng đều đã ngồi không ít người, mọi người đi tại ăn lấy ăn khuya.

Giang Phong tự cười nói: "Yến Kiệt, Lạc Đồng, ta mời các người ăn khuya a." Vừa mới Yến Kiệt cùng Lạc Đồng không chịu muốn tóc vàng cho tiền, hiện tại thỉnh các nàng ăn khuya, nhưng lại vừa vặn. Yến Kiệt cùng Lạc Đồng con mắt sáng ngời, các nàng hiện tại cũng có chút đói bụng, ăn một chút ăn khuya không tệ, vì vậy tự đáp ứng. Giang Phong bọn hắn tìm một nhà nhìn về phía trên tương đối sạch sẽ, sinh ý cũng so sánh tốt sạp hàng ngồi xuống, chọn một ít thiếu đốt, đã muốn một lọ đồ uống, sau đó là ở chỗ này chờ rồi.

Chỉ là, Giang Phong bọn hắn không biết là, cách đó không xa trong bóng tối một đôi mắt đưa bọn chúng mọi cử động cho chăm chăm vào rồi. Chủ nhân của cặp mắt kia không phải người khác, đúng là vừa rồi cái kia ba cái lưu manh bên trong đích lão Nhị.

Nguyên lai, tóc vàng bọn hắn bị Giang Phong dọa đi, lại để cho bọn hắn rất là khó chịu. Cho tới bây giờ chính là bọn họ xảo trá người khác, lúc nào xuất hiện qua bọn hắn bị xảo trá hay sao? Nhất là lão Nhị, càng là đối với này canh cánh trong lòng. Ra tiệm Internet về sau, hắn tự giựt giây tóc vàng tìm Giang Phong báo thù.

Tóc vàng trong lòng cũng là khó chịu, tại lão Nhị giựt giây xuống, rất nhanh cũng quyết định trả thù Giang Phong. Vì vậy, tóc vàng lưu lại lão Nhị tại tiệm Internet lâu bên ngoài xem tình huống, hắn thì là cùng lão Tam quay trở lại nơi ở của bọn hắn đi kéo người.

Tóc vàng biết rõ Giang Phong phi thường hung ác, lần trước bốn người bọn họ người cầm vũ khí đều bị giang hong gió lật ra, cho nên hắn quyết định đem tiểu đệ của hắn nhóm (đám bọn họ) toàn bộ gọi tới, cũng xuất ra bọn hắn tốt nhất trang bị.

Lão Nhị trốn ở tiệm Internet dưới lầu, hắn không nghĩ tới Giang Phong bọn hắn vậy mà nhanh như vậy tự đi ra, lão đại tóc vàng bọn hắn khẳng định còn không có có chạy về hang ổ, chẳng phải là nói đêm nay thượng bọn hắn không thể trả thù? Đang lúc lão Nhị có chút thất vọng thời điểm, hắn phát hiện Giang Phong ba người bọn họ vậy mà không có trực tiếp quay trở lại trường học, mà là đang chợ đêm thượng diện ăn khuya đi, lão Nhị tự lại cao hứng lên.

"Ăn đi, ăn chết các người! Nếu chống Bất Tử, như thế này huynh đệ của ta đã đến, thì có các người dễ nhìn!" Lão Nhị trốn trong bóng đêm, ác độc nói. Bởi vì quả vật quán sinh ý rất tốt, Giang Phong bọn hắn gọi thiếu đốt tự thượng được tương đối chậm, một mực đợi không sai biệt lắm nửa giờ, chủ quán mới đem bọn hắn thiếu đốt dùng một cái mâm lớn trang đi qua. Giang Phong bọn hắn tự vừa ăn thiếu đốt, một bên uống vào đồ uống, còn một bên trò chuyện, lộ ra rất là thích ý.

Giang Phong cũng là thả tại ăn, dù sao tiền này tới nhẹ nhõm, hắn bỏ ra cũng không đau lòng. Đương nhiên, cái này cũng là bởi vì đêm nay thượng thông minh sắc xảo giới tại trên internet giúp hắn làm một số lớn hắc kim nguyên nhân, hắn hiện tại, lại nói tiếp coi như là một cái tiểu phú hào rồi, tuy nhiên những số tiền kia còn chưa tới trong tay hắn.

Hai cái nữ hài tử rất ít ăn thịt xiên, đều là chọn lấy rau quả sấy [nướng] xuyên ăn. Các nàng muốn bảo trì dáng người, nhất là bây giờ còn là buổi tối, ăn nhiều thịt cũng không hay. Giang Phong cũng mặc kệ các nàng, hắn vẫn là một cái ăn thịt động vật, hơn nữa hiện tại hắn cũng cảm giác có chút đói bụng, tự nhiên là đại nhanh cắn ăn. Cuối cùng nhất, Giang Phong mua cái kia chút ít thịt xiên, ngược lại là không sai biệt lắm tám phần tiến vào Giang Phong bụng, ăn được hắn đều cảm thấy có chút chống rồi.

Đợi đến lúc Giang Phong bọn hắn giao sang số, ly khai quả vật quán thời điểm, đã là bọn hắn ra tiệm Internet không sai biệt lắm một giờ sau rồi, thời gian đã đến rạng sáng hai giờ, cũng là tòa thành thị này an tĩnh nhất thời điểm. Giang Phong rất là vui vẻ, thống thống khoái khoái ăn một bữa ăn khuya, nhưng lại có thể nói là miễn phí đây, hắn không vui mới là lạ.

Kỳ thật, bọn hắn ăn cũng không nhiều, tăng thêm đồ uống, tổng cộng cũng không quá đáng là hai mươi nguyên mà. Hiện tại giá hàng, thật sự rất thấp, thịt xiên mới lưỡng cọng lông, rau quả cọng là chỉ cần một cọng lông. Ba người cười cười nói nói hướng trường học phương hướng đi tới, rất nhanh tự rời xa quả vật phố.

Vừa mới đi vào so sánh vắng vẻ khu vực, Giang Phong bọn hắn đã bị ngăn cản. Người tới không ít, có mười mấy người, hơn nữa, mỗi người đều cầm vũ

khí, hoặc là ống tuýp, hoặc là côn bông, bắt quá không có đao thương. Mà đầu lĩnh, đúng là lúc trước tại tiệm Internet bị Giang Phong dọa đi cũng xáo trả 120 nguyên tiền tóc vàng.

Vừa nhìn thấy những người này xuất hiện, Giang Phong đã biết rõ bọn hắc gặp được đại phiền toái rồi. Không cần phải nói, đây là tóc vàng bọn hắc mang theo huynh đệ, chớp lấy gia hỏa đến báo thù rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Ngoan ngoãn để cho ta đánh dừng lại:một châu a!

Giang Phong không nói gì, hắc biết rõ lúc này nói cái gì đều không được việc. Hơn nữa, cục diện như vậy, hắc sớm có đoán trước, tóc vàng ly khai, nhất định sẽ tìm người đến đây trả thù. Chỉ là, bọn hắc tới nhanh như vậy, hơn nữa thoáng cái đến nhiều người như vậy, nhưng lại có chút vượt quá Giang Phong đoán trước rồi.

Tại Giang Phong nghĩ đến, tóc vàng có thể gọi bảy tám người đến cũng đã không tệ rồi, không nghĩ tới hắc vậy mà kéo mười ba cá nhân đến. Xem ra, tóc vàng tại thạch thành hắc trong thể lực, thực lực không kém, ít nhất tại thành đồng cái này một khối, nhất định là thực lực mạnh nhất đấy.

Nhìn xem mười ba cái cầm các loại côn bông ống tuýp lưu manh lưu manh, Giang Phong cũng có chút da đầu run lên. Tuy nhiên hắc hiện tại coi như là luyện võ qua công rồi, nhưng là, hắc dù sao mới luyện mấy tháng, trình độ còn rất có hạn.

Chống lại hơn mười cái cầm vũ khí lưu manh lưu manh, phần thắng không lớn. Chính yếu nhất hay (vẫn) là, tại phía sau của hắc, còn có Yên Kiệt cùng Lạc Đồng hai cái tay trái gà không chặt con gái yếu ớt phải bảo vệ. Nếu những tên lưu manh này lưu manh hướng Yên Kiệt cùng Lạc Đồng ra tay, vậy hắc thật sự an vị sắp rồi. Dù sao, cho dù hắc có thể đánh thắng những...này lưu manh, nhưng là nhiều người như vậy, chắc chắn sẽ không là ở trong thời gian ngắn có thể OK đấy.

Trong lúc này, những...này lưu manh có đầy đủ thời gian bắt lấy Yên Kiệt cùng Lạc Đồng. Giang Phong nhìn xem phía trước tóc vàng bọn hắc, nhỏ giọng đối với Yên Kiệt cùng Lạc Đồng nói: "Ồ lại sẽ nhi ta vừa động thủ, các người tự lập tức sau này mặt chạy, chạy trốn càng xa càng tốt!" Yên Kiệt cùng Lạc Đồng nhưng lại không hèn mà cùng lắc đầu, nói: "Ta không, muốn chạy chúng ta cùng một chỗ chạy."

Giang Phong cười khổ, nói ra: "Chúng ta cùng một chỗ chạy là không thể nào chạy trốn đâu, các người có thể chạy trốn qua bọn hắc sao?" Yên Kiệt cùng Lạc Đồng lắc đầu, các nàng lưỡng tiểu cô nương nhí, làm sao có thể chạy trốn qua những...này lưu manh? "Cái kia chẳng phải được sao, nếu chúng ta cùng một chỗ chạy, tất cả mọi người chạy không thoát."

Mà nếu các người trước chạy trốn, ta kéo bọn hắc trong chốc lát, chỉ cần các người chạy xa, ta cũng tốt chạy." Giang Phong nói. Hai cái nữ hài nhi đều không nói gì. Ngay tại Giang Phong đang khi nói chuyện, tóc vàng đã mang theo tiểu đệ của hắc nhóm(đám bọn họ), đi vào khoảng cách Giang Phong lớn ước 4-5m địa phương đứng lại.

Tóc vàng đi đến đám người phía trước nhất, trong tay hắc cầm một cán màu bạc thép hợp kim quân, tại trong bóng đêm cũng có thể thấy được. Tóc vàng tay phải cầm thép hợp kim quân, duỗi ra tay trái bàn tay, hai tướng giao kích, phát ra "BA~ BA~" giòn vang.

"Tiểu tử, chúng ta lại gặp mặt!" Tóc vàng âm hiểm nói. Yên Kiệt lớn gan, giọng dịu dàng hỏi: "Các người muốn làm gì?" Tóc vàng nhìn xem Yên Kiệt, tướng tượng thấy cái kia một trương khuôn gọi miệng nhỏ vì chính mình tiểu đệ đệ phục vụ nóng bỏng trắng diện, lập tức cảm thấy có chút không chịu đựng nổi, vì vậy cười dâm nói: "Tiểu muội muội, người đây tự không cần hỏi, chúng ta tự nhiên là muốn làm người nha."

Đương nhiên, còn người nữa bên cạnh cái vị kia xinh đẹp Tiểu muội muội, chúng ta đồng dạng muốn làm!" Yên Kiệt cùng Lạc Đồng nghe xong tóc vàng lời mà nói..., nổi giận nảy ra, nhưng lại nói không ra lời, chỉ là chỉ vào tóc vàng bọn hắc, nói ra: "Người... Các người..." Tóc vàng bên cạnh một tiểu đệ cũng đi theo nói: "Hai vị Tiểu muội muội, các người đừng nóng vội, chờ chúng ta thu thập tiểu tử này, nhất định làm các người, cho các người thoải mái méo mó đấy."

Yên Kiệt cùng Lạc Đồng tự muốn đi đi về trước, đi giáo huấn tóc vàng cùng cái kia miệng ra lời xấu xa lưu manh, bắt quá cũng là bị Giang Phong thò tay ngăn cản. Hay nói giỡn, các nàng đi tìm những...này lưu manh tính sổ, cái kia thật là dễ vào miệng cộp rồi. "Yên Kiệt, Lạc Đồng, các người theo như ta lúc trước nói xử lý." Giang Phong thấp giọng nói.

Yên Kiệt cùng Lạc Đồng đã bị tóc vàng lời của bọn hắc cho giận ngắt đầu, trăm miệng một lời nói: "Ta không!" Giang Phong bắt đầu đi, hai cái tiểu nha đầu hiện tại đã đến bạo đi biên giới, muốn nói động các nàng, trên cơ bản không có khả năng. Xem ra, đêm nay thượng là muốn động thật rồi. "Thông minh sắc xảo, đêm nay thượng xem người rồi!"

Giang Phong hòa thông minh sắc xảo giới liên hệ. Hẳn đối với chính mình có bao nhiêu cân lượng rất rõ ràng, nếu hẳn hoàn toàn dựa vào chính mình, có lẽ có thể tự bảo vệ mình, nhưng lại vô lực bảo hộ hai cái nữ hài tử.

Mà lại để cho hai cái nữ hài tử gặp chuyện không may, vậy khẳng định là Giang Phong chẳng thể dễ dàng tha thứ đấy. "Tốt, chủ nhân, người cứ yên tâm đi! Ở lại sẽ nhì người chỉ đề ý đánh bọn hắn, ta sẽ không để cho bọn hắn đánh tới người đấy."

Thông minh sắc xảo giới nói ra. Đạt được thông minh sắc xảo giới khẳng định trả lời, Giang Phong xem như an tâm một ít. Hẳn đối với Yến Kiệt cùng Lạc Đồng nói ra: "Các người lui về sau một điểm, coi chừng không nên bị bọn hắn bắt lấy." Yến Kiệt cùng Lạc Đồng lúc này mới nhớ tới hiện tại nguy hiểm tình huống, cũng bất chấp tức giận, nhỏ giọng nói ra: "Chúng ta hay (vẫn) là chạy a."

Giang Phong không biết nói cái gì cho phải, đến trình độ này, muốn chạy là dễ dàng như vậy đấy sao? "Không còn kịp rồi, các người lui về sau một điểm a, không có chuyện đấy, ta không sợ bọn họ." Giang Phong an ủi hai cái nữ hài tử nói.

Yến Kiệt cùng Lạc Đồng lo lắng nhìn xem Giang Phong, bất quá vẫn là sau này mặt lui một chút. "Tiểu tử, người ngoan ngoãn để cho chúng ta đánh một trận, ta sẽ cân nhắc tha cho người một cái mạng, nếu không, ta sẽ cho người biết đặc tội kết quả của ta."

Tóc vàng trông thấy Yến Kiệt cùng Lạc Đồng lui về sau, mà Giang Phong một người ở lại nơi đó, là hẳn biết, Giang Phong là ý định cùng bọn họ đánh cho. Giang Phong cười cười, nói ra: "Tóc vàng, lời giống vậy tặng cho người, các người ngoan ngoãn để cho ta đánh một trận, sau đó lại bồi thường chúng ta một ngàn khối, vấn đề này có thể bỏ qua rồi."

Tóc vàng nghe xong, lập tức nổi giận. Giang Phong mà nói thật sự là thật là làm cho người ta tức giận, căn bản không có đưa bọn chúng nhìn ở trong mắt. Tóc vàng quay đầu lại, đối với tiêu đệ của mình nhóm (đám bọn họ) nói ra: "Các huynh đệ, lên cho ta, hảo hảo giáo huấn hắn, cho hắn biết bông hoa vì cái gì hồng như vậy!" Nói xong, tóc vàng dẫn đầu vung vẩy lấy thép hợp kim quân vọt lên. Giang Phong gấp tóc vàng xông lên phía trước nhất, mà tiêu đệ của hắn nhóm (đám bọn họ) nhưng lại rõ ràng tụt lại rồi cả một ít, mừng rỡ trong lòng, cơ hội của hắn đã đến.

Chỉ thấy Giang Phong hăng hái đi phía trước ngay cả vượt qua ba bước, tay trái hướng thượng một khung, ngăn cản tóc vàng hướng hắn đập tới thép hợp kim quân, tay phải chụp tới, đã bắt ở tóc vàng trong tay thép hợp kim quân. Tóc vàng trước hết nhất trông thấy Giang Phong thò tay ngăn đón hắn ống tuýp, trong nội tâm vui vẻ, bất quá lập tức tự cảm thấy có chút không ổn.

Trước đó lần thứ nhất hắn bị đánh, cùng tình huống bây giờ còn kém không nhiều lắm. Hẳn một ống tuýp nên ở Giang Phong trên tay, Giang Phong đánh rầm không có, ngược lại là cho hắn hai gia hỏa, đem hắn đánh được quá sức. Nhớ tới vấn đề này, tóc vàng tự muốn đi lui về phía sau. Chỉ là, hắn kịp phản ứng thời điểm, đã đã chậm.

Giang Phong cảm lấy ống tuýp kéo một phát, tóc vàng trong tay ống tuýp đã đến Giang Phong trong tay. Mà Giang Phong trở tay tự là một ống tuýp đập phá trở về, đúng lúc nên trúng ở tóc vàng tay trái trên cánh tay. Chỉ nghe thấy "Răng rắc" một tiếng, sau đó tóc vàng tự ngã trên mặt đất, trong miệng cũng phát ra thê lương kêu thảm thiết: "Ah! Tay của ta đã đoạn!" Hoàn toàn chính xác, tóc vàng tay trái cánh tay đã bị Giang Phong một ống tuýp nên đứt rồi.

Giang Phong biết rõ đêm nay thượng sự tình không có khả năng thiện rồi, cũng liền làm tốt rồi giải quyết dứt khoát ý định. Cho nên, hắn cái này lần thứ nhất, tự là dùng tới toàn lực, trước hết để cho tóc vàng đã mất đi sức chiến đấu. Tóc vàng cái kia một ít đệ trông thấy lão đại của mình một cái đối mặt đã bị phóng té xuống đất, còn đã đoạn tay, trong nội tâm lập tức tự là cả kinh, đã bay lên e sợ ý. Bọn hắn lo lắng, kế tiếp đứt tay đúng là chính mình rồi.

Chỉ là, Giang Phong nhưng lại mặc kệ bọn hắn trong nội tâm nghĩ như thế nào, vung vẩy lấy ống tuýp, vọt vào lưu manh trong đám người. Hắn phải cuốn lấy những... này lưu manh, để cho bọn họ tới không kịp đi bắt Yến Kiệt các nàng. Tại đồng người ở bên trong, Giang Phong huy động ống tuýp loạn nện, thẳng nện cái kia chút ít lưu manh khóc cha gọi mẹ.

Những cái...kia lưu manh tuy nhiên cũng đập trúng Giang Phong, nhưng là, Giang Phong lại như là căn bản không có bị nện trúng giống như, đối với những cái...kia còn còn bông bông làm như không thấy, tùy ý bọn hắn nện. Thông minh sắc xảo giới đã điều động năng lượng, tại Giang Phong thân thể mặt ngoài tạo thành bảo hộ, những công kích này, căn bản đối với Giang Phong không hình thành nên bất cứ thương tổn gì. Tình huống như vậy, là những... này lưu manh chưa bao giờ trông thấy qua đấy, bọn hắn như thế nào cũng tưởng tượng không đến, thậm chí có người hội (sẽ) như vậy dừng mảnh.

Cho nên, những... này lưu manh không sai biệt lắm đều bị sợ cháng váng, đã đến đằng sau, căn bản thượng là ở chỗ đó loạn nện một mạch, theo thứ tự thổ lộ bọn hắn trong lòng sợ hãi mà. Về phần phải hay là không đập trúng Giang Phong, bọn hắn căn bản không thể đi lên quán. Trên thực tế, giết mình nhất hay (vẫn) là Lạc Đồng. Nàng theo thật không ngờ, gần đây tao nhã Giang Phong, vậy mà mạnh như vậy, so nàng xem cái kia chút ít trong phim ảnh cổ hoặc từ còn hung, ánh mắt của nàng không khỏi phát sáng lên.

Yến Kiệt là trông thấy sang sông phong đánh nhau đấy, hơi chút muốn xin một ít. Bất quá, lần trước, tóc vàng người của bọn hắn dù sao tương đối ít, nhìn về phía trên sẽ không có lúc này đây đồ sợ rồi. Nhất là những cái...kia lưu manh bị Giang Phong nên đứt tay đứt chân thanh âm, cùng với những cái...kia lưu manh trong miệng phát ra tiếng kêu thảm thiết, lại để cho Yến Kiệt Đồ không tự kim hãm được rung mình một cái.

Chỉ là đi qua không sai biệt lắm năm phút đồng hồ bộ dạng, mười ba cái lưu manh, đã toàn bộ cho Giang Phong cho đá đảo tại, trên cơ bản mỗi người cũng không phải hoàn hảo đấy, không phải đứt tay tự là đứt chân, còn có chút là bị đập gãy xương sườn, lệch ra bảy dựng thẳng tám nằm trên mặt đất thẳng hừ hừ. Bất quá, Giang Phong cũng hay (vẫn) là chú ý thoáng một phát đấy, cũng không có dùng ống tuýp hướng những... này lưu manh trên đầu mồi đến.

Cho nên, ngược lại là không có lưu manh bị khai mở hồ lô. Giang Phong trông thấy đã không có đứng đấy lưu manh rồi, lúc này mới ngừng tay đến. Hắn vừa rồi cũng là cả gan tại đầu đó đánh những... này lưu manh đấy, hoàn toàn bằng vào chính là cái kia một cổ huyết khí. Hơn nữa, những cái...kia lưu

manh tuy nhiên đánh không đau hấn, nhưng nhìn lấy nhiều như vậy còn còn bông bông hướng hấn đập tới, hãy để cho Giang Phong rất sợ hãi đấy.

Hơn nữa đã đảo những... này lưu manh, cũng hao tổn Giang Phong không ít khí lực, cho nên, hấn tại đem những này lưu manh toàn bộ đã đảo tại địa chỉ về sau, cũng có chút thở gấp. Thật dài thở phào một cái, Giang Phong cầm thép hợp kim quân, đi đến vẫn đang nằm trên mặt đất tóc vàng trước mặt

Tóc vàng trông thấy Giang Phong cầm ống tuýp tới, cho rằng Giang Phong còn muốn đánh hấn, có chút sợ hãi nói: "Ngươi muốn làm gì?! Ngươi không được qua đây!" Bởi vì hấn bị Giang Phong nện đút tay trái, còn đau vô cùng, hơn nữa khuôn trương sợ hãi, cho nên tóc vàng lúc nói chuyện, hấn mồ hôi lạnh càng không ngừng xuống trôi. Giang Phong dùng ống tuýp chỉ vào tóc vàng, nói ra: "Ngươi không phải mới vừa rất hung hăng càn quấy sao? Hiện tại đây là làm sao vậy?"

"Ta... Ta..." Tóc vàng nói không ra lời. Giang Phong cười nói: "Vừa rồi ta nói, các ngươi ngoan ngoãn để cho ta đánh dùng lại một châu, lại bồi thường các nàng hai cái nữ hài tử một ngàn khối tiền, vấn đề này cứ như vậy bỏ qua rồi, ngươi không tin.

Hiện tại sướng rồi a, các ngươi đều bị đánh được đút tay đút chân được rồi." Tóc vàng vừa sợ vừa giận nhìn xem Giang Phong, không dám nói lời nào.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giỏi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Ta là võ lâm cao thủ

"Nói đi, chuyện đêm nay giải quyết như thế nào?" Giang Phong dùng thép hợp kim quân thọt tóc vàng. Tóc vàng trong nội tâm cái kia ừy khua! ah, bọn hấn đều bị đánh được như vậy thì thâm, Giang Phong rõ ràng còn đang hỏi hấn vấn đề này muốn giải quyết như thế nào. Chẳng lẽ, hấn đánh được bọn hấn còn chưa đủ sao?

Nhưng là, trông thấy nằm trên đất trắng rên rĩ các tiểu đệ, tóc vàng nhưng cũng không dám phát biểu cái gì phản đối ý kiến. Nếu lại nhắm trúng Giang Phong cái tên sát tinh này sinh khí, sẽ đem bọn hấn đánh dùng lại một châu, vậy bọn họ tự thật sự thì thâm tội đình rồi. Giang Phong trông thấy tóc vàng không nói lời nào, cười nói: "Tóc vàng, ngươi đừng tưởng rằng ngươi không nói lời nào, sự tình là có thể giải quyết rồi.

Ta cho ngươi biết, ta Giang Phong không phải cái gì loại lương thiện. Ngươi đêm nay thượng nếu không để cho ta một cái thỏa mãn trả lời thuyết phục, các ngươi mơ tưởng nhẹ nhõm." Tóc vàng nghe xong Giang Phong lời mà nói..., trong nội tâm tự là xiết chặt. Lúc trước Giang Phong nói, bọn hấn ngoan ngoãn lại để cho Giang Phong đánh dùng lại một châu, sau đó lại bồi thường lưỡng tiểu cô nương nhi một ngàn khối, Giang Phong có thể buông tha bọn hấn. Nghe Giang Phong hiện tại lời mà nói..., không phải còn muốn cái kia một ngàn khối a?

"Giang... Giang Phong... Ngươi muốn... Muốn như thế nào..." Tóc vàng lắp bắp mà hỏi. "Ha ha, đây cũng không phải là ta muốn như thế nào. Vốn là, vừa rồi tại tiệm Internet thời điểm, ta cũng đã buông tha các ngươi rồi. Nhưng là, ngươi nhưng lại không hiểu được tự ái, còn phải lại đưa tới cửa đến để cho ta đánh, ta cũng chỉ tốt cổ mà làm rồi." Giang Phong nói.

Tóc vàng bó tay rồi. Tại tiệm Internet thời điểm, Giang Phong đích thật là buông tha bọn hấn rồi, nhưng là vậy cũng quá uất ức rồi. Muốn hấn thân là lão đại, thủ hạ có mười cái tiểu đệ, lúc nào bị người khác xảo trá qua?

Cho nên, tại lúc kia, dù cho lão Nhị không giựt giây hấn, hấn cũng đồng dạng sẽ tìm cơ hội hướng Giang Phong trả thù. "Ta cũng không làm khó dễ các ngươi. Động thủ trước khi, ta nói, các ngươi ngoan ngoãn để cho ta đánh dùng lại một châu, sau đó bồi thường ta hai vị này đồng học một ngàn khối, vấn đề này tự bỏ qua rồi.

Nhưng là các ngươi không hợp tác, cùng với ta đánh, cho nên cái này đánh cũng tự có chút tàn nhẫn quá. Bởi vì các ngươi không hợp tác, cho nên nha, cái này bồi thường tự nhiên cũng muốn tương ứng gia tăng lên. Như vậy đi, ngươi lại bồi thường ta hai vị này đồng học 2000 khối, chúng ta bỏ qua như thế nào?" Giang Phong cũng cầm thép hợp kim quân, trong tay nhẹ nhàng gõ lấy. Tóc vàng thật là muốn khóc.

Cái này Giang Phong, thật là chết đòi tiền ah! Lúc trước, đối mặt bọn hấn nhiều người như vậy, hấn lại vẫn dám xảo trá bọn hấn; mà bây giờ, hấn đem bọn họ mười mấy người này đều đánh được đoạn cánh tay gãy chân đấy, lại còn muốn bọn hấn gấp bội bồi thường. Trên thế giới này có như vậy đạo lý sao? Hơn nữa, bọn hấn thật là không có tiền ah.

Bọn hấn chỉ là một ít tên côn đồ, bình thường thì ra là khi dễ thoán một phát những cái...kia mềm yếu người, đến một chút tiền không dễ dàng. Hiện tại, bọn hấn mười mấy người toàn bộ bị Giang Phong đánh cho đoạn cánh tay gãy chân đấy, cái này trị liệu phí tổn đối với bọn họ mà nói, chính là một cái trầm trọng gánh nặng rồi, ở đâu còn có tiền đến bồi thường Giang Phong?

"Ta... Ta thật sự không có tiền... Giang... Giang Phong..." Tóc vàng lắp bắp nói. Giang Phong còn định nói thêm, bên cạnh Yến Kiệt thật sự là có chút nhìn không được rồi. Những... này tên côn đồ bị đánh được quá thâm, làm cho nàng cái này vốn là người bị hại đều nổi lên đồng tình tâm. "Giang

Phong, hay là thôi đi, chúng ta cũng không có đã bị cái gì tổn thất, cũng đừng có cái gì bồi thường."

Yến Kiệt nói.

Tóc vàng nghe xong Yến Kiệt lời mà nói..., phi thường vui vẻ nói: "Tiểu thư, người thật sự là một cái người thiện lương." Giang Phong bĩu môi, nói ra: "Các người thích nhất khi dễ đấy, cũng là người thiện lương." Tóc vàng ngược ngừng không nói lời nào, hoàn toàn chính xác, bọn hắn thích nhất khi dễ cũng là người thiện lương, những cái...kia loại người hung ác, thí dụ như Giang Phong như vậy đấy, bọn hắn trốn cũng không kịp, nào dám đi khi dễ người ta à?

Lạc Đồng đã ở vừa nói: "Giang Phong, hay là thôi đi, bọn hắn đã rất thảm rồi..." Giang Phong trông thấy hai cái tiểu nha đầu đều đáng thương những...này lưu manh, cũng tự không có ý định lại đuổi theo bọn hắn muốn cái gì bồi thường. "Tóc vàng, muốn ta buông tha các người, cũng không phải không được. Bất quá, ta nhưng lại lo lắng ah, nếu hiện tại buông tha các người rồi, người về sau lại tìm người đến báo thù, vậy cũng làm sao bây giờ?" Giang Phong nói ra.

Giang Phong lo lắng chính là, tóc vàng những...này lưu manh đằng sau tìm Yến Kiệt cùng Lạc Đồng phiền toái, các nàng chỉ là tiểu nữ hài nhi, Nhưng không phải những...này lưu manh đối thủ. "Giang lão đại, chúng ta cũng không dám nữa, thật sự cũng không dám nữa..." Tóc vàng liên tục cam đoan.

Hay nói giỡn, hắn hiện tại trốn Giang Phong còn không kịp đâu rồi, nào dám sẽ tìm Giang Phong phiền toái? Hắn và Giang Phong gặp mặt ba lượt, lần thứ nhất đánh được hắn xám xịt chạy, lần thứ hai thậm chí không dám động thủ, còn bị Giang Phong xảo trá một bả. Cái này lần thứ ba, hắn mang người hùng hổ muốn tới trả thù, nhưng lại không nghĩ tới so hai lần trước càng thêm thảm, hắn cùng với hắn mười hai tiểu đệ, toàn bộ bị đánh đích đứt tay đứt chân đấy.

Chiều này xuống dưới, nếu bọn hắn lần nữa tìm Giang Phong báo thù, có trời mới biết hội (sẽ) chuyện gì phát sinh. "Ta không phải người lão đại, hơn nữa, ta cũng không tin tưởng các người mà nói." Giang Phong nhàn nhạt mà nói. "Người sao có thể không tương tin lời của ta đây này..." Tóc vàng nói. "Hừ, vừa rồi tại tiệm Internet, người còn không phải thừa nhận các người bại?"

Ta hảo tâm tha các người đã đi ra, người vừa vặn rất tốt, xoay người tự kéo tới một đoàn tiểu đệ, mang theo hung khí đến báo thù." Giang bầu không khí phần mà nói. "Ách... Ta đây không phải là không biết Giang lão đại sự lợi hại của người nha... Hiện tại, chúng ta cũng không dám nữa trả thù..." Tóc vàng xấu hổ mà nói. Giang Phong nghĩ nghĩ, nói ra: "Ta tạm thời lại tin tưởng người một lần, bất quá, đây cũng là một lần cuối cùng.

Nếu người còn dám tới tìm chúng ta trả thù, hoặc là chọc tới ta, ta sẽ không dễ dàng như thế đâu!" Tóc vàng vội vàng trở mặt ra cam đoan nói: "Giang lão đại xin yên tâm, chúng ta thật sự cũng không dám nữa tìm các người phiền toái." Giang Phong rét lạnh nhìn một chút tóc vàng bọn hắn, sợ tới mức bọn hắn không dám nhúc nhích, sợ Giang Phong đột nhiên đổi ý. Một lát sau, Giang Phong mới nói: "Yến Kiệt, Lạc Đồng, chúng ta đi thôi." Nói xong, Giang Phong mang theo Yến Kiệt cùng Lạc Đồng dốc lòng cầu học nhân viên nhà trường hướng đi đến.

Đi một đoạn đường, Lạc Đồng tự đi tới, hỏi: "Giang Phong, người bị thương không vậy?" Vừa rồi, những cái...kia lưu manh vũ khí, Nhưng cũng là không ít đánh trúng Giang Phong, cho nên, Lạc Đồng rất lo lắng Giang Phong bị thương.

Yến Kiệt cũng giống như vậy nhìn xem Giang Phong, lộ ra phi thường quan tâm. "Không có chuyện, bọn hắn căn bản không có đánh trúng ta, cho nên ta cũng không có bị thương." Giang Phong cười nói. "Không có đánh trúng người? Nhưng là, ta rõ ràng trông thấy bọn hắn đánh trúng người rồi ah." Lạc Đồng không tin nói. Giang Phong cười cười, nói ra: "Đây chẳng qua là nhìn về phía trên như vậy mà thôi, kỳ thật đều bị ta tránh qua, tránh né." Lạc Đồng nghe xong Giang Phong lời mà nói..., bán tín bán nghi đấy. Vừa rồi cái chỗ kia, ánh sáng phi phi thường ám, Lạc Đồng cũng thấy không phải rất rõ ràng.

Hơn nữa, hiện tại Giang Phong nhìn về phía trên rất bình thường, không giống như là bị thương bộ dạng. "Người như thế nào né tránh bọn hắn đó a?" Lạc Đồng lại hỏi. Giang Phong nhìn chung quanh, tiến đến Lạc Đồng các nàng bên người, nhỏ giọng nói ra: "Bởi vì ta là trong truyền thuyết võ lâm cao thủ, cho nên bọn hắn căn bản đánh không trúng ta."

Lạc Đồng cùng Yến Kiệt căn bản không tin tưởng, muốn nói các nàng không tin, Giang Phong lại dùng một loại phi thường nghiêm túc ngữ khí nói ra: "Chuyện này thì bí mật ah, các người cũng không thể nói cho người khác biết." Yến Kiệt cùng Lạc Đồng trông thấy Giang Phong như thế trịnh trọng, có chút cảm không được rồi, cuối cùng nhất vẫn tin tưởng Giang Phong giải thích.

Chủ yếu cũng là bởi vì không có những đích lý do khác để giải thích sự tình vừa rồi rồi. Giang Phong gặp hù làm cho ở Yến Kiệt cùng Lạc Đồng, cũng không hề tại vấn đề này đã nói cái gì, bắt đầu tìm những lời khác để, đến chuyển đi Yến Kiệt cùng Lạc Đồng chú ý lực. Hai cái nữ hài tử cũng không có quá nhiều tâm cơ, quả nhiên bị Giang Phong lợi chuyển đi chủ đề, bắt đầu thảo luận khởi sự tình khác đến. Ba người cười cười nói nói đi tới, rất nhanh đi tới trường học vây bên ngoài tường.

Từ bên ngoài bò lên trên tường vậy ngược lại là không nhiều khó, nhưng là, muốn theo tường vậy thượng diện hạ đến trong sân trường tự không dễ dàng. Giang Phong nói: "Yến Kiệt, Lạc Đồng, ta đi xuống trước, sau đó lại giúp các người a." Yến Kiệt cùng Lạc Đồng đành phải gật đầu, cao như vậy tường vậy, nếu không có người ở dưới mặt trợ giúp các nàng, các nàng cũng không dám xuống dưới.

Nhất là phía dưới còn có một cái ao nước, nếu xuống dưới thời điểm không cẩn thận rơi vào đi tự thảm rồi. Giang Phong tự trước hết nhất lên tường vậy, sau đó đem Yến Kiệt cùng Lạc Đồng cũng kéo đi lên.

Sau đó, hắn lại đi tuột ở đằng trước, dọc theo tường vậy thượng ống nước lên xuống dưới. Tại bên cạnh cái ao thượng đứng vững, Giang Phong tự đối với Yến Kiệt các nàng nói: "Yến Kiệt, Lạc Đồng, các người có thể ra rồi. Bất quá, muốn cẩn thận một chút nhi ha." Yến Kiệt cùng Lạc Đồng thương lượng thoáng một phát, quyết định lại để cho Yến Kiệt trước xuống.

Giang Phong trước hết đem Yến Kiệt tiếp xuống, đem nàng phóng tới phía dưới trên mặt đất về sau, lại bò lên trên cái ao nước đi đón Lạc Đồng. Lúc

này đây ngược lại là so sánh thuận lợi, không có xuất hiện tình huống gì.

Ôm Lạc Đồng rơi xuống cái ao nước, đem nàng đặt ở trên mặt đất về sau, Giang Phong mới xem như nhẹ nhàng thở ra. Yến Kiệt cùng Lạc Đồng tự đi đến Giang Phong bên người, nói ra: "Giang Phong, đêm nay thượng cảm ơn người rồi." Giang Phong khoát khoát tay, nói ra: "Chúng ta là quan hệ như thế nào, không cần phải nói cảm ơn."

Yến Kiệt nhìn nhìn Lạc Đồng, ý vị thâm trường nói: "Cũng là ha." Lạc Đồng lập tức đỏ bừng mặt, bất quá nhưng lại không nói gì thêm. Giang Phong cũng không có chú ý Lạc Đồng phản ứng, tự nói ra: "Tốt rồi, chúng ta trở về phòng ngủ a." "Àn, tốt!" Yến Kiệt cùng Lạc Đồng đáp ứng một tiếng, cùng Giang Phong cùng một chỗ hướng lầu ký túc xá đi đến. Bởi vì đã không sai biệt lắm ba giờ sáng rồi, đi tuần lão sư cũng sớm đã đi ra,

Giang Phong bọn hắn rất thuận lợi chạy về. Tại lầu ký túc xá phía dưới, Giang Phong hòa Yến Kiệt các nàng nói ngủ ngon, lúc này mới trở về phòng ngủ. Bởi vì mặt khác mấy người đồng bọn nhi cũng còn tại tiệm Internet lên mạng, trong phòng ngủ rất yên tĩnh. Giang Phong thay đổi dép lê, đi phòng rửa mặt giặt sạch chân, lúc này mới nằm ở chính mình trên giường nhỏ. Hồi tưởng lại đêm nay thượng sự tình, Giang Phong còn có chút chóng mặt chóng mặt mức ních đấy.

Nhất là thông minh sắc xảo giới thông qua mạng lưới *internet làm đến cái kia một số 500 vạn Mĩ kim mạng lưới *internet hắc kim, càng làm cho Giang Phong thoáng cái đã trở thành một cái tiểu phú ông. Tuy nhiên những số tiền này muốn thông qua chính quy cách (đường đi) đi vào biên giới, còn cần một ít thủ đoạn, bất quá, dù sao đã là tiền của hắn rồi.

Vốn là, Giang Phong cho là mình món tiền đầu tiên đem rất khó kiếm lấy, bởi vì gia đình của hắn là chân chính nghèo rớt mùng tơi gia đình, Nhưng không có gì kiếm tiền cách (đường đi). Nhưng lại không nghĩ tới bị thông minh sắc xảo giới như thế nhẹ nhõm giải quyết. Bất quá, dù sao thông minh sắc xảo giới làm chuyện này không có trải qua hắn cho phép, cái này lại để cho Giang Phong trong lòng có chút khó chịu.

Giang Phong nghĩ thầm chính mình là muốn hảo hảo tu luyện Vô Cực chân quyết rồi, tranh thủ sớm ngày hoàn toàn không chế thông minh sắc xảo giới. Bằng không, giống như bây giờ cũng không hay.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Mời

Giang Phong cũng không biết mình lúc nào ngủ đấy, đã đến sáng ngày thứ hai hơn sáu giờ, đồng hồ sinh vật lại để cho hắn không tự giác tỉnh. Tuy nhiên chỉ ngủ hai đến ba giờ thời gian, Giang Phong lại phát hiện mình cũng không có buồn ngủ, trên giường lại nửa giờ sau, hắn phát hiện mình không có biện pháp ngủ, cũng tự rời giường rửa mặt, sau đó đi rèn luyện thân thể cùng luyện tập Vô Cực chân quyết.

Phòng ngủ những người khác vẫn chưa về, mà bởi vì là chủ nhật buổi sáng, hơn nữa đây cũng là sơ tam niên cấp phóng nguyệt giả dôi thời điểm, cả tầng lầu ký túc xá ở bên trong đều im ắng đấy, các học sinh không phải vẫn chưa rời giường, tự là buổi tối hôm qua chạy ra ngoài chơi rồi. Giang Phong rửa mặt hoàn tất, lại đi lầu dạy học đằng sau trong tiểu hoa viên rèn luyện hơn một giờ bộ dạng, lúc này mới đi cẩn thận ăn điểm tâm.

Sau đó đi phòng học thời điểm, đã là chín giờ sáng tả hữu rồi. Bất quá, bởi vì Giang Phong ký túc xá mấy người buổi tối hôm qua đều đi tiệm Internet chơi, cho nên trong phòng học căn bản không có những người khác. Giang Phong cũng mặc kệ, thẳng xuất ra một rất dày Laptop (bút ký), bắt đầu ghi ghi vẽ vẽ. Hắn không có lấy ra cái gì sách vở, bởi vì hắn hiện tại học tập đồ vật, là thông minh sắc xảo giới bên trong tồn trữ tri thức.

Về phần trên lớp học nên học đồ vật, hắn cũng sớm đã OK rồi. Điểm này đơn giản đồ vật, Giang Phong căn bản không cần tại khóa ngoại tăng ca dụng công. Tuy nhiên học đồ vật là thông minh sắc xảo giới bên trong tồn trữ đấy, nhưng là muốn biến thành Giang Phong đồ đạc của mình, hay (vẫn) là cần tổn hao cực lớn tinh lực.

Bởi vì thông minh sắc xảo giới bên trong tri thức, đối với Giang Phong mà nói, thậm chí là đối với thời đại này mà nói, đều là phi thường cao thâm đấy. Cũng không biết đã ngồi bao lâu, Giang Phong chỉ nghe thấy phòng học bên ngoài hành lang truyền đến tiếng bước chân. Giang Phong cũng không có đi quản, bất quá, người tới nhưng lại hướng hắn bên này đã đi tới. "Giang Phong, chào buổi sáng nè!" Một cái dễ nghe thanh âm tại hắn bên cạnh vang lên.

Giang Phong sững sờ, thế nào lại là nàng? Giang Phong ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên là Lạc Đồng, nàng hay (vẫn) là buổi tối hôm qua cái kia một thân trang phục, nhìn về phía trên phi thường đẹp mắt. "Lạc Đồng?! Người cũng chào buổi sáng nè!" Giang Phong rất nhanh phục hồi tinh thần lại, đối với Lạc Đồng cười cười, nói ra. "Ha ha, hiện tại đã không còn sớm, đều nhanh mười một giờ nữa nha." Lạc Đồng cũng cười. "Ách... Mười một giờ sao?"

Giang Phong có chút không có ý tứ cười cười. "Ai, Giang Phong, người thật đúng là dụng công đến quên mất hết thầy trình độ ah!" Lạc Đồng nói. "Cũng không phải, tự là vừa rồi đang tự hỏi một vấn đề mà." Giang Phong không muốn tại vấn đề này thượng nhiều lời, hơn nữa, hắn cũng phát hiện, Lạc Đồng ưng thuận là có chuyện cùng hắn nói, lại hỏi, "Lạc Đồng, người tìm ta có chuyện gì không?" "Àn, đúng vậy a. Ta đi các người phòng ngủ tìm người,

ngươi không tại, ta biết ngay ngươi tới phòng học."

Lạc Đồng cười ha hả mà nói, "Là như thế này đây, Giang Phong, tháng năm Số 4 ngày đó là sinh nhật của ta, ba ba của ta ý định cho ta xử lý cái sinh nhật yến hội, ngươi có rảnh đi không?" Giang Phong không nghĩ tới Lạc Đồng đến tìm hắn, dĩ nhiên là vì vấn đề này. Lạc Đồng sinh nhật, là âm lịch tháng tư mười hai, đúng lúc là năm nay tháng năm Số 4. "Cái này, chỉ sợ không được ah."

Ngày đó thế nhưng mà thứ sáu, còn phải đi học." Giang Phong có chút do dự mà nói. Giang Phong nói như vậy, nhưng thật ra là hắn không muốn đi mà. Nếu hắn muốn đi tham gia, tìm lão sư xin phép nghỉ là không thành vấn đề đâu. Như là đã ý định buông tha cho, Giang Phong tự không muốn nhiều hơn nữa cùng Lạc Đồng có quá nhiều cảm tình gút mắc. Tại Giang Phong xem ra, trên cái thế giới này, nợ gì cũng có thể thiếu nợ, chỉ có cảm tình khoản nợ là không thể thiếu nợ đâu.

Lạc Đồng gặp Giang Phong cự tuyệt nàng, lộ ra có chút không vui, có chút ủy khuất nói: "Giang Phong, tự một buổi tối, thật sự không được sao?" Lạc Đồng cũng không biết mình bây giờ là như thế nào một loại tâm tính. Tại trước kia, Giang Phong một mực kiên nhẫn theo đuổi nàng thời điểm, nàng đối với Giang Phong kiên trì mặc dù có chút cảm động, nhưng là vẫn đối với Giang Phong không có cảm giác gì.

Cầm nàng lời của mình mà nói, tự là cảm động không phải cảm tình, cả hai có bản chất khác nhau. Chỉ là, từ khi tiết nguyên đán về sau, Giang Phong rõ ràng làm bất hòa nàng, chẳng những bình thường không để ý nữa nàng, hơn nữa mấy tháng này đều không có một lần nữa cho nàng ghi qua thư tình.

Bởi vì đã thành thói quen Giang Phong từng cuối tuần cho nàng ghi một phong thư tình thời gian, tại đoạn thời gian này bên trong, Lạc Đồng có một loại nhàn nhạt thất lạc, giống như là đã mất đi cái gì đồng dạng. Trên thực tế, buổi tối hôm qua đi lên mạng, chính là nàng một loại chủ động áp dụng hành động. Là nàng biết rõ Giang Phong phòng ngủ đồng học muốn đi lên mạng, cho nên nàng mới kéo lên Yến Kiệt, nói cùng với Giang Phong mấy cái cùng phòng cùng đi lên mạng.

Nàng biết rõ, Giang Phong những... này cùng phòng nhất định sẽ nói cho Giang Phong đấy. Mà nàng muốn xem đúng là Giang Phong phản ứng, nếu như Giang Phong thờ ơ, vậy nói rõ Giang Phong thật sự đã không hề ưa thích nàng. Mà nếu Giang Phong nghe nói nàng muốn đi lên mạng, vậy nói rõ Giang Phong vẫn là quan tâm nàng đấy.

Cuối cùng nhất, nàng cảm thấy phi thường vui vẻ. Giang Phong chẳng những đi theo nàng đi tiệm Internet, còn làm cho nàng nhìn thấy Giang Phong mặt khác một mặt. Nàng phát hiện, chính mình thậm chí có chút ít ưa thích Giang Phong rồi. Lạc Đồng biểu hiện ra xem là một cái ôn nhu im lặng con gái ngoan ngoãn, nhưng là, nàng nhưng lại một cái ưa thích kích thích nữ hài tử.

Cho nên, nàng đối với cái kia có chút con mọt sách khí Giang Phong không hề cảm giác, mà lại thích cái kia dám uy hiếp xảo trá lưu manh lưu manh, hơn nữa cuối cùng nhất đánh chính là mười cái lưu manh lưu manh rằng rơi đầy đất Giang Phong. Khi đó Giang Phong, thật sự rất man, rất làm cho nàng động tâm.

Nhìn về mặt ủy khuất Lạc Đồng, Giang Phong cúi đầu. Hắn có chút mềm lòng rồi, muốn đáp ứng. Bất quá, nghĩ đến Tiêu Tuệ, Giang Phong hay (vẫn) là làm ra quyết định, hắn nhìn xem Lạc Đồng, nói ra: "Lạc Đồng, thật sự là xin lỗi rồi, ta không thể đi tham gia sinh nhật của ngươi yến, lập tức muốn cuộc thi... Bất quá, ta hay (vẫn) là trước đưa lên một câu chúc phúc, sinh nhật vui vẻ!"

Giang Phong cũng biết, hắn tìm lấy cớ ngay cả mình cũng không thể nói phục, cho nên hắn chỉ nói một nửa sẽ không có nói thêm gì đi nữa. Giang Phong nói như thế, Lạc Đồng ngược lại là có chút đã tin tưởng.

Cho tới nay, Giang Phong đều là một cái học tập dụng công đệ tử tốt, hơn nữa Giang Phong hiện tại hình như là không thích nàng, không là sinh nhật của nàng xin phép nghỉ, lúc này mới phù hợp tình lý. "Không có gì, là ta cho ngươi khó xử rồi. Giang Phong, ta cũng chúc phúc ngươi tâm tưởng sự thành, thuận lợi thi đậu lớp 10." Lạc Đồng thanh âm lộ ra có chút thất lạc. "Cảm ơn ngươi, Lạc Đồng. Kỳ thật, còn có hai tháng mới thi cấp ba, chỉ cần ngươi dụng công một ít, cũng là có thể thi đậu lớp 10 đấy."

Giang Phong muốn an ủi thoáng một phát Lạc Đồng, nhưng lại không biết nên nói cái gì, đành phải theo chủ đề nói một câu như vậy. "Ha ha, Giang Phong, ngươi cũng đừng an ủi ta rồi, thành tích của ta tự chính mình rõ ràng nhất, có thể thượng Tứ Trung hoặc là mới Hoa Trung học cũng không tệ rồi, từ phi..." Lạc Đồng muốn nói lại thôi. Giang Phong có chút cười cười xấu hổ, không nói gì.

Lạc Đồng thành tích hoàn toàn chính xác không tốt, lớp học sáu mươi mấy người, Lạc Đồng thành tích chỉ là tại hơn bốn mươi tên. Mà trước đây, Tứ Trung hàng năm đều chỉ có hơn mười hai mươi người có thể thi đậu lớp 10.

Tự là Giang Phong bọn hắn lần này thành tích đối với trước kia mà nói muốn xin một ít, có thể có ba mươi người thi đậu lớp 10 cũng không tệ rồi. Dù Lạc Đồng thành tích bây giờ, hoàn toàn chính xác không có gì hy vọng. Lạc Đồng trông thấy Giang Phong không nói lời nào, trong lòng thất lạc càng thêm rõ ràng.

Nàng muốn nói chính là trừ phi Giang Phong nguyện ý giúp nàng học bỏ túc. Lạc Đồng rất hâm mộ Yến Kiệt đấy, bởi vì Yến Kiệt có Giang Phong giúp nàng học bỏ túc, mà hiệu quả cũng là phi thường rõ ràng. Tại trước kia, nàng cùng Yến Kiệt thành tích kém không nhiều lắm.

Tự là đến trường kỳ cuối kỳ cuộc thi, Yến Kiệt cũng là tại lớp học chừng bốn mươi tên, chỉ so với nàng cao mấy cái thứ tự. Nhưng là, từ khi cái này học kỳ khai giảng, Giang Phong từng cuối tuần bang (giúp) Yến Kiệt học bỏ túc đến nay, Yến Kiệt thành tích tiến bộ phi thường rõ ràng.

Nhất là ở trên chu vừa mới ra thành tích ba tháng nguyệt khảo thi, Yến Kiệt càng là tiến vào lớp học Top 3 mươi tên, thi đậu lớp 10 hy vọng tăng nhiều.

Những chuyện này, đều là tại đây khai giảng hơn hai tháng trong thời gian phát sinh đấy. Chiều này thế phát triển xuống dưới, Yến Kiệt thi đậu lớp 10 trên căn bản là vấn đề đã đóng thuyền sự tình. Không có cái nào đệ tử không hy vọng chính mình thành tích tốt, cũng không có cái nào đệ tử không hy vọng

thi đậu trọng điểm trường cấp 3, hàng hiệu đại học.

Lạc Đồng cũng giống như vậy. Nhưng là, Lạc Đồng nhưng lại phát hiện, bởi vì chính mình trong hai năm qua đối với Giang Phong thái độ không mặn không nhạt đấy, cho dù Giang Phong kiên nhẫn truy cầu nàng hai năm, nàng cùng Giang Phong nhưng lại ngay cả bạn tốt đều không tính là.

Hiện tại Giang Phong buông tha cho, nàng muốn cho Giang Phong giúp nàng học bổ túc bài học, cũng không biết làm như thế nào mở miệng. Trông thấy Giang Phong không nói lời nào, Lạc Đồng đành phải ly khai. "Giang Phong, không có ý tứ, quấy rầy người học tập." Lạc Đồng nói. "Không có gì, ta học được cái này một hồi, cũng hơi mệt chút, vừa vận nghỉ ngơi một chút." Giang Phong khoát khoát tay, không cho là đúng nói.

"Nha. Vậy người làm chuyện của mình a, ta phải về phòng ngủ rồi." Lạc Đồng hy vọng Giang Phong giữ lại thoáng một phát nàng, nhưng là nàng lần nữa thất vọng rồi. "Tốt, gấp lại!" Giang hướng gió nàng khua tay nói dừng. Lạc Đồng quay người đã đi ra, nàng đi được rất chậm. Bất quá, Giang Phong nhưng lại không có chú ý, hẳn lại bắt đầu vui đầu ghi ghi vẽ tranh rồi. Bất quá, Giang Phong còn không có có tiến vào trạng thái đã bị người đã cắt đứt. "Giang Phong, người đang giờ trò quý gì?!" Yên Kiệt đi vào phòng học, tức giận hỏi Giang Phong.

Nàng là cùng Lạc Đồng cùng đi đấy, chỉ là bởi vì Lạc Đồng cùng với Giang Phong nói sự tình, nàng không cũng may mắn, cho nên tạm lưu tại bên ngoài trên hành lang. Chỉ là, Lạc Đồng rất nhanh tạm đi ra, hơn nữa lộ ra rất ủy khuất, nàng cái này hay bằng hữu hỏi nàng đã xảy ra chuyện gì, nàng cũng không trả lời. Vì vậy, Yên Kiệt đã biết rõ, nhất định là Giang Phong khi dễ Lạc Đồng rồi, Lạc Đồng vừa ly khai, nàng sẽ tới hưng sư vấn tội (*) rồi.

Lạc Đồng thế nhưng mà nàng hảo tỷ muội. Giang Phong bị Yên Kiệt hỏi tội như vậy có chút không hiểu thấu. "Yên Kiệt, ta giống như không có đắc tội người đi? Nhìn người cái này vô cùng lo lắng đấy." Giang Phong nghi hoặc nhìn Yên Kiệt. "Hừ, người là không có đắc tội ta, nhưng là người cũng không thể khi dễ người ta đồng đẳng ah!" Yên Kiệt bắt mắt nói.

"Ta khi dễ Lạc Đồng? Lời này lại từ gì nói lên?" Giang Phong hồ đồ rồi. "Vừa rồi đồng đẳng đi ra ngoài, ta hỏi nàng cái gì đều không trả lời ta, cái này trong phòng học chỉ có người cùng nàng, nếu không phải người khi dễ nàng, tại sao có thể như vậy?" Yên Kiệt chắc chắn mà nói. "Yên Kiệt, người đã hiểu lầm, ta thật không có khi dễ Lạc Đồng." Giang Phong giải thích.

"Người không có khi dễ đồng đẳng, nàng kia như thế nào hội (sẽ) như vậy không vui?" Yên Kiệt rõ ràng không tin Giang Phong giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Không cho người yêu thích ta!

"Yên Kiệt, tại này kiện sự tình lên, ta lừa gạt người có chỗ tốt gì sao? Hơn nữa, chúng ta là bạn tốt, người đối với ta, khẳng định cũng rất hiểu rõ đấy, ta là hạng người sao như vậy?" Giang Phong đối với Yên Kiệt nói.

"Cũng là ha ha, người người này rất chính trực đấy, không giống như là khi dễ nữ hài tử người, hơn nữa người lại như vậy ưa thích đồng đẳng." Yên Kiệt cũng có chút hồ đồ rồi, hỏi Giang Phong nói, "Vậy người nói cho ta nghe một chút đi, vừa rồi người cùng đồng đẳng tâm đó chuyện gì phát sinh rồi hả?" Giang Phong nghĩ nghĩ, nói ra: "Cũng không có gì ah, chính là nàng mời ta tham gia sinh nhật của nàng yên, bởi vì ngày đó muốn lên khóa, ta sẽ không có đáp ứng. Trừ lần đó ra sẽ không có chuyện rồi khác."

Yên Kiệt nghe xong Giang Phong lời mà nói..., lập tức nhảy dựng lên. "Giang Phong, người không có sinh bệnh a? Đồng đẳng mời người tham gia sinh nhật của nàng yên, người vậy mà không đồng ý?!" Yên Kiệt cả kinh kêu lên. "Cái này có cái gì ah, ngày đó là thứ sáu, chúng ta muốn lên khóa đấy." Giang Phong không cho là đúng mà nói. Yên Kiệt nghe xong Giang Phong lời này, dứt khoát vrun tay, hướng Giang Phong cái trán vị trí sờ đến.

"Yên Kiệt, người làm cái gì vậy?" Giang Phong khó hiểu hỏi. "Ồ, độ ẩm rất bình thường, người không có phát sốt ah." Yên Kiệt kinh ngạc mà nói. Nghe xong Yên Kiệt lời mà nói..., Giang Phong thiếu một ít đặt mông ngồi ngay đó. Hẳn thật sự là phục Yên Kiệt cái này tiểu nha đầu rồi, nàng vậy mà cho là hẳn cự tuyệt tham gia Lạc Đồng sinh nhật yên hội, là đầu chấy khét bởi sau làm ra quyết định!

Giang Phong dở khóc dở cười nói: "Yên Kiệt, ta thật sự rất tốt, không có sinh bệnh." "Àn, hiện tại ta cũng biết rõ người không có sinh bệnh. Bất quá, Giang Phong người như thế nào không đáp ứng đồng đẳng đầu này?"

Người không phải truy cầu nàng suốt hai năm sao? Hiện tại nàng mời người tham gia sinh nhật của nàng yên hội, đây chính là một cái đáp ứng người truy cầu tín hiệu, người vậy mà cự tuyệt nàng?" Yên Kiệt có chút mơ hồ vuốt nàng đầu của mình nói. Giang Phong nhàn nhạt cười cười, nói: "Hiện tại đến lúc nào rồi rồi, còn có người nào tâm tình đi nói chuyện yêu đương?"

"Stop! Người ta đều là tốt nghiệp trước khi hướng chính mình ưa thích nữ sinh thổ lộ, người vậy mà ở thời điểm này cự tuyệt âu yếm nữ sinh hảo ý, ta xem tạm là đầu óc người xảy ra vấn đề rồi. Trước khi yêu chết đi sống lại đấy, bây giờ nhìn gấp hy vọng rồi, người lại buông tha cho. Ai, ta cũng mặc kệ

chuyện của người, người chính là một cái quái nhân, ta hiểu không được suy nghĩ của người."

Yến Kiệt có chút ảo não mà nói. Giang Phong chỉ là cười cười, không nói gì. "Ồ, không đúng! Dựa theo người trước kia hành vi suy đoán, không phải là như vậy đâu." Yến Kiệt như là nhớ ra cái gì đó, có chút kinh ngạc hỏi, "Giang Phong, người nói cho ta biết, phải hay là không người đời tình đừng luyến rồi hả?" Giang Phong thật là bị cái nha đầu này đánh bại. "Àch, Yến Kiệt, lời này của người tốt không có đạo lý, ta cùng Lạc Đồng căn bản cũng không có yêu đương qua, sao có thể đủ nói là đời tình đừng luyến đâu này?" Giang Phong nói.

"Ta không cùng người nói cái này. Người nói cho ta biết, người có phải hay không thích nữ hài tử khác rồi hả? Hoặc là cùng nữ hài tử khác yêu thương?" Yến Kiệt vẻ mặt tò mò nhìn Giang Phong, "Người nói cho ta biết, phải hay là không tiểu mèo hoa?"

Hay (vẫn) là?" Yến Kiệt nói tiểu mèo hoa, cũng là Giang Phong bọn hắn lớp học một người nữ sinh, tên gọi lưu như đình, nhũ danh gọi Xuân Hoa, các nàng quan hệ tốt đã kêu nàng tiểu mèo hoa. Lưu như đình cũng là một rất xinh đẹp đáng yêu nữ sinh, tuy nhiên dung mạo so sánh với Yến Kiệt cùng Lạc Đồng mà nói phải kém một ít, nhưng là xinh xắn lạnh lợi lưu như đình cũng có rất nhiều người theo đuổi. Cái kia xinh xắn lạnh lợi đáng người, điềm đạm đáng yêu phong tình, rất là khả năng hấp dẫn nam sinh chú ý lực.

Giang Phong một tay nâng trán, buồn bực nói: "Yến Kiệt, người đều đang nói chút ít cái gì ah!" "Chẳng lẽ không phải?" Yến Kiệt lại hỏi. "Đương nhiên không phải rồi, ta cùng lưu như đình ngoại trừ thuần khiết đồng học quan hệ bên ngoài, Nhưng không có khác bất luận cái gì quan hệ." Giang Phong phi thường khẳng định mà nói. "Vậy người hội (sẽ) là thích ai rồi hả?"

Yến Kiệt truy vấn. Nhìn xem xinh đẹp Yến Kiệt, Giang Phong không khỏi nhất thời nổi lên ranh mãnh chi tâm. Nha đầu kia lúc này thay cho nàng cái kia thân bó sát người dê nhung áo, mặc vào một kiện màu đen cổ tròn ống tay áo t lo lằng. Bó sát người quần áo đem nàng Linh Lung tư thái hoàn mỹ mà nổi bật đi ra, cái kia lớn nhỏ vừa phải, rất tròn hình nhìn không ra nửa điểm khuyết điểm hai ngọn núi, kiểu ngạo mà đứng vững.

Màu đen quần áo sắc thượng năng khi sương tái tuyết (*khi dễ hạt sương ức hiếp bông tuyết) óng ánh da thịt, làm cho cái này vốn là một bộ kẻ gây tai họa bộ dáng xinh đẹp nữ, tăng thêm vài phần dụ nhân dọa lạc mỹ lực. Chỉ thấy vốn là nhìn về phía trên như lúc ban đầu sinh cảnh liễu giống như (bình thường) hết sức nhỏ nhu nhược vòng eo, tại màu đen bọc vào, tuy nhiên nhưng hiện ra vài phần thiếu nữ trời sinh nhu nhược, rồi lại nhiều hơn một loại rắn chắc hữu lực cảm giác.

Làm cho người cảm thấy nàng cái kia bờ eo thon bé bỏng như vận vẹo mà bắt đầu..., nhất định đã kính bạo lại gọi cảm. Nàng hạ thân cũng không có ăn mặc buổi tối hôm qua cái kia đầu trắng tây quần, mà là ăn mặc một đầu xanh đen sắc quần jean, hai chân thon dài thẳng tắp, khép lại lúc không thấy nửa điểm khe hở.

Dù người một loại nàng như kẹp chặt hai chân, dù cho sức eo lại bu rục nam nhân, cũng chắc chắn không thể động đậy cảm giác. Cái kia bó sát người quần jean hoàn mỹ mà buộc vòng quanh nàng cái kia lấy vấy lúc khó gặp bờ mông ộp đường cong.

Làm cho nàng vốn là có lỗi có lỗi, thướt tha sinh tư hoàn mỹ đáng người, nhiều hơn nữa vài phần như lỗ đen giống như, có thể rơi vào sở hữu tất cả giống đực ánh mắt trí mạng lực hút. Trắng nõn nà bàn chân nhỏ từ thượng chụp vào một đôi thủy tinh đáy bằng giày xăng-đan. Cái kia mười khỏa non hành tây giống như (bình thường) tiểu chỉ đầu, tại nàng một thân sâu sắc trang phục phụ trợ xuống, càng thêm làm cho người thêm thưởng không thôi.

Dù cho Giang Phong cũng không phải là luyến chân thích người, nhìn nàng kia song chân nhỏ, lại cũng không tự chủ được sinh ra một loại muốn hấn nâng trong ngực, cẩn thận vuốt ve một phen ý niệm. "Của ta xác thực là thích nữ hài tử khác rồi!" Giang Phong giả trang ra một bộ nghiêm túc bộ dạng, nói ra. "Thật sự à?!"

Giang Phong, người sao có thể như vậy! Còn nói người không có đời tình đừng luyến, cái này tự mình đánh mình miệng đi à nha?" Yến Kiệt kêu lên. Giang Phong ha ha cười ngây ngô. "Đúng rồi, người bây giờ thích ai rồi hả? Cho bạn thân ta nói nói." Yến Kiệt nhìn xem Giang Phong, phi thường tò mò hỏi. Giang Phong nhìn xem Yến Kiệt, vẻ mặt cổ quái mà hỏi: "Người thật sự muốn biết?"

"Àn, đúng vậy a, ta phi thường muốn biết, chúng ta giang đại tài tử tăng lớn si tình nam ưa thích nữ hài tử là như thế nào người, mà có thể đánh bại đồng đồng đẹp như vậy nữ, thắng được chúng ta giang đại tài tử tâm nữ hài tử, như thế nào người." Yến Kiệt vẻ mặt bất quá mà nói.

Giang Phong hướng Yến Kiệt ngoác ngón tay, nói ra: "Người đem lỗ tai đưa qua ra, ta nói với người." "Ai, cái này phòng học cũng không có người khác, người cứ như vậy nói cũng không có gì a." Yến Kiệt không cho là đúng. Giang Phong khoát khoát tay, nói ra: "Cũng không thể nói như vậy, tục ngữ nói tai vách mạch rừng, ta cũng không muốn bí mật của ta bị người khác nghe thấy."

Yến Kiệt nghe xong, gật đầu nói: "Cũng là ha." Nói như vậy lấy, Yến Kiệt sẽ đem lỗ tai tiến đến Giang Phong trước miệng, nói ra: "Hiện tại người có thể nói a?" Nhìn xem Yến Kiệt cái kia xinh đẹp xinh xắn lỗ tai ở trước mặt mình lắc lư, Giang Phong không tự chủ được muốn hôn một ngụm. Bất quá, hấn hay (vẫn) là nhịn được chính mình xúc động.

Hay nói giỡn có thể, nhưng là chính thức thay đổi hành động có thể không làm được. Yến Kiệt hoàn toàn chính xác cùng hắn quan hệ tốt, nhưng là quá mức phân sự tình hay (vẫn) là không muốn làm. Giang Phong đối với Yến Kiệt lỗ tai, nhỏ giọng nói: "Ta hiện tại yêu mến mỹ nữ, tựa là lớp chúng ta hoa khôi lớp, xinh đẹp vô phương Yến Kiệt đồng học ah!"

Lúc ban đầu, Giang Phong há miệng lúc nói chuyện phát ra khí lưu, cong Yến Kiệt ngựa đẫy, thiếu một ít làm cho nàng nhịn cười không được lên. Bất quá, vì nghe Giang Phong cái này hay bằng hữu bí mật, nàng nhịn được.

Chỉ là, đem làm Giang Phong mà nói sau khi nói xong, Yến Kiệt tròn tròn mắt. Nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, Giang Phong vậy mà nói hấn ưa thích người là nàng! "Giang Phong, người cũng đừng chơi ta rồi." Yến Kiệt đỏ mặt nói. "Ta không có cùng người hay nói giỡn ah, người không phải muốn biết ta hiện tại thích ai sao?"

Giang Phong vẫn đang giả bộ như nghiêm trang bộ dạng. "Chúng ta thể nhưng mà huynh đệ, người sao có thể đủ thích ta đây này! Cái này không được, tuyệt đối không được." Yên Kiệt một tác vương đại loạn. Nàng thật sự sắp điên rồi. Đúng vậy a, nàng cùng Giang Phong là bằng hữu tốt nhất, cho nên, tuy nhiên nàng đối với Giang Phong có hảo cảm, nhưng là nàng lại một chút cũng không dám đem loại này khác phái ở giữa hảo cảm biểu đạt đi ra.

Hơn nữa, Giang Phong ưa thích Lạc Đồng, đây chính là nàng hảo tỷ muội ah, nàng cũng không thể cùng chính mình hảo tỷ muội đoạt bạn trai. Nhất là gần đây, Lạc Đồng rõ ràng bắt đầu ưa thích Giang Phong rồi, nàng càng không thể làm chuyện như vậy tình, vậy cũng quá không đủ bằng hữu rồi, mà nàng Yên Kiệt, Nhưng là nhất giảng nghĩa khí người. Giang Phong tiếp tục nói: "Cái này có cái gì ah.

Tuy nhiên người nói là ta huynh đệ, nhưng người là nữ sinh, ta là nam sinh, cái khác nam sinh có thể thích người, ta tự nhiên cũng có thể thích người rồi." Yên Kiệt có chút muốn điên rồi. "Ta nói không được là không được. Tuy nhiên ta là nữ sinh, người là nam sinh, nhưng là cái khác nam sinh có thể yêu thích ta, người lại không được, bởi vì chúng ta là bạn tốt, là huynh đệ!"

"Ta nói..." Giang Phong trông thấy Yên Kiệt cấp bách bộ dạng, đã cảm thấy có chút buồn cười, cũng không có ý định mở lại nói giỡn. Hay nói giỡn phải có chừng có mực, quá mức có thể thì không được. "Người không có cái gì nói!" Yên Kiệt đuổi ra xinh xắn non mềm tay phải, thoáng cái bưng kín Giang Phong miệng, không cho hắn nói chuyện. "Giang Phong, người thật sự không thể yêu thích ta. Chúng ta là bạn tốt, là huynh đệ. Hơn nữa, đồng đồng cùng ta cũng là bằng hữu tốt nhất, là hảo tỷ muội.

Chúng ta không thể đấy!" Yên Kiệt nhìn xem Giang Phong, phi thường rất nghiêm túc nói. Giang Phong thò tay cầm chặt Yên Kiệt tay, đem bàn tay của nàng dịch chuyển khỏi, cười khổ nói: "Yên Kiệt, ta vừa rồi muốn nói chính là ta nói thích người, chỉ là của ta mở đích một cái vui đùa mà thôi.

Người cũng nói, chúng ta là bạn tốt, là huynh đệ, ta đương nhiên sẽ không đối với người sinh ra tình yêu nam nữ rồi." Nghe xong Giang Phong lời mà nói..., Yên Kiệt hiển nhiên có chút ngây người, cuối cùng lâm bầm nói: "Vậy sao? Xem ra là ta hiểu lầm người rồi." Giang Phong cười cười, nói ra: "Ta chính là trông thấy người vừa rồi một mực truy vấn ta thích ai, cho nên muốn cùng người chỉ đùa một chút. Yên Kiệt người chớ để ý ha.

Tốt rồi, khỏi cần phải nói rồi, đều hơn mười một giờ, nên đi ăn cơm trưa rồi. Nếu không chúng ta cùng đi?" "Ah, ta hay (vẫn) là chờ một lát lại đi, người nếu đói bụng, tự đi trước a." Yên Kiệt nói. "Cái kia tốt, ta tự đi trước rồi. Đúng rồi, buổi chiều nhớ rõ đúng hạn đến phòng học ah, ca ca ta còn muốn giúp người học bỏ tức đây này. Người cái này buổi sáng cũng đã bỏ lỡ, buổi chiều có thể lại không thể bỏ qua." Giang Phong nói. "Àn, ta nhớ kỹ rồi." Yên Kiệt nói. Giang Phong rồi đi rồi.

Nhìn xem Giang Phong bóng lưng, Yên Kiệt ánh mắt rất phức tạp, trong miệng nhỏ giọng nói ra: "Giang Phong, người thật sự chỉ là đùa giỡn hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Học bỏ tức phong ba

Hai giờ chiều, Giang Phong đứng giờ đi phòng học. Dựa theo trước khi ước định, hắn đem tại xế chiều vì Yên Kiệt học bỏ tức bài học. Giang Phong đến phòng học thời điểm, bên trong vẫn không có người nào.

Hắn đi đến chỗ ngồi của mình lên, bắt đầu kế hoạch khởi hôm nay vì Yên Kiệt học bỏ tức sự tình đến. Thì ra là đi qua năm phút đồng hồ bộ dạng, Giang Phong chỉ nghe thấy truyền đến một hồi thủy tinh giầy xằng-đan "Lạch cạch" thanh âm, hắn biết rõ, Yên Kiệt đã đến. Quả nhiên, Yên Kiệt thân ảnh rất nhanh xuất hiện tại cửa phòng học.

"Giang Phong, người thực chào buổi sáng nè! Ách... Hắn là ta đến chậm" Yên Kiệt vốn là thói quen ân cần thăm hỏi một câu, lập tức có chút không có ý tứ xin lỗi lên. "Không có gì, ta cũng là mới đến." Giang Phong nói, "Tốt rồi, không nói những thứ này, người mau tới đây, chúng ta bắt đầu học bỏ tức a." Yên Kiệt gật gật đầu, nhẹ nhàng đi vào trên chỗ ngồi tọa hạ: Ngồi xuống, hỏi Giang Phong: "Giang Phong, xế chiều hôm nay, chúng ta học cái gì à?"

Giang Phong xuất ra chính mình Laptop (bút kí), nói ra: "Xế chiều hôm nay, ta cho người học bỏ tức vật lý a, cụ thể nội dung tự là mạch điện." Yên Kiệt nghe xong Giang Phong lời mà nói..., lộ ra có chút phiền não. Nàng kém cỏi nhất đúng là vật lý, mà cái này vật lý bên trong, nàng kém cỏi nhất lại là mạch điện. Mỗi lần chứng kiến những cái...kia nguyên linh kiện chủ chốt hình ảnh, nàng tự cảm thấy cháng váng đầu não trưởng, không muốn học được.

Giang Phong đối với tình huống như vậy cũng là hiểu rõ đấy, hắn cười cười, nói ra: "Tốt rồi Yên Kiệt, không muốn vẽ mặt khổ tương. Vấn đề khó hơn nữa, cũng phải giải quyết, bằng không thì nó tự vĩnh viễn tại đâu đó rồi. Hơn nữa, bất kể thế nào khó khăn vấn đề, nó cũng chỉ có một cái phương pháp giải quyết.

Người không muốn quá lo lắng, ta tin tưởng người nhất định có thể giải quyết vấn đề này đấy." Yên Kiệt hiển nhiên không có quá lớn tin tưởng, nàng có chút cảm xúc sa sút nói: "Nha... Được rồi..." Nhìn xem chu khẩu gọi dày đặc bờ môi Yên Kiệt, Giang Phong không khỏi nở nụ cười. Yên Kiệt trông thấy

Giang Phong cười nằng, gắt giọng: "Giang Phong, người cười cái gì ah, ta không phải là học không được mạch điện nha, có cái gì quá không được đây." "Ha ha, đúng vậy nha, không có gì cùng lắm thì đây, cho nên người cũng đừng về mặt khổ tương rồi." Giang Phong nói,

"Ra, chúng ta bắt đầu học tập." Giang Phong mà bắt đầu vì Yến Kiệt giảng giải lên. Yến Kiệt phát hiện một cái phi thường chuyện kỳ quái, những cái...kia vốn là tại vật lý lão sư trong miệng cực kỳ trừu tượng khó khăn mạch điện tri thức, tại Giang Phong giảng giải ở bên trong, vậy mà trở nên dễ lý giải đi lên.

Tuy nhiên giảng chính là đồng dạng tri thức, Nhưng là vật lý lão sư giảng thời điểm, nàng không hiểu ra sao, mà bây giờ Giang Phong cho nàng giảng, nàng đã có một loại rộng mở trong sáng cảm giác. Hai người, giảng phấn khích, nghe chăm chú, thậm chí có chút ít quên tình huống chung quanh. Trong phòng học cũng dần dần có người đã đến, hiện tại đã là chủ nhật buổi chiều, buổi tối còn muốn lên khóa, không ít người đã chạy đến phòng học, vội vàng làm lão sư bố trí xuống bài tập rồi.

Mọi người xem gặp Giang Phong hòa Yến Kiệt, cũng lơ đãng. Chuyện như vậy, hai tháng đến nay, trên cơ bản từng cuối tuần đều xuất hiện. Bọn họ cũng đều biết, Giang Phong hòa Yến Kiệt quan hệ không tệ. Tân Vượng cũng tới, hẳn nghĩ cho tới trưa, cũng dưỡng tốt tinh thần.

Nhìn xem Giang Phong đang chỗ đó vì Yến Kiệt học bỏ tức, hẳn hận không thể vì Yến Kiệt học bỏ tức người là hắn, như vậy, là hắn có thể đủ cùng Yến Kiệt thân cận rồi. Trên thực tế, tại trước kia Tân Vượng cũng nhắc tới qua vì Yến Kiệt học bỏ tức, nhưng là người ta căn bản không thêm điều nghĩa đến hắn, hắn cũng không có cách nào.

May mà chính là vì Yến Kiệt học bỏ tức người là Giang Phong, bằng không thì Tân Vượng thật sự hội (sẽ) ghen tị.

Tân Vượng sẽ không ăn dấm chua, nhưng là không vì lấy những người khác không ăn giấm. Ngay tại Giang Phong hòa Yến Kiệt Đồ phi thường đầu nhập thời điểm, một cái rõ ràng mang theo thanh âm tức giận vang lên: "Yến Kiệt, các người đang làm gì đó!" Giang Phong hòa Yến Kiệt nghe tiếng ngẩng đầu lên, hướng cửa ra vào phương hướng nhìn lại. Nguyên lai là hắn! Cái này người không phải người khác, đúng là một mực đau khổ truy cầu Yến Kiệt, nhưng là cuối cùng nhất không có đặc thủ Tịch Lâm.

Vốn là, hắn ở trên học kỳ thời điểm, chuyển trường đi nhị trung. Nhị trung cũng không tại nội thành, mà là đang thạch nội thành phía dưới một cái tên là song sông trấn trên thị trấn.

Bởi vì Tịch Lâm phụ thân điều nhiệm song sông trấn phó trưởng trấn chức, Tịch Lâm tự nhiên cũng đi theo đi nơi nào. Bất quá, tuy nhiên không tại Tứ Trung đi học, nhưng là Tịch Lâm hay (vẫn) là thường xuyên chạy tới nội thành tìm Yến Kiệt, trên cơ bản mỗi tháng đều muốn tới một lượng quay trở lại. Tịch Lâm là đem Yến Kiệt trở thành hắn độc chiếm đây, không cho phép bất luận cái gì nam sinh tiếp cận Yến Kiệt.

Một khi bị hắn đã biết, hắn sẽ tìm nam sinh kia phiền toái. Tịch Lâm trước kia cũng đã được nghe nói Yến Kiệt cùng Giang Phong quan hệ tốt, nhưng là hắn cũng không có tận mắt nhìn thấy Giang Phong hòa Yến Kiệt biểu hiện thân mật, hơn nữa Giang Phong đang trường học phi thường nổi danh, hắn cũng không dám làm cái gì.

Nhưng là, hắn vẫn đối với Giang Phong rất bất mãn đây, muốn lấy tìm một cơ hội giáo huấn thoáng một phát Giang Phong. Hôm nay hắn đồng dạng là tới trường học xem Yến Kiệt, nhưng lại không nghĩ tới vừa vận trông thấy hai người một bộ thân mật dạng.

Nguyên lai, bởi vì Yến Kiệt nghe được quá đầu nhập, nàng vậy mà thiếu một ít tựa vào Giang Phong trên bờ vai rồi. Cái này trong phòng học ngược lại là có thể nhìn ra, Yến Kiệt cũng không có chính thức tựa ở Giang Phong trên bờ vai, bất quá, theo cửa phòng học góc độ đến xem, tựa hoàn toàn bất đồng rồi.

Yến Kiệt chính nghe được cao hứng, đột nhiên bị người quấy rầy, cũng phi thường khó chịu. Hơn nữa nàng vẫn đối với Tịch Lâm không có gì hảo cảm, tựa tức giận nói: "Tịch Lâm, ta đang làm cái gì cùng người có liên quan hệ sao? Người quản được cũng quá nhiều hơi có chút nhĩ a!" Tịch Lâm nói lý ra giáo huấn chính mình những cái...kia người theo đuổi sự tình, Yến Kiệt cũng là nghe nói qua một ít đây.

Chỉ là, nàng đối với những cái...kia người theo đuổi không hề hảo cảm, Tịch Lâm lại để cho người giáo huấn bọn hắn, đúng lúc là vì nàng giảm ít đi không ít phiền toái, Yến Kiệt cũng tựu chẳng muốn đi quản. Hơn nữa, Tịch Lâm phụ thân cùng Yến Kiệt ba ba, coi như là lão giao tình. Hai người trước khi cùng tồn tại một đơn vị công tác, chức vụ cấp bậc cũng kém không nhiều lắm, đều là môn phụ cấp.

Hơn nữa hai nhà lại là một cái hương đấy, cái này bình thường đi thì càng tới gần. Hơn nữa hai nhà đại nhân hữu ý vô ý còn để lộ ra muốn hai nhà tiểu hài nhi có thể thân cận, tốt nhất là có thể kết thành thân gia. Dù sao, quan trường hiểm ác, có thể có một cái kiên định minh hữu, đó cũng là tốt. Nhất là loại này có thể xem như môn đăng hộ đối đấy, cái kia càng là không tệ rồi.

Yến Kiệt mặc dù đối với hai nhà ý của đại nhân không cho là đúng, nhưng nhìn tại song phương gia trường trên mặt mũi, nàng cũng thoáng muốn cho Tịch Lâm một ít mặt mũi, bằng không về nhà, trông thấy nàng tịch bá bá tựu không dễ nói chuyện rồi.

Chỉ là, hiện tại Tịch Lâm vậy mà quấy rầy nàng học bỏ tức, thực tế đây là Giang Phong đang vì nàng học bỏ tức, nàng tựu phi thường khó chịu rồi, cho nên lời này cũng vọt lên điểm. Tịch Lâm trông thấy Yến Kiệt vậy mà như vậy không để cho hắn mặt mũi, đang tại mặt của mọi người nói hắn như vậy, trong lúc nhất thời khí huyết xông não, phần nộ tới cực điểm.

Bất quá, hắn không thể đối với Yến Kiệt nổi giận, vì vậy, cái này lửa giận dĩ nhiên là chuyển dời đến Giang Phong trên người. Tịch Lâm nổi giận gầm lên một tiếng, tựu như vậy hướng phía Giang Phong lao đến, đối với Giang Phong tựu chém ra một quyền. Giang Phong đang trông thấy Tịch Lâm thời điểm, vẫn tại chú ý hắn. Đối với cái này từng đã là đồng học, Giang Phong hay (vẫn) là hiểu rõ một ít đấy, nhất là còn có trí nhớ của kiếp trước.

Cái này có thể được xưng tụng là quan nhị đại đồng học, Nhưng không phải cái gì loại lương thiện. Quả nhiên, Tịch Lâm rất nhanh tựu bão nổi rồi, xông

lại muốn đánh hắn. Nếu tại trước kia, Giang Phong còn có thể sợ Tịch Lâm, nhưng là hiện tại Giang Phong cũng không phải trước khi Giang Phong, Tịch Lâm cái này không có kết cấu gì một quyền, căn bản thượng không nhìn tại Giang Phong trong mắt. Hắn tùy ý giơ lên tay, đã bắt ở Tịch Lâm hướng hắn đập tới nắm đấm.

"Tịch Lâm, ngươi có ý tứ gì?" Giang Phong rét nghiêm mặt hỏi. "Ngươi còn m nó còn hỏi ta có ý tứ gì? Mẹ * đấy, ta nhìn ngươi là không biết chữ chết viết như thế nào được rồi, ta Tịch Lâm nữ nhân, ngươi cũng dám phao (ngâm)?" Tịch Lâm trong miệng hùng hùng hổ hổ đấy, hắn muốn rút về nắm đấm lại đánh Giang Phong.

Bất quá, Giang Phong đâu chịu buông ra lại để cho Tịch Lâm lại đánh hắn. Giang Phong tựa như vậy một tay nắm Tịch Lâm nắm đấm, Tịch Lâm đem hết bú sữa mẹ khí lực, cũng không thể đủ rút về đi. "Ngươi * hắn * mĩa nó buông tay!" Tịch Lâm giận dữ.

"Ngươi là nào * tàn sao? Ngươi cho rằng ta cũng là nào * tàn sao? Ta buông tay cho ngươi lại đánh ta à? Ta cũng không phải thụ * hành hạ * cuồng." Giang Phong bĩu môi, nói ra.

Tịch Lâm gặp Giang Phong không buông tay, hắn tựa đưa chân hướng Giang Phong đá tới, cũng là bị toàn lực chú ý hắn Giang Phong cho khám phá, Giang Phong vung tay lên, một chưởng kích tại Tịch Lâm trên đầu gối, Tịch Lâm lập tức đau đến quai kêu lên.

Giang Phong một kích kia, vừa vặn đánh vào Tịch Lâm đầu gối gân mạch thượng. Đầu gối nhảy phản xạ nguyên lý, tất cả mọi người là biết đến, lần này chẳng những đau nhức triệt nội tâm, còn có một loại lại để cho người chịu đựng không nói tê dại cảm giác, Tịch Lâm trong lúc nhất thời đều có chút đứng không vững rồi.

Giang Phong trông thấy Tịch Lâm đều có chút đứng không vững rồi, cũng tựa buông lỏng ra Tịch Lâm tay, cũng thuận thế đẩy một bả, Tịch Lâm thoáng cái liền hướng đằng sau lăn đi qua, vừa vặn ngã xuống đằng sau trên mặt bàn, đau đến Tịch Lâm lại là quát thẳng tới hơi lạnh.

Tịch Lâm tại đầu đó xoa chân sờ não đấy, tốt một hồi mới tri hoãn qua thần đến. Chỉ là, hắn cũng không dám nữa cùng giang chạy bằng khí tay rồi, hắn đã nhìn ra, chính hắn căn bản không phải Giang Phong đối thủ. Tịch Lâm oán hận nhìn một chút Giang Phong, nói ra: "Tĩnh Giang Địch, ngươi chờ đó cho ta, ta nhất định phải làm cho ngươi đẹp mắt! Cho ngươi biết được tội ta Tịch Lâm kết cục!" Nói xong, Tịch Lâm liền xoay người chạy ra phòng học.

Yến Kiệt có chút bận tâm nhìn một chút Giang Phong, nói ra: "Giang Phong, ngươi nhìn ngươi chọc phiền toái." Giang Phong không cho là đúng cười, nói: "Không có gì, nhìn dáng vẻ của hắn, nhất định là muốn đi tìm một ít tên côn đồ để giáo huấn ta. Nhưng ngươi cũng biết đấy, ta sẽ sợ những cái...kia tên côn đồ sao?"

Yến Kiệt ngạc nhiên. Hoàn toàn chính xác, buổi tối hôm qua tóc vàng dẫn theo mười hai tiểu đệ, cầm côn côn bổng bổng hung khí, hùng hổ tìm Giang Phong trả thù, cuối cùng nhất cũng là bị Giang Phong đánh được răng rơi đầy đất, đoạn cánh tay gãy chân đầy đất thẳng rên rĩ. Nhiều như vậy tên côn đồ đều không làm gì được được Giang Phong, Tịch Lâm đi tìm tên côn đồ đến báo thù, quả thực tựa là chê cười. "

Nhưng là, Tịch Lâm cha của hắn là song sông trấn phó trưởng trấn, trong thành cũng có một ít quan hệ, nếu hắn tìm đồn công an người..." Yến Kiệt có chút lo lắng mà nói. Giang Phong nghe xong, cũng có chút cảnh giác lên. Nếu Tịch Lâm tìm hắc đạo người, Giang Phong hoàn toàn không nhìn tại trong mắt.

Tại thạch thành, thực lực so tóc vàng mạnh, khẳng định không nhiều lắm. Tóc vàng cái kia những người này, đều hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn, những thứ khác hắc thế lực, Giang Phong cũng không phải rất để ý. Hơn nữa, nơi này là trường học, những cái...kia tên côn đồ cũng không dám trong trường học gây ra đại sự, như vậy bọn hắn chỉ biết chịu không nổi.

Bất quá, Tịch Lâm lão tía là trong chánh phủ người, nếu hắn thông qua quan hệ, lại để cho công an đến tìm hắn gây phiền phức, cái kia Giang Phong tựa thật sự rơi vào tình huống khó xử rồi. Có kiếp trước trí nhớ Giang Phong thế nhưng mà rất rõ ràng, có chút công an, so hắc đạo người còn hắc.

Mà đời trước của hắn, cũng nghe nói quá nhiều quan nhị đại mượn quốc gia bạo lực máy móc làm xằng làm bậy sự tình. Giang Phong không thể không lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 32: Hung hăng mà giáo huấn hắn

Bất quá, Giang Phong biết rõ, mình bây giờ lo lắng cũng không có gì dùng, cũng chỉ có thể là dùng bất biến ứng vạn biến rồi. Tịch Lâm nổi giận đứng đứng ra Tứ Trung cửa trường, đi vào bên ngoài buồng điện thoại, gọi một cú điện thoại đi ra ngoài. Điện thoại rất nhanh chuyển được, tịch sònglón cầm lấy điện thoại tựa nói ra: "Là Hoàng ca sao? Ta là Tịch Lâm." Trong điện thoại truyền đến một tiếng thô lỗ chửi bậy: "Ta quản ngươi mẹ là ai ah, lão tử

không rảnh."

Nguyên lai, Tịch Lâm là cho hoàng Đại Minh thì ra là tóc vàng gọi điện thoại. Chỉ là, tóc vàng buổi tối hôm qua mới bị Giang Phong hung hăng mà giáo huấn một trận, lúc này đang tại vì các huynh đệ tổn thương đau đầu đây này. Tâm tình những người này không tốt, nóng tính tự đại, nói chuyện dĩ nhiên là không khách khí.

Tịch Lâm gặp hoàng Đại Minh há miệng liên mắng, sừng sờ trong chốc lát thần. Bất quá nghĩ tới những thứ này lưu manh lưu manh trên cơ bản đều là tạng (bản) thuốc đắng quyền sách đắng, cũng không có quá để ý. Hơn nữa, hắn hiện tại vẫn còn muốn tìm những tên lưu manh này lưu manh giáo huấn Giang Phong, càng là muốn nịnh nọt hoàng Đại Minh bọn hắn rồi.

Vì vậy tự tư tự lợi ra nói ra: "Hoàng ca, ta chính là cái kia nguyên lai tại Tứ Trung đọc sách Tịch Lâm ah. Chúng ta thường xuyên cùng nhau ăn cơm đây." Nguyên lai tại Tứ Trung thời điểm, Tịch Lâm vì thỉnh tóc vàng bọn hắn hỗ trợ hắn giáo huấn người, thường xuyên thỉnh những tên lưu manh này lưu manh ăn uống, cho nên cùng bọn họ hỗn [lăn lộn] được cũng coi như thực (quen thuộc).

Tóc vàng nghe xong, lập tức thay đổi một loại thái độ. Tịch Lâm đối với bọn họ không tệ, thường xuyên hiếu kính bọn hắn, mà bọn hắn giúp hắn làm những sự tình kia, cũng là lại đơn giản bất quá đây, thì ra là khi dễ thoáng một phát những cái...kia người nhất gan dạ từ, đó là bọn họ thích nhất làm một chuyện. Về phần Tịch Lâm lão tía là một cái môn phụ cấp cán bộ, tóc vàng ngược lại cũng không phải quá để ý.

Thạch thành tuy nhiên không lớn, nhưng dù sao cũng là một chỗ cấp hành chính đơn vị nơi đóng quân, hắn tóc vàng ngay cả chính sảnh phó sảnh đại quan đều gặp không ít. Môn phụ, thật sự là có chút bất nhập mắt của hắn giới. "Nguyên lai là tiểu tịch ah, người tốt, người tốt!" Tóc vàng cười ha ha nói, "Đúng rồi, tiểu tịch, nghe nói người đi sông sông, lúc nào lại đây nội thành rồi hả?"

Tịch Lâm vội vàng giải thích nói: "Đúng vậy, Hoàng ca, ta là đến trường kỳ khai giảng thời điểm chuyển trường đi sông sông đây, cha ta đi vào trong đó đem làm phó trưởng trấn, ta cũng chỉ tốt cùng đi qua. Ta là hôm nay mới vào thành ra, cái này không, tự gọi điện thoại tìm các người chơi." "Haha, như vậy ah. Bất quá, hai ngày này ta có chút nhí sự tình, chỉ sợ là không có thời gian tìm người chơi."

Tóc vàng nói ra.

Tịch Lâm nghe xong, lập tức nóng nảy. Tóc vàng bất hòa: Không cùng hắn chơi có thể không làm được, hắn còn hy vọng tóc vàng giúp hắn giáo huấn giang đốn gió. "Hoàng ca, nhà của ta lão đầu từ xem ta thấy rất nhanh, ta khó được tới một lần nội thành. Như vậy đi, ta thỉnh Hoàng ca Hòa huynh đệ nhóm (đám bọn họ) đi ăn cơm, như thế nào đây?" Tóc vàng gặp Tịch Lâm vội vã như vậy, biết rõ hắn nhất định là có việc muốn nhờ, tự cười nói: "Tiểu tịch ah, người có chuyện cùng với người Hoàng ca nói, không cần phải quanh co vòng vèo đây."

Chúng ta cũng là lão Quan buộc lại đúng không?" Tịch Lâm không có ý tứ cười cười, nói ra: "Hay (vẫn) là Hoàng ca anh minh ah, thoáng cái tự nhìn ra tiểu đệ có việc muốn nhờ rồi." Dừng một chút, Tịch Lâm đối với tóc vàng nói ra: "Hoàng ca, là như thế này đây, ta không phải có một nữ nhân tại Tứ Trung nha, hôm nay ta đến nội thành, vậy mà trông thấy có người tại cửa nàng. Hơn nữa, người này còn rất diao, ta lại làm bất quá người ta, cho nên đành phải phiền toái Hoàng ca các người rồi."

Tóc vàng nghe xong, không cho là đúng nói: "Như vậy ah, không có chuyện, chuyện này, ca giúp người OK rồi." Tuy nhiên buổi tối hôm qua các huynh đệ của hắn tổn thương thâm trọng, nhưng là cũng không phải mỗi người đều đã tao ngộ gãy xương nặng như vậy tổn thương, thí dụ như chính hắn, cũng chỉ là các đốt ngón tay trật khớp mà. Những...này trật khớp huynh đệ, trở lại nơi ở của bọn hắn, tìm người trấn tiết trở về vị trí cũ cũng không sao sự tình rồi. Đương nhiên, một trong hai ngày nhất định là không thể có quá kịch liệt vận động.

Chỉ là, đi trường học uy hiếp một cái học sinh trung học, bề ngoài giống như sẽ không phát sinh đánh nhau sự tình a? Những cái...kia mềm yếu học sinh trung học, chỉ cần hắn mang theo mấy cái tiểu đệ, một gào to, lập tức trở nên so bé mèo Kitty còn thuận theo rồi, làm sao có thể đánh nhau? Cho nên, tóc vàng nghe xong, lập tức đáp ứng. "Vây cảm ơn Hoàng ca rồi. Hoàng ca yên tâm, chỉ cần Hoàng ca hung hăng mà giáo huấn cái kia lông chim đừng lại một châu, ta nhất định sẽ không bạc đãi các huynh đệ đây."

Như vậy đi, sau đó ta ra 200 khối thỉnh mọi người đi chà xát đừng lại một châu, như thế nào?" Tịch Lâm cao hứng mà nói. "Ha ha, tiểu tịch người quá khách khí. Cái kia tốt, quyết định vậy nha." Tóc vàng càng thêm vui vẻ. Hắn hiện tại chưa kịp những cái...kia còn ở tại trong bệnh viện các huynh đệ tiền thuốc men đau đầu đau rồi, Tịch Lâm nguyện ý ra 200 khối hiếu kính bọn hắn, đây quả thực là mưa đúng lúc ah.

"Ta đây ngay tại Tứ Trung ngoài cửa chờ Hoàng ca các người đại giá quang lâm rồi!" Tịch Lâm cười nói câu, sau đó cúp điện thoại. Tóc vàng nơi ở của bọn hắn, khoảng cách Tứ Trung cũng không xa. Thì ra là mấy phút đồng hồ sau, Tịch Lâm đã nhìn thấy tóc vàng mang theo ba bốn tiểu đệ đã đến.

Chỉ là, lại để cho Tịch Lâm có chút ngoài ý muốn chính là, tóc vàng bọn hắn cả đám đều bề ngoài giống như rất hình dáng thâm trầm, trên cơ bản mỗi người đều đập vào băng bó. Tóc vàng bọn hắn mặc dù chỉ là trật khớp, nhưng là bởi vì kéo một chút thời gian, cho nên các đốt ngón tay bộ vị đều có chút sưng lên, bọn hắn tìm Lão Trung Y tại đem bọn họ các đốt ngón tay trở về vị trí cũ về sau, hay (vẫn) là đã tiến hành băng bó.

"Hoàng ca, các người đây là?" Tịch Lâm coi chừng mà hỏi. Tóc vàng bải xuống còn hoàn hảo tay phải, tùy tiện nói: "Không có chuyện, tự là buổi tối hôm qua đụng phải một chút phiền toái, bất quá cũng đã giải quyết." "Vây bây giờ..." Tịch Lâm có chút bận tâm, dùng tóc vàng bọn hắn hiện tại trạng thái, đi tìm Giang Phong phiền toái chỉ sợ chiếm không được tốt. Nhưng hắn là biết đến, Giang Phong đang lớp học có rất cao uy tín, nếu hắn cử động lớp học đệ tử cùng tóc vàng đối kháng, dùng tóc vàng bọn hắn hiện tại tàn phế, nói không chừng không phải đối thủ.

"Ha ha, không phải là đối phó một cái học sinh trung học nha, có cái gì cùng lắm thì hay sao? Chỉ có chúng ta ra mặt, giật mình hừ, hắn tuyệt đối nói nhảm không dám nói." Tóc vàng không cho là đúng mà nói. Tịch Lâm ngẫm lại cũng thế, Giang Phong chính là một cái chỉ biết là đọc 138 đọc sách lười [NET] ngốc tử, tuy nhiên tại đệ tử trung uy tín rất cao, nhưng hắn ở đâu bá kiến xã hội đen ah. Chỉ cần tóc vàng bọn hắn xuất ra khí thế, giật mình hừ, Giang Phong khẳng định sợ tới mức tè ra quần rồi.

Vì vậy, Tịch Lâm liền mang theo tóc vàng bọn hắn hướng trong trường học đi đến. Bây giờ là chiều chủ nhật, là trường học cõi mở thời gian, cửa lớn không có cửa vệ trách nhiệm. Cho nên Tịch Lâm mang theo tóc vàng bọn hắn rất thuận lợi tự tiện vào cửa trường, hướng Giang Phong bọn hắn lớp đi đến. Tịch Lâm mang theo tóc vàng bọn hắn, trực tiếp đi vào Giang Phong lớp phòng học.

Lại để cho Tịch Lâm phi thường cảm tức chính là, Giang Phong vậy mà như không có phát sinh chuyện gì giống như, lại đang chỗ đó cùng Yến Kiệt đang nói gì đó. Hơn nữa nhìn bộ dáng, Yến Kiệt lộ ra rất vui vẻ, lúm đồng tiền như hoa đầy. Nếu một mình trông thấy Yến Kiệt đối với hắn như vậy cười, Tịch Lâm nhất định là xương cốt đều xóp gòn rồi.

Nhưng là, hiện tại Yến Kiệt nhưng lại đối với mặt khác nam sinh cười, cái này lại để cho Tịch Lâm có chút ra cách phần nộ. Tịch Lâm một ngón tay Giang Phong, đối với tóc vàng nói ra: "Hoàng ca, chính là diao hàng tại phao (ngâm) nữ nhân của ta. Bên cạnh hắn vị mỹ nữ kia, tự là nữ nhân của ta. Các ngươi hung hăng mà giáo huấn hắn, không muốn cho ta mặt mũi!" Bởi vì góc độ vấn đề, tóc vàng chỉ là trông thấy Yến Kiệt cùng Giang Phong bên cạnh, cho nên cũng không có nhận ra Yến Kiệt cùng Giang Phong đến.

Hắn phát hiện chỉ là một cái dáng người nhìn về phía trên rất không tệ nữ sinh, cùng với một cái nhìn về phía trên có chút gầy yếu nam sinh, tự cho rằng Tịch Lâm xin nhờ chuyện của bọn hắn không hề tính khiêu chiến. Đồng thời, hắn cũng có chút khinh bỉ Tịch Lâm, như vậy một cái gầy yếu ớt nam sinh đều làm không được, thật là có chút mất mặt. Tóc vàng vung tay lên, đối với sau lưng các tiểu đệ nói ra: "Đi, chúng ta đi qua, nhìn xem là cái nào lông chim, cũng dám đối với tiểu tịch nữ nhân động tâm tư."

Cửa phòng học có động tĩnh, Giang Phong tự nhiên cũng phát hiện, hắn đành chỉ học bỏ tức, ngẩng đầu lên xem tình huống, nhưng lại vừa vặn trông thấy tóc vàng treo tay trái, mang theo ba bốn đồng dạng đập vào màu trắng băng bó tiểu đệ đã đi tới, lập tức nở nụ cười. Tịch Lâm tìm giúp đỡ, dĩ nhiên là tóc vàng bọn hắn! Giang Phong cười ha hả nói: "Tóc vàng, ngươi tới tại đây làm gì?" Giang Phong là có ý hỏi như vậy đây, tóc vàng là cùng Tịch Lâm cùng đi đây, mục đích là cái gì lại rõ ràng bất quá rồi.

Tóc vàng cũng nhìn thấy Giang Phong, lập tức sững sờ. Thế nào lại là hắn! Tóc vàng tại trong lòng hò hét. Buổi tối hôm qua tình cảnh, xuất hiện lần nữa tại trong óc của hắn, cái kia như là ác ma giống như, vung vẩy lấy sáng như bạc thép hợp kim quân, đưa hắn mười cái huynh đệ toàn bộ đá đảo tại mà thân ảnh, còn có cái kia nhàn nhạt đáng tươi cười, lại để cho tóc vàng không tự kim hãm được rung mình một cái. "Ha ha, Giang lão đại ngươi cũng ở nơi đây ah!" Tóc vàng đáng tươi cười rất xấu hổ.

"Ta là cái này lớp đệ tử, tự nhiên là ở chỗ này rồi. Ta có chút kỳ quái, ngươi tóc vàng tới nơi này làm gì? Chẳng lẽ là cảm giác được bản khoản, đến cho chúng ta đưa tiền nhận hay sao?" Giang Phong âm hiểm cười, nói ra. "Ách..." Tóc vàng bó tay rồi. Hắn nhớ tới buổi tối hôm qua Giang Phong đối với cảnh cáo của hắn. "Tại sao không nói chuyện?" Giang Phong chăm chăm vào tóc vàng. "Giang lão đại nói đùa, ta nơi nào có tiền ah. Bất quá, của ta thật là hướng Giang lão đại ngươi nhận đây, buổi tối hôm qua nhiều có đắc tội ah!" Tóc vàng trong đầu ý niệm nhanh quay ngược trở lại, rất nhanh nghĩ ra ứng đối biện pháp.

"Là —— ư ——" Giang Phong kéo dài thanh âm nói ra. "Đừng vậy! Đừng vậy!" Tóc vàng liên tục không ngừng trả lời. "Hừ!" Giang Phong rét hừ một tiếng, sợ tới mức tóc vàng thân thể lại là run lên. "Ta nhìn ngươi là tới tìm ta phiền toái a!" Giang Phong nói câu. Tóc vàng cái trán đầy mồ hôi rồi, bất quá, vấn đề này nhất định là không thể thừa nhận đây, bằng không, có trời mới biết cái này chết đòi tiền Giang Phong, sẽ như thế nào xáo trá hắn. Dù sao, hắn không muốn lại bị Giang Phong hành hạ dùng lại một lần nữa.

Tóc vàng trong nội tâm cái kia hồi hận ah, hắn vì cái gì đáp ứng Tịch Lâm đến Tứ Trung tìm đệ tử phiền toái đây này. Biết rất rõ ràng Giang Phong ngay tại Tứ Trung đây, vì cái gì sẽ không nghĩ đến cùng Tịch Lâm có mâu thuẫn người là giang đón gió? Chính mình thật sự là một đầu heo ah! Tóc vàng tại hồi hận đồng thời, hắn đã ở trong nội tâm đem Tịch Lâm tổ tông tám đời nữ tính thân thuộc đều ân cần thăm hỏi một lần, nhất là trọng điểm ân cần thăm hỏi Tịch Lâm mẫu thân cùng tỷ muội. Cái này người mang đến sự xui xẻo, như thế nào lại để cho chính mình đến tìm Giang Phong phiền toái ah.

Như thế rất tốt rồi, sẽ bị Giang Phong giáo huấn rồi. Bất quá, Giang Phong mà nói hắn hay (vẫn) là phải trả lời đây. "Điều này sao có thể đâu này? Cho ta gan lớn như trời nhĩ, ta cũng không dám đến tìm Giang lão đại phiền phức của ngươi ah." Tóc vàng trợ mặt ra nói ra. "Vậy sao? Vậy các ngươi sau lưng cái kia gia hỏa là ai?" Giang Phong chỉ vào Tịch Lâm lớn tiếng nói. "Ách..." Tóc vàng lần nữa đã trầm mặc, hắn không có khả năng trợn mắt nói lời bịa đặt, vậy cũng quá giả. "Tịch Lâm, ngươi rất được a! Vậy mà đi tìm người của xã hội đen đến trường học nháo sự!" Giang Phong đối với Tịch Lâm, lạnh lùng nói.

Tịch Lâm hoàn toàn trợn tròn mắt, ở bên ngoài hung hăng càn quấy cực kỳ khủng khiếp tóc vàng, đang cảm thấy Giang Phong về sau, vậy mà so nhất dụ dàng ngoan ngoãn nhỏ nhỏ cầu nhĩ đều dụ dàng ngoan ngoãn, cái kia hoàn toàn là ở hướng Giang Phong chó vẫy đuôi mừng chủ ah! "Cái này mẹ nó * đến đây ngọn nguồn là chuyện gì xảy ra ah!" Tịch Lâm tại trong lòng ai oán lấy.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Nghỉ dài hạn

Giang Phong gặp Tịch Lâm không nói lời nào, lại hỏi tóc vàng: "Tóc vàng, là tên kia gọi ngươi tìm đến ta phiền toái à?" Tóc vàng đem đầu dao động giống như là trống lức lức, trong miệng cũng là liên tục phủ nhận: "Không phải, không phải..." Giang Phong cười cười, nói ra: "Tóc vàng, ngươi là người ngu, ngươi cho rằng ta cũng là kẻ dần sao?"

Tóc vàng sững sờ, lập tức hướng Tịch Lâm bên kia vọt tới. Chỉ thấy tóc vàng một cước đem Tịch Lâm đá đến trên mặt đất, trong miệng cũng hùng hùng hồ hồ nói: "Ta Fuck Your Mom, Tịch Lâm, ngươi vậy mà bảo ta đến tìm Giang lão đại phiền toái, ta nhìn ngươi là không chết đã qua! Ngươi muốn chết phải không?"

Ngươi muốn chết cũng đừng kéo lên ta à, ta còn không có sống đủ đây này!" Tóc vàng vừa mắng lầy, một bên dùng chân đá lấy đã té trên mặt đất Tịch Lâm. Cảnh tượng như vậy, lại để cho trong phòng học mọi người rất là ngoài ý muốn. Vốn là, mọi người xem gặp Tịch Lâm mang theo mấy cái lưu manh, hùng hồ giết tiến đến, bọn hắn còn tưởng rằng Giang Phong khẳng định phải có hại chịu thiệt rồi, đang chuẩn bị tiến lên bang (giúp) giang đón gió.

Ai biết, cái kia lưu manh lão đại đang cảm thấy Giang Phong về sau, đã đến cái đại biến mặt, trở nên so nhất điệu dàng ngoan ngoan con chó nhỏ nhi còn muốn điệu dàng ngoan ngoan. Hơn nữa, càng làm cho mọi người ngã xuống trên đất kính mắt chính là, tại Giang Phong biểu đạt bất mãn về sau, tóc vàng thậm chí còn quay người ầu ẩu thuê hẳn tới Tịch Lâm.

Cái kia chơi liêu, giống như là muốn đem Tịch Lâm đánh chết giống như(bình thường). Tịch Lâm té trên mặt đất, một bên kêu thảm thiết một bên cầu xin tha thứ: "Ai nha, đánh chết người rồi! Hoàng ca... Ngươi vì cái gì đánh ta ah... Đau quá ah..." Yên Kiệt trông thấy Tịch Lâm thảm trạng, có chút lo lắng cùng Giang Phong nói ra: "Giang Phong, này sẽ sẽ không đem người làm hỏng nữa à?"

Bất kể thế nào nói, Tịch Lâm cùng nàng coi như là người quen, cái này nếu bởi vì nàng bị đánh được quá thảm, nàng về nhà cũng không nên hướng hai nhà đại nhân bàn giao nhần nhủ. Giang Phong cười cười, nói ra: "Không có chuyện, tóc vàng biết rõ Tịch Lâm chi tiết, hẳn chắc chắn sẽ không đem Tịch Lâm sửa chữa quá thảm đấy.

Hơn nữa, Tịch Lâm thẳng này thường xuyên cùng những cái...kia lưu manh pha trộn cùng một chỗ cũng không nên, lại để cho hắn ăn chút gì lưu manh thiệt thòi, mong rằng đối với hắn sau này phát triển mới có lợi." Yên Kiệt bán tín bán nghi nói: "Thật sự à?" "Ứng thuận a, Tịch Lâm lần này bị những...này lưu manh giáo huấn thoáng một phát, hẳn mới có thể đủ nhìn ra, những...này lưu manh là dựa vào bất trụ đấy, chắc hẳn có thể đã bị một ít giáo huấn." Giang Phong nói.

Giang Phong nhớ rõ, Tịch Lâm người này cũng không tệ lắm, nhất là ở trên trường cấp 3 về sau, biến hóa rất lớn. Bằng không, Yên Kiệt cũng sẽ không đáp ứng hẳn truy cầu, mặc dù có hai nhà cha mẹ ý tứ ở bên trong.

Chỉ là, trong lúc này tại sao phải có như vậy biến hóa cực lớn, Giang Phong nhưng lại không biết rồi. Bởi vì hắn kiếp trước cùng Tịch Lâm trên cơ bản không có gì cùng xuất hiện, đối với hắn hiểu rất ít. Khi đó, hắn không có bang (giúp) Yên Kiệt học bỏ túc qua, cũng sẽ không có cùng Tịch Lâm phát sinh qua lần này xung đột.

Tóc vàng đánh Tịch Lâm một hồi, Giang Phong cũng tự ngăn lại hắn. Đây là đang trường học, muốn thật sự là đem Tịch Lâm đánh ra cái gì tật xấu đã đến cũng không nên. "Tốt rồi, tóc vàng, các ngươi tự dừng ở chỗ này đóng kịch, có xa lắm không cút cho ta rất xa a." Giang Phong không kiên nhẫn phát phát tay nói.

Tóc vàng tự là một hồi phiền muộn, hẳn ở chỗ này đánh Tịch Lâm vì Giang Phong hả giận, Giang Phong vậy mà nói bọn họ là đang diễn trò. Bất quá, hắn cũng không có biện pháp, ai kêu người ta nắm đầm so với hắn đại đây này. Hơn nữa, thật sự là hắn cũng không có ra tay độc ác đánh Tịch Lâm. Dù sao, Tịch Lâm có một cái đem làm phó trưởng trấn lão tía.

Nếu là hắn thật sự đem Tịch Lâm làm ra cái không hay xảy ra ra, hắn cũng là chịu không nổi đấy. Hơn nữa, hiện tại Giang Phong lại để cho bọn hắn đi, cái kia chính là buông tha bọn hắn rồi, hắn tự nhiên cũng không cần lại đánh Tịch Lâm rồi. Vì vậy, tóc vàng rất nhanh liền mang theo mấy cái tiểu đệ, xám xịt rồi đi phòng học.

Giang Phong đi đến Tịch Lâm bên người, nói ra: "Tịch Lâm, không phải ta nói ngươi, ngươi cùng những cái...kia tên côn đồ pha trộn cùng một chỗ, ngươi không có bất kỳ chỗ tốt. Sự tình hôm nay, đối với ngươi mà nói là một bài học, hy vọng ngươi có thể nhớ kỹ. Mặt khác, ta cho ngươi biết một tiếng, ta cùng Yên Kiệt là bạn tốt, cũng không có khác cái gì quan hệ.

Hôm nay, cũng là ta tại vì nàng học bỏ túc bài học, cũng không có khác cái gì. Đương nhiên, ta giải thích cho ngươi, cũng không phải ta Giang Phong sợ ngươi. Về phần tin hay không tự tùy ngươi rồi, ngươi đi đi." Tịch Lâm nhìn Giang Phong liếc, thần sắc phi thường phức tạp. Bất quá, hắn hay (vẫn) là yên lặng đứng dậy, đã đi ra Giang Phong bọn hắn phòng học.

Sau đó thời gian, trôi qua rất bình tĩnh. Giang Phong thì ra là tốt nhất khóa, lúc nhàn rỗi học tập thoáng một phát thông minh sắc xảo giới bên trong tồn trữ tri thức, lại có là sau khi học xong thời điểm, bang (giúp) Yên Kiệt học bỏ túc thoáng một phát bài học. Đương nhiên, hắn cũng thỉnh thoảng đi tiệm Internet chơi đùa, thông minh sắc xảo giới sẽ đối tăng tại giá cổ phiếu mặt tài chính tiến hành một ít thao tác.

Kỳ thật, nếu thông minh sắc xảo giới là đầy trạng thái lời mà nói..., nó liên tiếp: Kết nối mạng lưới *internet là không cần Giang Phong chạy tới tiệm Internet đấy, mà là tùy thời tùy chỗ cũng có thể lên mạng rồi. Chỉ là, hiện tại thông minh sắc xảo giới năng lượng hao tổn không còn, trên cơ bản chỉ có thể duy trì một ít cơ bản nhất công năng. Tháng tư rất nhanh đi đến cuối cùng.

29 mặt trời đã cao buổi trưa, chủ nhật. Buổi sáng cuối cùng một đường khóa là toán học, chủ nhiệm lớp tại trên lớp học giảng nội dung, cũng là vừa mới

quá khứ đích thánh tư nguyệt khảo thi bài thi số học. Giang Phong lần này nguyệt khảo thi, thành tích hay (vẫn) là như trước mấy lần biến thái như vậy, trên căn bản là tiếp cận môn môn max điểm, tổng phân cũng đều là tám trăm bốn mươi nhiều.

Yến Kiệt cuộc thi lần này, đồng dạng tiến bộ rất lớn, thậm chí có thể nói là đột phá tính tiến bộ, nàng lấy được sáu trăm mười tám phần đích thành tích tốt, lần thứ nhất tiến nhập lớp trước hai mươi, đứng hàng lớp kiêm niên cấp tên thứ mười chín. Dựa theo thành tích như vậy, thi cấp ba tiến vào lớp 10 đã là xác định không thể nghi ngờ sự tình.

Đem làm lúc chuông tan học vang lên, Hà lão sư nói cuối cùng một cái đề mục. Bởi vì lập tức muốn tan học rồi, mà buổi chiều không cần đi học, cho nên các học sinh lộ ra có chút hưng phấn, trong phòng học cũng rất tiếng động lớn náo. Sơ tam sinh hoạt rất khẩn trương, khó được có thời gian nghỉ ngơi. Hà lão sư dùng tay đánh lấy bàn giáo viên, lớn tiếng nói: "Mọi người im lặng thoáng một phát, phía dưới có một kiện chuyện trọng yếu phi thường muốn nói cho mọi người." Bất quá, đến lúc này, mọi người chính hưng phấn cực kỳ, cũng không có để ý hân mà nói, nói tiếp lời của mình.

Hà lão sư có chút tức giận rồi, dùng sức chùy[nặng] lấy bàn giáo viên, lớn tiếng nói: "Yên tĩnh!" Trông thấy Hà lão sư có tức giận dấu hiệu, các học sinh lúc này mới an tĩnh lại. Hà lão sư thoả mãn gật đầu, nói ra: "Phía dưới sự tình, đối với mọi người mà nói, là một chuyện tốt, nhưng là có thể là một cái chuyện xấu.

Tất cả mọi người nghe rõ ràng, đón cấp thông tri, vì quán triệt thành phố giáo ủy tinh thần, trường học quyết định theo tháng tư 30 ngày bắt đầu, nghỉ bảy ngày..." Hà lão sư lời còn chưa nói hết, trong phòng học đã vỡ òa ra rồi. Nghỉ bảy ngày? Ta không nghe lầm chứ? Cái này là chuyện gì xảy ra? Các học sinh trong lúc nhất thời nghị luận nhao nhao.

Hà lão sư thấy thế, vừa lớn lực chùy[nặng] lấy bàn giáo viên, lớn tiếng nói: "Yên tĩnh!" Gặp mọi người thật vất vả an tĩnh lại, Hà lão sư có chút bất mãn nói: "Có phải hay không các người không muốn nghỉ rồi hả?" Các học sinh cũng không dám trả lời.

Hà lão sư có tài bắt đầu nói lên nghỉ sự tình. Nguyên lai, lúc này đây là thành phố bên trong muốn xuống kiểm tra phía dưới khu huyện đối với tổ chức giáo dục chấp hành tình huống, ở trong đó tựu kể cả đối với đệ tử giám phụ công việc. Bây giờ lập tức tựu là ngày mùng một tháng năm hoàng kim chu, nghỉ tự nhiên là trọng yếu nhất rồi. Vì ứng phó thượng cấp kiểm tra, khu giáo ủy yêu cầu trong vùng sở hữu tất cả trường học, tại ngày mùng một tháng năm trong lúc cũng không thể đi học.

Một khi phát hiện ngày nghỉ trong lúc có học bù đấy, trường học lãnh đạo sẽ bị xử phạt. Trường học cũng là tại sáng hôm nay tạm thời nhận được thông tri, cho nên lộ ra rất vội vàng. Hà lão sư nói nghỉ sự tình về sau, mà bắt đầu lại để cho tất cả khoa Nhân lão sư đến bố trí ngày nghỉ bài tập.

Lập tức muốn gặp phải thi cấp ba rồi, chuyện này là vì thượng cấp yêu cầu, không thể không phóng. Nhưng là, học tập cũng không thể bởi vậy buông lỏng, càng không thể bởi vậy ảnh hưởng sắp đã đến thi cấp ba. Cho nên, các sư phụ đều bố trí một đồng lớn bài tập, lại để cho mọi người tại ngày nghỉ đi làm. Tuy nhiên các học sinh ai thán liên tục, nhưng là các sư phụ nhưng lại bất vì sở động, nên bố trí bài tập, một chút cũng sẽ không thiếu đấy.

Thật vất vả, mấy vị khoa Nhân lão sư mới đưa bài tập bố trí xong tất. Các học sinh mà bắt đầu thu thập. Mặc dù có rất nhiều bài tập, nhưng là dù sao cũng là bảy ngày nghỉ dài hạn, mọi người cũng lộ ra phi thường vui vẻ. Cho nên, trong phòng học là bận rộn mà tiếng động lớn náo đấy. Yến Kiệt một bên thu thập lấy thứ đồ vật, một bên cùng Giang Phong nói chuyện. "Giang Phong, nếu không chuyện này kỳ ngoại không trở về nhà a." Yến Kiệt nói.

"Không trở về nhà? Ta không trở về nhà làm gì vậy à?" Giang Phong nghi ngờ hỏi. "Ngay tại nội thành, giúp ta học bổ túc bài học ah." Yến Kiệt cười hi hi mà nói. "Giúp ngoại học bổ túc bài học? Như thế có thể. Bất quá, ta không có chỗ ở ah. Hơn nữa, chuyện này kỳ dài như vậy, cũng không cần phải bảy ngày đều giúp ngoại học bổ túc a." Giang Phong nói.

"Không có chỗ ở không có sao, ba ba của ta cùng mẹ mẹ mấy ngày nay đều muốn xuống nông thôn, trong nhà không có người, ngoại sẽ ngụ ở nhà của ta a. Như vậy cũng thuận tiện ngoại giúp ta học bổ túc ah." Yến Kiệt hiển nhiên đối với cái này vấn đề sớm có chuẩn bị. "Àch... Cái này giống như không tốt sao..." Giang Phong có chút do dự. Yến Kiệt cha mẹ đều không ở nhà, tựu nàng một nữ hải tử, bọn hắn cô nam quả nữ ở cùng một chỗ,

Nhưng không phải cái gì chuyện tốt. Tiếng người đáng sợ ah! "Không có gì không tốt, ngoại giúp ta học bổ túc bài học, ba mẹ ta bọn hắn khẳng định cũng cao hứng phi thường đấy." Yến Kiệt cười ha ha mà nói. "Hay (vẫn) là được rồi, chúng ta đã lâu như vậy không có nghỉ rồi, khó được phóng một lần giả. Hơn nữa, học tập cũng cần lao động nhân hạ kết hợp, nghỉ ngơi tốt rồi, dưỡng tốt tinh thần, càng có nhờ sự giúp đỡ học tập. Như vậy đi, ta về nhà trước vài ngày, sau đó tại Số 4 hoặc là số 5 vào thành tới giúp ngoại học bổ túc, được không nào?" Giang Phong nói.

Yến Kiệt lắc đầu, nói ra: "Không tốt. Như vậy đi, ngoại trước tiên ở nội thành, giúp ta học bổ túc hai ngày, sau đó chúng ta đi nhà của ngoại chơi. Ngoại không phải từ trước đến nay ta nói, nhà các ngoại chỗ đó rất đẹp ấy ư, ta vừa vặn đi chơi, coi như là du lịch rồi."

"Cái này không tốt." Giang Phong không muốn cùng Yến Kiệt đứng ở trong nhà nàng, như vậy cũng quá cái kia rồi. "Ai nha, Giang Phong, ngoại đến cùng phải hay không nam nhân ah, như thế nào lễ mễ đấy. Ta còn không sợ, ngoại sợ cái gì?" Yến Kiệt dịu dàng nói. Giang Phong trong lòng tự nhủ ngoại tiểu nha đầu mọi nhà đấy, nào biết được cái gì gọi là tiếng người đáng sợ ah, đương nhiên là không sợ. Giang Phong nghĩ nghĩ, nói ra: "Như vậy đi, ta ở tại ta đường ca trong nhà, sau đó ban ngày đi nhà của ngoại giúp ngoại học bổ túc, Nhưng đừng sao?" "Cái kia nhiều bất tiện, ngoại đường ca gia cùng ta gia, cách xa như vậy.

Quyết định vậy nha, ngoại ở tại nhà của ta, chúng ta trước học bổ túc hai ba ngày bài học, sau đó đi nhà của ngoại chơi." Yến Kiệt chân thật đáng tin mà nói.

Chương 34: Sơ đến nhà

Giang Phong đang định phản đối, bên cạnh truyền đến một thanh âm: "Giang Phong, người vẫn còn ah!" Thanh âm chủ nhân, tự nhiên là Lạc Đồng. Giang Phong ngẩng đầu, cười cười nói: "Àn, ta sách còn không có thu thập xong đây này. Lạc Đồng, người đều thu thập xong?" Lạc Đồng gật gật đầu, nói: "Đúng vậy a, ta khi đi học mà bắt đầu thu thập."

Yến Kiệt xen vào nói: "Đồng đồng, phải hay là không đến mời nhà các người Giang Phong đi tham gia sinh nhật của người yến à?" Lạc Đồng cười cười, không nói gì, hiển nhiên, Yến Kiệt đúng là đoán trúng tâm tư của nàng. Giang Phong cũng không nói chuyện. Hắn đã quyết định chú ý, buông ra cùng Lạc Đồng một đoạn này cảm tình, tự không muốn lại tại phía trên này làm nhiều dây dưa. Giang Phong chưa bao giờ là một cái lễ mễ người, lại càng không là một cái không quả quyết người. Lạc Đồng trông thấy Giang Phong không nói lời nào, hiển nhiên là không đáp ứng, thần sắc cũng có chút âm đạm lên.

Yến Kiệt nhưng lại có chút bất mãn, nàng vì chính mình hảo tỷ muội đánh khời tổn thương bởi bất công đến. "Này, ta nói Giang Phong, người đến cùng chuyện gì xảy ra à? Người ta đồng đồng ba phen mấy bận đến mời người tham gia sinh nhật của nàng yến, Nhưng gấp thành ý của nàng. Người vì cái gì liên tục cự tuyệt? Lần trước người nói muốn lên khóa, thì cũng thôi đi; nhưng là hiện tại đã nghỉ rồi, người cũng không có sự tình khác, vì cái gì còn không đồng ý?" Yến Kiệt như là đốt pháo pháo giống như, ùng ùng (*không dứt) nói một chuỗi dài. Giang Phong có chút bị Yến Kiệt mà nói nói được sùng sốt, nàng vì cái gì so Lạc Đồng cái này chủ nhân còn lộ ra sinh khí đâu này?

Giang Phong cũng không nên trực tiếp cự tuyệt, nói ra: "Cái này nghỉ rồi, ta không phải phải về nhà sao?" Cái này ngày nghỉ có trở về hay không gia, Yến Kiệt là phi thường tinh tường đấy, bởi vì nàng vừa mới cùng Giang Phong đã nói, trong ngày nghỉ, hắn phải giúp nàng học bỏ túc bài học. Đương nhiên, Yến Kiệt cũng không nên vạch trần Giang Phong, dù sao, nếu để cho Lạc Đồng biết rõ Giang Phong mấy ngày nay lại muốn đứng ở nhà nàng, nhất định sẽ sinh ra một ít không tốt nghĩ cách.

Yến Kiệt cũng không muốn bởi vậy cùng chính mình hảo tỷ muội sinh ra ngăn cách. "Người về nhà cũng không phải là không thể được ah, đồng đồng là Số 4 sinh nhật, chúng ta số 6 muốn đi học, người sớm tối cũng là có thể nha." Yến Kiệt nói.

"Ách..." Giang Phong bó tay rồi. Yến Kiệt tự đối với Lạc Đồng nói: "Đồng đồng, người yên tâm, người sinh nhật ngày đó, ta nhất định đem Giang Phong cho người kéo tới. Nếu là hắn dám không đến, xem ta như thế nào sửa chữa hắn." Giang Phong đầu đầy mồ hôi, Yến Kiệt lúc nào trở nên nhiệt tâm như vậy hơn nữa buru hân rồi hả? Bất quá, Lạc Đồng hiển nhiên hy vọng chính miệng đạt được Giang Phong nhận lời, nàng lần nữa hỏi Giang Phong: "Giang Phong, người có thể tới sao?"

Giang Phong trông thấy Lạc Đồng cái kia cầu khẩn ánh mắt, trong nội tâm tự mềm nhũn. Còn muốn đến đi tham gia một cái sinh nhật yến cũng không có gì, còn có Yến Kiệt vụng trộm đưa tới uy hiếp ánh mắt, đành phải đáp ứng: "Được rồi, ta đến lúc đó đến."

Lạc Đồng đạt được khẳng định trả lời, lúc này mới thoả mãn rồi đi. Lạc Đồng sau khi rời đi, Yến Kiệt duỗi cánh tay rẽ vào ngoặt Giang Phong, nhỏ giọng nói: "Giang Phong, chẳng lẽ người thật sự không thích Lạc Đồng rồi hả? Ta nhìn người giống như rất không muốn đi tham gia sinh nhật của nàng yến đây này." Giang Phong cười khò nói: "Yến Kiệt, ta rất rõ ràng, ta cùng Lạc Đồng căn bản không phải một cái thể giới người, ta cùng nàng tâm đó, sẽ không có kết quả gì đâu." Yến Kiệt im lặng.

Lạc Đồng phụ thân, tại thạch thành đô xem như so sánh nổi danh kẻ có tiền. Tên của hắn xuống, có mấy cái mỏ than, còn có một chút những sản nghiệp khác. Theo Lạc Đồng nói lý ra cùng nàng nói, các nàng gia đã là đi vào ngàn vạn nguyên hộ hàng ngũ. Còn đối với Giang Phong gia tình huống, Yến Kiệt cũng có một chút giải, sinh trưởng ở địa phương dân quê, cha mẹ đều là trung thực nông dân, trong nhà phi thường nghèo khó.

Như vậy hai cái gia đình, chênh lệch hoàn toàn chính xác rất lớn. "Kỳ thật, cái này cũng không có gì ah. Người thành tích tốt như vậy, tương lai đọc tốt đại học, tiền đồ của người tự là sâu sắc được rồi." Yến Kiệt an ủi Giang Phong. Đối với mình có thể cải biến chính nhà mình đích tình huống, Giang Phong là tin tưởng không nghi ngờ đấy.

Nhưng là, hắn bản chính là vì tìm một cái lấy cớ, chân thật nguyên nhân, là vì trong lòng của hắn đã có quy túc, cho nên tự nhiên sẽ không theo Yến Kiệt ý tứ nói. Giang Phong lắc đầu, nói ra: "Yến Kiệt, người tự không cần an ủi ta rồi." Yến Kiệt gặp Giang Phong như vậy kiên quyết, cũng tự không nói thêm lời. Hơn nữa, Yến Kiệt phát hiện, tại trong lòng của mình, biết rõ Giang Phong kiên quyết như thế muốn thả vứt bỏ Lạc Đồng, còn có một loại không hiểu vui mừng.

"Tốt rồi, không nói những thứ này. Bất kể thế nào nói, Lạc Đồng như vậy thành tín độ ách mời người đi tham gia sinh nhật của nàng yến, người hay là muốn cho cái này mặt mũi. Tự là người không hề ưa thích nàng, với tư cách đồng học, đi tham gia thoáng một phát cũng không có gì a? Phải hay là không." Yến Kiệt nói ra. "Ta cũng là như vậy cân nhắc đấy, ta không phải đáp ứng sao?" Giang Phong gật gật đầu. "Đúng rồi, Giang Phong, ở lại sẽ người trở về phòng ngủ, thu thập một lúc sau, tự cùng đi với ta nhà của ta a.",

Yến Kiệt thu thập trong chốc lát khóa bàn, đột nhiên đối với Giang Phong nói. "À? Hay (vẫn) là không đã muốn a, ta ngày mai lại đi, được hay không

được?" Giang Phong về mặt đau khổ. "Không được!" Yên Kiệt thanh âm chém đinh chặt sắt, "Hôm nay thời gian còn sớm, buổi chiều chúng ta còn có thể học bổ túc mấy giờ đây này." Giang Phong trong miệng lầm bầm lấy: "Người nếu sớm có như vậy dụng công, ở đâu dùng được lấy hiện tại đến học bổ túc rồi." Yên Kiệt nghe thấy Giang Phong trong miệng lầm bầm lấy cái gì, tự nói ra: "Giang Phong, người nói nhỏ nói cái gì đó!" Giang Phong cả kinh, tự nhiên không dám nói lời nói thật, nếu không, Yên Kiệt vẫn không thể sinh khí ah.

Hắn vội vàng nói: "Không có gì, không có gì, ta chính là nói, người thật sự là quá dụng công rồi." "Ha ha, lập tức muốn thi cấp ba rồi, ta không cần công một chút cũng không được ah, ta nhưng là muốn thi đậu lớp 10 đấy." Yên Kiệt cười nói. "Người như vậy chăm chú, nhất định có thể thi đậu lớp 10." Giang Phong cổ vũ Yên Kiệt. "Tiếp người cát ngôn!" Yên Kiệt cười nói.

Một giờ sau, Giang Phong hòa Yên Kiệt cùng một chỗ ra cửa trường. Giang Phong lưng công hắn vài bạt túi sách, bên trong mang theo ngày nghỉ bài tập. Trong tay dẫn theo hai cái túi, trong một cái túi mặt là hắn đổi tấm giặt quần áo, mà đổi thành một cái túi thì là Yên Kiệt đấy, bên trong cũng hắn là quần áo các loại thứ đồ vật. Cùng nữ sinh cùng một chỗ, tự nhiên không thể để cho nữ sinh bản thân cảm thấy đồ vật.

Đi vào phía ngoài cửa trường, Yên Kiệt tự nói: "Giang Phong, chúng ta ngồi cái xích lô trở về đi, bằng không thì đi có thể thì phiền toái." Yên Kiệt gia trong thành phố ở thạch nội thành khu trong chánh phủ, thì ra là khoảng cách dân tộc quảng trường không xa địa phương. Cái này lưng công một bao sách, còn cầm hai cái túi, nếu đi đường lười mà nói..., cũng thật sự quá sức.

Giang Phong tự gật đầu, tỏ vẻ đồng ý. Yên Kiệt tự ngoắc kêu một cái đứng ở phía ngoài cửa trường nhân lực xích lô, hai người ngồi lên. Một đường không nói chuyện. Xe xích lô trực tiếp đem Yên Kiệt cùng Giang Phong đưa đến thạch nội thành khu chính phủ bên ngoài, Yên Kiệt thanh toán tiền xe, cùng Giang Phong xuống xe. Khu trong chánh phủ, tự nhiên là không thể để cho nhân lực xe xích lô đi vào.

Giang Phong đi theo Yên Kiệt tiến vào khu trong chánh phủ, bảy ngoặt (khom) tám ngoặt đấy, liền đi tới Yên Kiệt gia dưới lầu. Kiếp trước thời điểm, Giang Phong cũng là đã tới Yên Kiệt gia đấy, cho nên đối với tình huống nơi này, cũng coi như là quen thuộc.

Đây là một tòa sáu tầng lầu nhà lầu, mà Yên Kiệt gia, tại đây tòa nhà lầu lầu hai. Yên Kiệt gia phòng ở, là một bộ ba thất một sảnh phòng, diện tích cũng coi như rộng rãi, lắp đặt thiết bị cũng rất đẹp. Ba cái gian phòng, chủ nằm tự nhiên là Yên Kiệt cha mẹ phòng ngủ, mặt khác hai gian, một cái là Yên Kiệt khuê phòng, một cái tự là phòng khách.

Vào cửa, Yên Kiệt đẩy ra phòng trọ môn, đối với Giang Phong nói ra: "Giang Phong, người đem thứ đồ vật phóng bên trong a, hai ngày này, người chính là cái này chủ nhân của gian phòng rồi." Giang Phong tự đi vào, đem túi sách cùng trang quần áo cái túi buông đến.

Yên Kiệt chạy vào toilet rửa mặt, cuối tháng tư rồi, hơn nữa hôm nay lại là trời nắng, thời tiết có chút nhiệt [nóng], hơn nữa nàng lưng công một bao sách, đi một đoạn đường, có chút ra chút ít hán.

Nàng lại tiến phòng ngủ của mình thay đổi bộ y phục, tự đối với Giang Phong nói: "Đi thôi, chúng ta đi bên ngoài ăn cơm trưa, sau đó mà bắt đầu học bổ túc rồi." Giang Phong sững sờ: "Đi bên ngoài ăn cơm?" "Đúng vậy a, hiện tại cũng giữa trưa một điểm rồi, chẳng lẽ người không có đói sao?" Yên Kiệt tức giận mà nói. "Àch, ta không phải ý tứ này, ta nói là vì cái gì không ở nhà làm đầu rồi, bên ngoài đồ vật lại quý, hơn nữa cũng không phải quá an toàn.

Bây giờ là xuân hạ chi giao, ở bên ngoài ăn cái gì, nhất dễ dàng xảy ra vấn đề." Giang Phong nói. "Ta biết rõ ah, nhưng là ta sẽ không nấu cơm, không đi bên ngoài ăn làm sao bây giờ?" Yên Kiệt một bụng tay, nói ra. Giang Phong cười cười, nói: "Người sẽ không làm, ta sẽ ah. Trong nhà người có đồ ăn a? Có đồ ăn sẽ không vấn đề." Yên Kiệt ngạc nhiên nhìn một chút Giang Phong, nói ra: "Không thấy ra ah, chúng ta giang đại tài tử còn có thể nấu cơm ah! Cái này có thể thật là thượng được phòng, tiến phòng bếp ah! Khó được khó được."

Bị nữ hài tử như thế trêu chọc, Giang Phong thật là có chút phiền muộn. Yên Kiệt nhìn xem xấu hổ như quan công Giang Phong, cười nói: "Không khai mở người nói giỡn. Ta đi phòng bếp nhìn xem trong nhà có không có đồ ăn a. Ta đoán chừng là không có, ba mẹ ta bọn hắn ngày hôm qua buổi chiều đã đi xuống hương rồi, hơn nữa muốn một tuần lễ về sau mới trở về, chắc có lẽ không lưu đồ ăn trong nhà." Yên Kiệt nói chuyện, tự tiến vào phòng bếp. "Ồ, lại vẫn có đồ ăn trong nhà ah!"

Yên Kiệt thanh âm theo trong phòng bếp truyền tới. "Ai, Giang Phong, chúng ta đây trong nhà nấu cơm a, mẹ không biết nghĩ như thế nào đấy, vậy mà thả đồ ăn tại trong tủ lạnh, cũng không sợ hư mất sao?" Yên Kiệt tại trong phòng bếp lớn tiếng nói. Giang Phong lắc đầu, tiến vào phòng bếp. Hắn cũng đi qua tủ lạnh bên kia nhìn nhìn, bên trong có mấy cái đồ ăn, hai cây măng tây, hai cái cà chua, mấy cái Thổ Đậu, còn có ba bốn trứng gà, hơn nữa một khối lão thịt khô.

Đúng lúc là tầm hai ba người dừng lại một chút lượng, chắc là Yên Kiệt cha mẹ mua về đến vô dụng hết đấy, bọn hắn xuống nông thôn thời điểm khả năng đi được so sánh gấp, quên xử lý. Bất quá, bọn hắn dù sao cũng là ngày hôm qua buổi chiều mới ly khai đấy, hơn nữa những thức ăn này lại là có thể phóng một đoạn nói khó gian (ở giữa) đấy, hay (vẫn) là đặt ở trong tủ lạnh đấy, cũng không có vấn đề gì, hoàn toàn có thể làm đến ăn. "Giang Phong, những thức ăn này còn có thể ăn được hay không?"

Yên Kiệt có chút bận tâm hỏi Giang Phong. Nàng hoàn toàn sẽ không làm đồ ăn, những vật này còn có thể hay không dùng nàng cũng không biết, tự nhiên là muốn trưng cầu Giang Phong cái này biết làm đồ ăn "Chuyên gia" rồi. "Có thể." Giang Phong hồi đáp. "Vậy là tốt rồi, chúng ta bắt đầu nấu cơm a!" Yên Kiệt vui vẻ mà nói.

Nàng cũng biết, tại mùa này, đi bên ngoài nhà hàng nhỏ ăn xác thực không an toàn, hay (vẫn) là trong nhà mình làm thật sự.

Chương 35: Gia giáo cùng bảo mẫu

Giang Phong phi thường phiền muộn, bởi vì Yến Kiệt tại trong phòng bếp, thật là càng bang (giúp) càng bẻ bộn. Hắn thật sự là nghĩ mãi mà không rõ, như là Yến Kiệt như vậy cực kì thông minh nữ hài tử, vì cái gì tại học tập nấu cơm làm đồ ăn phương diện này, dĩ nhiên là một chút thiên phú cũng không có đây này.

Cuối cùng nhất, rơi vào đường cùng, Giang Phong đành phải đem Yến Kiệt cho đuổi ra khỏi phòng bếp. Bằng không, bữa này cơm trưa không biết muốn lúc nào mới có thể đã làm xong. Yến Kiệt không tại trong phòng bếp "Hỗ trợ" rồi, sự tình tự trở nên thuận lợi lên. Thì ra là nửa giờ bộ dạng, Giang Phong sẽ đem đồ ăn OK rồi, một cái lão thịt khô xào măng tây, một cái cà chua trứng trắng, một cái xào Thổ Đậu phiến.

Giang Phong bụng đồ ăn đi phòng khách thời điểm, chỉ nghe thấy trong phòng khách điện thoại vang lên, Yến Kiệt tự đi đón điện thoại. "Ah, là cậu mẹ ah! Có cái gì là sao?" Yến Kiệt cầm lấy microphone, nghe trong chốc lát rồi nói ra. Giang Phong không nghe thấy điện thoại thanh âm bên trong, chỉ thấy Yến Kiệt còn nói thêm: "Không cần, ta đã làm tốt đồ ăn rồi, đang chuẩn bị ăn đây này." "Như thế nào hội (sẽ)! Người cháu ngoại nữ thế nhưng mà thiên tài, muốn học cái gì đều rất nhanh đấy, học làm đồ ăn tự nhiên là việc rất nhỏ rồi."

Giang Phong nghe đến đó, thiếu một ít nhin cười không được lên. Nha đầu kia, ngay cả trợ thủ cũng sẽ không, vậy mà cùng nàng mợ khoác lác nói là học nấu cơm đồ ăn chỉ là việc rất nhỏ. Bất quá, trông thấy Yến Kiệt quăng tới ánh mắt cảnh cáo, Giang Phong hay (vẫn) là phi thường vất vả nhin được vui vẻ. "Ngày mai à? Ngày mai ta cũng chính mình làm a, dù sao đều học xong rồi, không có gì. Hơn nữa, ta hai ngày nữa cũng ý định đi ra ngoài chơi thoáng một phát đấy, tự không cần làm phiền người rồi." ... Yến Kiệt lại nói vài câu, lúc này mới cúp điện thoại. "Giang Phong, người vừa rồi cười cái gì?!"

Yến Kiệt đập lấy Giang Phong, bắt nắn hỏi. "Ah, không có gì, tự là của chúng ta Yến Kiệt đồng học thật sự là quá thông minh, học làm đồ ăn đó là một học tự thượng thủ đấy." Giang Phong cười nói. Yến Kiệt cho Giang Phong một cái vệ sinh mắt, sắc giọng: "Người ta không phải là sẽ không nấu cơm đồ ăn nha, có cái gì cực kỳ khủng khiếp đấy." "Ách... Hoàn toàn chính xác không có gì. Tốt rồi, không nói cái này rồi, ăn cơm." Giang Phong cười nói.

Hai người tự vây quanh bàn ăn, bắt đầu ăn khỏi cơm trưa đến. Vừa ăn lấy cơm, Yến Kiệt đã nói vừa rồi điện thoại sự tình. Nguyên lai, Yến Kiệt ba mẹ bọn hắn lo lắng Yến Kiệt sẽ không nấu cơm, hiện tại cái này tiết, đi bên ngoài nhà hàng nhỏ ăn lại không an toàn, cho nên chuyển môn thà một ít đồ ăn trong nhà, cũng thỉnh Yến Kiệt mẹ đến giúp nàng làm thoáng một phát.

Vừa rồi tự là Yến Kiệt mẹ gọi điện thoại tới hỏi nàng phải chăng về nhà, giữa trưa phải đi trong nhà nàng ăn hay (vẫn) là nàng tới bang (giúp) Yến Kiệt làm. Bởi vì Giang Phong đã làm tốt đồ ăn, Yến Kiệt tự nói là nàng mình đã đã làm xong, nàng cũng không dám nói cho nàng biết mợ, có nam sinh đến trong nhà giúp nàng đã làm xong đồ ăn, khẳng định như vậy sẽ để cho nàng mợ hiểu lầm đấy. Ăn cơm xong, Yến Kiệt ngược lại là tranh nhau muốn đi rửa chén đĩa.

Những... này sự tình đơn giản, nàng trước kia cũng đã làm một ít, ngược lại là làm được tượng mô tượng dạng (*copy coi như được sơ sơ) đấy. Thu thập xong, Yến Kiệt trở lại phòng khách, đối với Giang Phong nói ra: "Giang Phong, chúng ta hôm nay còn có ngày mai cùng với ngày 1 tháng 5 ba ngày này học bỏ tức a, sau đó Số 2 đi nhà các người chơi, Số 4 trở về thành ở bên trong, đi tham gia đồng đồng sinh nhật yến. Người thấy thế nào?"

Giang Phong gật gật đầu, nói: "Người đều sắp xếp xong xuôi, tự nhiên theo như người nói xử lý rồi." "Cái kia tốt, chúng ta bây giờ bắt đầu học bỏ tức. Đã đến năm giờ đồng hồ, chúng ta tự đi ra ngoài mua thức ăn trở về nấu cơm."

Ha ha, ta thật sự là quá thiên tài rồi, chẳng những xin một cái phi thường bổng gia giáo, còn thuận tiện lấy xin một cái phi thường bổng bảo mẫu, hơn nữa còn là miễn phí đấy." Yến Kiệt vui vẻ mà nói. Giang Phong trên trán bốc lên hắc tuyến. "Yến Kiệt, đã người nói người thành chính là gia giáo cùng bảo mẫu, vậy người phải mở cho ta song phần tiền lương mới được."

Giang Phong đùa với Yến Kiệt. "Không phải đâu, Giang Phong, chúng ta thế nhưng mà hảo huynh đệ, người như thế nào có thể thu tiền của ta đây này!" Yến Kiệt có chút khoa trương mà nói. Nàng cũng biết Giang Phong là cùng nàng hay nói giỡn, nàng tự nhiên cũng là đi theo mở lên vui đùa đến. Giang Phong nghiêm trang nói: "Thân huynh đệ cũng còn được minh tính số đầu rồi, chớ nói chỉ là chúng ta còn không phải thân huynh đệ rồi, cái này sổ sách tự nhiên muốn hảo hảo tính toán rồi."

"Ai nha, chúng ta đàm nhiều tiền thương cảm tình không phải, cho nên, hay (vẫn) là không chỉ nói tiền sự tình." Yến Kiệt khoát khoát tay, lớn tiếng nói. "Bây giờ là thị trường kinh tế thời đại, lao có chỗ rất đúng thiên kinh địa nghĩa sự tình, cho nên, cái này tiền lương sự tình, vẫn phải là tính toán." Giang Phong vẫn là nghiêm trang mà nói.

Yến Kiệt làm trầm tư hình dáng, sau nửa ngày về sau mới lên tiếng: "Được rồi, tiền lương là muốn mở đích. Như vậy đi, người đương gia giáo tiền lương là 0 nguyên, đem làm bảo mẫu tiền lương cũng là 0 nguyên. Cái này cộng lại nha, tiền lương hay (vẫn) là 0 nguyên." Giang Phong ghen hòng nhìn trần trối. Yến Kiệt cười tủm tỉm nhìn xem Giang Phong, nói ra: "Như thế nào, Giang Phong, chẳng lẽ người đối với ta mở đích tiền lương không hài lòng?"

Ta có thể nói cho người biết, ta là cho người mở tiền lương đấy." Giang Phong giơ lên cao hai tay, làm đầu hàng hình dáng, nói ra: "Yến Kiệt, người lợi hại, người thắng!" Yến Kiệt cười lên ha hả. Bốn giờ chiều 50 bộ dạng, Yến Kiệt tự nói không học bỏ tức rồi, lôi kéo Giang Phong, đi khu chính phủ bên ngoài chợ bán thức ăn mua thức ăn.

Lúc xuống lầu, Yến Kiệt cùng với Giang Phong nói chuyện. "Giang Phong, không thấy được ra ah, người chẳng những thành tích tốt như vậy, mà ngay cả đồ ăn cũng làm cái kia sao tốt. Ta thật sự là bội phục người rồi, ta cho người biết a, mẹ của ta làm đồ ăn đều không có người làm ăn ngon đây này." Giang Phong ra vẻ cao ngạo hình dáng, nói ra: "Đó là đương nhiên, ta cái này làm đồ ăn đích tay nghề thể nhưng mà bỏ ra mười năm thời gian mới rèn luyện đi ra đấy, tự nhiên là không giống bình thường rồi."

"Thiệt hay giả? Mười năm trước, người còn không có có đến trường a." Yến Kiệt không tin mà nói. "Lừa người là chó nhỏ nhì!" Giang Phong nói. Giang Phong lời này ngược lại là không có khoắc lác, thật sự là hần là lúc còn rất nhỏ, hãy theo hần bà ngoại học nấu cơm. Mà ở hần năm thứ tư chính là cái kia Hạ Thiên, bà ngoại qua đời về sau, hần trên cơ bản tự là trong nhà đầu bếp rồi. Ngược lại là lên trung học về sau, trọ ở trường rất ít về nhà, nấu cơm thời gian mới thiếu đi một ít.

"Người quá trâu rồi, Giang Phong!" Yến Kiệt tròn tròn tròn mắt nhìn xem Giang Phong. "Bình thường thôi rồi!" Giang Phong không sao cả mà nói. Yến Kiệt có một đoạn nói khổ gian(ở giữa) không nói gì, nhưng là nàng sau đó mà nói nhưng lại lại để cho Giang Phong rất phiền muộn. "Giang Phong, về sau ai làm lão bà người thật sự quá sung sướng, không cần công tác, có người nuôi; không cần làm nội trợ, đồ ăn người đều làm được tốt như vậy."

"Ách... Yến Kiệt, người nói đây không phải là lão bà, đó là lão gia ah!" Giang Phong rầu rĩ nói câu. Yến Kiệt che miệng mà cười, sau đó nói: "Không phải lão gia, là mẹ trùng (*ăn rồi chờ chết)." Giang Phong rét mồ hôi chảy ròng. Hai người tới chợ bán thức ăn, bắt đầu mua thức ăn thời điểm, Giang Phong lại phát hiện một cái phi thường phiền muộn vấn đề, cái kia chính là Yến Kiệt căn bản sẽ không mua thức ăn, càng sẽ không trả giá.

Mà cái kia bán đồ ăn a di, dĩ nhiên là chọn lấy đắt tiền nhất đấy, nhưng là cũng không phải quá tốt đồ ăn giới thiệu cho Yến Kiệt. Cuối cùng, không có biện pháp phía dưới, Giang Phong đành phải tiếp nhận quyền nói chuyện, chọn lựa khỏi đồ ăn ra, cũng cùng bán đồ ăn a di nắm phần một cọng lông giết lên giá đến. Bán đồ ăn a di sắc mặt thật không tốt xem, các nàng cái này chợ bán thức ăn, việc buôn bán đối tượng, chủ yếu là khu trong chánh phủ người.

Cái kia người ở bên trong, đại bộ phận đều là chú trọng thân phận đấy, không muốn cùng các nàng những... này sạp hàng người bán hàng rong tranh giành cái kia nắm phần một cọng lông đấy. Vốn là, vừa rồi nàng trông thấy hai cái tiểu tuổi trẻ tới mua thức ăn, còn tưởng rằng lại gặp gỡ hai cái coi tiền như rác, Nhưng dùng làm thịt một khoản.

Tại nàng xem ra, hiện tại những... này mười lăm mười sáu tuổi thanh thiếu niên, nào biết đâu rằng trả giá huyền bí, tự nhiên là nàng nói cái gì giá chính là cái gì giá rồi. Đừng nói trả giá, tự là chọn đồ ăn cũng là sẽ không đâu. Tại trước kia, cũng có khu trong chánh phủ tiểu hải nhĩ đến mua đồ ăn.

Nhưng là những người kia căn bản ngay cả đồ ăn cũng sẽ không nhận thức, đều là nàng giới thiệu cái gì là cái gì. Nhưng là, sự thật làm cho nàng thất vọng rồi, cô bé kia từ hoàn toàn chính xác như nàng trong tưởng tượng đồng dạng, cái gì cũng đều không hiểu, nhưng là người nam kia hải tử, nhưng lại tặc tính, chẳng những tặc hội (sẽ) chọn đồ ăn, càng là đối với đồ ăn giá phi thường hiểu rõ, nàng muốn nhiều lợi nhuận một vốc đáng nhẽ cũng không được.

Nàng nào biết đâu rằng, Giang Phong tự là nông thôn đi ra khổ hải tử, hơn nữa trong thân thể còn có một người trưởng thành linh hồn, đối với mấy cái này tự nhiên hiểu được. Nàng muốn đem Giang Phong bọn hần đem làm coi tiền như rác làm thịt, tự nhiên là không được. Hai người về đến nhà, ném qua com tỏi về sau, Giang Phong lại bang (giúp) Yến Kiệt học bỏ tức một hồi, sau đó tự xem trong chốc lát TV, về sau tự rửa mặt an nghỉ rồi.

Sau đó hai ngày, thời gian đều trôi qua rất bình tĩnh. Số 1 buổi tối, ném qua com tỏi về sau, Yến Kiệt nói buổi tối tự không học bỏ tức rồi, nàng muốn đi ra ngoài thoáng một phát. Giang Phong biết rõ, nàng nhất định là muốn đi mua một ít lễ vật, bởi vì ngày mai nàng muốn cùng hần cùng đi nhà hần. Giang Phong tự nói cho Yến Kiệt, không cần mua cái gì đó, chỉ là Yến Kiệt phi thường cố chấp, nói cái này là lần đầu tiên đi Giang Phong gia chơi, không mang theo điểm lễ vật sao được. Nếu như Giang Phong không cho nàng mang lễ vật, nàng đành phải không đi Giang Phong gia chơi.

Giang Phong bắt đầu dĩ, đành phải theo nàng. Sau đó, Yến Kiệt muốn Giang Phong cùng nàng đi siêu thị, Giang Phong cũng chỉ tốt đáp ứng. Lập tức muốn trời tối rồi, lại để cho Yến Kiệt một người đi ra ngoài, Giang Phong cũng không quá yên tâm. Hơn nữa, đi siêu thị về sau, Giang Phong lại là hối hận lại là may mắn.

Hối hận chính là, hần thật sự không nên cùng nữ hải tử đến siêu thị, các nàng mua khỏi thứ đồ vật ra, căn bản như là không có gì tiết chế đồng dạng. Rất nhanh, Giang Phong trên người tự treo đầy các loại cái túi. May mắn chính là, may mắn hần cùng đi theo rồi, nếu không, Yến Kiệt chỉ sợ muốn đem siêu thị trực tiếp chuyển nhà bọn hần đi.

Dù là Giang Phong đã liên tục ngăn cản Yến Kiệt mua đồ, nhưng là, cuối cùng nhất Giang Phong vẫn bị chôn ở chứa đồ vật cái túi trong đồng. Đi ra siêu thị thời điểm, Giang Phong về mặt đau khổ đối với Yến Kiệt nói ra: "Yến Kiệt, những vật này, người ngày mai nhất định không thể toàn bộ mang đến nhà của ta, chẳng những bất tiện mang, tự là mang đến rồi, ta khẳng định cũng sẽ bị mẹ của ta nằng chết."

Yến Kiệt cười cười, nói: "Cái này rất tốt xử lý ah, đến lúc đó bá mẫu nếu nói người lời mà nói..., người chỉ cần đem sự tình đều đổ lên trên đầu ta là được rồi. Bá mẫu tổng sẽ không mắng ta a? Ta thể nhưng mà khách nhân đây này."

Chương 36: Về nhà

Thứ hai trời sáng sớm, Giang Phong sớm đã rời giường. Giang Phong chuẩn bị ngồi đi quê nhà tới gần trên thị trấn xe tuyến, cái kia trên thị trấn xe tuyến, cũng sẽ (biết) trải qua Giang Phong bọn hấn hương, chỉ là xuống xe địa điểm khoảng cách Giang Phong gia xa xôi, nếu như dùng đi đường lồi mà nói..., cần không sai biệt lắm nửa giờ bộ dạng.

Cái kia trấn là thạch thành phía đông lớn nhất thành trấn, một ngày xe tuyến lớp mấy tương đối nhiều. Trên thực tế, cái kia trấn là thạch thành sửa khu đang phát triển trước khi, người quản lý Giang Phong bọn hấn hương huyện khu trực thuộc.

Chỉ là thạch thành tại ba năm trước đây cái thành mà cấp khu đang phát triển về sau, Giang Phong bọn hấn hương cái thành khu đang phát triển lệ thuộc trực tiếp hương rồi. Giang Phong đi vào bên ngoài phòng khách thời điểm, phát hiện Yến Kiệt vậy mà cũng rời giường, đang tại trang điểm cách ăn mặc.

Yến Kiệt chỉ là mặc kiện áo sơ mi trắng xứng kiện màu đen tiểu âu phục áo khoác, hạ thân là đầu màu đen bó sát người nữ thức miền tây quần cùng màu đen giày cao gót, cả một bộ nhìn về phía trên rất bình thường, chỉ có điều bởi vì Yến Kiệt cái kia tuyệt mỹ khuôn mặt cùng hết sức nhỏ lại không mất nhục cảm hoàn mỹ đáng người phụ trợ, cái này bình thường y phục mặc tại trên người nàng đều lộ ra gần nắp tịnh lệ lên.

Hôm nay Yến Kiệt tự là đồ trang sức trang nhã đều không có hóa, nhìn về phía trên thập phần nhẹ nhàng khoan khoái khả nhân, rất có cái loại này tự nhiên giống như xinh đẹp. "Yến Kiệt, người liền định như vậy đi nhà của ta sao?"

Giang Phong nhìn xem Yến Kiệt, cổ quái nói. "Àn, đúng vậy a. Chẳng lẽ người cảm thấy ta xuyênđeo không đủ chính thức sao?" Yến Kiệt khó hiểu nhìn xem Giang Phong. Giang Phong lắc đầu, nói ra: "Ta không phải ý tứ này. Ta muốn, người đối với ta gia bên kia địa hình không đủ hiểu rõ. Chúng ta nơi đó là núi lớn đâu rồi, người mang giày cao gót, thật không phải là tốt lựa chọn." Giang Phong bọn hấn quê nhà, trên cơ bản đều là núi lớn, cư dân đều là ở tại trong núi bá tử. Nhưng là, vậy cũng đều là nhấp nhô bất bình đáy.

Mang giày cao gót, trên căn bản là nửa bước khó đi. Yến Kiệt khuôn mặt tự đỏ lên. Nàng quê quán tuy nhiên cũng là tại nông thôn, nhưng là, nhưng lại tại thạch thành "Bình nguyên" khu vực. Các nàng nơi đó là thạch thành lớn nhất Giang Hà —— úc giang chảy qua chi địa, là lòng chảo sông bình nguyên. Úc giang là Trung Quốc đệ nhất sông lớn Trường Giang cấp hai nhánh sông, nó tại chảy ra thạch thành không lâu, sẽ hợp thành nhập Trường Giang đại nhánh sông —— kéo dài nước sông, sau đó tại giang châu thành phố thứ hai thành phố lớn —— chỉ châu khu hợp thành nhập Trường Giang. "Như vậy ah, ta đây thay đổi."

Yến Kiệt bỏ chạy tiến vào khuê phòng của nàng, ước chừng 10 phút sau mới đi ra. Giang Phong lại nhìn thời điểm, phát hiện nàng chỉ là thay đổi một đôi giày, nàng hiện tại trên chân xuyênđeo chính là một đôi màu đỏ đầu tròn đáy bằng tiểu giày da, tại giày trên lưng, còn có hai đóa phi thường xinh đẹp thủy tinh nơ con bướm. "Như vậy có thể sao?" Yến Kiệt hỏi Giang Phong.

Giang Phong bắt đầu dĩ nói: "Cái này ngồi xe thời điểm coi như cũng được. Nhưng là, nếu như người muốn đi khắp nơi du ngoạn lồi mà nói..., ta đề nghị người hay (vẫn) là mang lên một đôi giày thể thao so sánh tốt." "Cái kia tốt, ta phóng một đôi giày thể thao tại trong bọc." Yến Kiệt vui vẻ mà nói. Một giờ sau, Giang Phong hòa Yến Kiệt đã đi ra Yến Kiệt gia, Giang Phong mỗi cánh tay đều dẫn theo hai cái sáu sắc túi nhựa, Yến Kiệt mỗi cánh tay cũng dẫn theo một chi (cái) túi nhựa.

Sáu cái trong túi nhựa, tất cả đều là Yến Kiệt mua lễ vật. Vốn, Giang Phong là nghiêm khắc cự tuyệt Yến Kiệt mang nhiều đồ như vậy đấy, chẳng những phi thường phiền toái, hấn về nhà chỉ sợ còn phải bị mẹ phê bình.

Chỉ là, Yến Kiệt phi thường kiên quyết, nói cái này là lần đầu tiên đi Giang Phong gia chơi, không mang theo một ít lễ vật, thật sự là không tốt hơn môn. Trải qua hơn một giờ xóc nảy, Giang Phong bọn hấn cuối cùng là xuống xe. Yến Kiệt dẫn theo hai cái túi nhựa, đi xuống xe tới, thật dài thở phào một cái, nói ra: "Ai, rốt cục giải phóng!"

Nàng lúc trước nghe Giang Phong đã từng nói qua, bên này km tình hình giao thông thật không tốt. Nàng cũng có gặp xóc nảy chuẩn bị, chỉ là, tình hình giao thông không xong hay (vẫn) là vượt quá dự liệu của nàng. Cũng may mắn là buổi sáng không có ăn điểm tâm, nếu không đều bị toàn bộ tung ra rồi. "Giải phóng? Sớm đây này! Tại đây khoảng cách nhà của ta, dọc theo cái này đi hương chính phủ km, còn phải đi không sai biệt lắm nửa giờ." Giang Phong cười nói.

"Không thể nào, Giang Phong?!" Yến Kiệt vẻ mặt đau khổ. "Àn, người nhất định là đi không đi đấy, chúng ta hay (vẫn) là gọi cái xe ôm a." Giang Phong nhìn nhìn ăn mặc tiểu giày da Yến Kiệt, bắt đầu dĩ nói. Tại đây đi Giang Phong gia, tuy nhiên vẫn luôn là đại lộ, nhưng là nhưng là phải bay qua một tòa kỷ trà cao trăm mét núi lớn, dùng Yến Kiệt thể lực, hơn nữa nàng còn cầm hai cái túi nhựa, vậy khẳng định là không thực tế đấy. Tuy nhiên ngồi xe ôm đi qua, cần năm khối tiền. Nhưng là vì Yến Kiệt cân nhắc, Giang Phong cũng chỉ thật là xa xỉ một hồi.

"Có xe ôm ah, cái kia cũng may, tổng so đi đường tốt." Yến Kiệt lúc này mới thoáng yên lòng. Lập tức, nàng như là nhớ ra cái gì đó, nhỏ giọng đối với Giang Phong nói, "Giang Phong, ta như vậy đi nhà của người, bá mẫu sẽ không nói ta nuông chiều từ bé a?"

Giang Phong cười cười, nói: "Không có chuyện, người là khách nhân, mẹ của ta nhất định là sẽ không nói người đấy. Hơn nữa, chính là nàng muốn nói người, tôi đã người về sau không đến nhà của chúng ta là được." Yên Kiệt tự cho Giang Phong một cái vệ sinh mắt, sáng giọng: "Giang Phong, người cái này nói rất đúng nói cái gì ah!" Giang Phong cười ha ha nói: "Ta đây là đem người trở thành huynh đệ, không có đem làm ngoại nhân, ta mới nói như vậy." "Stop!" Yên Kiệt bĩu môi.

Giang Phong bọn hắn chỗ xuống xe, phải đi Giang Phong bọn hắn hương chính phủ cùng đi tới gần trên thị trấn giao lộ, tại đây coi như là một cái trấn nhỏ, vẫn tương đối phồn hoa đấy. Trong trấn nhỏ có không ít người chạy xe ô-m, Giang Phong rất nhanh tìm tốt rồi một cái, năm khối tiền, bao đưa đến Giang Phong gia bên ngoài.

10 phút sau, xe ô-m đem Giang Phong hòa Yên Kiệt đưa đến Giang Phong gia phía dưới trên đường cái, Giang Phong bọn hắn xuống xe, Giang Phong thanh toán tiền xe, mang theo Yên Kiệt hướng nhà hắn đi đến. "Ồ, Giang Phong, nhà các người ở nơi nào à? Ta như thế nào không phát hiện?" Yên Kiệt đánh giá chung quanh một hồi, kỳ quái hỏi. Giang Phong chỉ chỉ sông đối diện trên núi nhỏ rừng cây, nói ra: "Chỗ đó." "Chỗ nào?" Yên Kiệt càng thêm mơ hồ, "Chỗ đó không phải rừng rậm sao?" "Đúng vậy a, nơi đó là rừng rậm, cũng là nhà của ta." Giang Phong cười nói.

Yên Kiệt bán tín bán nghi đi theo Giang Phong đi lên phía trước, trong chốc lát về sau, nàng tự kinh hô lên: "Oa, thật xinh đẹp nhà sàn! Thật kỳ quái ah!" Mẫu thân tại phòng ở bên cạnh trong đất thu đồ ăn, nàng biết rõ hôm nay có khách nhân đến, buổi tối hôm qua Giang Phong cho hàng xóm gia cúp điện thoại. Nghe thấy có người nói chuyện, mẫu thân tự đi đến bên ngoài, vừa vặn trông thấy Giang Phong mang theo Yên Kiệt đi tới. Gần kề chỉ là nhìn một cái, mẫu thân tự hai mắt sáng ngời, kinh ngạc nói: "Tiểu Phong, cái này xinh đẹp tiểu cô nương là ai? Nàng tự là Yên Kiệt sao?"

"Đúng vậy, mẹ, nàng tự là ta bạn tốt Yên Kiệt." Giang Phong vội vàng trả lời. "Ồ, ừ ừ, ha ha, người chính là Yên Kiệt ah, mau mau, mau lên đây. Các người còn không có ăn điểm tâm a, ta cái này đi giúp các người làm!" Mẫu thân vội vàng mời đến Yên Kiệt. "Bá mẫu tốt..." Yên Kiệt nhu thuận kêu một tiếng, thập phần có lễ phép. Mẫu thân đi tuốt ở đằng trước, trong tay dẫn theo giỏ rau; Yên Kiệt cùng ở sau lưng nàng, Giang Phong thì đi đại mật sau cùng. Ba người vào phòng, mẫu thân mời đến Yên Kiệt sau khi ngồi xuống, tự đi phòng bếp.

Giang Phong vốn là muốn cùng đi qua hỗ trợ nấu cơm đấy, bất quá mẫu thân lại để cho hắn chào hỏi khách khứa. Người ta ở xa tới là khách, nào có giữ lại khách nhân một người ở lại đó đạo lý? Mẫu thân thân thể, từ lần trước bị Giang Phong trị hết về sau, là tốt rồi lên, không giống như trước kia như vậy, làm cái gì đều đau đớn. Hơn nữa, cũng hoàn toàn chính xác yếu nhân cùng Yên Kiệt, Giang Phong cũng chỉ tốt đồng ý mẫu thân ý tứ. Các loại mẫu thân đi phòng bếp, Giang Phong đang Yên Kiệt bên cạnh ngồi xuống, có chút không có ý tứ nói: "Yên Kiệt, nhà của chúng ta rất đơn sơ, người chớ để ý ah."

Yên Kiệt cười nói: "Không có ah, ta cảm thấy được các người gia rất đẹp, xinh đẹp như vậy nhà sàn, ta còn là lần đầu tiên trông thấy đây này." "Ha ha, đều hơn 100 năm lão phòng rồi, còn có cái gì có xinh đẹp hay không đấy." Giang Phong nói. "Oa, hơn 100 năm lão phòng, còn tốt như vậy xem, thật sự là quá thần kỳ!" Yên Kiệt sợ hãi thán phục.

"Ha ha, cô nhân đích thật là sáng tạo ra rất nhiều kỳ tích." Giang Phong nói, "Chỉ là, hiện tại ta cũng chỉ có thể là cùng người nói chuyện phiếm rồi, nhà của chúng ta ngay cả TV đều không có tiền mua..." Nói đến phần sau, Giang Phong lại có chút xấu hổ lên.

Trong nhà hoàn toàn chính xác quá quần bách, thật sự là có chút xấu hổ tại gặp người. Nếu không phải Yên Kiệt cùng hắn quan hệ không tầm thường, Giang Phong là không muốn mang theo nữ hài tử đến trong nhà đùa. Nam nhân lòng hư vinh, đều là rất mạnh. "Không có gì, ta cũng không phải rất thích xem TV, nói chuyện phiếm cũng rất tốt, ở trường học thời điểm, chúng ta cũng không có gì thời gian nói chuyện phiếm đây này."

Yên Kiệt phi thường vui vẻ mà nói, "Hơn nữa, Giang Phong, người ưu tú như vậy, hoàn toàn không cần vì hiện tại quần bách lo lắng, chỉ cần người hảo hảo học tập, một ngày nào đó sẽ cải biến loại tình huống này đấy." "Cảm ơn người, Yên Kiệt!" Giang Phong phi thường rất nghiêm túc nói. "Ha ha, chúng ta thế nhưng mà hảo huynh đệ, bạn tốt, nói những...này liền khách khí rồi." Yên Kiệt phi thường đại khí nói. Giang Phong cùng Yên Kiệt tại đây vừa nói chuyện, mẫu thân một cái người tại trong phòng bếp bận việc. Bởi vì đã là chín giờ sáng nhiều hơn, thời gian đã tương đối trễ rồi, mẫu thân liền làm bữa ăn chính, nấu cơm.

Không sai biệt lắm đã qua một giờ, mẫu thân mới đem đồ ăn bưng lên bàn đến. "Yên Kiệt, khẳng định đói bụng lắm a. Ta cũng không biết các người lúc nào đến, cho nên không có nói trước làm tốt cơm chờ các người." Mẫu thân có chút không có ý tứ mà nói. "Không có gì, bá mẫu." Yên Kiệt nói. "Nhanh ngồi qua tới dùng cơm đi, trong nhà cũng không có gì hay đồ ăn, đem người tự lấy ăn chút gì." Mẫu thân kêu gọi Yên Kiệt. "Nhiều như vậy đồ ăn, đã rất tốt rồi." Yên Kiệt nhìn xem trên bàn bày biện năm sáu cái chén đĩa nói ra. Những thức ăn này toàn bộ là Giang Phong nhà mình vườn rau ở bên trong sản xuất đấy, tuyệt đối màu xanh lá bảo vệ môi trường.

Tay của mẫu thân nghệ, tuy nhiên không phải rất tốt, nhưng có phải thế không quá kém, nhìn về phía trên cũng là sắc hương đều đủ, bất quá hương vị thì thế nào, cũng chỉ có hưởng qua mới biết được rồi. Trên bàn cơm, mọi người nói xong nhẹ nhàng lời nói, tất cả mọi người so sánh vui vẻ, hảo khí cũng so sánh nhẹ nhàng. Giang Phong mẫu tự mình nhưng cười nhẹ nhàng, dù sao cũng là nữ tử lần thứ nhất mang nữ hài tử về nhà, nàng vui vẻ còn không kịp, làm sao có thể hội (sẽ) mất hứng.

Giang Phong mặc dù nói Yên Kiệt chỉ là bạn tốt của hắn, nhưng là mẫu thân lại không nghĩ như vậy. Nếu quan hệ bình thường, người ta nữ hài tử sẽ cùng hắn cùng đi trong nhà chơi sao? Hơn nữa còn là như vậy một cái nghèo khó gia đình. Cho nên, tại nội tâm ở bên trong, Giang Phong mẫu thân là đem Yên Kiệt đương lúc con dâu đang nhìn đấy. Tuy nhiên trước kia nghe Giang Phong đã từng nói qua, hắn truy cầu nữ hài tử cũng không phải Yên Kiệt, nhưng là cái này không có quan hệ gì.

Yên Kiệt xinh đẹp nàng là đã sớm nghe Giang Phong đã từng nói qua đấy, Nhưng là mãnh liệt một khoảng cách gần như vậy nhìn thẳng, nàng hay (vẫn) là không khỏi cảm thấy thật sự là thật đẹp chút ít.

Chương 37: Truyền thuyết

Ăn cơm xong, mượn thu thập bộ đồ ăn thời gian, mẫu thân lặng lẽ đem Giang Phong kéo đến một bên. "Tiểu Phong, người đùa nghịch bằng hữu rồi hả?" Mẫu thân nhỏ giọng hỏi Giang Phong. "Không có ah, ta lúc nào đùa nghịch bằng hữu rồi hả?" Giang Phong khó hiểu mà nói. Nếu lúc trước hẳn truy cầu Lạc Đồng thời điểm, nói lời này còn một điều gì cần cứ, nhưng là hiện tại, bởi vì trí nhớ nguyên nhân, hẳn đã bỏ đi cái này đoạn cảm tình.

"Không vậy? Người cũng đừng hổng ta rồi." Mẫu thân không tin mà nói. "Mẹ, ta thật sự không có lừa người ah." Giang Phong càng mơ hồ. "Không có lừa gạt ta? Người cái này đều đem người ta nữ hài tử mang về nhà đã đến, còn không có có lừa gạt ta? Hơn nữa, người hẳn là nghỉ vài ngày đi à nha? Hiện tại mới trở về, phải hay là không tại cùng người ta nữ hài tử chơi?" Mẫu thân trách cứ nhìn xem Giang Phong.

"Ách..."

Giang Phong bó tay rồi. Hoàn toàn chính xác, nữ hài tử là tới nhà bọn hắn chơi, mà cái này hai ngày trước, hẳn cũng là tại cùng người ta. Chỉ là, hẳn và Yến Kiệt thật không phải là cái loại này quan hệ ah, bọn hắn chỉ là bạn tốt, giống như là bạn thân giống như, cái đó và yêu đương có quan hệ gì? Trông thấy Giang Phong vẻ mặt xấu hổ, mẫu thân tưởng rằng nàng nói trúng rồi Giang Phong tâm sự, có chút không có ý tứ, tựa nói ra: "Àn, chuyện của người ta cũng không quá đức kết, các người ưa thích đối phương là được.

Nhưng là ta thanh minh ah, nhà của chúng ta thế nhưng mà thư hương môn đệ, hôn ước này có thể định, nhưng là kết hôn, nhất định phải chờ người đọc xong sách.

Người cần phải cùng con gái người ta đã nói, làm cho nàng có chuẩn bị tâm lý." Giang Phong ông ngoại, trước giải phóng là quê nhà thân sĩ, quốc đảng quan quân, nghe nói còn là hoàng bộ trưởng quân đội tốt nghiệp đấy, chỉ là kỳ mấy so sánh dựa vào về sau, là hoàng bộ trưởng quân đội thứ mười sáu kỳ thứ hai trung đoàn đệ tử. Chiến tranh giải phóng hậu kỳ, đi theo bộ đội khởi nghĩa, cũng là quan quân. Vốn là, như vậy gia đình, hẳn là một cái hiển hách chi gia.

Chỉ là, gặp gỡ thời đại kia náo động, Giang Phong ông ngoại cũng đi theo chịu khổ. Hơn nữa, Giang Phong ông ngoại mệnh cũng không nên, tại sửa lại án xử sai giải tội trước giờ, sinh bệnh qua đời. Cho nên, tuy nhiên về sau đạt được sửa lại án xử sai giải tội, bắt quả, tương ứng đãi ngộ, nhưng lại cùng Giang Phong cả nhà bọn họ người không có quan hệ gì rồi.

Tuy nhiên cái kia niên đại phi thường hỗn loạn, nhưng là, Giang Phong ông ngoại đối với mấy cái con gái yêu cầu đều phi thường nghiêm khắc, cũng nói lý ra giáo dục mấy cái con gái. Cho nên, tuy nhiên Giang Phong mẫu thân các nàng tỷ muội ba người văn bằng đều không cao, nhưng lại đều là có tài học người, cũng một mực dùng thư hương môn đệ tự cho mình là.

Giang Phong cười khổ nói: "Mẹ, người muốn người nào vậy, Yến Kiệt thật không phải là bạn gái của ta, chúng ta chỉ là bạn tốt, phi thường phải tốt cái loại này. Nhà của chúng ta tình huống ta tình huống, bây giờ không phải là nói yêu thương thời điểm." Mẫu thân trông thấy Giang Phong bộ dáng rất chăm chú, bán tín bán nghi nói: "Các người thật không phải là cái loại này quan hệ?"

Giang Phong phi thường khẳng định lắc đầu, nói: "Không phải." Mẫu thân nghe nói, lộ ra có chút thất vọng. Yến Kiệt chẳng những người so hoa kiều, hơn nữa tính cách phẩm đức càng là không tệ. Mặc dù không có ở chung quá nhiều, nhưng là mẫu thân nhưng lại tin tưởng ánh mắt của mình. Đây là một cô gái tốt nhĩ, nếu là có thể trở thành con dâu của mình thì tốt rồi. Đã nói mở Yến Kiệt thân phận, cũng sẽ không có những thứ khác xấu hổ sự tình phát sinh.

Sau đó, Giang Phong liền mang theo Yến Kiệt xuất môn đi chơi rồi. Bởi vì đã là giữa trưa, sẽ không có đi quá xa địa phương, chỉ là tại phụ cận đi vừa đi. Bất quá, bởi vì Giang Phong gia chung quanh cảnh sắc cũng không tệ, Nhưng vì khắp nơi là cảnh đẹp, Yến Kiệt cũng lộ ra phi thường vui vẻ. Đi đến một tòa độ cao so với mặt biển ngàn mét tả hữu trên núi nhỏ, đứng vậy, độ cao so với mặt biển ngàn mét tả hữu núi, tại Giang Phong nhà bọn hắn tại đây chỉ là núi nhỏ, bởi vì nơi này bình quân độ cao so với mặt biển ngay tại bảy tám trăm mét (m) bộ dạng.

Mà thạch thành huyện ngọn núi cao nhất —— nam vu Phong ngay tại khoảng cách Giang Phong gia hơn mười km địa phương. Nam vu Phong là vu núi dư mạch, chỗ Vũ Lăng Sơn mạch tây cánh, giang châu thạch thành khu đang phát triển phía Đông biên giới, Karst hình dạng mặt đất, các-tơ phát dục, lĩnh sống lưng bằng phẳng, nham xoay mình giao thoa, ngàn Phong đột ngột, khe rãnh tung hoành, hẳn đầu phía bắc thẳng cách thạch thành 16 km, gai bắc tính mặn khánh thị trấn 33 km, nam ngay thẳng cách đầu bắc thị trấn 36 km, diện tích rộng vì thạch thành nhất tuyệt.

Nam vu Phong ngọn núi chính độ cao so với mặt biển vượt qua 2000m, khắp chung quanh đường kính ba cây số trong phạm vi, độ cao so với mặt biển vượt qua một ngàn 800m cao điểm có hơn mười tòa, là giang châu thành phố đông nam khu nổi danh hùng núi. Độ cao so với mặt biển vượt qua 1300 mét (m) khu vực, đều là ít ai lui tới nguyên thủy rừng rậm khu.

Viễn thị bên trong đích nam vu Phong, nhao nhao gãi gãi, mê mẩn mênh mông, núi non trùng điệp điệp thúy, đúng như một điều bí ẩn đoàn. Bao nhiêu năm rồi bởi vì chỗ đó giao thông bế tắc, ít ai lui tới, cho nên một mực được xưng là đường tại khuê phòng người không thức thiếu nữ. Bị chừng du khách

coi là thần bí hành trình.

Yến Kiệt hào hứng bùng bùng phóng nhãn bốn ngẫm, vui vẻ nói: "Giang Phong, nhà các ngươi tại đây, thật xinh đẹp ah! Đúng vậy, cũng chỉ có như vậy sơn thủy, mới có thể dưỡng dục ra người ưu tú như vậy người." Giang Phong cười khổ nói: "Yến Kiệt, người lúc nào cũng trở nên như vậy đau xót (a-xít) rồi hả?" Yến Kiệt cười cười, nói ra: "Giang Phong, ta đây cũng không phải là đau xót (a-xít) ah, là hữu cảm nhi phát (*có cảm xúc nên phát ra)."

"Ách... Chúng ta không nói cái này rồi, ta đến vì người giới thiệu a." Giang Phong không muốn tại đây trên sự tình dây dưa, nói sang chuyện khác, "Yến Kiệt, người nhìn bên cạnh, cái kia chính là nam vu ngọn núi!"

"Cái kia chính là nam vu Phong ah! Quá đẹp! Thực muốn đi xem." Yến Kiệt có chút hướng về mà nói. Hôm nay là trời nắng, tuy nhiên lúc này đã là giữa trưa, nhưng là, nam vu Phong vẫn đang bị lượn lơ sương mù bao phủ, lộ ra có chút thần bí.

"Cổ miếu theo thanh chuông, hành cung gói bích lưu. Tiếng nước núi sắc khóa trang lâu, chuyện cũ tư du du. Mây mưa hướng còn mờ, Yên Hoa xuân phục thu. Gáy vượn làm gì gần thuyền cô độc. Đi khách tự đa sầu." Giang Phong trong miệng, chảy ra một đoạn nhi khúc. "Thật là dễ nghe ah, Giang Phong, đây là người làm đây sao? Ta giống như chưa từng nghe qua đây này!" Yến Kiệt nhìn xem Giang Phong. "Ha ha, xem như, cũng không phải."

Giang Phong cười cười, nói ra, "Yến Kiệt, đây là thời Ngũ Đại nổi tiếng từ người lý tuần từ 《vu núi một đoạn vân》 cải biên đấy." "Ah!" Yến Kiệt gật gật đầu. Nàng cũng không biết lý tuần, cũng không biết cái gì vu núi một đoạn vân, nàng chỉ biết là, bài hát này là Giang Phong hát đấy. "Chúng ta hôm nay tự không đi nam vu ngọn núi, hiện tại quá muộn, khẳng định không kịp. Chúng ta ngày mai đi thôi, bất quá muốn sớm một ít xuất phát." Giang Phong nói.

Giang Phong gia cùng nam vu Phong thẳng tắp khoảng cách tuy nhiên chỉ có không đến mười kilômet ở bên trong, nhưng là muốn chính thức đến nam vu Phong, lộ trình nhưng lại không ít hơn hai mươi km, hơn nữa tất cả đều là đường núi, phải đi hết những...này lộ trình, đây cũng không phải là thời gian ngắn có thể làm được sự tình.

Nghe nói hôm nay không thể đi nam vu Phong, Yến Kiệt lộ ra có chút thất vọng. Bất quá, nàng cũng biết Giang Phong sẽ không lừa gạt nàng, Giang Phong nói hiện tại không kịp rồi, vậy nhất định là không kịp rồi. Địa lý khóa thượng thể nhưng mà học qua đấy, tại rất nhiều vùng núi, cái kia đều là nhìn núi làm ngựa chết. Nhìn về phía trên không xa địa phương, muốn đến, nhưng lại có dài dòng buồn chán đường xa.

"Ồ, Giang Phong, ngọn núi kia thật kỳ quái ah!" Yến Kiệt đột nhiên chỉ vào một cái phương hướng, sợ hãi than nói. Giang Phong hướng Yến Kiệt chỗ chỉ phương hướng nhìn lại, đó là một tòa cô phong, cũng là cái phương hướng này thượng nhìn ra đi cao nhất xa nhất ngọn núi. "Ha ha, cái kia chính là ta nói với người qua xuyênđeo nham rồi!" Giang Phong cười nói. "Cái kia chính là xuyênđeo nham ah!" Yến Kiệt thờ dãi.

Đó là một tòa đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên ngọn núi, tại nó phần đuôi, thời gian dần qua giảm xuống, cho đến chui vào đại địa. Chỉ là, tại đầu của nó, nhưng lại phi thường đột ngột thẳng tắp. Hơn nữa, tại đầu của nó sườn núi chỗ, có một rất đại sơn động, xuyên thủng cả tòa núi. "Àn. Nói lên cái này xuyênđeo nham ah, còn có một rất truyền thuyết lâu đời." Giang Phong nói. "Truyền thuyết? Người nói nghe một chút."

Yến Kiệt phi thường tò mò mà nói. Giang Phong mà bắt đầu nói về xuyênđeo nham câu chuyện đến. Truyền thuyết tại Tam quốc hậu kỳ, thực quốc tích bản suy nhược lâu ngày, ngoài có tào ngụy áp lực thật lớn, bên trong có dân tộc thiểu số phản kháng, quốc gia cực kỳ không yên tĩnh. Thực quốc Đại tướng quân khương duy phi thường lo lắng, vì vậy quyết định chinh đôn thực quốc, ổn định quốc gia. Hấn suất lĩnh đại quân, tiêu diệt toàn bộ phản loạn nam man quân đội.

Nhưng là, nam man Vương nhưng lại đào thoát, hấn hướng phương đông lẫn trốn, hy vọng trốn hướng tới gần đông ngô, tìm kiếm tị nạn. Khương duy suất lĩnh đại quân dồn sức man Vương, một mực đuổi tới thực ngô biên cảnh. Lập tức man Vương muốn thoát đi thực quốc, tiến vào đông ngô. Khương duy nóng nảy, nếu man Vương trốn vào đông ngô, hấn tự không còn có hy vọng đem man Vương bắt lấy. Roi vào đường cùng, khương duy đành phải buông tha cho bất sống man Vương ý định, hấn muốn dùng cung tiễn bắn chết man Vương.

Làm ra quyết định khương duy, rất nhanh thay đổi hành động, chỉ thấy hấn giương cung cài tên, đối với man Vương đào tẩu phương hướng, tự là hung hăng mà bắn ra một mũi tên. Man Vương có thể trở thành man Vương, vậy cũng không phải hư danh nói chơi.

Hấn gặp khương duy muốn giết hấn, tự nhiên muốn trốn. Hơn nữa, hấn cũng hoàn toàn chính xác tránh qua, tránh né khương duy bắn ra cái này một mũi tên. Vì vậy, cái này bắn không đầu một mũi tên, tự hướng phía trước mà đi, thẳng đến một tòa núi lớn. Chỉ nghe thấy một tiếng ầm vang, cái kia núi lớn bị khương duy dưới tình thế cấp bách một mũi tên bắn cái sâu sắc động. Nói đến đây, Giang Phong nhưng lại im ngay không nói rồi.

Yến Kiệt chính nghe được hướng về, Giang Phong không nói, nàng tự nhiên không đã làm, nàng lắc lắc Giang Phong cánh tay, dịu dàng nói: "Giang Phong, người nói tiếp ah. Khương duy giết chết man Vương không có đầu này?" Giang Phong cười nói: "Ta cũng không biết ah, ta chỉ biết rõ xuyênđeo nham cứ như vậy đến rồi!" Yến Kiệt sững sờ, lập tức dùng sức lắc lắc Giang Phong cánh tay thẳng lắc lư. "Ai nha, Giang Phong, ta đừng tới, người đang gạt ta!" Yến Kiệt làm nũng lên. "Ha ha, ta cũng không lừa người ah, cái này câu chuyện, là chúng ta tại đây nhiều thế hệ truyền lưu đấy." Giang Phong nói.

"Làm sao có thể, một người, sao có thể đem lớn như vậy một ngọn núi bắn ra một cái hố ra, đây không phải gạt người là cái gì." Yến Kiệt không tin mà nói. "Ha ha, truyền thuyết nha, ta làm sao biết thiệt giả? Hơn nữa, tại chúng ta cái phương hướng này nhìn lại, khoảng cách xuyênđeo nham ước chừng 1000m địa phương, có một tòa Phi Lai Phong, nghe nói, này tòa Phi Lai Phong, cùng xuyênđeo nham cái sơn động kia hoàn toàn ăn khớp." Giang Phong còn nói.

"Thiệt hay giả?" Yến Kiệt tròn tròn tròn mắt. "Đương nhiên là sự thật." Giang Phong khẳng định mà nói. "Chẳng lẽ, cái sơn động kia thật đúng là cái kia khương duy một mũi tên bắn ra đến đó a?" Yến Kiệt cả kinh nói.

"Ách... Cái này ta cũng không biết, dù sao, cái này chỉ là một cái truyền thuyết nha. Hơn nữa, thiên nhiên kỳ diệu, không phải chúng ta nhân loại có thể phỏng đoán lấy được." Giang Phong cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Nam vu Phong mây mưa

Ngày hôm sau sáng sớm, Giang Phong ngáp theo trong phòng của mình đi ra lúc, cũng đã phát hiện Yến Kiệt sớm đã thu thập xong đồ đạc của mình, ngồi một bên cùng Giang Phong mẫu thân nói chuyện phiếm một bên chờ hán, như vậy hán có chút không có ý tứ vội vàng vàng ứng phó rửa mặt dưới liền bắt đầu thu dọn đồ đạc. Lần đi nam vu núi, không sai biệt lắm là muốn lúc chạng vạng tối mới có thể trở về, cơm trưa chỉ có thể là trên chân núi tự mình giải quyết rồi, muốn dẫn đồ vật cũng là rất nhiều.

Thật vất vả rất nhanh OK hết thấy về sau, hai người tại Giang Phong mẫu thân liên tục dẫn dò trung xuất phát. Giang Phong đi ở phía trước mang theo đường, đi hơn một giờ, rốt cục xuyên qua vùng núi lối vào, chính thức tiến nhập nam vu Phong phạm vi. Yến Kiệt lộ ra hơi một chút, Giang Phong liền quyết định trước nghỉ ngơi một chút mở lại thủy tiên lên.

Yến Kiệt cũng là nghĩ như vậy, tự nhiên đáp ứng. Hai người ngay tại nam vu Phong chân núi nghỉ ngơi chừng mười phút đồng hồ, lại mới lần nữa xuất phát, hướng trên núi xuất phát. Ở trên buổi trưa khoảng mười một giờ, Giang Phong hòa Yến Kiệt hai người xuyên qua nam vu Phong sườn núi độ cao so với mặt biển 1200 m (m) vị trí phòng cháy tuyến, tiến vào nguyên thủy rừng rậm khu vực. Tại đây mới thật sự là tự nhiên, mới thật sự là không có mây may vì sao dấu vết.

Tại đây từng cọng cây ngọn cỏ, mỗi một tòa sơn đô là như vậy hài hòa, ah đương nhiên, đường này cũng tự nhiên càng thêm khó đi chút ít. Thậm chí, tại đây cũng không có gì chính thức trên ý nghĩa đường, tại đây ngoại trừ một ít thợ săn [Hunter] đến đây đi săn bên ngoài, trên cơ bản không có gì người đến đây. Nếu đợi đến lúc vài năm về sau, thạch thành huyện khai phát nam vu Phong du lịch, khi đó ngược lại là có không ít người đến đây tại đây lên nghỉ phép.

Khắp nơi là bụi gai cùng cỏ dại, khắp nơi là rậm rạp rừng cây, Yến Kiệt lúc này nhưng là chân chính cảm nhận được cái gì gọi là nửa bước khó đi. Khó trách trong thành thời điểm Giang Phong liền từ trong siêu thị mua hai thanh thật dài gậy gộc, nguyên lai cái này nhôm hợp kim còn chẳng những có thể dùng đem làm quai trường, càng có thể cho rằng mở đường lợi khí.

Hơn nữa, bởi vì Giang Phong sớm đã có chuẩn bị, hai người cũng chỉ mặc trầm trọng quần jean, cái này có gai bụi gai xem ra còn không có có bản lãnh gì có thể xuyên thấu. Trên đường đi, Giang Phong bên cạnh leo núi bên cạnh giúp đỡ sau lưng Yến Kiệt, nếu hoàn toàn bằng chính mình, Yến Kiệt là rất khó đi lên phía trước đây. Lại là đi hơn một giờ, hai người mới leo lên đã đến độ cao so với mặt biển 1500m vị trí.

Giang Phong không có ý định lại hướng lên leo lên, cái kia thượng diện đường, sẽ càng khó đi. Tự là Giang Phong chính mình, đều rất cố sức, chớ nói chi là còn phải trợ giúp Yến Kiệt rồi. Lại có là, hiện tại đã là gần một giờ chiều, thời gian đã tương đối trễ rồi, một hồi sẽ qua nhi, nhất định phải hướng trở về, nếu không trước lúc trời tối không thể về đến nhà rồi.

Hơn nữa, tại đây đã có thể rất tốt xem xét nam vu Phong cảnh đẹp. Lúc này, nam vu Phong tự như là từ viễn cổ đi tới vu nữ, thiên cổ không thay đổi đứng sừng ở chỗ đó, quan sát lấy cái này một phương thổ địa. "Thật sự... Đẹp quá ah..." Yến Kiệt đã không cách nào dùng ngôn ngữ để ca ngợi tại đây xinh đẹp, nâng đi đến đỉnh núi bên vách núi, mở ra hai tay cảm thụ được trước mặt thổi tới gió nhẹ. Nếu không là nâng một mực vịn một khóa cây tùng, Giang Phong còn rất sợ nâng thật sự hội (sẽ) té xuống. Bất quá nói trở lại, đứng lúc này Yến Kiệt, trang bị Thất Thái hà vân, thật sự tựa như giống như tiên nữ động nhân tâm thần.

"Ách... Người muốn chụp ảnh sao?" Giang Phong xem có chút mê mẩn, không khỏi muốn tìm cái phương thức chuyển di hạ ánh mắt. Yến Kiệt rất nhanh liền cười tướng tượng cơ đưa cho hán, Giang Phong tìm mấy cái góc độ, liên tục vỗ mấy trương. Cameras là Yến Kiệt mang đến máy ảnh kỹ thuật số, nghe chính cô ta nói, là nâng mẹ bỏ ra hơn sáu nghìn mua về đến đây, tốt có thể đấy, tính năng coi như không tệ.

Tại đây hán có thể đã tới không chỉ một lần, hào quang có nhìn thấy qua cũng có chưa từng thấy, bất quá Yến Kiệt lần này hán nhưng lại cơ bản cho rằng có thể nhìn thấy đấy, bởi vì bây giờ là đầu hạ, địa nhiệt tự nhiên sẽ càng thêm đầy đủ, cho nên giống như (bình thường) trong hai tháng này thất thái hào quang đều xuất hiện, vừa rồi cùng Yến Kiệt nói cái gì không phải mỗi ngày đều có mà nói tự nhiên chỉ là muốn cho nâng càng thêm cảm thấy quý trọng mà thôi.

Vỗ mấy trương về sau, Yến Kiệt nói cùng với Giang Phong chụp ảnh chung, Giang Phong cự tuyệt, tại đây địa hình phi thường nguy hiểm, rất khó tìm đến một cái có thể cho hai người sống vai mà đứng và thích hợp quay chụp địa phương. Hai người mà bắt đầu ăn mang đến cơm trưa, kỳ thật thì ra là một ít trong thành siêu thị mua đồ ăn vặt. Ở chỗ này, cũng chỉ có thể là như vậy đối phó một chút. Tại đầu đó ngay người nửa giờ, Giang Phong tự nói muốn hướng trở về rồi, nhưng là Yến Kiệt nhưng lại không muốn, nâng còn không có có chơi chán, hy vọng lại ngốc trong chốc lát.

Giang Phong đang chuẩn bị đáp ứng, đột nhiên cảm giác được thân thể chung quanh ánh mặt trời tối sầm lại, một hồi gió mát theo trên người hất thổi qua, lập tức sáng khoái không được. Ngay tại hân có chút hưởng thụ loại này khó được mất nề lúc, một hồi như có như không tiếng sầm lại đột nhiên tại bầu trời xa xa trung vang lên. "Không tốt, mây đen tối, rất có thể muốn hạ mưa to rồi."

Giang Phong nhìn qua phía trước bầu trời chính rất nhanh bay tới mảng lớn mây đen, có chút bất mãn nói, "Thật đáng chết, lúc này đi còn có xa như vậy đường, làm sao lại trời muốn mưa." "Trời mưa? Không thể nào? Ta rõ ràng xem qua dự báo thời tiết, nói mấy ngày nay không có vũ đó a?" Yên Kiệt có chút kinh ngạc cũng theo Giang Phong ánh mắt nhìn về phía bầu trời, quả nhiên phía trước đông nghịt một mảnh mây đen đã đem mặt trời cho che khuất.

"Trời mùa hè khí dự báo người cũng tin tưởng? Mưa rào có sấm chớp cũng sẽ không cho người sớm biết rõ. Hơn nữa nơi này là nam vu núi, độ cao so với mặt biển như vậy cao, tầng mây trải qua thời điểm, thường xuyên sẽ bởi vì địa thế bỗng nhiên biến hóa mà mưa xuống." Giang Phong có chút bất đắc dĩ mọi nơi tìm tìm, "Xem ra chúng ta được tìm một chỗ tránh mưa, cái này mưa rào có sấm chớp tiếp theo hội (sẽ) tạm ngừng, sẽ không hạ thời gian quá dài, các loại vũ đã qua chúng ta rồi hãy đi." "Tốt, Nhưng là nơi này có địa phương tránh mưa sao?"

Yên Kiệt mọi nơi quan sát, ngoại trừ một đại Phiến thụ lâm bên ngoài, tại đây tất cả đều là cỏ dại cùng bụi cỏ, căn bản không có địa phương có thể tránh mưa. Giang Phong cẩn thận quan sát trận, đột nhiên con mắt sáng ngời nói: "Đứng rồi, ta nhớ được nơi này có cái tự nhiên hang, chúng ta có thể đi cái kia tránh mưa, đi theo ta."

Hắn vừa nói đến đây khởi chân liền đi, thời gian không đợi người, nếu mưa rào có sấm chớp khi bọn hắn vào sơn động trước sẽ tới, hắn và Yên Kiệt thật có thể muốn biến thành ướt sũng rồi.

Hai người bước chân không ngừng nhanh hơn hướng phía dưới sườn núi mặt chạy trước, Giang Phong biết đến cái kia hang khi bọn hắn hành tẩu đường nhỏ đối diện một rất ẩn nấp địa phương, hay (vẫn) là hai năm trước, hắn đi theo trong thôn đám thợ săn tới nơi này đi săn, bị chỗ đó nở rộ một mảng lớn hoa bách hợp cho hấp dẫn mới phát hiện đây, không có ngờ tới hôm nay rõ ràng phải thượng công dụng rồi. Tiếng sấm tại trên bầu trời càng lúc càng lớn, tia chớp tại càng ngày càng mở trong không gian không ngừng lặp lại, thật giống như đèn pha giống như lóe lên lóe lên đây.

Giang Phong hòa Yên Kiệt đình lấy cuồng phong tại triều trước chạy trốn, hai người tốc độ rõ ràng đã là nhanh nhất, thậm chí ngay cả một bên bụi cỏ cũng không kịp đẩy ra liền trực tiếp dùng thân thể đến xông mất, đơn giản chỉ cần khai ra con đường. Đem làm Yên Kiệt không kịp thở đi theo Giang Phong rút cục chạy đến giữa sườn núi về sau, to như hạt đậu hạt mưa đã bắt đầu chậm rãi đã rơi vào trên người của nàng.

Giang Phong chỉ một ngón tay nói: "Thêm chút sức, thấy không? Là ở chỗ này, bị cỏ dại che chỗ ở." Yên Kiệt theo Giang Phong ngón tay lấy địa phương nhìn lại, chỉ thấy giữa sườn núi thượng quả nhiên có một cỏ dại che chỗ ở, lộ ra hắc sâu kín cửa động. Nàng có chút sợ hãi nói: "Giang Phong, động này ở bên trong không có cái gì những vật khác a?"

"Sẽ không, đó là một tự nhiên hang, bên trong rất rộng rãi đấy, có thể đủ trốn vào đi bốn năm người." Giang Phong dùng tay khoa tay múa chân dưới, trông thấy hạt mưa càng rơi xuống càng nhiều, hú lên quát dị nói, "Nhanh xong a, lập tức muốn hạ mưa to rồi!" Yên Kiệt là nữ hài tử, vốn bỏ chạy không khoái, Nhưng là nghe thấy Giang Phong lời này, vẫn là cắn răng lại bỏ thêm chút ít tốc độ. Ai hội (sẽ) nguyện ý bị vũ cho xối đầu này?

Nhất là cái này Hạ Thiên, vốn là xuyên thấu, một khi bị xối, vậy toàn bộ bộc quang. Tuy nhiên tại đây chỉ có nàng cùng Giang Phong, nhưng là, nàng cũng không muốn thân thể của mình như là lỏa lồ giống như (bình thường) xuất hiện tại Giang Phong trong mắt. Đem làm Giang Phong rút cục chạy đến sơn động bên cạnh lúc, hắn rất nhanh đánh trúng cỏ dại, sau đó hướng phía Yên Kiệt nói: "Nhanh, nhanh đi vào!" Đúng lúc này, trên người của hắn rõ ràng đã bị vũ đánh có chút ướt át.

Yên Kiệt cũng không có khách khí, không nói hai lời trước hết vọt lên đi vào, Giang Phong rất nhanh cũng theo sát lấy vọt vào một mảnh âm u trong huyết động. Lúc này, một hồi kinh thiên động địa tiếng sấm vang vọng phía chân trời, vũ rút cục hạ trở thành thác nước hình dáng, thật sự là ngập trời mưa to ah...

Giang Phong vỗ vỗ trên người mưa, đem còn chứa một ít đồ ăn vật túi sách tiện tay ném tới trong động hắc ám bên cạnh, hắn hướng phía bên cạnh Yên Kiệt nói: "Tùy tiện tìm một chỗ ngồi đi, một hồi đợi mưa tạnh chúng ta đã đi xuống núi." Yên Kiệt thở ra một hơi, gạt đầu liền đem nàng ba lô nhỏ để qua một bên, tại đây trong động tìm tầng đá bên cạnh tựa ngồi xuống, lau trên trán mưa vội vàng sửa sang lại dung nhan. Vừa rồi cái kia một hồi dồn dập chạy trốn làm cho nàng khuôn mặt có chút ửng đỏ, hiện tại còn khí tức không thuận.

Bất quá lúc này thời điểm Yên Kiệt rõ ràng lại hiển lộ lấy một loại khác mỹ, lại để cho Giang Phong xem không khỏi cảm thán, mỹ nữ tự là mỹ nữ, cho dù lại chật vật cũng hay (vẫn) là mỹ nữ ah... Cái này trong sơn động một mảnh hắc ám, hắn và Yên Kiệt ngồi ở cửa động biên giới đều có chút thấy không rõ lẫn nhau, chỉ có ngẫu nhiên xẹt qua phía chân trời tia chớp điện quang mới có thể lại để cho trong động sáng lên, tại đây ngăn ngừa lập tức mới có thể thấy rõ sở trong động tình huống.

Yên Kiệt đang tại một lần nữa trát lấy ướt sũng mái tóc, vừa rồi mưa rào có sấm chớp lại để cho tóc của nàng tất cả đều cho làm cho loạn, không thể không rối tung mà xuống.

Yên Kiệt muốn một lần nữa trát cái bím tóc đuôi ngựa, nhưng mà đúng lúc này, nàng hướng về sau trát tóc bàn tay nhỏ bé lại đột nhiên giống như đụng phải cái gì mềm mại thịt vù vù đồ vật, cái loại này mềm mại sờ tới sờ lui, tựa hồ... Tựa hồ là người làn da? Con người của nàng mấy chỉ trong nháy mắt mở lớn, bởi vì lập tức mà đến tia chớp làm cho nàng xem vô cùng tình huống, Yên Kiệt chính đoan chính ngồi ở đối diện với của nàng, như vậy phía sau nàng là cái gì? Là cái gì! "Giang Phong, ah!!" Yên Kiệt kinh kêu lên.

Yên Kiệt sợ nhất đúng là một ít xà trùng con chuột các loại, này sơn động ở bên trong, cũng chỉ có những vật này, mới có thể là mềm mại mà thịt vù vù đây. Mà vừa lúc này, một đạo tiếm điện ánh sáng cũng chiếu vào sơn động.

Chính giờ nước khoáng uống Giang Phong cũng xuyên thấu qua tia chớp thấy được một cổ hàn quang, mà vẻ này hàn quang chiết xạ địa phương, đúng là Yến Kiệt cái kia phần nộn tuyết trắng cái cổ!

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Tao ngộ bọn cướp

Kim loại, sắc bén kim loại... Là dao găm! Đúng vậy, tại trong một sát na, Giang Phong đã biết rõ gác ở Yến Kiệt trên cổ đồ vật là một thanh sáng loáng dao găm, mà Yến Kiệt thét lên lúc này thời điểm mới vang vọng toàn bộ sơn động, lại để cho Giang Phong trái tim hung hăng run rẩy dưới! Gặp được bọn cướp rồi! Đây là Giang Phong rất nhanh kịp phản ứng sau nghĩ đến xấu nhất kết quả.

Hắn cẩn thận chăm chăm vào Yến Kiệt sau lưng nhìn lại, chỉ thấy trong âm u, có song tỏa sáng con mắt chính cảnh giác nhìn mình chăm chăm. Rất hiển nhiên, này sơn động khi bọn hắn trước khi đến cũng đã có người tồn tại, mà người này, còn rõ ràng cho thấy cái không hữu hảo gia hỏa! "Đừng kêu! Lại gọi sẽ đem người huyết đem thả rồi!"

Âm lãnh thanh âm, lãnh khốc động tác, không có một tia thương cảm, không có một tia đồng tình. Yến Kiệt sau lưng người nam nhân kia tay phải tấn mãnh ôm thân thể mềm mại của nàng, sắc bén dao găm rất nhanh dính sát tại trên cổ của nàng.

Lần này Giang Phong đầu óc triệt để hôn mê rồi, hắn căn bản không có ngờ tới tại loại này ít ai lui tới nguyên thủy trong rừng rậm một trong sơn động vậy mà hội (sẽ) đụng với loại này kẻ bắt cóc! Đúng vậy, Giang Phong phi thường khẳng định, thằng này nhất định là kẻ bắt cóc. Thứ nhất là cầm dao găm dính người cổ đe dọa gia hỏa, tại sao có thể là người tốt? "Đại... Đại ca, người đừng kích động, đừng kích động..."

Giang Phong rất tự giác giờ hai tay lên, cuống họng hơi khô hạc nuốt ngụm nước miếng, khẩn trương hắn mở hôi lạnh ứa ra, rung giọng nói, "Chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ, người đòi tiền, hay là muốn cái gì, ta cũng có thể cho người..." Chết tiệt, Yến Kiệt thế nhưng mà bạn tốt của hắn, hay là hắn gia khách nhân, nếu nàng xảy ra sự tình, hắn Giang Phong khẳng định phải gánh chịu rất lớn trách nhiệm! Hơn nữa, dù cho không cần gánh chịu pháp luật thượng trách nhiệm, nhưng là Yến Kiệt là vì hắn mới gặp chuyện không may đấy, một khi Yến Kiệt tao ngộ cái gì bất trắc, hắn đem cả đời gặp tâm linh trừng phạt.

"Các người là ai? Là tới bắt ta đấy sao?" Đối diện âm thanh nam nhân như trước rất lạnh như băng, ngoại trừ Yến Kiệt thấp giọng thút thít ni non còn có toàn thân run rẩy thanh âm, Giang Phong căn bản nghe không được mọi... khác thanh âm, thằng này thậm chí ngay cả tiếng hít thở đều an tĩnh như vậy, tĩnh đáng sợ! "Không... Không... Hiểu lầm... Đó là một hiểu lầm... Người hãy nghe ta nói, ta cùng ta... Bạn gái của ta... Là tới nam vu Phong du ngoạn đấy... Ta... Chúng ta... Đến cái sơn động này..... Chỉ (cái) là tới nơi này tránh mưa... Người nhìn... Bên ngoài mưa lớn như vậy, chúng ta chỉ là không muốn bị ướt."

Giang Phong giả bộ như phi thường sợ hãi bộ dạng, nhưng lại cố ý đem Yến Kiệt nói thành hắn bạn gái, vì chính là gia tăng có độ tin cậy, "Nàng chỉ là nữ hài tử, không có bất kỳ năng lực phản kháng, chúng ta làm sao có thể sẽ là tới bắt người đấy, này căn bản không có khả năng."

Cái kia nam nghe xong Giang Phong lời mà nói..., như trước rất yên tĩnh, không có lên tiếng. Lúc này một đạo thiểm điện xẹt qua phía chân trời, xuyên thấu qua tia chớp ánh sáng, Giang Phong trông thấy Yến Kiệt cả trương khuôn mặt đều biến thành trắng bệch, vệt nước mắt đọng ở trên mặt hết sức rõ ràng. Nàng là bị sợ hư mất, triệt để sợ hãi. Vừa mới hay (vẫn) là du lịch, như thế nào hiện tại đột nhiên đã bị kẻ bắt cóc cho bắt cóc rồi hả?

Giang Phong thật sự làm không rõ ràng, như vậy ít ai lui tới hoang sơn lão lâm ở bên trong lại đột nhiên toát ra bọn cướp? Đây quả thực so cổ tích câu chuyện còn muốn cổ tích câu chuyện! Nhưng là hết lần này tới lần khác cái này cổ tích câu chuyện tự phát sinh ở trước mắt, hơn nữa, hắn hay (vẫn) là trong lúc này nhân vật chính. Lão thiên gia, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra ah! "Các người là du khách? Vậy làm sao sẽ biết này sơn động?"

Nói! "Chưa từng có bao lâu, cái kia nam nhân ngữ khí đột nhiên biến thành cường ngạnh, tựa hồ nắm bắt Yến Kiệt tay cũng trong giây lát dùng sức, Yến Kiệt nhin không được phát ra một tiếng rên. Dần dần tỉnh táo lại Giang Phong nghe được kẻ bắt cóc những lời này, rất nhanh suy nghĩ cẩn thận chuyện. Cái này thân bí bọn cướp khẳng định không phải ngẫu nhiên ở chỗ này ôm cây đợi thỏ các loại du khách sa lưới đấy, bởi vì nơi này trên cơ bản không sẽ có người tới du lịch. Coi như là mười năm về sau, ngoại trừ một ít kẻ yêu thích, du khách cũng rất ít đến nơi đây.

Người này căn bản cũng không phải là bọn cướp, mà là cái chạy nạn tội phạm truy nã, thậm chí có thể là một cái tội phạm giết người!!! Giang Phong thực cảm thấy một cái đầu biến thành hai cái đại. Muốn thật sự là nghĩ đến đoạt tiền bọn cướp, đem tiền cho hắn cũng tự bớt việc rồi, Nhưng là hết lần này tới lần khác thằng này rõ ràng nhìn xem tự không giống ah!

Nếu thật là cái loại này bị cảnh sát truy nã mà trốn vào rừng sâu núi thẳm tội nạn gia hỏa, như vậy Yến Kiệt cùng chính mình trong mắt hắn, rất hiển nhiên là được phải giết chết diệt khẩu đối tượng! Nghĩ tới đây, Giang Phong cắn răng xiết chặt nắm đấm, hắn biết rõ chính mình phải đem Yến Kiệt theo cái kia kẻ bắt cóc trong tay cứu ra, nếu không Yến Kiệt tự tuyệt không may mắn thoát khỏi khả năng. Thế nhưng mà tại đây như vậy âm u, hơn nữa kẻ bắt

cóc dao găm trong tay chính đỉnh tại trên cổ của nàng, chỉ cần hấn có bất kỳ động tác, hấn dám khẳng định cái kia kẻ bắt cóc hội (sẽ) rất do dự thanh đao ở đằng kia trắng nõn non mềm trên da thịt nhẹ nhàng một vòng đầy...

"Đại... Đại ca... Ta là cái này chân núi người ta hải tử, trước kia thường xuyên đi theo thợ săn lên núi đi săn. Này sơn động là hai ta năm trước phát hiện đấy, lúc ấy ta cũng là bởi vì... Bởi vì cái này bên ngoài trên sườn núi cái kia một mảnh hoa bách hợp xinh đẹp, muốn tới đây nhìn xem, cho nên mới phát hiện cái sơn động này đấy... Đại ca, người hãy bỏ qua chúng ta a, chúng ta tuyệt đối sẽ không đi ra ngoài nói lung tung đấy, người đòi tiền hay (vẫn) là đồ ăn ta cái này đều có, ta toàn bộ cho người."

Giang Phong một bên cẩn thận từng li từng tí nói, một bên cẩn thận quan sát khởi Yên Kiệt hai bên trái phải hoàn cảnh, hấn phải nghĩ biện pháp cứu Yên Kiệt! Có thể ở bọn hấn vào sơn động lúc một lời không nói liền cường ép Yên Kiệt, có thể ở cái kia dao găm áp chế lúc còn có thể ăn nói rõ ràng không khăn trương chút nào, có thể ở loại này thời khắc xem nhân mạng như cọng rơm cái rác, loại người này, đã căn bản không thể dùng bọn cướp để hình dung.

Người này, nhất định là cái phi thường tàn nhẫn gia hỏa. Cho nên hiện tại Giang Phong tự nhận là không nhất định không phải là đối thủ của hấn, nhưng may mắn thay, khá tốt hấn có thông minh sắc xảo giới! "Hai năm trước... Hừ, người nơi này do biên có thể coi như không tệ, người cho rằng ta sẽ tin lời của người? Cô bé này cùng người là quan hệ như thế nào ta mặc kệ, các người đã tiến vào này sơn động, như vậy tự ý nghĩa ta bại lộ hành tung."

Hiện tại chỉ có hai chùng lựa chọn, một, người lưu lại, ta giết nàng, lại giết người. Hai, ta giết nàng, người thừa dịp lúc này thời điểm chạy khỏi nơi này. Ha ha, cái này rất kích thích, không phải sao? Nếu như người ưa thích bạn gái của người, vậy người hãy theo nàng cùng chết, nếu như người cảm giác mình không có như vậy yêu bạn gái của người, vậy người cũng có thể lựa chọn chạy trốn, nhưng là ta truy không đuổi theo kịp, vậy cũng tự không khỏi người rồi."

Giang gió rét độ mồ hôi không ngừng chảy qua đôi má, hấn hiện tại hoàn toàn có lý do tin tưởng thắng này là cái tên điên, hơn nữa là cái yếu sát nhân tên điên! Hiện tại hấn đã không chút nào đi hoài nghi suy đoán của mình, người nam nhân này nhất định là cái cũng bị xử bắn nhiều lần tội phạm giết người, hấn nhất định là trốn ở này sơn động ở bên trong vì trốn tránh cảnh sát truy nã, hấn không thể bạo lộ chính mình ở chỗ này hành tung, cho nên biện pháp duy nhất tự là giết mình cùng Yên Kiệt!

Giang Phong không hề lựa chọn, bởi vì bây giờ ở trước mặt hấn ngoại trừ phản kháng đó là một con đường chết! Hấn không muốn chết, hấn vừa mới đã có được thông minh sắc xảo giới, vẻ đẹp của hấn người tốt sinh giờ mới bắt đầu! Hơn nữa, hấn cũng không thể khiến Yên Kiệt xuất sự tình, cho dù hấn may mắn chạy trốn sống sót mà Yên Kiệt chết rồi, hấn cũng sẽ (biết) cả đời gặp tâm linh tra tấn, hấn đem sống không bằng chết!

Bình thường đến không thể lại bình thường trong sinh hoạt, đột nhiên xuất hiện một màn này kinh tâm động phách thời khắc, người bình thường đừng nói nghĩ biện pháp, khẳng định mà ngay cả đầu óc đều phản ứng không kịp rồi. Bất quá cũng may Giang Phong trong thân thể có một cái người trưởng thành linh hồn, lúc này mới có thể lại để cho hấn giờ phút này bảo trì duy nhất thanh tỉnh thần trí.

Nghe được kẻ bắt cóc như thế điên cuồng đích thoại ngữ, Yên Kiệt tại chỗ đã bị hù sợ ngây người. Nàng thật sự thật không ngờ, một lần đơn giản du lịch, vậy mà biến thành chính mình cuối cùng nhân sinh hành trình... Nhìn xem Yên Kiệt trừng lớn lấy hai mắt, khó có thể tin biểu lộ, Giang Phong cắn răng nói: "Đại ca, ta không biết người là bởi vì sao mới trốn vào này sơn động trung ra, cũng không biết là bởi vì sao người nhất định phải giết chúng ta, nếu như có thể, thỉnh người giết ta, buông tha bạn gái của ta!"

Giang Phong mà nói lại để cho vị kia kẻ bắt cóc có chút ngoài ý muốn quái thanh âm, bất quá rất nhanh hấn liền cười lạnh nói: "Nhìn không ra, người tiểu tử này thật đúng là yêu nữ nhân này! Hừ, đừng có nằm mộng, dưới gầm trời này, nào có tình yêu chân chính? Dưới gầm trời này nữ nhân, không có một cái là đồ tốt! Người chết, người cho rằng nàng hội (sẽ) cảm kích người? Hay (vẫn) là hội (sẽ) nhớ kỹ người? Nhưng đừng làm quý chết oan! Người phải biết rằng, nếu như ta giết cái này nữ, người còn có trốn chạy để khỏi chết cơ hội, chẳng lẽ người thực nguyện ý dùng mạng của mình đi đổi nàng?"

Yên Kiệt cũng rất kinh ngạc Giang Phong vậy mà sẽ ở loại này thời khắc không để ý tánh mạng của mình tới cứu mình, lấy mạng đổi mạng, đem hy vọng sống sót lưu cho nàng, đem cái chết kết quả lưu cho chính mình, điều này cần trả giá bao nhiêu dũng khí cùng phách lực (*!) Vì cái gì? Vì cái gì Giang Phong hội (sẽ) chịu dùng mạng của mình để đổi mạng của nàng?

Là vì nàng là bạn tốt của hấn, tốt bạn thân sao? Nếu nói vợ chồng vốn là cùng chim rừng, nhưng là tại đại nạn tiến đến thời điểm, cũng sẽ (biết) từng người bay khỏi tị nạn, chớ nói chi là bọn hấn chỉ là giống như (bình thường) bằng hữu quan hệ, ngay cả nam nữ bằng hữu cũng không phải. Chẳng lẽ, cái này là nam nhân chân chính sao? Yên Kiệt thật sự mê mang rồi, mà giờ khắc này, nàng đối đãi Giang Phong ánh mắt dần dần nổi lên một tia nói không nên lời biến hóa.

"Vâng, ta nguyện ý!" Giang Phong trả lời vô cùng kiên quyết. Kỳ thật trong lòng của hấn vẫn đang suy nghĩ, mẹ kiếp nhà nó đấy, lão tử có thông minh sắc xảo giới tại, tốt nhất người để cho ta cùng Yên Kiệt làm trao đổi, giả như vậy tử có thể xem chuẩn cơ hội đối với người ra tay, cam đoan trị cho người tên hỗn đản này sinh hoạt không thể tự gánh vác!

Giang Phong rất có nắm chắc, bởi vì thông minh sắc xảo giới có thể tại thân thể của hấn mặt ngoài hình thành một tầng bảo hộ, căn bản không sợ thần bí bọn cướp dao găm. Mà thôi hấn hiện tại vô công, bỗng nhiên làm khó dễ, cái này thần bí bọn cướp tuyệt đối chiếm không được tốt. "Người nguyện ý? Nhưng tiếc lão tử không muốn!" Thần bí bọn cướp đột nhiên phát ra một tiếng cười lạnh, "Người có phải hay không muốn thừa dịp ta buông ra nữ nhân này thời điểm muốn cùng ta dóc sức liều mạng?"

Ta không có ngu như vậy, tuy nhiên người thoát nhìn căn bản không chịu nổi một kích." Chết tiệt, thắng này vậy mà khôn khéo đã đến loại trình độ này! Giang Phong cảm giác mình trong lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi, tên kia không mặc mưu, hấn cũng không dám động. Hấn khê động, cái kia Yên Kiệt thật có thể muốn thành vong hồn dưới đao! Đã đường này Bất Thông, Giang Phong duy nhất chỉ còn lại có cuối cùng đích phương pháp xử lý, cái kia chính là cường ép đem Yên Kiệt đoạt xuống! Hấn thấy không rõ lắm cái kia kẻ bắt cóc thân thể, nhưng là hấn lại xem vô cùng tinh tường cái con kia nắm bắt dao găm đặt ở Yên Kiệt trên cổ tay trái! Hấn chỉ cần làm mất thanh chủy thủ kia, thì có thể cứu Yên Kiệt.

Nhưng là cái này không thể nghi ngờ có rất lớn phong hiểm, nếu là đánh trúng tay trái của hắn, như vậy thẳng này dao găm khẳng định cảm bất ổn, nhưng là hắn cũng không có đánh mất lực công kích, nếu là ở cái này về sau Yến Kiệt không có gãy giữa khổng chế của hắn, như vậy thẳng này còn có thể dùng tay phải không chút do dự động thủ! Không phải vạn bất đắc dĩ, Giang Phong thật sự không muốn làm như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Thâm sơn tiếng súng

Bên ngoài con đông vẫn còn rơi xuống, phong cạo càng ngày càng mãnh liệt, không có chút nào bất luận cái gì muốn thiên tình xu thế. Giang Phong càng ngày càng gấp, hắn biết rõ tên kia chờ tới bây giờ còn không có có chính thức động thủ, mục đích đúng là muốn tra tấn hắn, tội phạm giết người giống như (bình thường) trong nội tâm đều có chút biến thái, bọn hắn ưa thích đùa bỡn sắp bị giết đối tượng, người này không thể nghi ngờ tựa là loại người này!

Giang Phong cũng yên lặng ở liên hệ thông minh sắc xảo giới. "Thông minh sắc xảo, người có thể giúp ta sao?" Giang Phong dụng ý thức cùng thông minh sắc xảo giới trao đổi. Thông minh sắc xảo giới cũng không có trả lời ngay, mà là đã trầm mặc sau một lúc, mới hướng giang tin đồn đã đến một hồi ý thức chấn động.

"Chủ nhân, ta không có rất an toàn đích phương pháp xử lý, duy nhất một cái biện pháp tựa là chủ nhân có thể cùng Yến Kiệt thân thể có tiếp xúc, lại để cho năng lượng của ta mượn từ chủ nhân thân thể rơi vào tay Yến Kiệt trên người, hình thành một tầng bảo hộ..."

Giang Phong nghe xong thông minh sắc xảo giới biện pháp giải quyết, cảm thấy đó cũng không phải rất bảo hiểm, bởi vì Yến Kiệt cũng không Vô Cực chân quyết, trong cơ thể cũng không có tánh mạng nguyên năng, thông minh sắc xảo giới cũng không thể tại năng bên ngoài thân hình thành quá chắc chắn ô dù, không nhất định có thể ngăn cản như vậy sắc bén dao găm thiết cát (*cắt).

Giang Phong hắn do dự. "Giang Phong... Đi mau, người đi mau! Ta, ta thà rằng bị hắn giết... Giết, tổng so hai người... Đều chết tốt lắm..." Ngay tại giang danh tiếng đau thời điểm, Yến Kiệt đột nhiên lên tiếng phá vỡ này son động ở bên trong quỹ dị yên lặng, lập tức dọa hắn nhảy dựng. Theo thanh âm của nàng vang lên về sau, Giang Phong lập tức liền biết rõ không tốt, cả người lập tức kéo căng thần kinh, thân thể nhanh chóng nghiêng về phía trước, cũng hướng Yến Kiệt vươn tay trái của mình. Hắn muốn đụng một cái rồi, nếu thông minh sắc xảo giới hình thành bảo hộ có thể ngăn cản được thần bí bọn cướp dao găm thiết cát (*cắt), cái kia Yến Kiệt thì có cứu được.

"Ah? Tốt, đã người muốn chết, ta đây trước hết thành toàn người!" Quả nhiên, kẻ bắt cóc nghe thấy Yến Kiệt mà nói về sau, không chút do dự liền muốn ra tay! Cái kia bắt lấy dao găm tay trái rất rõ ràng tăng thêm lực đạo! Đúng lúc này, Giang Phong tay trái đập vào Yến Kiệt thân thể, thông minh sắc xảo giới năng lượng nhanh chóng đổ Yến Kiệt phần cổ, tạo thành một cái bạc nhược yếu kém ô dù. Nhưng là, tầng này bảo hộ rất nhanh bị dao găm cắt phá, mà cái kia dao găm cũng hướng Yến Kiệt phần cổ vạch tới. May mắn, giang gió đang tay trái đập vào Yến Kiệt thân thể cái kia một khắc, liền khiến cho kính đem Yến Kiệt hướng hắn bên này luôn.

Mà đồng thời, Giang Phong cơ hồ dùng hết toàn thân khí lực hướng phía Yến Kiệt quát: "Chạy!! Chạy mau!!!" Yến Kiệt hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra, nhưng là giờ khắc này nàng không có lựa chọn ngay ngốc đứng tại nguyên chỗ, bởi vì nàng tin tưởng Giang Phong, tin tưởng cái này ngay cả mệnh đều nguyện ý vì nàng mà bỏ qua nam nhân.

Tại nàng trong cuộc đời này, có ai có thể như vậy chú ý nàng? Lại có ai sẽ vì nàng mà buông tha cho chính mình tánh mạng quý giá? Có lẽ bởi vì vẻ đẹp của nàng bốn phía luôn luôn những cái...kia lời thề son sắt nói xong yêu nàng còn hơn tánh mạng nam nhân, Nhưng là ở loại này sống chết trước mắt, là ai không có vứt bỏ nàng mà một mình chạy trốn?

Là ai vẫn đứng tại chỗ không có buông tha cho cuối cùng một tia cơ hội, vẫn còn hướng phía nàng gào thét? Chỉ có người nam nhân này, cái này đứng tại cách đó không xa Giang Phong! Cho nên, đem làm Giang Phong nghe được lời của hắn, lập tức nhắm chặt hai mắt cái gì đều không quan tâm hướng hắn đi nhanh phóng đi, tại thời khắc này, nàng quên hết tử vong sợ hãi, quên sau lưng cái kia lạnh như băng mà khát máu thanh âm, quên trong đầu sở hữu tất cả phiền não.

Giờ khắc này, nàng rút cuộc hiểu rõ tánh mạng đến cỡ nào quý giá, nàng rút cục người biết chuyện sinh ra cỡ nào đáng giá quý trọng! Yến Kiệt chạy trốn lại để cho kẻ bắt cóc hoàn toàn chuẩn bị không kịp, không có Yến Kiệt thân thể vật che chắn, kẻ bắt cóc thân thể liền rất nhanh liền bạo lộ tại Giang Phong trong tầm mắt.

Giang Phong không phải người ngu, hắn có thể sẽ không tin tưởng một cái giết người không chớp mắt mà quý sẽ ở bị thương tay trái về sau bình yên lại để cho bọn hắn rời đi, tại trong chốc lát, hắn hướng cái kia bọn cướp xuất thủ! Hắn phải chế ngự đồng phục bọn cướp, nếu không, hắn và Yến Kiệt vẫn đang không an toàn. Kẻ bắt cóc nhìn xem đã cách hắn có vài bước xa Yến Kiệt cái kia chạy trốn bóng lưng, hắn thẹn quá hoá giận dùng tay phải hướng

bên hông sờ mó, một hồi kim loại lờ lờ tiếng vang lập tức vang lên, lại để cho Giang Phong cả trái tim lập tức nâng lên cổ họng.

"Mở ra!!!!" Giang Phong căn bản đã tới không kịp đi suy nghĩ giờ phút này kẻ bắt cóc phải trên tay cầm lấy đến đáy ngọn nguồn là cái gì, đem làm hắn chỉ nhìn thấy hắc động kia động họng súng sau cũng đã cái gì đều minh bạch, tựu tại thời điểm này, Giang Phong mãnh liệt đem vẫn còn hướng hắn chạy tới Yên Kiệt đẩy hướng một bên! Không thể để cho nàng gặp chuyện không may, tuyệt đối không thể để cho nàng gặp chuyện không may! Đây là giờ phút này Giang Phong trong đầu chỗ duy nhất nghĩ đến đây... "Phanh!"

Một tiếng kịch liệt súng vang lên đột nhiên theo trong sơn động vang lên, thanh âm điếc tai nhức óc cơ hồ khiến Yên Kiệt mất tai tại lập tức ông ông tác hưởng. Giờ khắc này, nàng cái kia đôi mắt to sáng ngời tình tường trông thấy đem chính mình đẩy ra Giang Phong ngực nổi lên một mảnh huyết hoa, thậm chí còn có vài giọt huyết hoa rơi rải tại trên người của nàng... "Không!!!!"

Yên Kiệt tuyệt vọng thét lên lên tiếng, mà cùng lúc đó, cái kia tay phải còn nắm bắt toát ra khói thuốc súng súng ngắn kẻ bắt cóc, có chút khó có thể tin tưởng lớn hai mắt nhìn qua ngực cái kia cầm vừa rồi rơi xuống tại mà dao găm, nhìn xem theo miệng vết thương tuôn ra mà ra máu tươi, mang theo rõ ràng không cam lòng trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất! "Giang Phong... Giang Phong... Ngươi tỉnh, tỉnh ah..."

Yên Kiệt tuyệt vọng theo bên cạnh bò qua ra, nàng bắt chấp thương thế của mình, không ngừng đem đưa thân thể của hắn bệnh tâm thần (*sự cuồng loạn) nghẹn ngào khóc rống. Vừa rồi Giang Phong dưới tình thế cấp bách, đã dùng hết toàn thân khí lực đem nàng đỡ lên một bên. Bởi vì sơn động quá hẹp hòi, Yên Kiệt tự nhiên đánh lên sơn động thạch bích, nàng cũng bị thương.

Lúc này thời điểm Yên Kiệt cũng không biết, một đạo cổ quái năng lượng theo Giang Phong tay trái trên ngón giữa mang theo cái kia cái nhẫn, chảy vào Giang Phong thân thể. Yên Kiệt xoa xoa khóe mắt nước mắt, thất thần ngơ ngác nhìn xem cứ như vậy nằm ở bên người nàng trên mặt đất, ngực vẫn còn bốc lên huyết Giang Phong, nàng đột nhiên hai mắt sáng ngời, bỗng rồi lẩm bẩm nói: "Không, không thể sợ, hiện tại không thể sợ, hắn sẽ không chết đấy, sẽ không chết đấy... Ta, ta hiện tại, đứng, đứng, muốn bảo động, muốn gọi xe cứu thương, xe cứu thương!!!"

"Àm ăm..." Kịch liệt tiếng sấm như trước tại sơn động tại trầm đục mà lên, nhưng là chân trời mây đen đã dần dần giảm bớt, vài đạo lộ ra mà ra kim quang chậm rãi chiếu xạ tại đại địa phía trên, đem ôn hòa một lần nữa truyền lại tại đây phiến thanh sơn lục thủy bên trong... Yên Kiệt gian nan leo ra sơn động, chỉ là, nàng lần nữa mê mang rồi.

Thân ở thâm sơn nàng, trên người cũng không có có thể liên lạc ngoại giới công cụ. Lúc này hay (vẫn) là thế kỷ mới mới bắt đầu, điện thoại cũng không có rộng khắp hữu ích, thiết thực, mà thạch thành cang chỉ là một trong đó lục tiêu thành, Yên Kiệt cha mẹ tuy nhiên đều là môn phụ cấp quan viên, lại cũng không có thể cho Yên Kiệt cũng phối hợp một cái điện thoại di động.

Hơn nữa, đây là độ cao so với mặt biển 1400 mét hơn thâm sơn, dù cho nàng có điện thoại, tại đây cũng không có khả năng tín hiệu. Yên Kiệt chỉ có thể là bắt lực gọi: "Cứu mạng ah!..." Có chút mang theo tuyệt vọng thanh âm tại đây núi trung tiếng vọng. Tại khoảng cách Giang Phong bọn hắn ẩn thân sơn động ước chừng 500m địa phương, cũng có một sơn động. Cái sơn động này rất lớn, mà lúc này trong lúc này còn có ánh lửa, cũng có người thanh âm. Bọn họ là trên thị trấn một ít nhân viên, trong đó cũng có thợ săn. Bọn hắn hôm nay lên núi ra, đồng dạng đã tạo ngộ trận này mưa to, lúc này mới đã trốn vào cái này bọn hắn rất quen thuộc sơn động.

Trong mưa gió, mọi người tựu trò chuyện nổi lên hôm nay thu hoạch, cũng là thật vui vẻ. Đột nhiên, một tiếng súng vang vọng trong núi. Bọn hắn những người này, đại bộ phận đều là thợ săn, đối với tiếng súng tự nhiên lại quen thuộc bất quá rồi. Tất cả mọi người cảm thấy rất kỳ quái, tại đây con đông bên trong, tại sao có thể có tiếng súng đâu này? Hơn nữa, hôm nay lên núi đến người, giống như đều tại cái sơn động này ở bên trong rồi, cũng không có ai rơi xuống ah.

Chỉ là, bọn hắn cũng lười lấy được quản. Hiện tại bên ngoài lớn như vậy con đông, đi ra ngoài nhìn xem tình huống cũng không phải cái gì thoải mái sự tình. Mọi người tiếp tục nói chuyện phiếm. Vài phút về sau, con đông ngừng, mọi người cũng tựu ra khỏi sơn động.

Thời gian đã là buổi chiều hai ba chọn, nên trở về gia rồi. Mọi người ở đây muốn thu dọn đồ đạc xuống núi thời điểm, một cái có chút sắc lạnh, the the nữ nhân tiếng kêu truyền tới: "Cứu mạng ah!..." Trong lòng mọi người cả kinh, lại liên tưởng trước khi tiếng súng, bọn hắn biết rõ, nhất định là xảy ra chuyện lớn. Đi ra ngoài tại bên ngoài, có thể dựa vào tay đây, tất cả mọi người sẽ giúp một bà.

Tại đây trong núi sâu, có trời mới biết ngày nào đó tựu là chính mình cần trợ giúp, bình thường nhiều kết một ít thiện duyên, chính mình gặp được phiền toái thời điểm, người ta cũng sẽ (biết) ra tay giúp trợ. Mọi người men theo thanh âm tìm đi qua, phát hiện tại kêu cứu dĩ nhiên là một cái hơn mười tuổi xinh đẹp tiểu nữ hài nhi, cũng có chút buồn bực.

Một cái thợ săn lên tiếng hỏi: "Tiểu hài nhi, như thế nào một mình ngươi ở chỗ này? Nhà của ngươi đại nhân đâu?" Kêu cứu nữ hài nhi tự nhiên là Yên Kiệt rồi, nàng trông thấy đã đến bảy tám người, đã cảm thấy được cứu rồi. "Các vị đại ca, ta là tới nam vu núi đùa, chúng ta gặp bọn cướp, bằng hữu của ta bị thương, mọi người giúp đỡ chút a, van cầu các ngươi rồi!" Yên Kiệt mở miệng nói.

Mọi người nghe xong, nhao nhao đáp ứng. Người sống trên núi, đều phi thường thuần phác, hơn nữa trông thấy Yên Kiệt một nữ hài tử, như vậy đáng thương, không giúp bang (giúp) cũng không thể nào nói nổi. Đám thợ săn đều một ít cấp cứu tri thức, bọn hắn vào sơn động ở bên trong, xem xét nhìn một chút Giang Phong tình huống, đã tiến hành một ít cấp cứu, tựu đem một cái gián dị cang cứu thương, lại để cho mấy cái so sánh thân thể khỏe mạnh thanh thiếu niên mang, sau đó mang theo Yên Kiệt hạ sơn. Những... này thợ săn cũng không phải đi Giang Phong bọn hắn lên núi cái kia một con đường, bọn hắn đi cái này một con đường, là trực tiếp thông đến trên thị trấn đấy. Đi vào trên thị trấn, mọi người đem Giang Phong đưa đến quê nhà vệ sinh viện.

Chỉ là, Giang Phong tình huống vô cùng nghiêm trọng, vệ sinh viện không thể giải quyết. Yên Kiệt tựu bấm 120, đem Giang Phong đưa đến nội thành bệnh viện. Yên Kiệt phi thường thành khẩn cảm tạ này chút ít hỗ trợ thợ săn. Nếu như không phải những... này thợ săn hỗ trợ, Giang Phong sẽ không được cứu rồi, chính cô ta cũng tìm không thấy dưới đường núi. Ở đằng kia trong rừng sâu núi thẳm, ban đêm tiến đến, không có ai biết sẽ xuất hiện tình

huống gì.

Những cái...kia thợ săn bên trong có người nhận thức Giang Phong, giang gió đang quê nhà coi như là một cái danh nhân, rất nhiều người đều biết hắn. Tựu là không biết người, nhưng cũng là biết rõ tên của hắn đấy. Tại Yến Kiệt đi theo xe cứu thương tiến vào thành về sau, tiến đến Giang Phong gia thông tri Giang Phong gia ở bên trong người. Giang Phong mẫu thân nghe nói nhĩ tử lên núi tao ngộ bọn cướp, còn bị thợ săn vết thương do thương, tánh mạng thở hơi cuối cùng, lập tức cũng hôn mê bất tỉnh. Tới báo tin người thật vất vả đem Giang Phong mẫu thân cứu sau khi tỉnh lại, Giang Phong mẫu thân liền đi ra cửa.

Nàng muốn chạy tới nội thành, nàng muốn nhìn xem con của mình.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Chấn động

Thạch thành nam ngoại ô, một tòa độc lập tầng ba biệt thự đồng hào bằng bạc trong lầu, Lạc Đồng bụng đồ ăn từ phòng bếp bên trong đi ra đến. "Cha, gọi đệ đệ muội muội bọn hắn tới dùng cơm, đồ ăn đốt (nấu) tốt rồi." Lạc Đồng cười mím nói. "Tốt, bảo người mẹ cũng nhanh một chút nhĩ xuất hiện đi." Lạc Đồng phụ thân nói câu, sau đó hướng phía trên lầu hồ, "Tiểu Linh, tiểu quân, ăn cơm đi!" "Ah, đến rồi!"

"Lập tức!" Trên lầu truyền đến hai cái hài tử thanh âm. Lập tức, một cái mười hai mười ba tuổi cao gầy nữ hài mà thôi và một cái năm sáu tuổi tiểu nam hài từ trên lầu gian phòng chui đi ra, cười toe toét hướng dưới lầu phòng khách đi tới.

Rất nhanh, Lạc Đồng mẫu hôn cũng bụng cuối cùng đạo sụp đồ ăn đi vào bàn ăn bên cạnh, một nhà năm khẩu vây quanh bàn ăn, vui sướng sử dụng món (ăn) đến. Đột nhiên, Lạc Đồng phụ thân lại hỏi: "Đúng rồi, đồng đồng, ngày mai sẽ là người mười lăm tuổi sinh Mịa, người đều xin nào khách nhân a?"

Một bên Lạc Đồng mẫu hôn cũng hỏi: "Đúng vậy a, đồng đồng, đây là người cha lần thứ nhất vì người tổ chức sinh nhật yến, cái này thỉnh khách nhân người cần phải hảo hảo suy tính thoáng một phát, không thể mất cấp bậc lễ nghĩa!" "Ai nha, cha, mẹ, vấn đề này các người cũng đừng có quản, được không nào?" Lạc Đồng có chút gắt gỏng.

"Đồng đồng, không phải mẹ lắm miệng. Chủ yếu là ba của người sinh ý quá quảng, tuy nhiên đây chỉ là sinh nhật của người yến, nhưng là, có chút khách nhân tựu là người không muốn, cũng nhất định phải thỉnh đấy." Lạc Đồng mẫu thân bắt đắc dĩ nói.

"Tựu là ah, đồng đồng, đã qua ngày mai, người mà bắt đầu ăn mười sáu tuổi cơm, rất nhiều sự tình, người đều muốn cân nhắc thoáng một phát." Lạc Đồng phụ thân tựu nói ra, "Đúng rồi, người Trương bá bá gia tiểu binh ca thể nhưng mà năm người Trương bá bá báo cho ta rồi, hắn muốn tham gia sinh nhật của người yến.

Còn có, người Hoàng thúc thúc gia đại Cường ca cũng thế, còn có..." Lạc Đồng phụ thân còn định nói thêm, cũng là bị Lạc Đồng đã cắt đứt lời nói. "Cha, người đừng bảo là. Đây là sinh nhật của ta yến, ta không muốn mời một ít cho ta xem thấy không vui người." Lạc Đồng có chút bất mãn nói.

Lạc Đồng mẫu thân nghe xong Lạc Đồng lời mà nói..., tựu lên tiếng: "Đồng đồng, người tại sao cùng ba của người nói chuyện đây này!" Lạc Đồng bị mẫu thân cái này một trách cứ, thoáng một phát tựu mặt mũi tràn đầy ủy khuất, nước mắt đều giống như muốn đến rơi xuống rồi. "Tiểu Bình, được rồi, đồng đồng không muốn, tựu do nàng a. Hiện tại chúng ta ăn cơm, ăn cơm ha ha, không nói những...này... Cái kia, xem tivi, xem tivi."

Lạc Đồng phụ thân gặp nữ nhi của mình ủy khuất đều muốn khóc, vội vàng chuyển đổi chủ đề, mở ra bên cạnh bàn ăn TV. Lạc Đồng gặp lão tía không nói sinh nhật mở tiệc chiêu đãi khách sự tình, trong nội tâm cuối cùng có chút an tâm buông đến. Lúc này thời điểm, một người thân ảnh đột nhiên xuất hiện tại trong óc của nàng.

Nàng nhớ tới cái kia buổi tối, hắn ôm nàng treo tường, hắn vì bảo hộ các nàng mà cùng mười cái lưu manh lưu manh đánh nhau, còn có, cái kia ưu tú đến lại để cho người đồ kỵ thành tích... Nàng đột nhiên nhớ tới, hắn giống như đã đáp ứng muốn tới tham gia sinh nhật của nàng yến, không khỏi mặt biến thành cang đơ, càng thêm kiều diễm.

Trong TV chính phát ra chính là thạch thành tin tức. "Hiện tại chọc vào truyền bá một đầu bản đài mới nhất tin tức, xế chiều hôm nay hai điểm bốn phần mười, thạch nội thành nam vu Phong phát sinh cùng một chỗ nghiêm trọng đầu súng vụ án, một gã chính tỉnh cục công an liên danh truy nã cướp bóc tội phạm giết người đầu súng một gã nam tính thiếu niên.

Theo tất, nên tên tội phạm giết người là có Trung Quốc đệ nhất tội phạm danh xưng là trương quân sát nhân cướp bóc đội một gã thành viên, cũng là nên phạm tội đội đến nay chưa sa lưới cuối cùng một gã thành viên. Vụ án phát sinh lúc ấy, đáng chết phạm nhân giấu kín tại nam vu Phong một chỗ trong

son động, ý đồ trốn tránh cảnh sát đuổi bắt, nhưng không ngờ cùng hai gã vào động tránh mưa khách du lịch phát sinh xung đột, phát sinh đầu súng sự kiện.

Trong tranh đấu, tội phạm giết người tại chỗ tử vong, hai gã du khách bên trong đích nam tính bộ ngực trúng đạn, tánh mạng thở hơi cuối cùng. Theo tất, nên tên nam tử vì thạch thành thứ tư trung học đệ tử, tên là Giang Phong, lúc ấy hẳn đang tại cùng một gã nữ đồng học..."

"Loảng xoảng Đ-A-N-G...G!"

Lạc Đổng trong tay bát sứ mất trọng lượng giống như rơi xuống trên mặt đất, phát ra vô cùng thanh thúy tiếng vỡ vụn... Thạch trong thành bệnh viện, là thạch nội thành duy nhất một chỗ cấp hai giáp các loại bệnh viện, cũng là thạch nội thành tốt nhất bệnh viện. Tháng 5 ngày 2 buổi tối, thạch trong thành bệnh viện một gian phòng giải phẫu.

Phòng giải phẫu trước cao cao treo lơ lửng tiết kiệm năng lượng đèn tại tiếp tục không ngừng lóe lên, đang tại giải phẫu trung cái này năm cái đồ tươi chừ to nhìn về phía trên là như vậy tươi đẹp, như vậy churóng mắt. Mà ở phòng giải phẫu đóng chặt ngoài cửa lớn cái kia từng dãy trên ghế dài, dựa vào một vị y phục trên người dính đầy cỏ dại cùng bùn đất, khuôn mặt vô hạn xinh đẹp lại thất hồn lạc phách, nước mắt không ngừng chảy xuống tiêu tụy nữ nhân, chuẩn xác mà nói, là một vị nữ hài nhi. Cô bé này nhi, đúng là cứu tử nhất sinh Yến Kiệt.

Nàng cứ như vậy im im lặng lặng nằm ở trên ghế dài, mờ lớn lấy cặp mắt của mình, ngốc trệ nhìn qua đối diện hành lang trên tường, không biết suy nghĩ cái gì, giống như chết yên lặng. Mất trật tự mái tóc rối tung trên vai đầu, lồi thối tới cực điểm áo sơ mi trắng hiển lộ ra nàng chật vật.

Nhưng là đây hết thảy đối với Yến Kiệt mà nói không đáng kể chút nào, dù là nàng hiện tại một môi trường kiệt sức, dù là nàng hiện tại vừa nhắm mắt lại có thể ngủ say, dù là nàng toàn thân không có chút nào khí lực. Đối với nàng mà nói, trên tinh thần thống khổ xa so trên nhục thể tra tấn đến ác hơn, càng triệt để. Nàng đang đợi một người, các loại một người nam nhân, các loại một cái bị đẩy mạnh phòng giải phẫu, đến bây giờ còn không có có đi ra nam nhân.

Người nam nhân kia cứu được nàng, người nam nhân kia dùng thân thể của mình thay nàng chặn viên đạn, thay nàng tiến đến Quỷ Môn quan. Áy này? Tự trách? Có lẽ những... này đã sớm căn bản đã chết lặng, nàng hiện tại duy nhất cùng đợi đấy, tựu là phòng giải phẫu đèn dập tắt. Nàng đang đợi một tin tức, các loại một cái quyết định nàng kéo căng thần kinh có thể hay không triệt để sụp đổ tin tức...

Vốn là yên tĩnh tới cực điểm hành lang trung xuất hiện liên tiếp tháo chạy tiếng bước chân dồn dập, hướng phía Yến Kiệt bên này chạy tới. Là một đám ăn mặc âu phục nam nhân. Có trung niên đấy, cũng có tuổi trẻ đấy, còn có một chút thì là ăn mặc đồng phục cảnh sát công an đám cảnh sát. "Vạn khu trưởng, vị này tựu là Giang Phong gặp chuyện không may lúc cùng một chỗ Yến Kiệt đồng học, nàng là thạch thành người."

Giang Phong hòa kẻ bắt cóc solo lúc, nàng ngay tại trong động." Đeo lưỡng gạch lưỡng hoa trung niên cảnh đốc tiến đến bên cạnh nam nhân bên tai nhỏ giọng nói, "Nàng tựa hồ tinh thần nhận lấy chút ít kích thích, hiện tại có chút không muốn mở miệng nói chuyện." Người tới chính là thạch nội thành khu trưởng vạn trường linh, hộ tổng còn có trong vùng vài tên mặt khác lãnh đạo. "Ta đã biết. Cảm ơn người Vương trưởng cục."

Vạn trường linh mất nhìn ngời ở trên mặt ghế Yến Kiệt, khẽ thở dài sắc mặt có chút khó coi nói, "Hào hảo du lịch sẽ ra loại sự tình này..." Vạn trường linh tự nhiên là nhận thức Yến Kiệt đấy, nhưng lại xem như phi thường quen thuộc, bởi vì Yến Kiệt chính là hân thân muội muội vạn hương con gái, cũng chính là của hân cháu ngoại nữ.

Trên thực tế, Yến Kiệt tại gọi 120 cấp cứu điện thoại về sau, tựu cho hân gây gọi điện thoại, Yến Kiệt biết rõ, Giang Phong ngay lúc đó tình huống phi thường nguy hiểm, nhất định phải có tốt nhất bệnh viện tiếp nhận, nếu không chỉ biết kéo dài cứu tổn thương thời cơ. Mà muốn an bài tốt nhất bệnh viện, cũng chỉ có chính mình cái đem làm khu trưởng cậu rồi, những người khác, tựu là cha mẹ của nàng, cũng làm không được chuyện này.

Vạn trường linh nhận được chính mình cái yêu thích nhất cháu ngoại nữ điện thoại, tự nhiên không dám lãnh đạm, lập tức cho thạch thành tốt nhất bệnh viện —— thạch trong thành bệnh viện gọi điện thoại. Có khu trưởng chiếu cố, bệnh viện tự nhiên không dám sơ sẩy, trước tiên đã làm xong giải phẫu chuẩn bị, hơn nữa còn là xuất động y thuật tốt nhất bác sĩ. Giang Phong vừa đến bệnh viện, đã bị đã sớm chờ tại đầu đó bác sĩ đẩy vào phòng giải phẫu.

"Đây là chúng ta công an cảnh sát thất trách, thực thật không ngờ gây án hơn hai mươi lên, đánh gục hơn ba mươi người đặc cấp tội phạm giết người tội đội một cái thành viên vậy mà hội (sẽ) giấu kín đến nam vu Phong trong son động. Hơn nữa theo hiện trường thăm dò đến xem, tên kia ở đằng kia trong son động tối thiểu sinh sống gần một tháng, Giang Phong hòa Yến Kiệt là vì tránh né con đông mới tiến son động, không có ngờ tới cứ như vậy trùng hợp đụng phải."

Wang trưởng cục gặp vạn trường linh như thế khẩn trương Giang Phong sự tình, còn tưởng rằng Giang Phong hòa vạn trường linh có thân thích quan hệ, vì vậy làm khỏi mình kiểm nghiệm đến. Vạn trường linh sắc mặt trầm trọng nói: "Wang trưởng cục, người trung thực cùng ta nói, Giang Phong tình huống đến cùng thế nào."

"Cái này..." Vương trưởng cục do dự một hồi, mới đúng vạn trường linh nói ra, "Vạn khu trưởng, trung thực cùng người nói a, bộ ngực của hân vị trí trung ương trúng đạn, viên đạn khoảng cách trái tim vị trí thấp phần tiếp cận. Hân sống hay chết, muốn xem lão thiên gia được rồi. Nếu là viên đạn không có bắn vào trái tim, như vậy khả năng sống sót tính rất lớn, Nhưng nếu là..." Vạn trường linh vung tay lên ngăn lại Vương trưởng cục tiếp được đi muốn nói lời mà nói..., nói ra: "Ta đã biết, người đi xuống trước đi."

"Tốt, có việc ngài đã kêu ta." Vương trưởng cục gật đầu quay người liền dẫn vài tên cảnh sát đã đi ra hành lang. Yến Kiệt hiện tại còn cảm thấy đầu chóng mặt chóng mặt đấy, hoàn toàn có chút không biết làm sao. Nhìn qua đóng chặt phòng giải phẫu đại môn, nàng thật sự khó có thể tưởng tượng cả buổi trước khi vẫn cùng nàng cười cười nói nói người hôm nay đã nằm ở bên trong sống chết không rõ.

Cái kia hồng hồng trong hốc mắt nước mắt rớt cực nhìn không được rơi xuống, toàn bộ thân thể cũng bắt đầu rất nhỏ run rẩy lên. "Yến Kiệt, đừng khổ

sở, Giang Phong nhất định không có việc gì đây." Vạn trường linh đi tới, an ủi vỗ vỗ bờ vai của nàng, "Hắn cát nhân thiên tướng, là tốt hài tử, lão thiên gia sẽ không nhẫn tâm như vậy đây."

"Cậu, oa..." Yến Kiệt nghe được vạn trường linh an ủi, thoáng cái bỏ nhào vào vạn trường linh trong ngực, lên tiếng khóc lớn. Đôi mắt kẻ bắt cóc bất lực, đôi mắt Giang Phong hôn mê bất tỉnh áy náy... Hết thấy tất cả mặt trái cảm xúc, tại vạn trường linh tiếng an ủi ở bên trong, đều bạo phát ra. "Yến Kiệt!"

Ngay tại Yến Kiệt nghẹn ngào khóc rống lúc, trong hành lang lại nhiều ra một đám người, mà lúc này phát ra âm thanh cái khác nữa hài, y nguyên rất đẹp. Người đến là Lạc Đồng, nàng tại trên TV chứng kiến vậy thì tin tức về sau, tụt xông ra khỏi nhà. Cha mẹ của nàng lo lắng, cũng theo tới. Lạc Đồng vừa xuống xe, tụt vội vàng vàng hướng phòng giải phẫu như vậy vọt tới. Đem làm nàng vọt tới phòng giải phẫu trước, đã nhìn thấy chính nhào vào vạn trường linh trong ngực nghẹn ngào khóc rống Yến Kiệt, cả người trong lúc đó sửng sốt ngay tại chỗ.

Vừa mới bắt đầu nàng còn ôm một tia hy vọng, hy vọng đây hết thấy không phải thật sự, Nhưng là cảnh tượng như vậy, đem nàng nội tâm hết thấy may mắn đều cho xé rách, hơn nữa xé nát bấy.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Tin tức xấu

"Nhi tử... Con của ta đâu này? Con của ta đây này!" Mọi người ở đây lâm vào một hồi xấu hổ trong trầm mặc lúc, hành lang bên kia lại tới nữa rất nhiều người, vạn trường linh trông thấy trong đám người vọt tới một vị nông phụ bộ dáng phụ nữ trung niên đang tại thương tâm kêu to lấy, hắn đã biết rõ nữ nhân này tụt là Giang Phong mẫu thân.

Mà ở phía sau của nàng, tắc thì đứng đấy Giang Phong phụ thân cùng với khác một ít cùng Giang Phong gia có thân thích quan hệ người. Giang Phong mẫu thân tại sau khi tỉnh lại, liền đi ra cửa, bỏ ra 50 nguyên tiền, kêu một cái xe ôm, trực tiếp đem nàng đưa đến nội thành. Ở thời điểm này, nàng đã không quan tâm trước rồi, vô luận như thế nào, nàng muốn nhìn xem con của mình.

Mà đạt tới nội thành về sau, nàng cũng cho giang nho nhĩ gọi điện thoại, lại để cho hắn chuyển cáo Giang Phong phụ thân. Giang nho nhĩ khích lệ ở Giang Phong mẫu thân, sau đó, giang nho nhĩ còn gọi là lên một ít Giang gia trong thành thân hữu, cùng một chỗ đến đây bệnh viện nhìn. "Giang Phong mù mù, người đừng lo lắng, Giang Phong đang tại giải phẫu trung.

Ta là vạn trường linh, là thạch nội thành khu trưởng. Người sinh ra cái dũng cảm hảo nhi tử ah, dũng bác tội phạm, thật là một cái thiếu niên anh hùng." Vạn trường linh biết rõ lúc này thời điểm nên chính mình mở miệng trước đánh vỡ trầm mặc, mỉm cười đi đến Giang Phong bên người mẫu thân nói, "Giải phẫu đã đã tiến hành mấy giờ... Lập tức, sẽ đã xong."

"Vạn khu trưởng, con của ta... Có chuyện gì sao?" Giang Phong mẫu từng ở bên trong đều là nước mắt, nàng nắm chặt vạn trường linh tay nước nỏ nói, "Ta van cầu người lại để cho bác sĩ cứu cứu ta nhi tử, nếu như hắn không có, ta cũng không muốn sống chẳng..."

"Ta biết rõ, ta biết rõ, ta tin tưởng bệnh viện các thầy thuốc nhất định sẽ tận tâm phần trăm cố gắng cứu giúp đây." Vạn trường linh thật sự không thể nói Giang Phong không có nguy hiểm tánh mạng, đây chính là phải chịu trách nhiệm đảm nhiệm đây.

Hắn hiện tại ngoại trừ an ủi trước mắt cái này cảm xúc kích động phụ nữ bên ngoài, thật sự không có bất kỳ biện pháp nào. "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi..." Giang Phong mẫu thân thần sắc bối rối nhẹ gạt đầu, trên mặt lại rõ ràng xuất hiện không nở biếu lộ. Lúc này thời điểm, Yến Kiệt xoa xoa nước mắt trên mặt, chủ động đi lên vịn Giang Phong mẫu thân liền ngồi xuống cái ghế bên cạnh.

Ngay tại vạn trường linh an ủi Giang Phong cha mẹ thời điểm, lục tục ngo ngoe lại tới nữa một ít người.

Trong lúc nhất thời, vốn là trống trải phòng giải phẫu hành lang hiện tại đột nhiên biến thành thập phần chen chúc, ngoại trừ một ít cùng Giang Phong có quan hệ người nhà cùng bằng hữu bên ngoài, thậm chí đã có rất nhiều phóng viên ở ngoại vi muốn đập chút ít ảnh chụp chờ đợi phỏng vấn. Giang Phong dũng bác kẻ bắt cóc sự tích cơ hồ tại tin tức truyền ra sau lập tức ở cái này bình tĩnh tiêu thành đưa tới sóng to gió lớn, chạy trốn trung nam, phía nam, Tây Nam khu sáu tỉnh một thành phố tội phạm giết người vậy mà trốn ở thạch nội thành nam vu Phong một trong sơn động, cái này có thể không nghi là một cái bạo tạc tính chất đại sự kiện.

Lạc Đồng lặng lẽ nhìn bên cạnh mình khản trương mọi người, nhìn qua chính an ủi Giang Phong mẫu thân Yến Kiệt, trong nội tâm phi thường phức tạp. Ở thời điểm này, Yến Kiệt chạy tới Giang Phong gia du ngoạn, nói nàng chỉ là Giang Phong giống như(bình thường) bằng hữu, là không có người sẽ tin tưởng đây. Ít nhất, Lạc Đồng là không tin đây.

Lại liên tưởng đến trước khi Giang Phong đối với thái độ của nàng đột nhiên biến hóa, Lạc Đồng càng là xác định, Yến Kiệt cùng Giang Phong khẳng định chạy tới cùng một chỗ. Hơn nữa, hiện tại Yến Kiệt vẫn cùng Giang Phong mẫu thân như vậy quen thuộc, đây nhất định là bởi vì Giang Phong mang theo Yến Kiệt đi Giang Phong gia nguyên nhân.

Lạc Đồng có một loại cảm giác muốn khóc, nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình tốt tỷ muội, vậy mà sẽ là cướp đi chính mình người yêu hung thủ. Đột nhiên, nàng cắn răng đắng chát cười nói: "Giang Phong, ta mặc kệ người cùng Yến Kiệt tâm đồ xảy ra chuyện gì, ta chỉ muốn người tỉnh lại... Ta không tức giận... Chỉ cần người có thể trở về đến bên cạnh ta, ta tự không tức giận... Không tức giận..."

Lạc Đồng thì thảo tự nói nói, nước mắt của nàng lại nhìn không được theo trong đôi mắt phún dừng mà ra. "Leng keng..." Mọi người ở đây đều có tâm tư lo lắng trong khi chờ đợi, phòng giải phẫu đèn rớt cục tại một tiếng linh tiếng nổ sau dập tắt. Cơ hồ lập tức, tất cả mọi người theo hai bên trên ghế dài mãnh liệt nhảy lên, sở hữu tất cả con mắt đều bồi rồi mà khẩn trương chăm chú vào rãnh tay thuật thất trước cửa!

Yến Kiệt núm lấy tâm toàn thân run rẩy từ trên ghế đứng lên, tiểu tụy khuôn mặt không có chút nào che dấu giờ phút này trong nội tâm nàng khẩn trương cùng chờ đợi. Lạc Đồng nhìn qua nét mặt của nàng, không biết vì cái gì, nàng đã có chứng (trồng) phi thường cảm giác xấu. "Răng rắc." Phòng giải phẫu đại môn bị người mở ra, từ bên trong đi ra hai gã y tá cùng một gã chính thoát lấy áo dài bác sĩ. Trông thấy bọn hắn chau mày bộ dáng, tất cả mọi người tâm đều lập tức nhanh...mà bắt đầu.

Đi ra cửa bác sĩ căn bản không có ngờ tới ngoài cửa hành lang đã bị nhiều người như vậy cho lách vào chật như nêm cối, loại này tràng diện lại để cho hắn không khỏi có chút ngẩn ngơ. Đúng lúc này, Giang Phong phụ thân dắt díu lấy Giang Phong mẫu thân bước nhanh tiến lên, Giang Phong mẫu thân lo lắng hỏi: "Bác sĩ, con của ta ra thế nào rồi? Ra thế nào rồi?" Bác sĩ lấy tấm che mặt xuống, hướng phía Giang Phong mẫu thân nói: "Bên trong vị kia là con của người?"

"Đứng, đứng, là con của ta. Bọn hắn đều có thể làm chứng nhận." Giang Phong mẫu thân khẩn trương đều nhanh đứng không vững, vội vàng kéo lại bác sĩ tay nói, "Con của ta... Đến cùng ra thế nào rồi..." Tên kia trung niên bác sĩ nhíu mày cộng lông, suy tư hồi (sẽ) sau hay (vẫn) là thấp giọng hỏi đáp: "Người bệnh thương thế rất nghiêm trọng, viên đạn là từ bộ ngực hắn vị trí đánh vào, khoảng cách trái tim khoảng cách thập phần gần. Bởi vì nhân thể là cái rất phức tạp hệ thống, hắn tại sau khi trúng thương rất rõ ràng liền lâm vào mình bảo hộ chiều sâu hôn mê. Viên đạn tuy nhiên là lấy ra, hơn nữa miệng vết thương khâu lại đều rất hoàn mỹ, chỉ bất quá hắn lúc nào tỉnh lại... Vậy muốn xem hắn nghị lực rồi."

"Xem hắn nghị lực? Cái này... Đây là ý gì?" Giang Phong phụ thân mờ mịt hỏi ngược lại, "Bác sĩ, cái kia nhanh nhất... Đại khái có thể bao lâu?" "Cái này ta cũng không rõ ràng lắm, có khả năng là một ngày, cũng có thể là một năm, cũng có thể có thể..." Bác sĩ nói đến đây đã ngừng lại lời nói, lắc đầu liền chui vào đám người đi ra ngoài. "Bịch..."

Yến Kiệt rớt cục sắc mặt trắng bệch đứng không vững, cả người chóng mặt ngã trên mặt đất. Tùy theo ngã xuống đấy, còn có Giang Phong mẫu thân... Lạc Đồng nhanh ngâm miệng, run rẩy hết sức không muốn làm cho chính mình ngã xuống. Nàng không ngừng đối với chính mình nói, còn có hy vọng, còn có hy vọng, Giang Phong nhất định không có việc gì đấy!

Không biết lúc nào sẽ thanh tỉnh, cái kia đại biểu cái gì? Chẳng phải tự đại biểu Giang Phong sẽ trở thành vì người sống đời sống thực vật? Vạn trường linh căn chặt bờ môi, người là cứu về rồi, Nhưng là lại trở thành hoạt tử nhân: Người dân động, cái này gọi là chuyện gì? Giang Phong phụ thân sắc mặt tái nhợt một dặm chân, như phát tiết giống như rít gào nói: "Đồ chó hoang tội phạm giết người, còn lão tử nhi tử đến!"

Bên cạnh phóng viên có mấy cái còn muốn lên trước đập, lại bị vạn trường linh vung tay lên liền ngăn lại, hắn nói ra: "Phóng viên các bằng hữu, hôm nay việc này các người cũng nhìn thấy, tiểu anh hùng trước mắt ở vào hôn mê bất tỉnh trạng thái, về trước a, nếu là hắn tỉnh, ta sẽ trước tiên thông tri các vị." Phóng viên gặp khu trường đều nói như vậy rồi, đành phải lắc đầu nhao nhao hướng phía hành lang lối ra đi ra ngoài. Tất cả mọi người không ngờ rằng sẽ là kết cục như vậy, mọi người mờ mịt mờ mịt, thương tâm thương tâm, khóc ròng khóc ròng.

Tràng diện đã ồn ào lại tràn đầy bi thương hào khí ở trong đó... Tất cả mọi người trong nội tâm chỉ có một nghi vấn, chẳng lẽ hôn mê Giang Phong, thật sự vĩnh viễn vẫn chưa tỉnh lại rồi hả? Lúc này đây dẫu súng sự kiện, sở dĩ sẽ khiến lớn như thế oanh động, thậm chí lại để cho vạn trường linh cái này chính sảnh cấp khu trường đều tự mình xuất động, hay (vẫn) là bởi vì cái kia chết đi tội phạm giết người nguyên nhân.

Muốn chỉ là giống như(bình thường) đầu súng án, dù là có Yến Kiệt quan hệ, vạn trường linh cũng không có khả năng đích thân tới bệnh viện. Cái kia tội phạm giết người, phải đi năm chín tháng một ngày, khiếp sợ cả nước võ lăng đặc biệt lớn cảm thương cướp bóc án nghi phạm một trong. Mà võ lăng đặc biệt lớn cảm thương cướp bóc án gây án đội, thì là một cái chạy trốn Trung Quốc trung nam, phía nam cùng Tây Nam gai bắc tỉnh, sở nam tỉnh, giang châu thành phố, kiềm nam tỉnh, quế tây tỉnh, điền nam tỉnh, ích trung tỉnh các loại sáu tỉnh một thành phố một cái cùng hung cực ác phạm tội đội. Cái này có xã hội đen tính chất phạm tội đội, có được đại lượng tính sát thương vũ khí cùng phong phú phạm tội kinh nghiệm, thành viên nhiều đến 20 hơn người.

Vì tiền tài, theo thân thể thuốc lá bán sỉ điểm, cỡ lớn cửa hàng hoàng kim quầy hàng đến ngân hàng xe chó tiền, kinh (trải qua) cảnh mini súng tự động, bọn hắn không chỗ nào không đoạt; theo đao nhọn, tự chế súng lục đến quân dụng súng ngắn, bọn hắn không chỗ nào không cần; theo nông dân, tài xế xe taxi đến ngân hàng viên chức, công an cảnh sát, bọn hắn lạm sát kẻ vô tội; theo chứa chấp, trợ giúp tiêu hủy chứng cứ phạm tội đến phi pháp mua bán, vận chuyển, tư tàng súng ống đạn dược, bọn hắn không từ bất cứ việc xấu nào.

Theo 1993 năm tháng 4 20 ngày đến 2000 năm tháng 9 ngày 1, bọn hắn tỉ mỉ tru tính, minh xác phân công, ăn ý phối hợp, trước sau cộng đồng áp dụng cướp bóc, cố ý giết người 22 lần, gây nên 28 người tử vong, 20 người trọng thương. Cái này phạm tội tổ chức, trắng trợn tiến hành có tổ chức, có dự mưu cướp bóc, cố ý giết người phạm tội hoạt động, cấu thành cướp bóc tội, cố ý giết người tội, phi pháp mua bán súng ống đạn dược tội, cướp bóc súng ống đạn dược tội, phi pháp tư tàng súng ống đạn dược tội...

Tinh tiết, hậu quả đặc biệt nghiêm trọng. Cái này phạm tội đội, tuy nhiên tại quốc gia cường lực đã kích dưới có hai mươi một người sa lưới, nhưng là vẫn đang có một người đào thoát đuổi bắt, nhón nhon ngoài vòng pháp luật.

Đây là lại để cho sáu tỉnh một thành phố công an cảnh sát cảm thấy cực kỳ chuyện mắt mặt tình. Sáu tỉnh một thành phố công an cảnh sát toàn lực ứng phó, vẫn đang không thể lại toàn bộ công, đây cơ hồ lại để cho bọn hán tại cả nước khác tỉnh thành phố đồng hành trước mặt đều không ngẩng đầu được lên. Vì đuôi bắt cuối cùng này một gã sa lưới tội phạm, sáu tỉnh một thành phố công an cảnh sát từ khi năm trước tháng mười, nên phạm tội đội mặt khác nghi phạm từng cái chịu trôi về sau, vẫn đang một mực tại tiếp tục tác chiến, muốn bắt lấy cuối cùng này một gã nghi phạm, dùng rửa sạch trên người bọn họ sỉ nhục.

Đồng thời, bọn hán cũng công khai treo giải thưởng 50 vạn, đuôi bắt người này sa lưới tội phạm. Đương nhiên, bọn hán hay (vẫn) là hy vọng cái này tội phạm có thể đưa tại bọn hán trong tay của mình. Nếu như cái nào đó tỉnh thành phố công an cảnh sát thực hiện cái này một hành động vĩ đại, cái kia chính là cực lớn vinh dự. Hiện tại, Giang Phong một trong đó đệ tử, chẳng những phát hiện cái này tội phạm giết người, còn đem hán đánh gục, tự nhiên đưa tới rộng khắp coi trọng.

Tuy nhiên đó cũng không phải giang châu thành phố công an cảnh sát công lao, nhưng là, người này nghi phạm dù sao cũng là tại giang châu thành phố trong phạm vi chết đây, giang châu thành phố công an cảnh sát, cũng có quang vinh yên. Nghe nói, giang châu thành phố phụ trách cái này vụ án bộ công an môn lãnh đạo cũng sẽ ở sắp tới giả lâm thạch thành, an ủi tiểu anh hùng Giang Phong. Chẳng những là giang châu thành phố bộ công an môn coi trọng chuyện này, nghe nói thị ủy thị chính phủ mặt khác lãnh đạo, cũng đứng sự kiện lần này đưa cho rất lớn chú ý. Bởi vậy, thạch thành lãnh đạo không dám không coi trọng Giang Phong cứu giúp công tác.

Nếu không phải khu ủy bí thư tông biến thành hôm nay vừa vận xuống nông thôn đi thị sát công tác, khẳng định cũng sẽ (biết) đến đây nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Ảnh rạng đông

Một cái thanh lệ thân ảnh ý lập phía trước cửa sổ, nhìn qua mênh mông bầu trời đêm, trong miệng lầm bầm nói: "Giang Phong, ngươi vì cái gì vẫn chưa trở lại?" Nữ tử mang trên mặt hạnh phúc mỉm cười, khẽ vuốt phần bụng, chỗ đó đã rõ ràng nhô lên. "Giang Phong, ngươi biết không, lại có mấy tháng, chúng ta yêu kết tinh đánh đến nơi cái thể giới này rồi." Nữ tử si ngốc nói, "Mau trở lại a, Giang Phong..."

Nghe nữ tử lời mà nói..., phía sau nàng Giang Phong vươn tay ra, muốn nắm ở thân thể mềm mại của nàng, chỉ là, sự thật nhưng lại vượt quá dự liệu của hán, tay của hán trực tiếp xuyên qua thân thể của nàng. "Cái này là chuyện gì xảy ra?!" Giang Phong kinh ngạc rồi. Tiêu tuệ như là cái gì cũng không có cảm giác được, vẫn ở đằng kia lầm bầm lầu bầu.

Giang Phong đột nhiên phát hiện, thân thể của mình giống như phiêu lên, thời gian dần trôi qua rồi xa trong phòng tiêu tuệ. Hán dốc sức liều mạng giãy dụa, dùng hết toàn lực la lên, nhưng là, không ai có thể nghe thấy thanh âm của hán. Phiêu ah phiêu đấy, cái khác xinh đẹp thân ảnh xuất hiện ở trước mặt của hán. "Giang Phong, ta có phải cụng về lâm hay không ah, đơn giản như vậy vấn đề, ta làm sao lại học không được đâu này?

Hình dáng này của ta, có thể thi đậu lớp 10 sao?" Yến Kiệt thất thần nhìn về phía trước, như là căn bản không thấy được trước mặt Giang Phong. "Ha ha, Yến Kiệt, ngươi thông minh như vậy, lại như vậy cố gắng, nhất định có thể thi đậu lớp 10 đấy. Ngươi xem, ngươi gần đây mấy lần nguyệt khảo thi, tiến bộ không phải rất lớn sao?" Giang Phong cười nói. Chỉ là, Yến Kiệt hoàn toàn không có nghe thấy Giang Phong lời mà nói..., vẫn đang tại đâu đó lầm bầm lầu bầu.

Giang Phong phi thường sốt ruột, chỉ là, hán quỳnh lên, vậy mà lại phiêu lên, hướng về Yến Kiệt gia bên ngoài thối đi. Hán xuất hiện lần nữa địa phương, nhưng lại bọn hán phòng học. Lạc Đồng một người ngồi trong phòng học, lầm bầm lầu bầu lấy: "Giang Phong, còn có vài ngày tựu là ta sinh Mịa, ngươi sẽ đi tham gia sinh nhật của ta sao? Vì cái gì ngày hôm qua ngươi hội (sẽ) cự tuyệt của ta mời?..

. Từ khi tết nguyên đán về sau, ta phát hiện ngươi thay đổi rất nhiều, ngươi thật sự không hề yêu ta sao?" Ngay tại Giang Phong muốn mở miệng lúc nói chuyện, hán cảnh vật trước mắt đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, một hồi tiếng sấm phá vỡ yên tĩnh.

Giang Phong nhìn thấy âm u sơn động, nhìn thấy về mặt tuyệt vọng Yến Kiệt, nhìn thấy cầm dao găm đỉnh tại nàng trên cổ kẻ bắt cóc. Hán cứ như vậy nhìn xem kẻ bắt cóc dao găm trong tay từng điểm từng điểm, từng điểm từng điểm thật sâu cắt nhập Yến Kiệt tuyết trắng cái cổ mặt ngoài, nhìn xem tươi đẹp chướng mắt huyết dịch cứ như vậy chậm rãi theo trong vết thương chảy ra, thành từng mảnh chảy ra! "Không!!!!" Giang phản chấn ra một tiếng bệnh tâm thần (*sự cuồng loạn) hò hét... ... "Tích... Tích..."

Điện tâm đồ phát ra thanh thúy tiếng vang mỗi cách vài giây chuẩn xác ở cái này yên tĩnh màu trắng trong phòng xuất hiện lấy, sáng ngời dưới ánh đèn, một vị nằm ở trên giường bệnh, ăn mặc lam sọc bệnh trang phục đích tuổi trẻ nam nhân bày tại trên giường bệnh ngón tay đột nhiên nhẹ nhàng giật giật.

Yến Kiệt mãnh liệt ngẩng đầu có chút mơ hồ giựt mình tỉnh lại, nàng cái kia nắm thật chắc Giang Phong bàn tay bàn tay nhỏ bé có chút mờ mịt cảm lại đến trước mắt nhẹ nhàng giật giật, rất nhanh nàng tựa hồ như phát hiện đại lục mới lớn kiêu binh thường con mắt đột nhiên sáng ngời, hướng phía bên

người vẫn còn ngủ Giang Phong mẩu thân hưng phấn lắc, mừng rỡ kêu lên: "Bá mẩu, bá mẩu! Vừa rồi Giang Phong tay động, ta cảm giác được tay của hân động!"

Giang Phong mẩu thân bị Yến Kiệt vừa dao động tỉnh chỉ nghe thấy lời này, nằng tại ngấn ngủ ngốc trệ sau lập tức kéo lại Yến Kiệt, kích động nói: "Người nói cái gì? Người nói cái gì?" "Ta nói, vừa rồi ta rõ ràng cảm giác được Giang Phong ngón tay giật giật!"

Yến Kiệt hưng phấn toàn thân đều đang run rẩy, một tuần lễ, suốt một tuần lễ ah! Nàng cái đó đều không có đi, thậm chí đều không có đi trường học đi học, đã giúp lấy Giang Phong mẩu thân chờ đợi tại giường bệnh bên cạnh rồi! "Người nói cái gì?!" Giang Phong mẩu thân vẫn đang không thể tin được Yến Kiệt mà nói. Yến Kiệt lần nữa đem chính mình phát hiện nói cho Giang Phong mẩu thân một bên, Giang Phong mẩu thân cái này mới hồi phục tỉnh thần lại, nàng có chút khần trương vội vàng nhấn xuống y tá linh, cũng mặc kệ bây giờ là không phải đêm khuya. Hai người đều vui vẻ hừ mắt, Giang Phong mẩu thân gắt gao chăm chăm vào Giang Phong tay, hy vọng có thể trông thấy hân lại động thoáng một phát; Yến Kiệt nhếch phần nộn bờ môi, nhìn qua vẫn không có chút nào thức tỉnh dấu hiệu Giang Phong thì thảo lắm bần: "Tỉnh lại, nhất định phải tỉnh lại..."

Trách nhiệm y tá bước nhanh đi vào trong phòng bệnh, Giang Phong mẩu thân đã vội vàng quay đầu nhân tiện nói: "Y tá, y tá ta tay của con trai chỉ động, ngón tay của hân vừa rồi động hạ!" Y tá đã làm một ít đơn giản kiểm tra, mở ra Giang Phong mí mắt, lại sờ lên bàn tay của hân, nửa hướng mới lộ ra một nụ cười khổ nói: "Các người đừng quá kích động, đây chỉ là một lần người bệnh đơn giản thần kinh phản xạ, cũng không có nghĩa là người bệnh có thức tỉnh dấu hiệu. Nếu có tỉnh huống đang bảo ta."

Nhìn qua nói dứt lời quay người ly khai y tá, Giang Phong mẩu thân há to miệng lại không có cái gì nói ra, vành mắt lập tức vừa đỏ rồi. Cái này một tuần lễ cũng không biết nàng là như thế nào tới, cả ngày lấy nước mắt rửa mặt cùng vô số lần mất đi hy vọng, loại cảm giác này làm cho nàng có loại thật sự muốn sụp đổ cảm giác... Yến Kiệt đã trầm mặc hội (sẽ), trong ánh mắt để lộ ra một tia âm đạm cùng một tia kiên trì, lại yên lặng ngồi trở về Giang Phong giường bệnh bên cạnh trên mặt ghế. Nhìn trần nhà cái kia tái nhợt vô lực một mảnh màu trắng, lòng của nàng cũng như loại này nhan sắc đồng dạng, dần dần biến thành càng ngày càng trắng.

Trong trí nhớ cái kia hoạt bát nam hài như cũ là như vậy tươi sáng rõ nét, như cũ là như vậy rõ ràng, nhưng là bây giờ hân lại nằm ở bệnh này trên giường sẽ không nói chuyện, sẽ không biểu đạt, tựa như cây mộc giống như trầm mặc, trầm mặc lại để cho người phát run... "Đây là đâu? Ta đến cùng tới nơi nào?"

Giang Phong mờ mịt nhìn xem phẳng phát đặt mình trong cùng như vũ trụ trong bóng tối, hân đã có chừng (trông) không hiểu tìm đập nhanh cùng sợ hãi. Bởi vì tại chung quanh hân, không có một tia Quang Minh, Vĩnh Viễn đỏ là vô tận hắc ám. Hân tự phẳng phát như vị bị toàn bộ thế giới vứt bỏ tánh mạng, tại đây mảnh hắc ám trong hải dương nổi lờ lững.

"Này, có ai không? Có ai không???" Giang Phong đem hết toàn lực gọi lấy, đem làm hân cảm giác được chính mình há miệng nhưng căn bản nghe không được bất kỳ thanh âm gì về sau, hân lại một lần nữa lâm vào không hiểu khủng hoảng bên trong. Hết thấy đều phẳng phát như vậy tự nhiên, tự nhiên đến Giang Phong cảm giác được chính mình tựa hồ vĩnh viễn cũng không có hy vọng có thể từ nơi này đi ra ngoài.

Hân lần thứ nhất sinh ra sụp đổ tư tưởng, lần thứ nhất đã có chừng (trông) nhận mệnh cảm giác. Hân ngẩng đầu nhìn qua bốn phía vô tận hắc ám, muốn phải ly khai tại đây dục vọng trong lòng biến thành càng ngày càng mãnh liệt, Nhưng là lại tựa là không có bất kỳ biện pháp nào có thể thực hiện. Vì để cho chính mình chẳng phải nôn nóng, Giang Phong đành phải nhớ lại, nhớ lại lúc trước hân sở hữu tất cả sự tình.

Thời gian dần qua, hân nhớ lại hân mang theo Yến Kiệt đi nam vu Phong du ngoạn, bọn hân tránh mưa tiến vào cái sơn động kia, cái kia sáng loáng dao găm, cùng với phun trào lửa cháy quang hóng sáng. Hân dốc sức liều mạng đem Yến Kiệt đẩy sang một bên, cái kia gào thét viên đạn hướng hân xạ kích mà đến. Bên tai của hân lại nghĩ tới thông minh sắc xảo giới thanh âm: "Chủ nhân, vĩnh biệt!" Tại cao nhất chỉ lệnh ra mệnh lệnh, thông minh sắc xảo giới điều động nó sở hữu tất cả năng lượng, tại viên đạn phóng tới phương hướng lên, thì ra là Giang Phong trái tim chính phía trước tạo thành một cái hẹp hòi hình mũi khoan bảo hộ.

"Không!..." Giang Phong Linh hồn trung khản cả giọng hò hét, tuy nhiên thông minh sắc xảo giới cùng hân ở chung thời gian cũng không dài, thậm chí vẫn đối với hân có mang một tia hận ý, mà hân cũng đúng thông minh sắc xảo giới có chút bất mãn, nhưng là, hân không hy vọng thông minh sắc xảo giới tựa như thế biến mất.

Nhưng mà, hết thấy cũng không khỏi hân không chế, thông minh sắc xảo giới hay (vẫn) là điều động nó sở hữu tất cả năng lượng. Ở đằng kia một tầng bảo hộ hình thành đồng thời, Giang Phong cảm giác được chính mình cùng thông minh sắc xảo giới liên hệ hoàn toàn gián đoạn. Hân có một loại cảm giác, thông minh sắc xảo giới thật sự vĩnh viễn ly khai hân rồi.

Vô ý thức đấy, Giang Phong Tư tưởng tay trái theo như đã đến ngực, sau đó, ý thức của hân tựa lâm vào vô biên trong bóng tối. Giang Phong không biết là, thông minh sắc xảo giới hình thành cái kia tầng bảo hộ, đích thật là lại để cho cái kia viên đạn không có đánh trúng trái tim của hân vị trí. Chỉ là, tầng này bảo hộ diện tích thật sự là quá nhỏ, chỉ là nhường cho con đạn trệch hướng một ít vị trí, cuối cùng nhất hay (vẫn) là đánh trúng vào hân.

Mà tay của hân đè nén xuống vị trí, đúng lúc là hân trúng đạn địa phương. Mà trong thân thể của hân chảy ra máu tươi, lần nữa bao phủ thông minh sắc xảo giới. Nhớ lại đến vậy tựa đã xong, bởi vì cái kia về sau, Giang Phong ý thức tựa lâm vào vô biên trong bóng tối. Đã không có nhớ lại, Giang Phong đành phải tập trung chú ý lực, toàn lực tìm kiếm đường ra.

Đột nhiên! Không biết đã qua bao lâu, ngay tại hân một số gần như tuyệt vọng thời điểm, hân nhìn thấy cái này vô tận trong bóng tối duy nhất một điểm ánh sáng, điểm ấy ánh sáng trong bóng đêm chậm rãi mở rộng, chậm rãi mở rộng, như vậy mở rộng cơ hồ tại vô hạn phóng đại, hơn nữa tốc độ càng lúc càng nhanh.

Ngay tại Giang Phong hưng phấn cùng trong sự kích động, vô hạn ánh sáng cuối cùng từ cây kim lớn như vậy khuếch tán đến trước người của hân, hân rốt cục có thể khẳng định, chính mình tựa hồ có thể ly khai cái này chết tiệt địa phương quý quý rồi! Thế nhưng mà khoảng chừng hân hưng phấn bị ánh

sáng vây quanh giờ khắc này, một hồi kịch liệt đau đầu cơ hồ trải rộng đầu hấn sở hữu tất cả địa phương.

Mà một cái phi thường cơ giới thanh âm như là không có bất kỳ tình cảm giống như (bình thường) vang lên: "Siêu cấp trí tuệ nhân tạo tồn trữ khí ' thông minh sắc xảo ' lần thứ hai nhận chủ chương trình khởi động, hiện tại bắt đầu đếm ngược lúc, mười... Chín... Tám... Bảy... Sáu... Năm... Bốn... Ba... Hai... Một! Nhận chủ chương trình khởi động thành công, hiện tại bắt đầu số liệu truyền tải." Đúng lúc này, một cỗ chưa từng có không lồ số liệu lưu bắt đầu hướng Giang Phong trong đầu truyền tải, mà một hồi đau đớn kịch liệt truyền đến Giang Phong cảm giác thần kinh ở bên trong.

Giang Phong hai tay ôm đầu cuộn mình mà bắt đầu..., không ngừng muốn cự tuyệt cái loại này mang theo vô số phức tạp tin tức phô thiên cái địa mà đến số liệu cùng thống khổ. Chỉ là, đây hết thảy đều là như vậy phí công, sự tình cũng không có bởi vì Giang Phong cự tuyệt mà có bất kỳ cái biến. Đem làm loại thống khổ này cùng số liệu truyền tải đạt tới đỉnh phong thời điểm, Giang Phong lòng đang trong chốc lát phảng phất vỡ ra giống như, oanh một tiếng nổ vang, ánh sáng biến mất, hắc ám biến mất, Tinh Quang cũng biến mất, còn lại đây, chỉ có hấn mờ mịt phát hiện đầu ngoại trừ sung không thoải mái bên ngoài đã căn bản không có chút cảm giác đau đớn nào (cảm) giác, mà tiến vào trong đầu hấn không lồ số liệu tin tức, tắc thì như trước đang không ngừng truyền lại lấy...

Hấn không biết mình rốt cuộc là làm sao vậy, tóm lại lúc trước sinh hoạt thành từng mảnh cảnh tượng biến thành càng ngày càng rõ ràng, mà hấn trong đầu cái kia chút ít lộn xộn số liệu bắt đầu biến thành đầu vào đây, dần dần sắp xếp khởi đội quy thuận lần lượt trùng kích tiến đầu óc của hấn trung. Giang Phong mờ mịt lấy, hấn trừng lớn lấy hai mắt không có một tia có thể nhúc nhích lực lượng của thân thể, cứ như vậy tại tràn ngập Quang Minh cùng hắc ám rộng lớn không gian như vậy nổi lo lắng, hấn căn bản không biết mình thân ở phương nào, hấn cũng không biết mình rốt cuộc là muốn phiêu hướng nơi nào.

Đây hết thảy căn vốn cũng không phải là chính hấn có khả năng lựa chọn cùng không chế đấy, hấn nhận mệnh rồi, đã tiếp nhận đây hết thảy hết thảy. Lúc này thời điểm, hấn nhớ tới một câu danh ngôn: Có lẽ, đem làm hắc ám cùng Quang Minh đều bị đồng thời đánh vỡ thời điểm, khoảng cách tân sinh, còn có thể xa xôi sao?

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Tân sinh

"Cha... Người đã đến rồi." Khuôn mặt tiêu tụy Yến Kiệt mắt nhìn chính đi vào phòng bệnh yến chính quốc, miễn cưỡng nở một nụ cười, "Hôm nay không đi làm?" "Muốn lên, mới vừa ở kề bên này mở cái hội (sẽ), thuận tiện đến xem." Yến chính quốc trông thấy nữ nhi của mình cái này giao tâm lực lao lực quá độ bộ dáng, không khỏi trong nội tâm tê rần, Nhưng là ngại cùng bên người Giang Phong mẫu thân mặt mũi, lại đơn giản chỉ cần đem những cái...kia đau lòng mà nói cho nhét trở về trong cổ họng, "Mẹ của người nói rằng buổi trưa đến thay người, cho người đi về nhà nghỉ ngơi hội."

"Không, ta không phiền lụy." Yến Kiệt cho phụ thân rót chén trà, lại cho trên mặt ghế sắc mặt âm đạm Giang Phong mẫu thân đồ chén, cũng lên tiếng an ủi, "Bà mẫu, đừng lo lắng, Giang Phong hội (sẽ) sẽ khá hơn, ta tin tưởng hấn." Giang Phong mẫu thân mắt nhìn Yến Kiệt, nghẹn ngào lấy miễn cưỡng dùng sức gật gật đầu, hướng phía một bên yến chính quốc rung giọng nói, "Cảm ơn người, yến chủ nhiệm, cảm ơn người sinh ra như vậy tốt con gái..."

Yến Kiệt phụ thân yến chính kế lớn của đất nước thạch nội thành chính phủ đầu tư xúc tiến văn phòng phía dưới một cái phòng phó chủ nhiệm, bất quá, xưng hô này thời điểm, gọi nhân gia phó chủ nhiệm sẽ không tốt. Yến chính kế lớn của đất nước tại sự tình phát ngày hôm sau buổi sáng chạy về thạch thành đây. Trên người nữ nhi đã xảy ra chuyện như vậy, hấn cái này làm cha đây, tự nhiên muốn gấp trở về cùng. Cùng hấn đồng thời trở về đây, còn có hấn đồng sự, đồng thời cũng là vợ của hấn, Yến Kiệt mẫu thân vạn hương.

"Giang Phong mù mù, đây đều là Yến Kiệt phải làm đấy. Giang Phong là nàng bằng hữu tốt nhất cùng đồng học, hơn nữa, lần này Giang Phong bị thương lại là vì cứu Yến Kiệt, làm điểm ấy sự tình nàng cũng nguyện ý." Yến chính quốc nói ra. Một bên Yến Kiệt cũng nói: "Đúng vậy a, bà mẫu." Yến Kiệt quay đầu, nhìn mình phụ thân con mắt, có chút hưng phấn nói: "Đúng rồi, cha, ta cho người biết một tốt tin tức. Đêm qua, ta cảm giác được tự phiền ngón tay động xuống, Nhưng là y ta nói chỉ là hiện tượng bình thường, bất quá ta biết rõ, cái này là dấu hiệu tốt."

Một tuần lễ, Giang Phong vẫn không nhúc nhích, hiện tại hấn rõ ràng đã ở nỗ lực." Nhìn xem Yến Kiệt có chút mù quáng vui vẻ cùng tự tin khuôn mặt, yến chính quốc hiện tại quả thực có loại xem không mình bạch cảm giác.

Đây là hấn đã từng cái kia sợ hãi đối mặt đại sự con gái sao? Hay (vẫn) là chính mình lấy trước kia cái Ôn Nhu lại người nhát gan con gái sao? Hấn phát hiện Yến Kiệt thay đổi, biến thành có càng thêm dũng cảm, càng thêm kiên cường, đây là tâm chí biến hóa ah... "Yến Kiệt..." Đúng lúc này, theo ngoài cửa vang lên Lạc Đồng thanh âm

Yến Kiệt quay đầu hướng Lạc Đồng mắt nhìn, thần nhiên nói: "Đồng đồng, người đã đến rồi." "Àn, ta đến xem Giang Phong, hấn đỡ một ít sao?" Lạc Đồng hỏi. "Hay (vẫn) là dạng như vậy, vẫn không nhúc nhích đấy." Yến Kiệt nói ra. Không biết vì cái gì, nàng không muốn tự nói với mình cái này hay tỷ muội, buổi tối hôm qua Giang Phong tay đã từng bỗng nhúc nhích. Nàng vô ý thức đối với Lạc Đồng che giấu tin tức này.

Nếu tại trước kia, nàng nhất định sẽ phi thường vui vẻ nói cho Lạc Đồng, nhưng là, từ khi lần kia sự tình về sau, Yến Kiệt phát hiện, mình cũng đã xảy ra biến hóa rất lớn. Trong phòng bệnh lại lâm vào trầm mặc, mấy người đều im im lặng lặng hoặc đứng hoặc ngồi, không nói gì thêm, chỉ là chú ý lực đều tập trung vào bệnh nằm trên giường Giang Phong trên người.

Yến Kiệt cũng không biết, tất cả mọi người đồng dạng cũng không biết, nằm ở trên giường Giang Phong giờ phút này trong đầu suy nghĩ cái gì làm lấy cái gì. Mà ngay cả chính hắn đều căn bản không biết. Ở đây kia trong sơn động, thông minh sắc xảo giới lần nữa bị Giang Phong máu tươi chỗ bao phủ. Mà ở một khắc này, vốn là đã hỏng mất chiếc nhẫn, nhưng lại bởi vì Giang Phong Huyết dịch đắm chìm vào, đã xảy ra một ít đặc thù biến hóa, thông minh sắc xảo giới năng lượng đột nhiên hiện lên dãy số nhân tăng trưởng, cùng dòng ra một cỗ năng lượng bảo hộ lấy Giang Phong. Chỉ là, loại biến hóa này không có bất kỳ người chứng kiến.

Tại viên đạn đánh tiến bộ ngực hắn sau đến bệnh viện lấy ra viên đạn lúc trong khoảng thời gian này, hắn bởi vì cung cấp đường cùng cung cấp huyết huyết thiếu mà khiến cho đại não bị ép lại để cho hắn lâm vào chiều sâu mình bảo hộ trong hôn mê.

Loại này mình bảo hộ kỳ thật tại vài ngày sau sẽ tự động giải trừ, Nhưng là ai cũng không ngờ rằng, thông minh sắc xảo giới cùng Giang Phong Linh hồn, cũng có thể nói là sóng điện não một lần xâm nhập trao đổi, lại làm cho Giang Phong tinh thần lực không hiểu thấu tiến nhập thông minh sắc xảo giới thì ra là siêu cấp trí tuệ nhân tạo tồn trữ khí chủ hạch tâm hệ thống! Hơn nữa bởi vì một ít đặc biệt quan hệ, mà đã dẫn phát thông minh sắc xảo giới lần thứ hai nhận chủ chương trình.

Cho nên, Giang Phong đau đầu, những cái...kia mặc danh kỳ diệu xuất hiện không lồ số liệu tràn ngập trong đầu cảm giác cũng không phải hư ảo, hết thảy đều là thật sự. Giang Phong cái này vốn là bình thường đến không thể lại bình thường nam tính đại não, tại thời khắc này đang tại bị không rõ thời không kết quả, một quả chiếc nhẫn bộ đáng tồn trữ lấy tương lai thế giới không lồ trí thức trí tuệ nhân tạo tồn trữ khí cho triệt để cải tạo.

Trên thực tế, loại này cải tạo, dù cho không phát sinh lần này đầu sủng sự kiện, cũng đồng dạng sẽ ở tương lai cái nào đó thời điểm tiến hành. Xác thực mà nói, chỉ cần Giang Phong Vô Cực chân quyết tu luyện tới tầng thứ sáu, cái này lần thứ hai nhận chủ chương trình sẽ tự nhiên khởi động. Lúc trước thông minh sắc xảo giới tự đã nói với Giang Phong, đem làm hắn Vô Cực chân quyết tu luyện tới tầng thứ sáu thời điểm, có thể triệt để nắm giữ thông minh sắc xảo giới, trên thực tế tự là đến lúc đó hội (sẽ) tiến hành lần thứ hai nhận chủ.

Bất quá, bởi vì lần này Giang Phong ngoài ý muốn lâm vào sống chết trước mắt, thông minh sắc xảo giới dưới tình thế cấp bách, điều động toàn bộ năng lượng bảo vệ, do đó dẫn phát hệ thống sụp đổ. Sau đó, hay bởi vì Giang Phong Huyết dịch ngấm, lại để cho thông minh sắc xảo giới đã xảy ra một ít thần kỳ biến hóa. Kỳ thật, lúc trước thông minh sắc xảo giới cũng không phải nguyên vẹn trạng thái, mà chỉ là đệ nhất trạng thái, cũng là nguyên thủy nhất trạng thái.

Công năng của nó cũng là phi thường có hạn đấy, đơn thuần theo năng lượng góc độ mà nói, tự thật lớn đã hạn chế tác dụng của nó. Nguyên vẹn trạng thái thông minh sắc xảo giới, có thể điều động năng lượng xuyên việt thời không, có lớn lao uy năng. Mà trước khi Giang Phong trong nhận thức thông minh sắc xảo giới, vì mẫu thân hắn tiến hành một lần mà giang giới có thể đủ lại để cho thông minh sắc xảo giới bị động nhận chủ trị liệu, muốn hao tổn đi tổng năng lượng 2%, còn thừa năng lượng vượt qua 20%, điều này hiển nhiên cùng trạng thái toàn thịnh là hoàn toàn không ăn khớp đấy.

Có thể hình thành thời không 【Trùng Động】, cần có năng lượng, tuyệt đối không thể có thể chỉ là chín mươi vạn đơn vị tánh mạng nguyên năng! Trên thực tế, bởi vì thời không xuyên việt, thông minh sắc xảo giới đã mất đi chín thành năng lượng, do đó dẫn phát mình bảo hộ chương trình, phong bế rất nhiều công năng, ở vào nguyên thủy trạng thái, chỉ lưu lại đi một tí rất đơn giản công năng.

Chính thức nguyên vẹn trạng thái thông minh sắc xảo giới, hẳn năng lượng cao nhất giá trị là mười mười hai lần phương, thì ra là một ngàn tỷ đơn vị tánh mạng nguyên năng. Lần kia vì cứu vãn Giang Phong linh hồn mà vào làm được thời không xuyên việt, hao tổn đi nó toàn bộ năng lượng chín thành, thì ra là chín ngàn trăm triệu đơn vị tánh mạng nguyên năng! Thông minh sắc xảo giới mình phong tỏa, cũng đúng hẳn năng lượng đã tiến hành phong tỏa, chỉ để lại nguyên thủy trạng thái năng lượng max trị số 10%, thì ra là mười vạn đơn vị tánh mạng nguyên năng.

Đầu sủng sự kiện phát sinh về sau, thông minh sắc xảo giới tại cao nhất hộ chủ chỉ lệnh xuống, điều động toàn bộ còn thừa năng lượng hộ chủ, do đó dẫn phát nguyên thủy hệ thống sụp đổ. Giang giới có thể đủ lại để cho thông minh sắc xảo giới bị động nhận chủ, nhưng thật ra là bởi vì hắn và thông minh sắc xảo giới nguyên chủ nhân huyết mạch quan hệ. Lúc này đây Giang Phong lần nữa bị thương, thông minh sắc xảo giới ngấm Giang Phong huyết dịch, nhưng lại ngoài ý muốn gây ra thông minh sắc xảo giới lần thứ hai nhận chủ chương trình. Chỉ là, hiện tại Giang Phong, vô luận là thân thể hay (vẫn) là linh hồn, đều quá mức yếu ớt, không đạt được thông minh sắc xảo giới lần thứ hai nhận chủ yêu cầu.

Vì hộ chủ, thông minh sắc xảo giới này mới khiến Giang Phong lâm vào trường kỳ hôn mê, kéo dài nhận chủ thời gian. Cái này là Giang Phong một mực hôn mê một tuần lễ bất tỉnh nguyên nhân thực sự.

Chỉ là, không có bất kỳ người biết rõ nguyên nhân này mà thôi. Không biết đã qua bao lâu, đem làm Giang Phong trong óc trường đau nhức dần dần biến mất, đem làm cái kia mờ mịt không thể nhúc nhích thân thể tại đây quang cùng âm thế giới khôi phục năng lực thời điểm, hắn đột nhiên phát hiện toàn bộ không hiểu thân kỳ không gian biến thành một khối cực lớn màn hình điện tử màn. Không lồ kiểu chữ cứ như vậy xuất hiện ở nhỏ bé hắn trước người. "Thân thể cường hóa đạt tới thấp nhất cực hạn yêu cầu."

"Não vực khai phát 8% tăng lên đến 38%, giác quan thứ sáu quan thức tỉnh." "Số liệu truyền lại hoàn tất, số liệu bao khôi phục tính lý giải trung..."

"Đại não kết cấu chỉnh hợp hoàn tất, kích thích thần kinh nguyên chấm dứt, đại não cùng số liệu bao đồng bộ suất (*tỉ lệ) 99%..."

"Não vực khai phát cải tạo chấm dứt, tư liệu số liệu truyền lại chấm dứt, tự động chặt đứt thần kinh nguyên liên hệ, tự động thăng cấp hoàn tất. Tất máy."

"Ông..." Giang Phong cảm giác được toàn bộ thể giới tại lập tức đột nhiên sụp đổ, Thiên Bổng Địa Liệt giống như cái chũm loại kia sụp đổ, ngay tại hân muốn thét lên lên tiếng lúc, chỉ cảm thấy cả người phảng phất rơi xuống vực sâu vạn trượng giống như không ngừng nhìn xem ánh sáng lần nữa chậm rãi biến mất, khoảng cách hân càng ngày càng xa, càng ngày càng xa...

Nhắm mắt thời điểm là vô tận hắc ám, thức tỉnh thời điểm nhưng lại vô tận Quang Minh. Đem làm Giang Phong dần dần buông lỏng suy nghĩ da chậm rãi mờ to mất một khắc này, hân trông thấy chính là trên trần nhà cái kia phiến vô tận bạch. Rất nhanh đấy, trong đầu hết thấy suy nghĩ hồi phục tới, hân nhớ tới chính mình cùng Yến Kiệt tại nam vu Phong du lịch tràng cảnh, nhớ tới chính mình cùng kẻ bắt cóc dốc sức liều mạng tràng cảnh, nhớ tới chính mình đẩy ra Yến Kiệt muốn trốn tránh kẻ bắt cóc viên đạn tràng cảnh...

Nhớ tới hết thấy tất cả, hân lần nữa khôi phục thần trí. Đem làm hân quay đầu trông thấy đang uống trà yến chính quốc, hân còn có một chút nghi hoặc, bởi vì hân cũng không nhận ra yến chính quốc. Chỉ là, đem làm hân trông thấy chính vừa nói lời nói mâu thuẫn, Yến Kiệt cùng với Lạc Đồng, trông thấy cái này bốn phía một mảnh màu trắng, hân rốt cục minh bạch, chính mình về tới sự thật, đã không tại trong mộng cảnh.

"Phanh!" Yến chính quốc đột nhiên trông thấy trên giường bệnh Giang Phong chính mở hai mắt ra chăm chăm vào Yến Kiệt các nàng không rời mắt, lập tức lại càng hoảng sợ, chén trà trong tay hoàn toàn mất đi trọng tâm ngã rơi trên mặt đất, phát ra một tiếng thanh thủy thủy tinh tiếng vang. Mà cái này kịch liệt tiếng vang rất nhanh hấp dẫn vừa đi vào môn Giang Phong mẫu thân hòa Yến Kiệt, Lạc Đồng chú ý của các nàng, đương nhiên, đem làm ba người các nàng con mắt theo yến chính quốc vô cùng ánh mắt khiếp sợ hướng phía trên giường bệnh nhìn lại lúc, trong phòng bệnh tất cả mọi người tại thời khắc này hiển nhiên toàn bộ thất thần rồi, hoàn toàn triệt để thất thần rồi.

"Loảng xoảng đem làm..." Quý dị yên lặng cuối cùng nhất lại bị một hồi thứ đồ vật rơi xuống tại mà thanh âm chỗ đánh vỡ, còn lần này nhưng lại Yến Kiệt, nàng trong tay cầm ấm trà rơi xuống trên mặt đất, nhưng là nàng lại không chút nào để ý, chính dùng một loại phức tạp tới cực điểm đôi mắt chăm chú nhìn trên giường Giang Phong. Kích động? Hưng phấn? Mừng rỡ? Có lẽ bất luận cái gì chữ đều không thể biểu đạt nàng giờ phút này động lòng người ánh mắt.

"Các người... Có tất yếu như vậy kinh ngạc sao?" Giang Phong toát ra câu ngây ngốc vấn đề, lại không ngờ tới đối lấy nhưng lại hai vị nữ hài bỏ nhào vào bên giường vui đến phát khóc trợn trợn tiếng khóc...

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Cảm động

Mọi người bị Giang Phong mà nói như vậy có chút xấu hổ, trong phòng bệnh trong lúc nhất thời lại lâm vào yên lặng. Không biết đã qua bao lâu, yến chính quốc dẫn đầu phá vỡ trầm mặc, hân đối với Giang Phong cười cười, nói ra: "Giang Phong, cảm ơn người đã cứu ta con gái." Giang Phong nhìn xem yến chính quốc, có chút không rõ ràng cho lắm hỏi câu: "Mẹ, vị đại thúc này là ai à?"

Mọi người lại là mờ hồ, yến chính quốc hữu chút ít xấu hổ nói: "Ách... Ta quên tự giới thiệu một chút, ta gọi yến chính quốc, là Yến Kiệt ba ba." "Ha ha..." Giang Phong ngây ngốc cười cười, cũng có chút xấu hổ, "Nguyên lai là Yến thúc thúc ah, người tốt!" "Àn, người cũng tốt. Đúng rồi, ta nói Giang Phong người có chút không có phúc hậu ah, đều đem nữ nhi của ta lừa dối đi nhà của người rồi, rõ ràng còn không biết ta?"

Giang Phong bị yến chính quốc những lời này khiến cho có chút há hốc mồm, hân không biết trả lời như thế nào rồi, hơn nữa, hiện tại trong phòng tình huống, hân cũng còn không có có làm tình huống. Yến Kiệt khuôn mặt cũng là đỏ lên, nàng oán trách nhìn một chút phụ thân của mình, ngượng ngùng nói nói: "Cha, người nói bậy cái gì đấy này!"

"Ha ha, phụ thân không nói bậy, phụ thân nói một chút đứng đắn đấy, cái kia Giang Phong, thật sự là cảm tạ người ah, ta nghe Yến Kiệt nói, lúc ấy nếu không phải người, Yến Kiệt cũng không biết sẽ phát sinh chuyện gì chứ."

Yến chính quốc trông thấy Yến Kiệt thẹn thùng mà bắt đầu..., tựa chuyển di chủ đề. Giang Phong khoát khoát tay, ngăn lại yến chính quốc lời mà nói..., nói ra: "Yến thúc thúc, người quá khách khí, đây là ta phải làm đấy. Yến Kiệt là bạn học của ta, lại là bạn tốt của ta, hơn nữa, nàng đi nam vu Phong chơi cũng là ta mang theo đi đấy, ta phải cam đoan an toàn của nàng." Lạc Đồng nhìn xem Giang Phong mẫu tử còn có Yến Kiệt phụ nữ, thần sắc có chút cô đơn.

Lại đang trong phòng bệnh ngay người một hồi về sau, nàng đứng dậy, đối với Giang Phong nói ra: "Giang Phong, thật cao hứng người đã tỉnh lại. Ta cũng nên đi, người hảo hảo tĩnh dưỡng a." Giang Phong lúc này mới nhớ tới trong phòng bệnh còn có một người, hân có chút không có ý tứ đối với Lạc Đồng cười cười, nói ra: "Thực xin lỗi, Lạc Đồng, đều quên cùng người chào hỏi rồi."

Lạc Đồng đáng chất cười cười, nói ra: "Giang Phong, người không cần cùng ta nói xin lỗi. Ta chính là đến xem, người đã tỉnh ta cũng yên tâm. Buổi chiều khóa rất nhanh muốn bắt đầu, ta phải đi trường học rồi. Gặp lại, Giang Phong!" Giang Phong cũng không biết nên cùng Lạc Đồng nói cái gì, hân và Lạc

Đồng khua tay nói đừng

Lạc Đồng ra Giang Phong phòng bệnh, nước mắt nhưng lại cũng nhịn không được nữa rớt xuống. Cái này hơn một tuần lễ đến nay, tâm tình của nàng cùng Yến Kiệt đồng dạng, vẫn là lo lắng hãi hùng đấy, sợ hãi Giang Phong tựa như vậy vĩnh viễn ngủ say xuống dưới, không bao giờ... nữa tỉnh lại.

Lạc Đồng rất hối hận, Giang Phong đau khổ truy cầu nàng hai năm, nhưng là, nàng lại đối với cái này làm như không thấy. Thế nhưng mà, đem làm nàng phát hiện Giang Phong ưu tú cùng chân tình thời điểm, hết thấy đều đã đã muộn. Tại phát sinh đầu sủng sự kiện trước khi, Lạc Đồng còn có tin tưởng, có lẽ Giang Phong trong lúc nhất thời bởi vì nàng trước kia lạnh lùng mà nản lòng thoái chí, nhưng là chỉ cần nàng biểu hiện ra đối với Giang Phong hảo cảm, Giang Phong vẫn đang hội (sẽ) yêu mến nàng đấy.

Nhưng là, cái này đột nhiên chuyện đã xảy ra, nhưng lại vô tình đánh bại nàng tưởng tượng. Yến Kiệt Đô đã đi Giang Phong gia chơi, vẫn cùng Giang Phong mẫu thân thân thiết như vậy, điều này nói rõ quá nhiều vấn đề. Nếu đối mặt nữ hài tử khác, Lạc Đồng còn có tin tưởng đem Giang Phong cướp về, nhưng là đối mặt Yến Kiệt, nàng lại một chút lòng tin không có.

Luận bên ngoài, nàng không có Yến Kiệt xinh đẹp; luận thành tích, nàng không có Yến Kiệt ưu tú; luận gia cảnh, Yến Kiệt gia tuy nhiên không phải nhà đại phú, nhưng là cha mẹ đều là quan viên; luận cùng Giang Phong tư nhân quan hệ, nàng không có Yến Kiệt thân mật... Sở hữu tất cả đối lập, nàng đều ở vào tuyệt đối hoàn cảnh xấu, nàng nhìn không tới còn hơn Yến Kiệt hy vọng.

Nàng không thể cấm hận bất luận kẻ nào, bởi vì Giang Phong đã từng chấp nhất truy cầu nàng hai năm, mà Yến Kiệt cũng thiết tình thành ý vì nàng cùng Giang Phong khiến hai năm tuyến. Hôm nay quả đáng, đều là chính cô ta tạo thành đấy. Nhìn phía sau phòng bệnh, bên trong còn truyền đến Yến Kiệt phụ thân cùng Giang Phong tiếng nói.

Lạc Đồng lần nữa thở dài một tiếng, rốt cục vẫn phải xoay người, đã đi ra bệnh viện. Trong phòng bệnh người, cũng không biết lúc này Lạc Đồng tâm tình, bọn hắn đều tại vì Giang Phong tỉnh lại mà vui vẻ, nhất là Giang Phong mẫu thân cùng Yến Kiệt hai người.

Yến Kiệt như là lưu lo Bất Hưu giống như (bình thường) cùng Giang Phong nói đến đây vài ngày chuyện đã xảy ra, mà trên mặt thì là treo vui vẻ vui vẻ. Đem làm Giang Phong nghe Yến Kiệt kể ra, hẳn thế mới biết mình đã hôn mê hơn một tuần lễ rồi, hẳn thật sự có chút ít nghĩ mà sợ cùng sợ hãi, nguyên lai hẳn thiếu chút nữa trở thành người sống đời sống thực vật.

Tại cảm giác của hắn ở bên trong, hẳn thật giống như làm một lần rất dài mộng, không hiểu thấu sau khi tỉnh lại tựa nằm ở bệnh viện. Hôm nay xem ra, hẳn thật đúng là có điểm đại nạn không chết hươu vị. Đã người tỉnh lại, như vậy ý nghĩa Giang Phong đã cơ bản không có cái gì trở ngại, chỉ cần tại bệnh viện tiếp tục quan sát một tuần lễ là hẳn có thể thuận lợi ra viện. Viên đạn đối với hắn tổn thương gần kề chỉ là một khối nho nhỏ vết sẹo mà thôi, cũng không có làm bị thương trọng yếu khí quan, vận khí tốt như vậy cũng làm cho Giang Phong thôn thức không thôi.

Giang Phong không có việc gì, quan tâm hắn người tự nhiên đều rất vui vẻ. Mà hắn cũng biết Yến Kiệt những ngày này cẩn thận chiếu cố, trong nội tâm thập phần cảm động. Giang Phong không muốn biểu hiện ra bản thân loại này cảm động, bởi vì hắn phát hiện một ít không tốt manh mối, cái kia chính là Yến Kiệt đối với tình cảm của hắn, không còn là trước khi cái kia thuần túy tình hữu nghị rồi.

Mà hắn nhưng lại không thể tiếp nhận như vậy một phần cảm tình, bởi vì trong lòng của hắn, đã bị một cái khác nữ tử thân ảnh nhồi vào. Hắn lại nghĩ tới hẳn trong lúc hôn mê chính là cái kia kỳ quái "Mộng", tiêu tuệ đứng yên phía trước cửa sổ, hạnh phúc vuốt ve chính mình cái kia nhô lên bụng tình cảnh, cùng với nàng theo như lời cái kia mấy câu.

Tuy nhiên trở lại cái kia thời không đã rất không có khả năng, nhưng là cái này thời không tiêu tuệ, vẫn đang chờ hắn. Cho nên, giang gió đang nghe nói Yến Kiệt vì chiếu cố hắn, đã suốt một tuần lễ không có đi đi học về sau, hẳn sẽ đem mặt bản lên, đối với Yến Kiệt nói ra: "Yến Kiệt, ngươi sao có thể không đi đi học đâu rồi, ngươi không biết, lập tức muốn cuộc thi sao?"

Yến Kiệt không cho là đúng cười cười, nói ra: "Không có sao ah, chỉ cần ngươi tỉnh lại khôi phục về sau, lại vì ta học bỏ tức thoáng một phát là được. Ta phát hiện ah, ngươi giúp ta giảng giải, Nhưng so đi trên lớp học nghe giảng bài hiệu quả tốt hơn nhiều." "Ách..."

Giang Phong bó tay rồi. Nghĩ nghĩ, hẳn hay (vẫn) là cứng rắn (ngạnh) khởi tâm địa phê bình Yến Kiệt: "Bất kể thế nào nói, ngươi không đi đi học đều là không đúng..." Yến Kiệt nghe được Giang Phong nói như vậy nàng, tựa lộ ra phi thường ủy khuất. Một bên Giang Phong mẫu thân lập tức không vui, những ngày chung đụng này, nàng đã thật sâu thích Yến Kiệt cái này nhu thuận mà có tính có nghĩa nữ hài nhi. "Tiểu Phong, ngươi làm sao nói đây này!"

Yến Kiệt còn không phải là vì chiếu cố ngươi mới không đi đi học đấy sao? Ngươi chẳng những không cảm tạ người ta, ngược lại phê bình khởi người đến, thật sự là đem người tốt tâm trở thành lòng lang dạ thú!" Giang Phong nẫu thân trừng mắt Giang Phong, bất mãn nói. "Ách... Mẹ, cũng cái này lúc đó chẳng phải lo lắng Yến Kiệt học tập nha. Bình thường có ngươi chiếu cố ta là được rồi, Yến Kiệt cũng không thể chậm trễ học tập." Giang Phong đành phải tìm cái lý do.

"Những... này ta mặc kệ, ta chỉ biết rõ ngươi không thể phê bình Yến Kiệt. Hơn nữa, vừa rồi Yến Kiệt không phải đã nói rồi sao, ngươi sau này giúp nàng học bỏ tức là được rồi." Giang Phong mẫu thân một chút cũng không buông khâu. Những ngày này, nàng đã nhìn ra, Yến Kiệt đối với con mình có ý tứ. Đối với cái này, nàng có thể vui vẻ rồi, Yến Kiệt nha đầu kia chẳng những người rất xinh đẹp, hơn nữa tính tình cách cũng tốt như vậy, cha mẹ cũng còn là làm quan đấy, cậu thậm chí còn là khu trưởng, hay (vẫn) là cái gì chính sảnh cấp. Tuy nhiên nàng không biết chính sảnh cấp là cái gì khái niệm, nhưng là hẳn hay (vẫn) là biết rõ, đó là một cái đại quan. Cô gái như vậy nhi, không lo con dâu của mình, vậy thì thật là thật là đáng tiếc.

Giang Phong trông thấy mẫu thân như thế đại ý cách nhìn, áp ứng không dám nói nữa cái gì. Một bên yến chính quốc ngược lại là vì Giang Phong giải vây lên. "Giang Phong mụ mụ, Giang Phong đây cũng là quá quan tâm Yến Kiệt rồi, sợ ảnh hưởng học tập của nàng, đây cũng là vì Yến Kiệt tốt, ngươi cũng đừng tại phê bình Giang Phong rồi." Yến chính quốc nói ra. Yến chính quốc cũng phát hiện nữ nhi của mình rất ưa thích Giang Phong. Hơn nữa, chính hắn cũng rất coi được Giang Phong, đứa nhỏ này, chẳng những người thông minh, hơn nữa người cũng dài được hình dáng đường đường đấy, là tốt hài

tử. Tuy nhiên gia đình tình huống kém một chút, nhưng là cái này căn bản không phải vấn đề, dùng Giang Phong năng lực, tương lai khẳng định rất dễ dàng có thể cải biến.

Như vậy hài tử, nếu trở thành con rể của mình, cũng là rất không tệ. Về phần hấn lúc trước hướng vào tịch sóng lớn, lúc này lại là bị hấn ném đến tận một bên. Tuy nhiên hấn và tịch sóng lớn phụ thân là từ nhỏ cùng nhau lớn lên bạn tốt, nhưng là, nhà hấn cái kia tiểu tử thật sự là quá kém, có chút vịn không lên tường cảm giác. Vì con gái chung thân đại sự cân nhắc, Giang Phong hiển nhiên là một cái rất tốt lựa chọn. Nghe xong yển chính quốc lời mà nói..., Giang Phong đối với cái này trung niên nam nhân hảo cảm độ bạo tăng.

"Cảm ơn Yển thúc thúc lý giải!" Giang Phong thiếu một ít tự cảm động đến rơi nước mắt rồi. Nhìn xem Giang Phong có chút khoa trương biểu hiện, yển chính quốc cũng có chút ngại ngùng. Sau nửa ngày về sau, yển chính nhân tài của đất nước nói ra: "Tốt rồi, Giang Phong, ngươi mới tỉnh lại, không thích hợp nhiều lời nói. Ta sẽ không quấy rầy ngươi rồi, ngươi nghỉ ngơi thật tốt a." Nói đi, yển chính quốc đứng dậy đã đi ra phòng bệnh. Giang Phong mẫu thân nhìn nhìn Giang Phong, lại nhìn một chút Yển Kiệt, nói ra: "Tiểu Phong, ngươi một lát thôi a, ta đi ra ngoài ăn cơm trưa."

Ân, Yển Kiệt ngươi những ngày này một mực không có nghỉ ngơi tốt, cũng thừa dịp lúc này, hảo hảo ngủ một giấc a." Nói xong, Giang Phong mẫu thân kéo lên phòng bệnh bức màn, cũng ra phòng bệnh. Đóng lại đèn, Giang Phong nhìn xem một mảnh hắc ám phòng bệnh, đột nhiên cảm giác có điểm giống vài ngày trước hôn mê lúc trong đầu xuất hiện tình cảnh.

Đồng dạng là một mảnh hắc ám, bất đồng chính là hấn lúc này có thể nghe thấy ngoài cửa sổ biết đâu tiếng kêu, cùng với nghe thấy được theo bên cạnh trên giường bệnh truyền đến nhàn nhạt mùi thơm. Về này mùi thơm chủ nhân, dĩ nhiên là là Yển Kiệt. Cứu tử nhất sinh giang phần chấn phát hiện ra một cái làm hấn rất kinh ngạc sự tình, cái kia chính là đem làm hấn tại trong mộng cảnh lúc những cái...kia xuất hiện tại chính mình trong đầu đồ vật thật sự.

Thông minh sắc xảo giới cải tạo thân thể của hấn cùng đại não.

Bạn đang đọc truyện *Thông Minh Sắc Xảo Giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.